

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

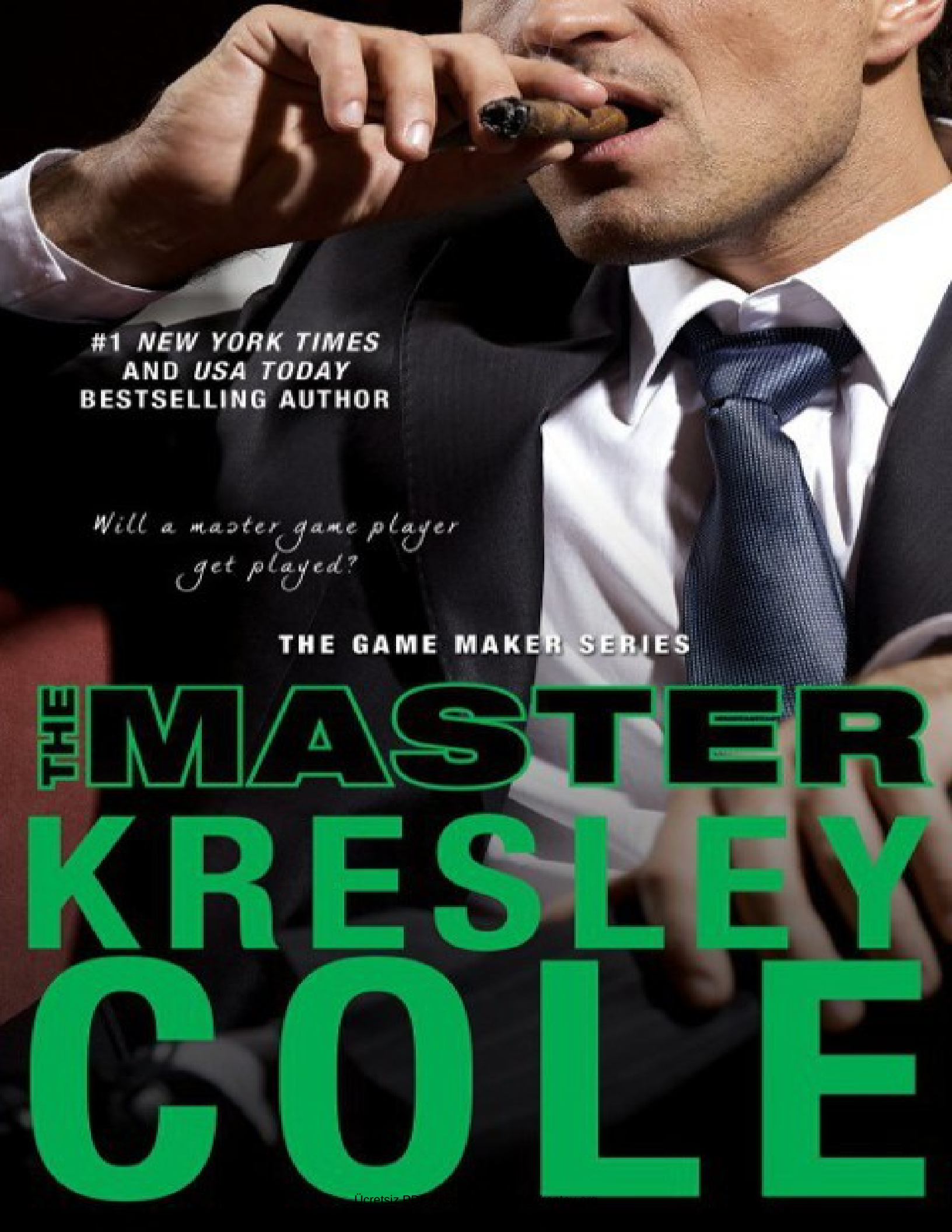
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A close-up photograph of a man in a dark suit, white shirt, and blue tie. He is holding a cigar in his mouth with his right hand. The background is dark and out of focus.

#1 *NEW YORK TIMES*
AND *USA TODAY*
BESTSELLING AUTHOR

*Will a master game player
get played?*

THE GAME MAKER SERIES

THE MASTER KRESLEY COLE

New York Times'ın 1 numaralı çok satan
yazarı KRESLEY COLE'a övgüler

ve Game Maker serisinin ilk romanı,
PROFESYONEL

"Kresley Cole bu kitapta harareti yükseltiyor ve
inanmak için okumanız gereken, sayfaları eriten erotik
sahneler sunuyor. Nefes kesici derecede yoğun bir alfa
kahraman ve

Sevimli kadın kahraman, Profesyonel kaçırılmaması
gereken bir duyu ziyafeti!"

-Kyra Davis, New York Times çoksatan yazarı

"Kresley Cole gittikçe daha seksi oluyor!"

-The Hollywood Reporter

"Her dokunuş -her his- elle tutulabilirdi. Ayak parmakları
kıvrılıyor. Kresley Cole kelimeleriyle hınzır bir dahi."

-Romantik Kitap İşleri

"Şimdiye kadar okuduğum en ateşli, en duygusal erotik
sahneler! Kimya patlamanın ötesinde. . . Okurken kaç kez
yüzümün kızardığını, gözlerimin dolduğunu ya da
koltuğumda kıvrandığımı anlatamam."

-HEA'lar Biziz

"Gerilim bağımlılık yapıyor, karakterler sempatik ve dram
hissediliyor. Yeni bağımlılığımı buldum ve bu bağımlılık
ateşli ve seksi bir Sibiryalı şeklinde geliyor."

-Sinful Reads

"Mizah, kalp ve sıcaklığın bu birleşimi mutlak mükemmellik."

-Fresh Fiction

"Kitap duygusallıkla çatırdıyor. . . . Nefret ettiğim tek şey? Bitmiş olması."

-Under the Covers Kitap Blogu

"Güzel betimlemeler, canlı görüntüler, harika karakterler ve mizahla dolu. Bu sıradan, bir araya getirilmiş bir erotik roman değil. Bu sürükleyici, iyi yazılmış ve son derece seksi bir edebiyat."

-The Book Vixen

"Merak uyandırıcı, zeki, süper ateşli ve sadece iyi yazılmış Cole'un yazarlığının ayırt edici özellikleri haline geldi ve bu yeni seride tüm gücüyle ortaya çıkıyor."

-Esmer Kütüphaneci

"Romantizm şehvetli, SICAK ve SICAK ve SICAK demiş miydim?"

-Clue Review

"Bir vantilatör, kokulu tuzlar alın ve tansiyon manşetini yanınızda bulundurun, bu sizi daha fazlası için nefes nefese bırakacak! ŞİMDİYE KADARKİ EN İYİ KARDIYO!"

-Tome Tender Kitap Blogu

"Beş seksi CAN'T-WAIT-TIL-THE-NEXT-ONE, WHAT-AM-I-SUPPOSED-TO-DO-WITH-MYSELF-TIL-THEN yıldızı."

-Kayla the Bibliophile

"Her şeyi bir kenara bırakıp okunması gereken bir kitap! . . . Yoğun, gülünç derecede seksi ve baştan sona heyecan verici. . . . Şimdiye kadar okuduğum EN SICAK serilerden biri!"

-Shayna Renee's Spicy Reads

"Biri bana bu cinsel gerilimi kesmem için elektrikli testere verebilir mi?"

-Guilty Pleasures Kitap Yorumları

"Elinizden bırakmak istemeyeceğiniz sürükleyici bir hikâye."
-Fiction Vixen

"Şahane, skandal ve yakıcı. . . Natalie ve Sevastyan'ın muhteşem betimlemeleri, lezzetli detayları, çalıntı ve çılgınca yasak anları hemen tekrar okunmayı hak ediyor."
-The Lusty Literate

"Aksiyonun içinde saf adrenalin. Kimyaları inanılmaz ve Natalie ile Sevastyan arasındaki gidip gelmeler çok komik ve ateşli."
-KT Kitap Yorumları

"Başından sonuna kadar adeta mest oldum!"
-(un)Conventional Bookviews

"Erotizm ve Kresley Cole hayranıysanız, bu hikâyeye kesinlikle BAYILACAKSINIZ."
-The Darkest Reader

"Kresley Cole'un kirazını patlattım ve söyleyebileceğim tek şey, sıcak lanet olsun ve beni aptalca şaplakla! . . . Cinsel gerilim bana kendi kişisel kara kara düşünen Sibiryalı infazcımın hayalini kurdurdu."
-Scandalicious Book Reviews

"Eğlenceli bir erotik filmde olması gereken her şey."
-The Windy Pages

"Isıyı artırıyor - sıcak, erimiş lav türü! Cole erotizmi orgazmik boyutlarda bir tepside sunuyor."
-Adsız Okumakolikler

"Kesinlikle sarhoş edici... Entrika, kimya, çiğ cinsellik ve
üstün hikaye anlatımının mükemmel dengesi!"
-Hesperia Loves Books

Ayrıca Kresley Cole

Oyun Kurucu Serisi

Profesyonel

Karanlıktan Sonra Ölümsüzler Serisi

Savaş Lordu Sonsuzluk

İstiyor Başka Hiçbir

Açlığa Benzemeyen Bir

Açlık Kötülere Dinlenme

Yok

Bir Kış Gecesinde Kötü İşler Gecenin

Kıyısında Karanlık İhtiyaçlar

Alacakaranlıktan Sonra

Karanlık Arzular İblis

Kralın Öpücüğü Kışın

Derin Öpücüğü

Karanlık Bir Prensin Zevki

Karanlık Bir Savaşçı

Lothaire'in Karanlık

Düşlerinden İblis

Gölge'nin

İddiası

MacRieve

Dark Skye

Arcana Günlükleri

Zehirli Prenses

Sonsuz

Şövalye Kışın

Ölümü

MacCarrick Kardeşler Serisi

Eğer

Cesaretiniz
Varsa Eğer
Arzu
Ediyorsanız

Eğer Aldatırsan

Sutherland Serisi

Tüm Zevklerin Kaptanı Zevkin
Bedeli

KRESLEY COLE *The Master*

SIMON &
SCHUSTER

London • New York • Sydney • Toronto • New Delhi

A CBS COMPANY

İlk olarak ABD'de Pocket Books, a division of Simon & Schuster, Inc. tarafından
yayımlanmıştır, 2015

İlk olarak Büyük Britanya'da Simon & Schuster UK Ltd, 2015
tarafından yayımlanmıştır A CBS COMPANY

Telif Hakkı © Kresley Cole 2015

Bu kitabın telif hakları Bern Sözleşmesi kapsamındadır.
İzin alınmadan çoğaltılamaz.

® ve © 1997 Simon & Schuster Inc. Tüm hakları saklıdır.

Kresley Cole'un bu çalışmanın yazarı olarak tanımlanma hakkı
Telif Hakları, Tasarımlar ve Patentler Yasası, 1988'in 77. ve 78. bölümleri uyarınca
ileri sürülmüştür.

Simon & Schuster UK Ltd
1. Kat
222 Gray's Inn Road
Londra WC1X 8HB

www.simonandschuster.co.uk

Simon & Schuster Kanada, Sidney
Simon & Schuster Hindistan, Yeni Delhi

Bu kitap için bir CIP katalog kaydı British Library PB ISBN: 978-1-4711-

1388-8'den temin edilebilir.

E-KITAP ISBN: 978-1-4711-1389-5

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal
gücünün bir ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş
gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

CPI Group (UK) Ltd, Croydon, CR0 4YY tarafından basılmış ve ciltlenmiştir

Bu kitabın beta okumasını yapmak için her
şeyini bırakan inanılmaz Barbara Ankrum'a ithaf
edilmiştir

(ve Dead of Winter, ve Dark Skye, ve
The Professional ...).

Senin muhteşem vizyonun olmasa ben ne yapardım?

Usta

"Benim kalpsiz ve çıkarıcı olduğumu, başkalarının
hayatlarıyla oynayarak kendimi eğlendirdiğimi söylüyorlar.
Haksız değiller."
-MAKSİMİLYAN SEVASTYAN

"A mal tiempo, buena cara.
Kötü havaya, iyi yüz."
-ANA-LUCÍA MARTINEZ HATCHER-
(TAKMA AD: CAT MARÍN)

İÇİNDEKİLER

BÖLÜM 1

BÖLÜM 2

BÖLÜM 3

BÖLÜM 4

BÖLÜM 5

BÖLÜM 6

BÖLÜM 7

BÖLÜM 8

BÖLÜM 9

BÖLÜM 10

BÖLÜM 11

BÖLÜM 12

BÖLÜM 13

BÖLÜM 14

BÖLÜM 15

BÖLÜM 16

BÖLÜM 17

BÖLÜM 18

BÖLÜM 19

BÖLÜM 20

BÖLÜM 21

<u>BÖLÜM</u>	<u>22</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>23</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>24</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>25</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>26</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>27</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>28</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>29</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>30</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>31</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>32</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>33</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>34</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>35</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>36</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>37</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>38</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>39</u>
<u>BÖLÜM</u>	<u>40</u>

EPILOG

BÖLÜM 1

Annem şu anda mezarında ters dönüyor olmalı.

Asansörle lüks bir binanın çatı katına çıkarken Seltane Hotel'de -kırkıncı kata çıkmam için iki görevli gerekmişti- tırnağımı çiğnedim.

Yabancı bir adamın benimle seks yapmasına gerçekten izin verecek miydim? Para için mi?

Asansör çok hızlı geldi ve beni kendi lobisi ve zarif bir oturma alanı olan özel bir kata zorladı. Sehpanın üzerinde açık bir gazete duruyordu, sanki birisi Son zamanlarda solda.

Giriş -bir çift süslü maun kapı- hemen ileride, beliriyordu. Zili çalmaya cesaret edebilir miydim?

Görünüşe göre, bu çatı katı en büyük (on bin feet kareden fazla) ve en pahalı olanlardan biriydi.

(geceliği otuz iki bin dolar) Miami'de. Akli başında kim bir otele bu kadar para harcar ki? Belli ki ilk müşterim deliydi.

Bunun dışında, onun hakkında pek bir şey bilmiyordum. Bir haftalığına Miami'de bulunan Rus bir iş adamıydı. Sadece incelenmekle kalmamış, aynı zamanda dünyanın dört bir yanındaki kardeş eskort ajansları tarafından da onaylanmıştı. Başka bir deyişle, o bir hobiciydi, eskortların rutin bir kullanıcısıydı.

Kaçmak istercesine telefonumu çıkarıp sevgilim Ivanna'yı aradım. Ukraynalı bir göçmendi ve yüksek sınıf eskorttu, banka kazanıyordu; ben de onun temizlikçisiydim. O düşündü ki

şu anki işim "muhteşem fiziğim ve taze yüzlü güzelliğim" için bir israftı. Evet, evet.

Cevap verdiğinde, "Bunu yapabileceğimi sanmıyorum" dedim. Lobide adımlamaya başladım, ince topuklu ayakkabılarım pelüş zeminde sessizdi.

Bej halı.

"Elbette yapabilirsin. Orada olmayı ne kadar çok istediğimi anlayamazsın. Eğer bu adam çatı katını bir haftalığına kiraliyorsa, ne kadar zengin olduğunu hayal et!"

Rus, Ivanna'ya rezervasyon yaptırmıştı ama Botoks'a tepki vermişti (daha otuz yaşındaydı!). Bu gece iyi olacağını düşünmüştü, bu yüzden iptal etmek için aramamıştı. Eskortlar için büyük bir hayır-hayır.

"Eğer gözlerim şişip kapanmasaydı. . ."

"Ivanna, henüz o noktada değilim." Deli gibi bocalıyordum. Birkaç randevuya çıkmaya hazırlanmama rağmen-

Muayene ve ağda yaptırırken hep karşı çıkacağımdan şüphelenmiştim. "Ben burada değilim," diye ısrar ettim. Ama değil miydim? Dün Edward'ı gördüğüme yemin edebilirdim.

Miami'de.

Bir bodega'dan çıkıp Porsche'ye doğru yürüyen uzun boylu, sırık gibi bir sarışın gördüğümde temizlik işinden eve otobüsle dönüyordum. Onu en son farların parıltısı altında görmüştüm, yeşil gözleri kanlı gözlerine kaplanmış yüz.

Eğer buradaysa, mümkün olan en kısa sürede yeni bir şehre kaçmam gerekiyordu. Ama bunun için para gerekiyordu.

"Bu işi çok korkunçmuş gibi anlatıyorsun," dedi Ivanna. "Harika iş çıkaracaksın. Cesaretin var ve bu işin yarısı savaş!"

Yetiştirilme tarzıma rağmen -ya da belki de bu yüzden- oldukça utanmazdım. Cömert kıcımla bile, Jacksonville sahillerinde mikro tanga bikiniyle gururla dolaşmışım. Her türden liseli erkekle ateşli ve ağır bir ilişki yaşadım, düzüşmek dışında her şeyi yaptım, bir horoz olarak ün kazandım. Seks yapmaya başladığımda

Edward, onu baştan çıkaracak her şeyin ipuçlarını ve püf noktalarını öğrenmişim. Yani bir erkeği nasıl ayartacağımı biliyordum.

Ivanna, "Siz farkına bile varmadan ajansın sitesinden talepler alacaksınız" dedi.

Elite Escorts'un web adamına bir İK sözü vererek benim için geçici bir sayfa hazırlamasını sağlamıştı. Elden bırakma.

Tüm jargonu biliyordum, o kısaltmaları sayarken kıkırdamıştım, bu jargonu kullanacağımı asla hayal etmemiştim. BBBJ eyersiz oral seks demekti. Yutmak BBBJNQNS- eyersiz oral seks, bırakma yok, tükürme yok. MSOG- kaleye birden fazla atış- müşterinin istediği kadar boşalabileceği anlamına geliyordu.

belirtilen süre içinde beğenildi. "Benim için o web sayfasıyla uğraşmamalıydın." Ona bunu sadece bir ya da iki kez yapacağımı söylemişim ama o sadece gülümsedi ve şöyle dedi,

"Hepimiz böyle düşündük. Şimdi site fotoğrafınız için poz verin!" "Zamanında yetişmek için sadece birkaç dakikanız daha var."

Ivanna dedi ki. "Derin bir nefes al, üç kilit noktamı hatırla ve iyi olacaksın."

İlk olarak, göze çarpan bir yerde duran sıradan bir para zarfını, yani "bağışımı" aramalıyım. Yapmam gereken Parayı cebe atana kadar hiçbir şey. Ya sonra? Oyunun adı satış yapmaktır, hizmetler için ödeme yapmasını sağlamaktır. ve ötesinde, hepsi bana ait olan kazançlar. İkincisi,

müşterim tahrik edici olmadığından-

Uzun zamandır seks yapmamış olmama ve libidomun çıldırmış olmasına rağmen!

gizlice kayganlaştırmak. Çoğu eskort yaptı. Kayganlaştırıcı daha güvenli seks ve sınırlı VF, vajina yorgunluğu için yapılmıştır. Tabii ki, prezervatif Zorunlu.

Üçüncüsü, Elite Escorts'u kullanan müşterilerin çoğu nankör, tatlı randevuları severdi; Ben arsız bir ukalaydım. Bu yüzden başarılı olmak için kişiliğimi frenlemem gerekecekti.

Lanet olsun, asla hizmet sektöründe olmamalıyım.

kapasite.

Ama kaçmak için bu paraya ihtiyacım vardı! Kendi kurallarım vardı ve üç yıl boyunca onları hiç çiğnemedim.

- . Asla kesinlikle gerekli olanın ötesinde bir şey söylemeyin.
- . Asla kendinizle başka bir şey arasında bağlantı kurmayın.
- . Bir yerde asla altı aydan fazla kalmayın.
- . Asla yumuşama.
- . Asla gereksiz yere dikkat çekmeyin.
- . Tanrı aşkına, asla, asla, asla başka bir adama güvenme.

Para olmadan, üç numaralı kuralı çiğneyecektim. "Güven bana Cat, iş anlayışına göre Ivanna beni temin etti."

Ne kadar akıllıydım? Her hafta temizlemem gereken altı ev olmasına rağmen -onunki de dahil- kadınlardan beşi Küba'dan gelen belgesiz bir işçi olduğumu düşünerek beni ücretim konusunda dövdü.

"Sadece eğlenin," dedi. "İş gibi hissetmek zorunda değilsin. Ağda muhtemelen randevunuzdan daha rahatsız edici olmuştur."

Ama . . . "Biriyle yatmayalı üç yıldan fazla oldu." Ve Edward'ın acınası girişimleri sayılmamalıydı bile.

"Bu ... hmm. Ne kadar tuhaf," dedi, sanki ona başkalarının derisini giymeyi sevdiğimi söylemişim gibi. "Bunu daha sonra tartışırız.

Şimdilik şunu unutmayın: Seks bisiklete binmek gibidir."

Asansöre doğru döndüm. "Mierda. Yapamam. Bu bir hataydı."

Ivanna iç çekti. "Çok fazla umutlanmanı istemedim, bu yüzden sana bir gecelik rekorumu hiç söylemedim."

"Şimdi yapacak mısın?" Sınırın gökyüzü olduğunu söyleyerek belirsiz davranmıştı, ancak bana kesin rakamlar vermeyi reddetmişti.

"Altı saatlik bir görüşme için rekorum nakit ve mücevher olarak yirmi binin üzerinde."

Yirmi. Bin.

Böyle bir para beni doğrudan bir sonraki hayat planımın bir aşaması! Konuşma gücümü yeniden kazandığımda, "Ve büyücüyü becermeye gidiyoruz." diye şarkı söyledim.

Güldü. "Umarım harika bir büyücüdür. Son bir şey daha Cat. İçgüdülerini kontrol edeceğin bir an yaşayacaksın ve bunu yaptığında kendine şunu sor: Bu adamla bedava seks yapar mıydım? Cevabın evet ise, neden parayı bir bonus olarak görmeyesin?"

"Tamam, muy bien. Bunu yapabilirim," dedim kendimi toparlayarak.

"Git yakala onları!"

Telefonu kapattıktan sonra lobideki aynadan görünüşümü kontrol etmek için döndüm. Aralık ayı genellikle ılık geçerdi ama bu yıl düpedüz ılıktı, bu yüzden orman yeşili ipekten bir şal elbise giymiştim. Sade bir tarzı vardı.

Beni dışarı çıkarmak istemesi ihtimaline karşı muhafazakâr yaka, ancak yanlar kalçamdaki tek bir fiyonkla bir arada tutuluyordu. Stilettolar biraz yaramazlık havası veriyordu.

Arkasını görmek için etrafımda döndüm. İnce ipek kışımı fazlasıyla sıkıyor, hayal gücüne çok az şey bırakıyordu. Bunun için yapılacak bir şey yok artık. Yüzümü öne çevirdim ve gülümsedim.

Sadece dudak parlaticısı, rimel ve bir miktar ışıltılı bronz göz farı sürmüştüm. Ivanna bunun irislerimin canlı bakır rengini ortaya çıkardığını ve gözlerimi egzotik gösterdiğini söyledi,

Özellikle de siyah saçlarıma karşı. Saçlarımı uzun, gevşek bukleler halinde bırakmışım.

Makyaj: yerinde. Saç: Beklenenin en iyisi. Sonuç: Azgın bir Rus lech olsaydım, kendimi yapardım.

Cep telefonumun saatini kontrol ettim. Zamanında varmak için iki dakikadan az zamanım vardı. Telefonumu çantama koyup zile bastım, sonra sinirlerimle savaşıarak etrafıma bakındım. Sehpanın üzerindeki gazeteye tekrar göz attım. Bu kadar zengin bir adamın koruması falan olur muydu?

Kapı açıldı ve ilk müşterim ortaya çıktı. Eskort argosunda, o DDG idi.

Bırak. Ölü. Muhteşem.

Otuzlu yaşlarının ortalarında görünüyordu, gür siyah saçları ve yapılı bir vücudu vardı. Boyu 1.80'in üzerindeydi. Mavi gözleri kapalıydı, delici bakışları üzerimde geziniyordu.

Sert göğüs kaslarını saran, kış beyazı, hafif bir kaşmir kazak giymişti. Bu renk gözlerinin delici mavisini ortaya çıkarıyordu. Koyu renk, özel dikim pantolon kaslı bacaklarını ve zayıf kalçalarını vurguluyordu.

Eğer "eskort kirazımı" kaybedecek olsaydım, daha ideal bir müşteri hayal edemezdim.

Yine de Rus, sanki orada başka birinin olmasını bekliyormuş gibi arkama baktı.

"Sadece benim," dedim, kalbim küt küt atarken sesimin bu kadar rahat çıkmasına şaşırmıştım.

Tek kelime etmeden döndü ve yaşam alanına doğru ilerledi. Ben de onu takip ettim.

Vurgu aydınlatması zevkli modern dekoru aydınlatıyordu. Tavandan tabana panoramik pencereler şehirdeki en iyi manzarayı sunuyordu. Tüm balkon kapıları açıktı, dalgaların sesi bu yükseklikten bile bize ulaşıyordu. Burası çok büyüktü, büyüklüğü bana eski konağımı hatırlatıyordu. Oh, tekrar yuvarlanıyor olmak ...

Benimle yüzleşti. "Ivanna adında bir kadını onayladım. Tercihlerimi gönderdiğimde ajansınız onu önerdi." Sesi derin ve gürültülüydü, aksanı kelimeleri renklendiriyordu.

Aksanlı erkeklere bayılırdım. Edward'ın yavaş Atlanta ağzı beni neşelendirirdi. İngiltere'den geldiğini öğrenene kadar. "Ivanna'nın bu gece gelmesi gerekiyordu ama hasta olduğunu söylemek zorunda kaldı."

"Uzun boylu, ince yapılı, en az yirmili yaşlarının sonunda bir sarışın istiyorum. İdeal olarak Avrupa'dan. Belki onun yerine geçecek kişi isteklerimden herhangi birine uyabilirdi."

Onun yerine beni almıştı; yirmi iki yaşında, 1.80 boyunda, kıvrımlı, esmer. Ve Küba'dan bir nesil uzaktaydım. Ona sahte bir gülümseme vererek, alaycı bir şekilde, "Hayatın tadı çeşitlilik değil midir, querido?" dedim. Tatlım.

Kımıldamıyordu. "Sen sipariş ettiğim şey değilsin."

Ben, herkesten çok, istemediğiniz bir şeyin bedelini ödemek zorunda kalmamanız gerektiğini biliyordum. Edward'ın bana olan aşkını ilan ettikten birkaç dakika sonra silahına doğru yöneldiğini hatırladım.

"Reşit misin ki sen?" diye homurdandı Rus. "Ve sonra biraz."

Hiç etkilenmemiş görünüyordu.

Getting to Yes'i okudum ve tekrar tekrar okudum. Bu adamdan bir gece koparabilirdim. Ama sonra, bu adımı atmaya gerçekten hazır mıydım? "Fikrini değiştiremez miyim?"

Yüz ifadesi daha da soğuklaştığında, beni kovmak üzere olduğuna sevinmişim. Bir eskorttan daha iyi bir kanun kaçağı olurum. Kanun kaçağı mı? Biraz zaman ver, Cat.

Sert bir ses tonuyla, "Kararlarımdan asla dönmem" dedi.

Omuz silktim. "Tamam, sen kaybedersin." Kendimden ne kadar emindim! Profesyonel bir işçi kız gibi. Rahatlamış bir şekilde kapıya doğru döndüm ve uzaklaştım.

Nefes alırken tısladığını duyduğumu sandım.

Mierda. Şansımı bilseydim, elbisemin dikişi sökülürdü.

BÖLÜM 2

"Belki de aceleci davrandım," dedi. "Bir içki için kal."

Kıçım benim için çalışmış mıydı? Bundan mutlu muydum?

Ben arkamı dönüp giderken o da bar bölümüne yöneldi. Bu gerçekten oluyordu. Para için seks yapacaktım.

Omzunun üzerinden, "Ben Maksimilyan Sevastyan," dedi.

Dilimde evirip çevirdim, adını ağız dolusu buldum.

Zihnimde ona Máxim adını verdim.

"Encantada. Memnun oldum. Ben Cat Marín." Bağışım için etrafıma bakındım. Hiçbir şey yoktu. Bu beni tedirgin etti ama yine de bara doğru ilerledim.

"Bu senin çalışma adın mı?"

Takma ismim. "Bana böyle derler." Kullanmak zorunda kaldığımda sahte kimliğimde de bu yazıyordu.

Büyükannemin adı olan Catarina'yı ve annesinin adı olan Marín'i seçmiş, sonra da bu kimliği tamamen üstlenmiştim. Lucía olmayı özlememe rağmen, o hayat uzak bir rüya gibiydi.

"Ne içersin?"

Güzel soru. En son ne zaman alkol aldığımı hatırlamıyorum. Belki 5K yarışından sonra bira? "Um, ne içiyorsan."

"Votka martini?" Muhtemelen iyi bir fikir değil.

"Tercih ettiğiniz bir kokteyl olmalı."

"Sex on the Beach!" gibi aptalca bir şey söylemek üzereydim ama onun yerine "Beyaz şarap harika olur." dedim.

"Huzursuz görünüyorsun."

"Bu işlerde biraz yeniyim" diye itiraf ettim.

"Uh-huh. Birçok eskort ayarladım. Hiçbiri bir süredir bu işi yaptığını söylemedi."

Yalan söylediğimi düşünüyordu. Ben dünyanın en boktan yalancısıyım.

Önceleri, ne zaman gerçek dışı bir şey söylemek zorunda kalsam, buna o kadar içerlediğimi ve günlerce üzüldüğümü fark etmiştim. Bu yüzden bunu yapmayı bıraktım. "Sana yalan söylemiyorum."

Sözlerimi elinin tersiyle itip şarap koleksiyonuna döndü. O şarapları incelerken ben de onu yakından inceledim.

Temiz tıraşlıydı, yeni bronzlaşmış gibi görünen pürüzsüz bir cildi vardı ama gözlerinin etrafında gülme çizgileri yoktu. Garip. Evlilik yüzüğü bronzluk çizgisi de yoktu. En azından bekârdı.

Dudakları sıkıydı, beyaz dişleri düzgündü. Geniş erkeksi çene hattı, güçlü burnunu ve çenesini, geniş elmacık kemiklerini tamamlıyordu. Saçlarının yanları sık kesilmiş, diğer tarafları daha uzundu.

en üstte. Parmaklarımı içinde gezdirmek nasıl bir his olurdu?

"Bu katta bir yerde bir kiler var, ama sanırım

Bu şarap gibi." Şişenin mantarını açtığında, ince kazağının altındaki kasları hareket etti. Muhtemelen benim fare kapanı dairemnden daha pahalı olan bir dalış saati takıyordu.

karmaşık.

Onun manzarasıyla yarışabilecek tek şey dışarıdaki manzaraydı. Etrafı saran balkonun şeffaf cam korkulukları boyunca küçük meşaleler vardı. Deneyimlemek için cinayet işleyebileceğim sonsuzluk havuzunu geçince okyanusu görebiliyordum. Gökyüzünde neredeyse dolunay vardı.

"Git bir bak." Bir bardak doldurdu ve bana uzattı. "Seninle dışarıda buluşuruz."

Paramı alana kadar hiçbir şey yapmamam gerekiyordu ama hızlı bir risk/ödül değerlendirmesinden sonra "Tamam"

dedim. Havuzun yanından geçerken ısıtılmış sudan buhar yükseliyordu. Aslında tüm havuz güvertesi ısıtılmıştı. Balkon demirine geçtim

ve şarabın tadına bakıp iç geçirdim. Muslukta bununla içmenin cazibesini görebiliyordum.

Ilık bir rüzgâr esti ve tuzlu havayı içime çektim. Okyanusun sesini duyunca gözlerim fal taşı gibi açıldı. Neredeyse

Martinez Sahili'nde olduğumu hayal edin. Neredeyse bir asır önce, babamın ailesi okyanus kıyısında uzun bir arazi satın almıştı.

Jacksonville yakınlarındaki bir mülkü, bugün sahip olacağı serveti hayal bile edemeden emanete bıraktı.

Oraya dönmek dışında bu şehirde kalmayı çok isterdim. Ne yazık ki geleceğimdiki tek Miami M.I.A.M.I. idi: Money Is A Major Issue.

Eğer bu gece para kazanırsam, Los Angeles ya da San Diego gibi heyecan verici bir yerde yeniden başlayabilirim. Son üniversite sınavımdan hemen sonra giderdim.

Hayatımı geri kazanma planı: Sonsuza dek ortadan kaybolmak. Gerçek bir sahte kimlik (oksimoron?) ve bir sosyal güvenlik numarası alırdım. inceleme altında tutun.

Bağışımı alamadığım, hatta daha fazlasını satamadığım bir bankanın hayalini kuruyordum. Zor sınırlarımı biliyordum ama bunun dışında ne yapacağımdan emin değildim.

İçerken Ivanna'nın ilk randevumda yardımcı olması için bana okuttuğu makaleyi hatırladım: Bir Müşteriyi Şaşırtmanın En İyi On Yolu. Öneriler arasında o konuşurken nefes nefese kalmış gibi davranmak, sevgi taklidi yapmak, orgazm taklidi yapmak ve ona her zaman haklı olduğunu söylemek vardı.

Ciddi misin?

Máxim bir elinde şarap şişesi, diğerinde içkisiyle dışarıda bana katıldı. Şişeyi yakındaki bir masaya koydu, sonra yanımda durdu. Ay yüzünü yıkıyordu, tüm yontulmuş özelliklerini sevgiyle vurgulayarak.

Ödenmemiş olmasına rağmen rahatlamaya başladım. Başka ne olursa olsun, şu anda Seltane çatı katında bana FOTC'yi verebilecek bir müşteriyle birlikteydim. Yüzyılın sikişi.

Bir yudum daha aldım. "Bu bağbozumuna çatlak
serpintileri ekledin mi?"

"Uyuşturucudan yeni çıkmıştım," dedi alaycı bir ses tonuyla. "Manzara hakkında ne düşünüyorsun?"

Bardağımın kenarından sııttım. "Sanırım bu yeterli. Eğer bu tür şeyleri seviyorsanız."

Esprî girişimim üzerine başını eğdi. "Ajansınızın sitesinde sizi araştırdım." Ivanna'nın hakkımda listelediği maddelerden sadece birkaçı doğruydu -ölçülerimin üçte ikisi ve ameliyatsız, tamamen doğal sertifikalı bir CAN olarak statüm.

Bana okuduğu sahte biyografiyi hatırladım: Dans etmeyi severim (Ben dans etmekten nefret ederdim) ve yoga (burada jogging yapıyorum). Boş zamanlarımda (sanki hiç varmış gibi!), performans sanatından (hayır, teşekkürler) ve alışveriş (bir tür işkence).

"Fotoğrafınız alışılmadık," dedi.

"Öyle mi?" Ivanna uzak bir plajda fotoğraflarımı çekmişti. Yanaklarıma kadar inen siyah bir erkek şortu giymiştim, üstüm yoktu, sadece rimel sürmüştüm ve saçlarım başımın üzerinde toplanmıştı. Arkadan çekilmiş ve poz vermediğim bir fotoğrafımı seçmişti.

Bir şeye bakarken başımı yana çevirmiştim. Gözlerim uzaktı, çünkü tüm bu fikir hakkında derin düşüncelere dalmıştı. Oh, ve her zamanki gibi Edward'a küfrediyordum.

Yatak odamıza yayılan kan ... o çirkin sesler ...

Silkelen, Cat.

Rus, "Bu, gurur verici ışıklandırma ve riskli iç çamaşırlarıyla tipik bir boudoir çekimi değil" dedi.

"Senin gibi bir hobici bilir, ha?" Biraz daha şarap içtim ve kadehimin dibine ulaştığımda kaşlarımı çattım. "Ben 'Gerçekten de boudoir taklidi yapan bir kıyım.'"

Tek kelime etmeden beni tekrar doldurdu. "Ne tür bir kızsın sen?"

Başka bir gün savaşmak için yaşamaya inanan inatçı bir hayatta kalan. Ama ben ona dedim ki, "Üstsüz plajlara inanan bir kız

herkes için. Viva la revolución!" Bunun komik olduğunu düşünmüştüm ama o yine başını eğdi.

"Fotoğrafınız bir erkeğin ne düşündüğünüzü merak etmesine neden oluyor. Bu bir tasarımdı, değil mi?"

"Yükleneni ben seçmedim." Ben sadece Ivanna'nın onu kullanmasına izin verdi çünkü ergenlik dönemimde çekilen son fotoğraflarımdan dünyalar kadar farklı görünüyordum.

"Yirmi altı yaşında mısın?"

Ivanna sayıyı şişirmişti. "Daha iyisini bilecek kadar yaşlı."

Máxim göğüslerime baktı. "Ölçüler: otuz beş, yirmi üç, otuz altı?"

"İyi bir günde otuz dört buçuk. Onu da ben koymadım. Bedenimi seviyorum." İstesem sütyensiz de durabilirdim ama gerektiğinde yine de göğüs dekoltesi verebilirdim.

Kaşları birbirine yaklaştı. Beni bir kutuya sığdırmaya çalıştığı ve beklenmedik zorluklar yaşadığı izlenimine kapıldım.

Ona kışımın sığmayacağını söyleyebilirdim.

"Belirgin bir aksanız var. Amerika'nın yerlisi değil misiniz?" "İspanyolca konuşulan bir evde büyüdüm."

Bir

Madre Loca, sapına kadar Katolik. İngilizce öğrenmeyi reddetmesine rağmen, beni liseye kadar evde eğitmiş ve çoğu insanı تنها plajımızdan uzak tutmuştu. Ben sevmezdim

Çocukluğum hakkında konuşmayı bırak, düşünmeyi bile.

"Miami'de mi?"

Omuz silktim. Bu tür sorular beni geriyordu. Kimse benim hakkımda ne kadar az şey bilirse o kadar iyiydi. Başkalarıyla olan bağlantılar ekmek kırıntılarıydı. Bu yüzden kimseyle çıkmadım, sosyalleşmedim. Tuvalet temizlemek ve okula gitmek arasında zamanım olduğundan değil.

"Kendin hakkında konuşmak istemiyor musun?"

Esprisiz bir kahkaha attı. "Bu bir ilk."

"Sıkıcı hayatımı duymak istemezsiniz. Bir fikrim var: Kişisel soru sormama kuralı koyalım."

"Ve kendini benim hakkımda araştırma yapmaktan alıkoyabileceğini mi sanıyorsun?"

Eğer bu onun da aynısını yapmasını engelleyecekse?

"Evet."

"Pekâlâ, o zaman işe koyulalım. Sanırım burası bana satış yapacağın kısım."

Yakalandın.

"Sana sadece bir saat kadar ihtiyacım olacak," diye devam etti, "ama böyle şeylere dikkat etmekten hoşlanmıyorum, bu yüzden gecenin yarısını ayırttım. Size arzu ettiğim her şeyi yapmama izin vermeniz ne kadara mal olur?"

Böyle bir adam, muhteşem, zengin, küçümseyen-isteyen? "Bazı şeyler masada değil." Bir öfke parıltısı. "Benim masamda her şey var, küçük kız."

Bu bir soruna dönüşüyordu. Hayır, hayır, mantranızı hatırlayın. İyi iş kadınları bir zorlukla karşılaştıklarında "Bu bir sorun değil" der ve ardından sorunu çözmek için işe koyulurlar.

"Vücudunuzu daha yakından tanımayı çok isterdim ama" - onu şaşırtmış gibi görünen küstah bir bakış attım- "arzu edebileceğiniz bazı hizmetleri sağlayamam. Dünyada yeterince para yok."

"Ne gibi?"

"BBBJ. Aslında, eyersiz her şey dışarıda."

"Bununla ilgilenmiyorum. Bu gece bir başkasının yerine geçtiniz - sizden onun yapacağını yapmanızı bekliyorum. Ajansınızdan emrettiğim şeyi."

Ivanna'nın kink uzmanlığını hatırladım: esaret, disiplin, boyun eğme ve benzerleri. Evinin her yerinde aletleri vardı. Bu adam ondan daha fazlasını mı istemişti? Bakıyor musun?

İncelenmiş bir hobici olarak, çok tehlikeli olamazdı. Bana yeterince para teklif ettiyse, yabancı bir adama beni bağlaması için güvenebilir miydim? Beni çaresiz bırakacağına?

Hayır, teşekkürler. Güvenme kabiliyetim kırılmıştı, tıpkı hiç yerine oturmamış kırık bir uzuv gibi, şimdi büzüşmüş ve işe yaramaz hale gelmişti. Konu erkekler olduğunda kendime bile güvenmeyi reddediyordum.

Ama bu parayı kaybetmek istemedim. "Neden bu geceyi geldiği gibi kabul etmiyoruz? Bakalım bizi nereye götürecekt?" Seni nereye götürebileceğimi gör. "Söz veriyorum ikimiz de tatmin olacağız."

Mavi gözlerini kıstı ve sanki üzerime buz gibi bir hava üflendi. "Benimle oyun oynama. Ve niyetimi yanlış anlama, bundan hoşlanıp hoşlanmaman umurumda bile değil, o yüzden hoşlanıyormuş gibi yapma."

Ne sikim ama! Cállate la boca, Cat! Kapa çeneni.

"Sahte tutkuya tahammül edemem."

Ivanna'nın makalesi için çok fazla. Bir şekilde "Anlaşıldı." demeyi başardım.

"O zaman sana üç bin ödeyeceğim ve sen de benim çıkarlarıma uygun davranacaksın."

Neredeyse dizlerimin bağı çözülüyordu. O kadar para hayatımı değiştirecekti! Yine de kelimeler dudaklarımdan dökülüyordu: "Beş yap, anlaştık."

Sustu. Onu kızdırmış mıydım? Her şeyi mahvetmiş miydım? Adalı büyükannem Mima'nın bir sözü vardı: "Domuzlar şişmanlar, domuzlar kesilir." Domuz pastırması olmak üzereydim.

"Anlaştık," dedi.

En serio? Bekle, neyi kabul etmiştim? Onun çıkarlarına uygun mu?

"Peşin ödeme isteyeceğinizi varsayıyorum." Vay anasını! "Evet, por favor."

"Beni takip edin." Oturma odasına döndü ve konsolun üzerindeki şık bir evrak çantasına doğru ilerledi.

Bağlı elli Benjamin cüzdanıma girdiğinde kaderim belirlenmişti.

Boş kadehimi elimden alıp yere koydu. O şarabı ben de mi içmiştim? Kafam iyi olabilirdi ama sinirlerim bunu engelledi. Şimdi anlaşmanın heyecanı azalıyordu, kaygı onun yerini aldı.

Bir süite geçti ve omzunun üzerinden şöyle dedi. "Gel. Miami'de beş binin bana ne kazandıracağını görmek istiyorum." Hatırlatma karşısında kaskatı kesildim.

Yatak odasının girişinde bana döndü. "Neden tereddüt ediyorsun? Utangaçlık numarası yapmana da müsamaha gösterilmeyecek."

Düşüncelerim karmakarışık. İki tanesi öne çıktı. Fahişe olacaksın Cat, beş bin dolarla savaşıyorsun, İdiota! Bağırsak kontrolü mü? Oh, evet.

Ama Ivanna haklıydı; bu adamla bedavaya seks yapabilirdim.

Ayrıca, durumum sert önlemler gerektiriyordu. Bu adamın bana yapabileceği hiçbir şey Edward'ın beni yakaladığında yapacaklarından daha kötü olamazdı.

Çünkü o benim kocamdı ve beni öldürme planını bozmuştum.

Bu düşünceyle yatak odasında Rus'a katıldım. Yatakta gördüğüm şey beni olduğum yerde dondurdu.

BÖLÜM 3

Taşak tıkaçı. Bir kırbaç. Deri kelepçeler.

Ni en broma! Hayatta olmaz.

Hayır, hayır, kesinlikle mutlu bir orta yol bulabilirdim. Bu adam BDSM'den daha fazlasıyla ilgileniyor olmalıydı. "Bana ne yapacağını açıkla."

Soğukkanlılıkla şöyle dedi: "Soyunduktan sonra yatağın kenarında dizlerinin üzerine çökeceksin ve ağzını tıkayacaksın. Kollarını arkadan bağlayacağım ve öne doğru eğilip alnını dayayacaksın. Sonra aklıma neresi gelirse vücudunu kırbaçlayacağım. Bundan tatmin olduğumda seni arkadan becereceğim."

Bu bir senaryo gibi geldi. Sanki bunu her eskortla yapıyormuş gibi.

Meme uçlarımı öpmekten, beni okşamaktan hiç bahsetmemişti. Onun senaryosuna göre, teknik olarak seks yaparken mümkün olan en az temas noktasını paylaşacaktık. Yüzümü görmeyecek ya da sesimi duymayacaktı. Ağzımı tıkamak için bana dokunmayacaktı bile!

Ben sadece bir kap olacaktım. Ki beni bu konuda uyarmıştı. Yüzü olmayan, sesi olmayan bir kap.

Henüz o noktada değilim. Yani seçeneklerim çekip gitmek ya da fikrini değiştirmeye çalışmaktı. İkincisiyle kaybedecek bir şeyim yok. Neden bunu bir fanteziye dönüştürmüyorum? Bu gece herhangi biri olabilirdim. A femme fatale, bir erkek yiyen.

Ona, "Senaryonuz kulağa ilginç gelse de, gerçekten istediğiniz şeyin bu olduğunu sanmıyorum" dedim.

Kaşları havaya kalktı. "Sen bilmiyorsun."

Süitin oturma alanına doğru döndüm. Hafifçe aydınlatılmış odada tüm pencereler ve kapılar açıktı. Ay ışığıyla aydınlanmış tül perdeler dalgalanıyordu. Kanepenin arkasına geçtim. Ne zaman ki sırt minderlerini okşayarak onu yanına davet etti, dudakları inceldi.

Birbirimize bakarken uzun, endişeli anlar geçti. Kalp atışı . . . kalp atışı . . . kalp atışı. Sonra Merak onu adım atmaya zorlamış gibi görünüyordu.

Oturduğunda gülümsedim ve önüne doğru yanaştım. Dizlerini açarak bana yer açmak zorunda kalana kadar öne doğru adım attım.

Elbisemin kenarındaki kuşakla oynadım. "Bunu çıkarmamı ister misin, Ruso?" Ruso.

Curt başını salladı.

Kuşağı yavaşça çözdüm. Elbisemi bir bornoz gibi açık bırakarak, ona kışkırtıcı siyah demi sütyen ve tanga takımımın perdeli bir görüntüsünü verdim.

Onu okuyamadım, manzarayı beğenip beğenmediğini anlayamadım. Çok soğuk görünüyordu.

Peki neden onun için soyunurken tahrik oluyordum? Büyük, erkeksi ellerine baktım. Göğüslerimi sıkarken ya da çıplak amımı avuçlarken nasıl hissedeceklerdi? Meme uçlarım gerildi, külotum nemlendi. Hiç böyle iç çamaşırı giymemiştim ve birkaç gün önceki ağdadan sonra kendimi aşırı hassas hissediyordum.

Elbisemden sıyrılıp onu yan koltuğa fırlattım. İç çamaşırlarımla karşısına geçtiğimde, kollarını kanepenin arkasına doğru rahatça sarkıttı.

"Benim için yerinizde dönün." Çok sakindi, hatta mesafeliydi. Bu bir bilgisayarla ön sevişme gibiydi. Bir DDG bilgisayarıyla. "Yavaşça."

Kendime femme fatale'i oynadığımı hatırlattım. İki kadeh şarabım bana iyi gittiğimi söylüyordu.

Döndüğümde, gözlerini küçücük tangamın içinde açıkta kalan yanaklarımda hissedebiliyordum. Bu da beni daha da ıslattı. Kaçamak yağlama sorun olmazdı. Aslında, belki de külotumu biraz daha uzun süre üzerimde bırakmalıydım? Mastürbasyon yapacak zamanım ya da enerjim olmayalı uzun zaman olmuştu. Ya kontrolümü kaybedersem?

Dünyadaki herkes gibi, bedenim açıldığında beynim kapanıyordu. Ama benimki tam bir fabrika kapanması, bir işçi greviydi. Bu adamla başa çıkmak için aklıma ihtiyacım vardı.

Onunla tekrar yüzleştim. Nefesleri bir nebze olsun azalmış mıydı? "Bana göğüslerini göster. Bakalım bedenini itiraf ettiğin kadar beğenecek miyim?"

Sütyenimi çıkardım ve elbisemin olduğu tarafa doğru fırlattım. Dik göğüslerimle gizliden gizliye gurur duyuyordum. Vücuduma tam oturuyorlardı ama dolgundular, meme uçları çıkıktı ve tam pembe değillerdi. ve tam olarak bronzlaşmamış. Küçük areolalarım kabarmış, tepeleri hafif kabarık bir görünüm veriyor.

Omuzlarımı dikleştirdiğimde Rus'un burun delikleri açıldı. -Sonunda ondan biraz tutku geldi!

"Çok güzel. Ön tarafın manzarasının arka tarafla yarışabileceğini düşünmemiştim."

Vay canına. Gerçek bir iltifat. Dikkatim aşağıya doğru çekildi. Çok büyük bir ereksiyon pantolonunun kumaşına baskı yapıyordu. Muy grande. Belki de çok büyüktü? Tüm o aptallıklarına rağmen, sadece Edward'la cinsel ilişkiye girmiştim ve o da bu kadar büyük değildi.

"Devam edin."

Tamamen soyunmak mı? Buna karşı karar vererek bir adım öne çıktım, ona sarıldım. Dizlerimi kalçalarının yanına, ellerimi de omuzlarına koydum. Okyanustan gelen bir esinti içeri süzüldü,

Sandal ağacı ve kaynayan erkeğin karışımı olan sarhoş edici kokusuyla karışıyor. Kokusu beni titretti - yeni eskortları uyuşturmak için kullanılan haksız bir avantaj gibiydi.

Kendimi onun sikinin kalın çıkıntısının üzerine

bıraktığımda, kıyafetlerimizin arasından bile onun sıcaklığını hissedebiliyordum. Benim gözlerim büyüdü, onunkiler küçüldü.

Onun uzunluğunu doğrudan içime alacaktım. Bu fikir artık beni tereddütle doldurmuyordu. Arzuyla titriyordum. Göğüs uçlarım onun gözleri önünde daha da sıkılaştı.

Bu adamı, bu yabancıyı istiyordum.

Beni boşaltmış olan erkeklerin sayısı bir elin parmaklarını geçmezdi. Çoğu kez arka koltukta bir oğlanla oynasırken ya da bir fıçı partisinde biriyle sevişirken kazara olmuştu. Edward hiç yaklaşmamıştı. Umursadığından değil. Ama bu Rus-

"Seni üstüme çıkman için davet etmedim," diye tersledi. Vücudu gerginleşti - kızgın bir gerginlik.

Şaşkınlıktan donakaldım. Çoğu erkek üstsüz kızların onlara binmesinden hoşlanırdı.

"Seni üstümde istediğimi mi sanıyorsun?" O yapamadı Daha kesici bir ses. Beni tuttu, sanki bedenimi üzerinden atacakmış gibi beni yana doğru kaldırdı.

Ama sonra durdu. Elleri üzerimde o kadar büyüktü ki, parmakları kığımın büyük bir kısmını kaplıyordu. Bir tereddütten sonra -o anda askıya alınmış gibiydik- beni yoğurmaya başladı. Ellerini kıvrımlarımı kavramak için indirdiğinde, kısık bir inilti duyuldu. Ama beni hâlâ dik tutuyordu.

Yine anlamadığım bir şeyler oluyordu, sanki bir iç savaş yaşanıyordu. Şehvetimde- Zihnim karardığında, acaba kadınları bağlayıp arkadan mı beceriyordu, çünkü onlara fazla dokunmaktan hoşlanmıyordu.

Tam bunun böyle olduğuna karar vermişken, kendimi tekrar onun üzerine yerleşmiş, sikiğin kabarmış çıkıntısını tam bacaklarımın arasında buldum. Bu raundu ben mi kazanmıştım?

Öfkesi dinmiş gibi görünüyordu ama yenilgiyi kabullenmeye hazır değildi. "Hâlâ bana istediğimi vermeyi reddediyor musun?"

Ve o da benim reddimi kabul mü ediyordu? Cesaretleterek kulağının yanına eğildim. "Sana istediğini vereceğim.

ihtiyacım var, Ruso." Şarap ve uyarılmışlığım kendi aksanımı daha da kalınlaştırıyordu. Sertleşmiş meme uçlarım

Kazağının ince kaşmiri inanılmaz hissettiriyordu, bu yüzden onları tekrar gözden geçirdim.

Bu adamın ağzını ağızıma almak için ne gerekiyor? Göğüsler mi? Beni emdiğini hayal ettiğimde ... dudaklarımdan yumuşak bir inilti kaçtı, sırtım hafifçe eğildi.

Elini enseme kenetledi. "Ne tür bir eskort müşterisini yüzünüzce reddeder? Bu işte ya açlıktan ölüyorsun ya da bir servet kazanıyorsun. . . ." Kalçalarımı yuvarlayıp amımı sikinin üzerinde gezdirdiğimde, sadece benim nemlendirilmiş külotunu ve pantolonunu aramıza aldı.

Bu his karşısında nefesim kesildi, nefesim daraldı. Klitorisim zonklamaya başladı.

Ellerini çekti, sanki bana dokunmamak için bilinçli bir karar vermiş gibi kollarını tekrar kanepenin arkasına dayadı. Bir şekilde sınıdığım ya da onun sınıdığı izlenimine kapıldım. "Ellerini arkana koy. Şimdi."

Muhtemelen dirseklerimi sıkmamı bekliyordu. "Of Tabii ki." Bunun yerine ellerimi doğrudan kıkımın arkasına indirdim ve dengemi korumak için kalçalarını kavradım.

Tekrar gerildi, ama başka bir kelime söyleyemeden kalçalarımı onun uzunluğunun üzerinde çırpıttım. İnlerken başım arkaya düştü. Cinsel oyunun ne kadar karşı konulmaz olabileceğini unutmuştum, kontrol edilemeyen dürtüleri ve bir erkeğin vücudunun sertliğini unutmuştum.

Rus'la yüzleştirdim ve ona binmeye başladım. Gerçi onun Bakışları temas noktamıza takılmıştı, benimle buluşmak için kendi kalçalarını hareket ettirmeyi reddetti. Önemli değildi. Fermuarının çıkıntısı şişmiş klitorisimle, sırlıklam olmuş külotumla aynı hizaya gelmişti.

O tomurcuğu ovalamak. Sürtünme! Boğucu, nemli sürtünme beni orgazma daha da yaklaştırdı. Çok geçmeden nefes nefese kalmıştım, onu bir direk dansçısı gibi sürtüyordum.

Kanepeyi kavradı, uzun parmakları beyaz parmak boğumlarına dönüşmüştü. "İhtiyacım olduğunu düşündüğün şey bu mu?" Yalnızca onun sesi beni boşaltabilirdi. Boğuk tınısı daha da derinleşmişti. "Binmek için mi?"

"Bence senin tutkuya ihtiyacın var."

Kesinlikle ihtiyacım vardı. "Sahte olmasaydı belki."

Neredeyse gülüyordum. "Hiçbir şey yapmıyormuş gibi davranmıyorum." Yakında orgazm olacağımı ona nasıl söyleyecektim?

"Bekle." Titreyen kalçalarımı yakaladı ve beni sabit tuttu. "Kalk."

Kafam karışmıştı, ellerimi omuzlarına koydum ve dizlerimin üzerinde yükseldim. Beni yine tekmeliyor muydu? Sonra dar gözlü bakışlarını takip ettim.

Muhtemelen binlerce dolar değerindeki pantolonunun kasıklarında nemli bir nokta vardı. Onu külotumla ıslatmıştım.

Tepkisi için endişelenmeliydim ama umursamayacak kadar ileri gitmiştim. Ellerinizi izin verdiği kadar alçaldım, amımın tekrar onun sıcak sertliğinin üstüne çıkmasını istiyordum.

"Blyad!" diye homurdandı. Bu ne anlama geliyorsa artık. "Benim için gerçekten ıslanmışsın. Çok ıslaksın. Boşalmak için beni mi kullanıyordun?"

"Por Dios, neden bu kadar çok konuşuyorsun?" Nefeslerimin arasında söyledim. "Gelmek istiyorum, Ruso."

Bana göz kırptı. Soğukkanlı, mesafeli Rus afallamış görünüyordu. "O zaman elbette." Elini bıraktı.

"Devam edin."

"Gracias." Rahatlayarak iç çektim, meme uçlarımın aşağı inerken göğsünü sıyrmasına izin verdim. Eğer buna izin verseydi ... Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim ve boynunu öpmek için eğildim.

Nabız noktasını biraz emdiğimde başı geriye doğru eğildi.

Fermuarının çıkıntısını kaybettim, bu yüzden onu aramak için üstünde kıvrandım. Kalçaları nihayet hareket etmiş miydi? Bu teması istiyor muydu?

Ne?

Mükemmel bir yer buldum. "Ay, perfección."

Tekrar içeri girdiğimde benimle yüzleşti, mavi bakışları gözlerimden dudaklarıma, göğüslerime ve tangama

doğru gidip geliyordu.

Ben kendimi tatmin ederken, onun dudakları dikkatimi çekti. Onunla ilgili diğer her şey kadar çekiciydiler. Dudakları

Altteki daha dolgundu ve ortasında seksi bir çukur vardı. Onu öpmek nasıl olurdu?

Ivanna bunun insanları çok fazla bağladığını ve hayatınızdaki bir sevgili için özel bir şey saklamanız gerektiğini söyledi. Benim sevgilim yoktu ve bağlanma korkum da yoktu. Şu anda, havada asılı orgazmın eşiğindeydim, hiç korkum yoktu! Kendi dudaklarımı yalayarak onun dudaklarına baktım.

"Öpülmeye ihtiyacım olduğunu mu düşünüyorsun?"

Kelimeleri kısıktı. "Herkes değil mi-"

Kalçalarını sertçe savurdu, inatçı sikini külotuma doğru salladı.

Sonunda! "Oh! Fricción . . . Tekrar yap, lütfen."

Tekrar yaptı. Ve tekrar. Çok geçmeden her itişte inlemeye başladı ama sesi acılıydı, sanki her birinin sonunda karnına yumruk yiyor ya da kendini kesiyordu.

Tüm bunları daha sonra düşünecektim. "Durma!"

Amıma doğru iterken, mırıldandım

Anlaşılmaz şeyler söylüyor, bir dilden diğerine geçiyor, eşikte olduğumu anlatmaya çalışıyordum. "Aman Tanrım. Ay, Dios mío."

"Gelmek üzere misin?" diye sordu gergin bir sesle.

"Yanmak üzereyim!" İki elimle yüzünü kavradım.

Bakışlarımız kilitlendi. Onunki hala meydan okuyan ve öfkeliydi, çenesi inatla çıkıktı - dalgalanmalarımı karşılarken bile.

"Hayır, hayır, canım." Başparmağımı alt dudağına sürterek fısıldadım, "No te pongas bravo conmigo. Bana kızma. Yakında ikimiz de iyi hissedeceğiz." Eğildim ve ağzını kendi ağzımla kapattım. Dudakları sert ve sıcaktı. İnleyerek dudaklarının kenarlarını yaladım. Hareketlerim hızlandı, ta ki Rus'un sikinin üzerinde debelenene kadar.

Dudaklarını ayırdı; dilimin ucu onunkiyle buluştu, kıvılcım çaktı-

Zevk. Patlama. Beni elektriklendiriyor.

Akıntılar damarlarımda cızırdayarak ... için yol açtı. Ateş.

"Mmmm!" Ağzının içine doğru haykırdım. Mutluluk beni içine çekti, kalçalarımı onun üzerinde dönmeye zorladı. Kayboldum, göğüslerimi göğsüne sürttüm. İnledim, onu bir oyuncak gibi sürdüm. tekrar tekrar kasıldı.

Akıl sağlığım yerine geldiğinde ve spazmlar azaldığında öpücüğüme karşılık vermediğini fark ettim. Geri çekildim.

Tamamen hareketsiz kalmıştı. İçindeki gerginlik daha da arttı. "Beni öptün. Boşaldın. Bunun olmaması gerekiyordu."

"O anın sıcaklığıyla oldu. No te pongas-"

Saçlarımı yumruğunun etrafına doladı ve dudaklarımız buluşana kadar beni daha da yaklaştırdı.

Ben soluğumu tutunca, o da hararetle başladı. Sanki yıllardır bir kadının dudaklarını almamış gibi, sanki sadece ihtiyaç depoluyormuş gibi öptü. Ben nefes nefese kaldım; o nefes nefese kaldı. Elleri yarı çıplak kıcımlı sıkma için indi.

Göğsünden bir hırlama sesi geldi. Gerçek bir hırıltı. Böyle bir şehveti uyandırma fikri beni o kadar tahrik etti ki, uyarılmışlığım katlanarak geri döndü. Yüzünü ellerimin arasına aldım ve dilini emdim. İnledi, parmakları

Ona tekrar sürtünmeye başladığımda kıvrımlarımı

kazıyordu. Nefes almak için ara verdim. "Bana ne yapıyorsun?"

"Ben de sana aynısını sorabilirdim," dedi şaşkın bir ses tonuyla. "Sürprizlerden nefret ederim. Onlara tahammül edemem. Ve yine de ..." Kaşları birbirine yaklaştı. Hesapçı değil ama

Buna benzer bir şey - sanki bir problemin açılışları üzerinde çalışıyormuş gibi. "Hâlâ buradayım," diye mırıldandı kendi kendine. Beni kendine çekti, yüzünü göğüslerime gömdü, dudaklarını aradı.

Ağzına doğru eğildim.

"Bu kabarık meme uçlarını gördüğüm an, onları emmeden gitmene izin veremeyeceğimden korktum."

Korkmak mı? Neden korksun ki? Başını çevirip bir meme ucunu dudaklarının arasına aldığı anda, dilini hassas tepe üzerinde gezdirdiğinde düşüncelerim bulanıklaştı. Onu emdiğinde

"Sonunda!" diye haykırdım. Yine yanıyordum! İçim yanıyordu. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Diğerine döndü ve mırıldandı: "Çok tatlı ve dolgunlar. Dilimle alay ediyorlar." Onu da ıslak ve ağırlı bıraktıktan sonra beni tekrar yüzüne doğru çekti, ifadesinde heyecan vardı. "Bunların hepsi kabul edilebilir."

"Kesinlikle öyle düşünüyorum." "Çok kabul edilebilir."

Tamam mı? Burada neler oluyordu? Onda bir şey hissettim. Bana olan ihtiyacını zar zor kontrol altına alıyor ve geliştiriyordu. Başka bir kadın bundan korkabilirdi; ben onu şarap gibi içime çektim.

"Ah, küçük Kedi." Hınzır mavi gözlerinde bir pırıltı parlıyordu. "Sikilmek üzeresin. Sertçe."

BÖLÜM 4

Beni tekrar kanepeye yatırdı, üzerimde yırtıcı bir şekilde duruyordu. Hiçbir uyarıda bulunmadan, bir eliyle iki ayak bileğimi kavradı, tangamı çekip çıkarırken bedenimi yukarı kaldırdı ve ipeği fırlatıp attı.

"Bacaklarını aç."

Bu geri dönüşle kafam karıştı, geçici olarak yaptım. Gözler Amıma perçinlenmişti, dudaklarını yaladı. "Çok güzel. Görebiliyorum ihtiyacın. Çaldığın orgazmdan zevk aldın mı?" "Çalmak mı?"

Kanepede diz çöktü ve bacaklarımın arasına uzandı. İşaret parmağını dudaklarımda gezdirerek nemimi yaydı, sonra tam giriş yerime sürttü.

Yüzünü izlerken göz kapaklarım ağırlaştı. Ben onun için daha da ıslanırken bakışları büyülenmiş gibiydi. Uzun zamandır bir kızı parmaklamadığı izlenimine kapıldım. Elbette, "senaryosu" bunu gerektirmiyordu.

Ben kıvrana kadar açıklığımla oynadı, neredeyse kendimi onun parmağına doğru ittim. "Gittikçe daha da ıslanıyorsun. Seni tekrar boşaltabilirim, sadece bununla."

Evet, ama aklımı kaybederim! "Más. Bana daha fazlasını ver, Máxim." Gözlerini kısmıştı. "Bana Máxim mi diyorsun?"

"Beni daha fazla parmaklarsan sana ne istersen söylerim." Ayak parmaklarım stilettoLARımın içinde kıvrılıyordu.

Santim santim daha derine inerken, doluluk hissinden inledim.

"Küçük klitorisin çok şişmiş. Ovmamı ister misin?" "Evet!"

"Yoksa sikilmeye mi ihtiyacın var?"

"İkisi de! Her ikisi de! Ne olursa..."

Ama sonra kaşlarını çattı. "Amin çok sıkı. Çok sıkı."

Uzun zamandır seks yapmadığımı bilir miydi? Dikkatini dağıtmam gerek. "Sikinin etrafında bu kadar sıkı olacağım, querido."

Parmağını içime pompaladı. "Bana istediğini söyle." Boştaki elini göğüslerimden birinin üzerine koydu ve bir meme ucunu okşadı.

"Evet, sikini istiyorum!" Kalçalarım titriyordu. Başka bir orgazma doğru sürüklendim ve klitorisime dokunmamıştı bile. Bir erkekten hiç bu kadar zevk almamıştım; eskort olmayı seviyordum!

Diğer meme ucumu çimdikledi. "O zaman sana vermeyeceğim

henüz." Elini bacaklarımın arasına koydu. "Parmağımı becer." Yine içinde bir beklenti dalgası hissettim, sanki yeni bir oyuncağı olan bir çocuk gibiydi.

İhtiyaçtan utanmadan eline karşı hareket etmeye başladım, parmağını amıma sokup çıkarıyordu. Başparmağı amıma temas ettiğinde zaten havalanmak üzereydim. ağrıyan klitoris. "Ummm!"

Göbeğimi parmaklarken yavaş daireler çizerek ovdu.

Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu ve sırtımı dikleştirdim,

Sertleşmiş meme uçları tavana dönüktü.

"Yine gelmek üzere misin?" diye sordu inanamayarak.

"Bana bak."

Zorlukla başımı kaldırdım.

"Benim iznim olmadan gelemezsin."

Ne? Hiç kontrolüm yoktu.

"Benden izin isteyin. 'Senin için gelebilir miyim?' de. "

Kafam karışmıştı, soruyu fısıldadım.

"İngilizce konuş, güzel kız" diyene kadar İspanyolca konuştuğumu fark etmemiştim.

"Senin için gelebilir miyim?"

"Ben sana söyleyene kadar olmaz." Bir parmağını daha göbeğime sokarak sıkılığımanın içine soktu.

Doluluk beni uçurumun kenarına gönderdi. "Máxim!" Ateş geri dönmüştü, vücudumun her santimini yakıyordu. Başımı sallarken, amımın sıkıştığını hissedebildiğini, kötü davrandığımı ve bunun için beni cezalandıracağını söylediğini belli belirsiz duydum. izinsiz geliyor.

Ama tüm bu süre boyunca büyük parmaklarını itti ve başparmağını daire içine aldı, orgazmımı uzattı, beni her akılsız dalgayı, her lezzetli spazmı sürmeye zorladı. . .

Benden çekildiğinde, hâlâ doymamış bir şekilde inledim. Nedense başladığımız zamankinden daha da azgındım.

İçten içe yanan bakışları çıplak bedenimi tarıyor, parlayan amımı, kızarmış göğsümü, şişmiş göğüslerimi, hatta başımdan çılgınca savrulan saçlarımı görüyordu. Öne doğru uzanıp bir kilidi kavradı. "Çok seksisin amına koyayım," diye homurdandı ve hemen kaşlarını çatarak saçlarımı bıraktı. Beni seksi bulduğuna mı şaşırmıştı yoksa bunu bana söylediğine mi? "Sen de beni istiyorsun."

"İstemek mi? Estoy desesperada!"

Soyunmak için ayağa kalktı. "Çaresiz misin? Merak etme, sana ihtiyacın olanı vermek üzereyim." Ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı, sonra kazağını başına çekti.

Vücudunu daha fazla ortaya çıkardığında, takdirle ürperdim. Geniş omuzları kaslıydı, göğüs kasları Meme uçları sert, kolları kaslı. Karın kasları yontulmuştu ve siyah, kışkırtıcı bir izi vardı. burnunu sokmak istiyordu. Bronz teninin göğsünde ve kollarında birkaç kabarık yara izi vardı ama bunlar onun çekiciliğini azaltmıyordu.

Yüz ifadesi sertleşti. "Bana itaatsizlik ettin. İzinsiz geldin."

Kollarımı başımın üzerine uzattım, göğüslerime bakışını seviyordum. "Hiçbir şeyden pişman değilim."

Kemerini çözdü, hareketleri tehditkârdı. Peki neden bu yabancı adamdan hiç korkmuyordum? Cebinden bir prezervatif çıkardı, sonra pantolonunun fermuarını açtı. Devasa ereksiyonunun üzerinde gezdirirken nefesim kesildi.

Aleti bir sanat eseri idi. Şişkin, nemli uçlu, erik renginde bir tepesi ve kalın damarlı bir gövdesi vardı. Keşke ben de Boş zamanlarımda her santimini keşfedebilirdim. Hiçbir zaman baş hayranı olmamıştım, ama dilimi hayal etmek için dudaklarımı yaladım

O şişkin uca hafifçe vuruyor, alay ediyordum. Ağzım o uzunluğa bakıyor.

Önümde çırılçıplak duruyordu, vücudu Gördüğüm en ağız sulandırıcı şeydi. Tek düşünebildiğim: En iyi iş!!!

Büyük yumruğunu şaftının etrafına sardı ve beni nefessiz bırakan bir vuruş yaptı. Yarıktan daha fazla nem akıyordu. Ekstra büyük bir prezervatif olması gereken şeyi yuvarlarken, "Bana yakında neyin tadını çıkaracağımı göster" dedi. Hiçbir şey yoktu

ses tonunu yanlış anladım. Bana bir emir vermişti.

Güzel, kibirli adam.

Emrine uyacaktım ama kendi bildiğim gibi yapacaktım. Bir ayağımı kanepenin arkasına kaldırdım, ince topuklu ayakkabımı

sonra dizlerimi iyice açtım. Bu pozisyonda dalgalandım ve açılmış amımla onunla alay ettim. "Şimdi nasıl çeşitlilikten hoşlanıyorsun, querido?"

Aleti elinde titriyordu ve Rusça küfür gibi bir şeyler mırıldandı. Kanepeye döndü ve bacaklarımın arasına diz çöktü. Boyutlarımız arasındaki fark beni çarptı. Bana kendimi küçük ve kırılgan hissettiriyordu, oysa o tamamen sert ve güçlüydü.

Üzerime eğildi ve bir eliyle bileklerimi başımın üzerinde tuttu. Diğer eliyle şaftını kavradı ve hedefledi. Taç kaygan dudaklarımdan aşağı kaydığında, bir nefesle tısladı. "Benim için çok ıslaksın."

O geniş kafayı dürttüğünde, ilk endişemi yaşadım.

Sırılsıklam olmuşum, ama o büyüktü-

Kabzasına kadar içine soktu, zevkle bağırırdı.

Çok büyük! "Ah! Dur!" Tutuşuna karşı zorlandım.
"Mierda, bana bir dakika ver."

Dudakları aralandı, bileklerimi serbest bıraktı ve dizlerinin üzerinde geri çekilerek beni sikinin üzerinde sabit bıraktı. " 'Ow? Dur bakalım?" Bu, bana bu şok/şaşkınlık ifadesini ikinci kez gösteriydi; ben bu bakışı Máximo shockeado olarak adlandırdım. "Sikişmekten zevk almaya kararlı mısın?"

Diğer kadınların onu itip kakmasına izin verdiğini tahmin ediyordum. "Bedenine alışmama izin ver." O kadar sıkıydı ki, her kalp atışında aletinin zonkladığını hissedebiliyordum. "Bunu yapabilir misin?"

Kendini hareketsiz tuttu, çaba sarf etmekten titriyordu. Teni terden bir parıltıyla nemlenmeye başladı. "Bir şekilde" diye homurdandı.

Çekingen bir şekilde kalçalarımı oynatarak shaftını içime sokup çıkarıyordum.

İçeri . . . dışarı . . .

İçeri . . . dışarı

. . . İçeri.

Dışarı.

İçinde.

Her seferinde onun uzunluğunu daha kolay kabul edebiliyordum, bedenim onunkine uyum sağlıyordu. Zevk acıyı bastırdı. Göz kapaklarım tekrar ağırlaştı.

"Aferin kızıma." Bakışları bacaklarımın arasında sabitlenmişti. "Beni aldığını görüyorum, dushen'ka."

Bir kez daha üzerime eğildiğinde, parmaklarımı güre saçlarının arasından geçirdim. Kulağıma Rusça kelimeler mırıldandı, sonra ağzımı aldı. Dilini emdiğimde hoşuna gitmişti, ben de tekrar yaptım-

Öpüşürken hırladı, kalçaları bacaklarımın arasından öne doğru fırladı. Bu sefer acıtmadı, benden bir inilti kopardı. Geri çekildi, sonra daha da derine battı. Ve ...

İnanılmaz! "Evet, evet!" diye bağırmak için ayrıldım. Más, Máxim!"

Ön kollarına yaslanarak içime girmeye başladı. Siyah saçları çılgınca kavrayışından dolayı dağılmıştı, gözleri

kapüşonlu. Sanki onu şaşırtmışım gibi kaşlarını çatarak yüzüme baktı. "Kontrolümü kaybetmeme neden oluyorsun."

Ben de onun gibi şehvete kapılmış gibi mi görünüyordum? "Kendini tutmanı istemiyorum," diye nefes nefese kaldım, onun büyüüne kapılmıştım.

Bakışları daraldı, sanki ona meydan okumuşum ya da ona sözde hizmet ediyormuşum gibi. Geri çekildi, sonra kalçalarını ileri atarak nefesimi kesti.

Ama onun gücünü, yoğunluğunu seviyordum. "Hepsi bu mu, Ruso?"

Tekrar dizlerinin üzerine çöktü ve kalçalarımı kavradı. "Bu bir ısınmaydı." Vücudundaki tüm kasları kullanıyormuş gibi görünerek beni kendine doğru çekti. "Uhn!"

Bir sonraki hamlesini karşılamak için kalkarak haykırdım. O salladı

İçime girdi; ona doğru yuvarlandım, basınç her seferinde klitorisime çarpıyordu. İkimiz senkronize olduğumuzda, vücutlarımız birlikte hareket ettiğinde, bacaklarımın arasına piston koydu ve beni daha önce hiç becerilmediğim gibi korkuttu.

Yüzyılın boku mu? Milenyumu dene! Hayatım pahasına dayanıyor, orgazmın eşiğinde geziniyordum.

"Çok sıkı," diye homurdandı, çenesi yumruklarını savururken dikleşmişti.

Ay, Dios mío, hareket edebiliyordu! Beni her kendine çektiğinde pazuları şişiyordu. Göğüs kasları esnedi, sert levhalar

Terden sıırıslıklam olmuş derinin altındaki kaslar.

Onun emekleyen bedenini izlemek bile beni eşiğe yaklaştırıyordu. O da izlemekten zevk alıyordu, zıplayan göğüslerim karşısında büyülenmişti.

İçimde biriken gerilim serbest kalmak üzereydi - eğer o uzun, derin itişlere devam ederse. Çok yakın... Çok yakın...

.

Çakıl gibi kalın aksanıyla ısırarak, "Meme uçlarını, göğüslerini, kavrayan amını seviyorum. O büyüleyici gözlerinle beni izleyişini. Seni sikmemi izlemek hoşuna gidiyor mu?"

"Evet! Máxim, beni ... sertçe boşaltacaksın!"

"Siktir. Siktir." Çok fazla olana kadar daha da şişti!

"Dayanamıyorum! Sikim patlamak üzere!" Onun çizgileri

Yüzü gerildi, sanki acı çekiyormuş gibiydi. Sonra vücudu hareketsiz kaldı.

Hayır, hayır, hayır! Hayır, devam et!

Sefalet dolu bakışları kayboldu, boşalmaya başladığında yüzünü coşku aydınlattı. Başını geriye attı ve kükreyerek Tavana bakıyordu, boğazı çalışıyordu, tendonları gerilmişti. O kalçalarını sertçe vurdu, sonra bir tane daha vurdu ve böğürerek, "Bu .

. . çok ... lanet ... iyi!"

Onun sarsıcı hamleleri beni uçurumun kenarına savurdu. "Evet, evet, EVET!" Çığlık attım, görüşüm bulanıklaştı. Sırtım eğildi, memelerim onun terleyen göğsünde kayıyordu.

"Blyad'! Seni hissediyorum!" Göbeğim onu sıkarken ısırıldı, "Açgözlü amın sikimi sağlıyor. Sonuna kadar alacaksın
"-ahh!- siktiğimin damlası

içimden çıksın!" Sıcak. Islak.

Mutluluk.

Devam ediyor ve devam ediyor ve devam ediyor ...

Daha fazla dayanamadığım anda son bir kez daha içime girdi. Göğsünden uzun ve tatmin edici bir ses yükseldi. Göz kapakları kapandı ve üzerime yığıldı.

Altında kemiksiz yatıyordum, uzuvlarım yayılmıştı. Aleti içimde kıpırdandığında inledim; o da benim Kukum onun şaftını sıkmaya devam etti.

Sanki bedenlerimiz birbirini daha çok istiyormuş gibi.

Boynuma sokuldu, solukları nemli tenimi gıdıklıyordu.

Kalbi göğsümde gümbür gümbür atıyordu.

Verdiği tepkiye bakarak, ona bir şey vermiş olabileceğimi düşünmeye başladım.

ona bir FOTC.

BÖLÜM 5

Kıçını okşadım, "Fena değil, Máxim" diye iç geçirdim.

Yarı kaşlarını çatarak yarı kaşlarını çatarak geri çekildi ve daha önce hiç görmediğim kadar spermle dolu bir prezervatifi ortaya çıkardı.

"Un hombre viril." Kanepeye uzandım, kulaktan kulağa sıırıtyordum, sonunda sikiş sarhoşu terimini anlamıştım.

Ayağa kalkarak lastiği çıkardı ve pantolonunu sürükleyerek giydi. "Kendinden memnunsun."

"Genel olarak memnunum."

"Ben hiç böyle kontrolümü kaybetmem. Hazır olana kadar asla boşalmam." Sert tonu suçlayıcıydı, sanki ben yapmışım gibi affedilemez bir şey.

Qué cosa? Huh? "Bu beni de şaşırttı." Kıyafetlerimi aramak için ayağa kalktım.

"Müşterilerinizle yatmak gibi bir alışkanlığınız yok mu?"

"Hayır."

Yine fahişenin söylediklerine inanmadığı belliydi.

"Müşterileriniz arasında özellikle benimle ilgili bir şey 'özel' ve 'farklı' olmalı. Sanırım tüm gün boyunca her randevunuza gelmek mesleki bir tehlike olurdu."

Bilemezdim. Kıyafetlerimi topladığımda, o çoktan yan odadaydı. Yazık oldu. Onu arkadan görmek istemiştim.

Duşun sesini duydum ve ne yapmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Gitmek mi? İkinci raunt için hazırlanmak mı? Giyindim

sonra telefonumu kapıp Ivanna'yı aradım.

Ona her şeyin özetini verdikten sonra, "Maksimilyan Sevastyan mı?" diye mırıldandı.

"Evet. Adını duydun mu?"

"Tabii ya! O bir politikacı ve milyarder!"

İlki beni ikincisinden daha çok ilgilendiriyordu. Babam da siyasetin içindeydi. Rus'a söyleyeceğimden değil.

Ve eğer söyleseydim bana inanmazdı.

Ivanna sözlerine şöyle devam etti: "O Avrupa'nın en gözde bekârlarından biri ama kimse onu elde edemiyor. Lanet botoks! Fotoğraflarda olduğu kadar yakından da muhteşem mi?"

"O DDG."

"Benim hakkımda hiç konuştunuz mu?" diye sordu.

Gözlerimi devirdim. "Şimdi ne yaptığımı söyle bana!"

"Ödeme mükemmeldi, bu yüzden ona tüm gece için fiyat artırın. Zaten onun evindesiniz, kıyafetler, makyaj ve ulaşım için para ve zaman harcadınız."

İş kurslarımdaki çocuklar Eskort Ivanna'nın uzmanlığı karşısında hiçbir şey yapamazlardı. Ya da benimkinin, bu konuda. "Sen

Doğru. Batık maliyetler." Ekonomi her gün aldığım kararlara yön veriyordu.

"Dünyanı sarsmış gibi davran," dedi Ivanna, aksanıyla neredeyse komik bir ifadeydi bu. "Sanki sahip olduğun en iyi sevgiliymiş gibi." Öyleymiş! "Özel numaranı vereceğin tek kişinin o olduğunu düşünmesini sağla. Bu boku yiyorlar."

"Ama bu özel." Ajansa vermesine bile izin vermemiştim.

"Başka kimsenin almasını istemiyorum."

"Bu hafta sana yeni bir numara vereceğiz. Şimdilik senin işin onun egosuyla oynamak ve gecenin geri kalanında onu elde etmek ya da gelecekteki bir randevuyu kapmak. Gerçi bu pek mümkün görünmüyor."

"Neden olmasın?"

"Aynı kadınla asla iki kez randevulaşmaz. Oh! O şehirden ayrılmadan önce hala bir randevu alabilirim! Maksimilian Sevastyan, hayal edebiliyor musun?"

Evet, Ivanna, evet, yapabilirim. Benim becerdiğim bir adamla seks yapacaktı. Onun güçlü vücudunu tanıyacaktı.

Onun kokusuyla uçuyordum. Bu düşünceyle, bütün gece inişli çıkışlı olan duygularım bir anda tavan yaptı.

Duş bittiğinde telefonu kapattım ve aceleyle yatak odasına gittim. Süitin kapısına yaslandım. Saçlarımı omzuma atarak çekici görünmeye çalıştım.

Kalçalarına sardığı bir havluyla banyodan çıktı. Por Dios, bu vücut. Bir adam nasıl bu kadar kutsanabilirdi?

Başka bir sefer hakkında bir şey söyleyemeden kaşlarını çattı. "Hâlâ burada mısın?"

Dudaklarım aralandı. Veda bile etmeden kendimi dışarı atmamı mı bekliyordu?

Evet. Çünkü amacıma ulaşmıştım. O bana kullanılmış bir prezervatife bakar gibi bakıyordu. Ooh, bu adam beni gaza getirdi! Daha önce heyecan ve tutku doluydu; şimdi buz gibi soğukluk geri gelmişti.

Yatağın kenarına oturdu ve bana iğrenmiş bir bakış fırlattı. "Sanırım gecenin geri kalanında bana satış yapma umuduyla kalıyorsun. Hatta belki de bana kendi özel hattı?"

Tam olarak yapmam tavsiye edilen şey bu olmasına rağmen, ona kibirli bir gülümseme verdim. "Bu gecelik böyle iyiyim ve özel hattım özel kalacak, querido. Ben de tam çıkıyordum."

Havlusunu bırakıp yüksek yatağa tırmandığında, Elbisemi bulmak için döndüm. Yatak odasından oturma alanına baktı ve bir dirseğinin üzerinde yükseldi. Onu yakaladım.

Vücudumu süzüyor, hatta maksimum görüş için başını eğiyordu.

Bakmaya devam et, onu son kez göreceksin.

Elbisemi giydikten sonra ilgisini kaybetti ve sırtüstü yatarak kaslı bir kolunu başının arkasına doğru eğdi. Ben yaptıklarımızdan çok etkilenmiştim, o ise sanki bedensel bir işlevini yeni tamamlamış gibi davranıyordu.

Acıttı. Ben de onun canını yakmak istedim. "Görünüşe göre bahşişlerin dahil olmadığını hatırlatmam gerekiyor."

Yasaklayıcı bir ses tonuyla, "Soyunma odasının konsolunda nakit para var," dedi.

Yüzlüklerle dolu altın bir para klipsi buldum. Belki iki bin dolar değerinde. "Ne kadar?" Aradım.

"Performansınızın neyi hak ettiğini düşünüyorsanız onu alın."

Performans mı? Ne sikim ama! Ben beynimi boşaltmıştım, o da öyle! Ben de hepsini aldım, lanet para klipsi de dahil. Yatak odasının kapısından geçerken, "Bahşış için teşekkürler, pendejo." Pislik.

"Samimi davranmamana şaşırdım." Hâlâ benimle konuşuyor, benimle ilgileniyor muydu?

Ona geri döndüm.

Alaycı bir tavırla, "Senin için yeri göğü nasıl inlettiğimi anlatman gerekiyordu. Bana yaltaklanman gerekiyordu, böylece seninle tekrar randevu alma şansını artıracaktın."

Ona "Çok tatlısın, değil mi?" diye gülümsedim ve mırıldandım: "Ah, bebeğim, istatistikleri bilmiyor musun? Şans yüzde yüzden daha fazla olamaz."

BÖLÜM 6

Uzun taksi yolculuğunda kendimi gözden geçirdim.

Catarina hisseleri bugünkü işlemlerde darbe almıştı. Bu çifte anlam karşısında acı bir kahkaha atarken bile yumruklarım sıkılıydı. Bedenim kendini iyi hissederken, biraz da ağrıyordu, geri kalanım ucuz ve kullanılmış hissediyordu. Bana böyle hissettirmişti.

O daha fazla bir şey söyleyemedi. Topuklarımın üzerinde döndüm ve onu terk ederek gerçek dünyayla yüzleşmek için aşağıya indim. Tarafından

Lobiye ulaştığımda titriyordum. Parlak ışıklar beni suçlamıştı; tüm gözler üzerimdeymiş gibi görünüyordu. Sanki

Herkes ne yaptığımı biliyordu.

Bir taksi istediğimde, boş dişli bir muavin ıslık çalarak bir taksi çağırdı, ama kapıyı açarken sırttı.

"Hanımefendi." Neredeyse kasiğine vuracaktım ama beş numaralı kural yüzünden vazgeçtim. Gereksiz ilgi yok, Cat.

Ücretli bir seks eylemi bana yakıcı bir aşağılanma getirmişti. Ama para! Beş bin ve sonra kaldırdığım iki bin. Yedi bin dolar! Muhtemelen rehin verebilirdim para klipsi. Şehirden çıkmak için çok param vardı. Yine de talih kuşum bile beni neşelendiremedi.

Dinero sucio. Kirli işler için kirli para.

Artık sabıka kaydına fahişe ve hırsızı da ekleyebilirdim. Bu duygudan kurtulmaya çalışarak derin bir nefes aldım. A mal tiempo, buena cara, Cat. Kötü havaya, iyi yüz.

Taksi evimden birkaç blok ötede durduğunda şoföre "Burada durabilirsiniz" dedim. Kural iki: asla bağlantı yaratma. Eğer önlem almasaydım, bu taksinin rotası evimi otele bağlayacaktı.

Kaşlarını kaldırdı. "Seni bu kapüşonun içine mi bırakayım?"

Buradaki hiçbir şey eski Jacksonville malikanemde gizlenen şey kadar tehlikeli olamazdı - kocam.

Taksiciye parasını verdim, o da gitti. Bulanık bir yoldan geçtim.

terk edilmiş bir otoparkta, kırık şişeler, lastikler, paslanmış susturucular ve büyüyen yabancı otlardan oluşan bir mayın tarlasından kaçıyordum.

Gölgeli apartman kompleksime geldiğimde moralim daha da bozuldu. Soyulmuş sıvaları, pas lekelerini ve bantlanmış pencereleri görmek için kırık dökük sokak lambalarına ihtiyacım yoktu. Şişman sarmaşıklar duvarlar boyunca dokunaçlar gibi uzanıyordu.

derinler için bina.

İçerisi çok ama çok daha kötüydü. Stüdyo daireme çıkan çatlak çimento basamakları tırmanırken kendimi elli yaş daha yaşlı hissediyordum.

Kapımın kilidini açmaya çalışırken -her zaman sıkıştırdı- yan tarafımdaki hareket dikkatimi çekti. Ürkütücü apartman yöneticim Bay Shadwell, böcek gibi gözleriyle bana bakıyordu.

Bataklıktan hiç çıkmamış olması gereken Florida'lı cahillerden biri idi. Ter lekeli bir karıcık kazağı giyiyordu. Cılız kollarını ve tüylü omuzlarını gösteriyordu. Kilidimle boğuşurken bana yardım etmeyi bile teklif etmedi.

Son konuşmamızda, akan çatımı tamir etmesini istemiştım. Bana tekrar teklif etti. Bu yüzden şimdilik stüdyomun her yerinde saksılar vardı.

Şimdiden "koruma depozitoları" için beni aramaya başlamıştı. Anonim kalma ihtiyacım bu konuda bir şey yapamayacağım anlamına geliyordu. Temel olarak, bana saldırmaması için ona para ödedim.

Kompleksteki savunmasız bekar anneler, fahişeler ve belgesiz işçiler, asla polise gitmeyecek olanlar.

Taşınmak için para biriktirmememin sebebi Shadwell'di. Bu yüzden Rus'u becerdim.

"Yoğun bir gece mi?" Domuz sırttı, vursa da kırsa da dışlerini gösterdi. Filtresiz sigaralara olan düşkünlüğü kalanların renginin solmasına neden olmuştu.

Cevapları düşündüm ve bir kenara attım -kız kıza gece gezmesi mi?

Bekârlığa veda partisi mi? Ama bu böcek gibi adam beni yalan söylemeye zorlayamazdı. Kilidim çözülmeye başladı.

Ben içeri girmeden önce göbeğini ovuşturdu, sonra daha da alçaldı. Çok aşağı. "Çok yakında görüşeceğiz."

Yardım edemedim ama az önce bir uyarı aldığımı düşündüm.

Kapımı arkamdan sürgüledikten sonra arkama yaslandım. Seltane'nin çatı katından daracık stüdyoma gelmek yüzüme bir tokat gibi inmişti.

Küçük mutfağında ne ocak ne de küçük buzdolabı çalışıyordu. Konserve yemekler için minyatür bir mikrodalga fırınım vardı. Büyük bir kâsede kaçarken yemek için elma, muz ve portakal vardı. Yerlere stratejik olarak yerleştirilmiş tencereler vardı. Zavallı sarkık yatağımı odanın ortasına, tavanın su sızdırmayan en geniş bölümünün altına taşımıştım.

Elimde dinero, "kasama" ulaşmak için saksıların etrafında dolaştım, pencere klima ünitem tabii ki çalışmıyordu. Filtreyi sökmek için İsviçre çakımı kullandım ve ortaya bir

..bir kuyu. Parayı kendi yetersiz işletme fonuma ekledim: iki yüz elli yedi dolar. İçinde sahte kimliğim ve tek değerli eşyam da vardı: annemin tespihi. Nesiller boyunca ailemden bana geçmişti ve evden aldığım tek şeydi.

Tespihin yanında Sevastyan'ın para yığınınını görünce midem bulandı.

Neden iyi bir şeyi kirli bir şeye dönüştürmüştü? Başka birinden Edward kadar nefret edebileceğimi düşünmemiştim ama Maksimilyan Sevastyan podyuma çıkmıştı.

Erkeklerin benimle ilgili bu kadar ... tek kullanımlık buldukları şey neydi?

Üç yıl önce, Edward nihai imhayı planlamıştı.

Ondan kaçıktan sonra her altı ayda bir yer değiştirmiş, Arizona, Teksas, Louisiana ve New Mexico'da yaşamıştım. Yarım yıl önce, Edward'ın gitmemi bekleyeceği son yerin burası olacağını düşünerek Florida'ya dönmeye cesaret ettim. Miami'ye doğru yola çıktım, genişleyen şehirde kaybolma konusunda iyimserdim-ve Belgesiz iş bulmak.

Şimdi bile burada mıydı? Kötü bir hesaplama mı yapmıştım?

Klimanın havalandırma deliğini yerine takıp vidaladım, sonra gıcırdayan yatağıma uzandım. Pürüzlü ucuzluk mağazası çarşaflarının üzerine uzandım ve Edward'ı gördüğüm anı tekrar ettim. O tanıma patlaması yaşandığında, kaslarım koşmak için gerilmişti.

Eğer bu adam oysa, son üç yıl onu değiştirmişti. Artık çelimsizdi ve acısı yüzüne kazınmıştı. Artık onu tavsiye edecek melek gibi bir güzelliği yoktu.

Yaz tatilinde "tesadüfen" tanıştığımızda on yedi yaşındaydım. Bana Atlanta'da avukatlık yaptığını ve kendi işini kurmak için Jacksonville'e taşındığını söylemişti. Ayrıca yirmi beş yaşında olduğunu, benim için çok yaşlı olduğunu da söylemişti. "Yasak meyve!" diye düşünmüştüm.

O çoktan dünyayı görmüştü; ben ise evden çok uzağa gitmemiştim. Sofistike bir beyefendiydi; ben ise fıçı standlarımla gurur duyuyordum. Dört dil konuşuyordu ama garip bir şekilde İspanyolca bilmiyordu.

Farklılıklarımıza rağmen, esrarengiz miktarda ortak noktamız vardı - aynı filmleri, müzikleri, sporları, eğlenceleri ve yiyecekleri seviyorduk.

Annem onun melek yüzlü bir günahkâr olduğunu söyleyerek onun içini görmüştü. Bu yüzden doğal olarak ona sahip ol.

O öldüğünde ve onun katı kuralları sona erdiğinde. Birdenbire kendi güçlü irademi dengeleyecek bir şey kalmamıştı. Bocaladım, istikrar için Edward'a tutundum. Erkekler hakkında tamamen saf olduğumdan, onun içten evlilik teklifini kabul etmiş, onu hayatıma, evime, bedenime davet etmiştim.

Yırtık perdelerimin arasından şimşekler çakıyor, gök gürültüsü binayı sarsıyordu. Fırtınalar bana her zaman

onunla geçirdiğim o son geceyi hatırlıyorum. Savannah yakınlarındaki bir yarı maratondan eve erken dönmüştüm. Tropikal bir depresyon esiyordu ve yarış iptal edilmişti. Ona yardım etmek için eve koştum.

Su lekeli tavanıma bakarken, gözlerim odağını kaybetti, anılar beni ele geçirdi. . .

Evin arkasına garip bir araba park edilmişti, bir Jaguar. Neredeyse Edward'ın bir ilişkisi olduğunu umacaktım. Bu pek çok şeyi açıklar, yeni şüphelerimi doğrulardı. İleride vereceğim kararları kolaylaştırırdı.

Evliliğimizin bir yılında, her şeyi ortak olan ve birbirlerinin cümlelerini tamamlayan iki insandan yabancılara dönmüştük.

Yatak odamızdan gelen sesleri duyarak sessizce girdim, merdivenleri sürünerek çıktım. Üst kattaki fuayede durakladım. Annem hayattayken duvarlar haçlar ve atalarımızın kasvetli eski portreleriyle kaplıydı. Ölümünden sonra Edward bir dekoratör tutmuş ve bana, "Sürekli hatırlatılırsa onu asla unutamazsın. Yeni bir başlangıç yapalım."

O zaman şöyle düşünmüştüm: Madem annemin evini sevmiyorsun, o zaman neden kendi evin yerine burada yaşıyoruz?

Malikane mi? Henüz görmediğim.

Ama bu soruyu bastırmıştım, çünkü başka pek çok soruya kapı açacaktı - hala ara sıra birlikte uyuduğum battaniyeyi çözecek bir iplik.

Dekoratörle anlaştım, onunla aramızdaki ani çatlağı onarmak için her şeyi yapardım, aceleye getirilmiş adliye düğünümüzden hemen sonra ortaya çıkan çatlağı. Bana Lucía demeyi bırakmış, Ana-Lucía'da ısrar ediyordu (annemin başım belaya girdiğinde beni arardı). Benimle flört etmeyi bırakmıştı. Nadiren seks yapardık ve sadece benim ısrarımla.

Ahşap zemindeki iniltili noktalardan kaçınarak odamıza yaklaştım. Tam yerlerini biliyordum. On iki yaşımdan beri bu evden gizlice kaçıyorum.

Kapıda parfüm kokusu algıladım ve kocamla bir kadının konuşmalarını duydum.

Kadın, "Bu iş çok uzun sürüyor," dedi.

"Sabırlı olmalısın ve bana güvenmelisin." Bu kocamın sesiydi ama şimdi İngiliz aksanıyla konuşuyordu.

Yatak odamda kocamla birlikte kim vardı ve aksanı neden değişmişti? Yumruklarım sıkıldı, asi öfkem patlamak üzereydi. İlk dürtüm içeri dalıp küfretmeye başlamaktı ama bir şekilde kendimi dilimi ısırma ve dinlemeye zorladım.

"Genelde sabırlıyım," dedi kadın, aksanı da İngiliz aksanıydı. "Ama bu yarışlar için gitmesine izin veremezsiniz, Charles." Charles mı? "Onun üzerinde sürekli çalışman gerekiyor."

Ne üzerinde çalışıyorsun?

"Onun antrenmanı ideal bir kılıf, hayatım," diye devam etti kocam. "Zavallı Ana-Lucía uzun koşularından birinin ardından bayılacak."

Ayaklarımın üzerinde sallandım. Beni öldürmeyi mi planlıyorlardı? Bu orospu çocukları beni öldürecekti.

Bu. Bu. Olmuyor. Olmuyor.

"Sorunsuz bir şekilde çalışacak," dedi Edward. "Ah, keşke zavallı karım maraton sırasında amfetamin almamış olsaydı Bu sıcakta eğitim."

Amfetaminler mi? Bana diyet hapları vermişti, "Belki de bir ya da iki kilo vermelisin. Dürüst olmak gerekirse, Ana-Lucia, kıyafetlerin kışına zor sığıyor. Bu Kendimi sizin için formda tutmaya çalıştığımdan, bu adil bir davranış."

Neredeyse ona, aleti kilo alır almaz kışımın da kilo alacağını söyleyecektim ama o küfürlü kelimelerden nefret ederdi. Eskiden böyle bir centilmen olmasına hayranlık duyardım. Artık eskidi.

Edward, "Bu kombinasyonla kimse başka bir ilaçtan şüphelenmeyecektir" dedi.

"Onları kabul edecek mi?" diye sordu kadın. "Genç olabilir ama diğerleri gibi uysal değil."

Diğerleri mi? Bunu daha önce yapmışlar mıydı? Seri katiller odamdaydı, yılan gibi içime girmişlerdi!

"Bana bundan daha fazla kredi ver," dedi Edward. "Sihrimi konuşturduğumda onları boğacak. Julia, bayrama kadar dul kalacağıma dair sana söz veriyorum. Kutlamak için Aspen'e gidelim mi?" Ses tonunda bir gülümseme vardı.

Korkunç bir düşünce beni çarptı. Tanrım, annemi öldürmüşler miydi? Dejeneratif bir hastalığı vardı ama gerçek ölümü ani olmuştu. Zemin sallanıyordu.

Annemi öldürmüşler miydi?

Onu öldürmüşler miydi?

Bu Julia henüz ikna olmamıştı. "Eğer senden şüphelenirse. . ." "Benim her zaman bir kozum vardır, sevgilim. Bir baskı

kaldıraç. Karım hakkında bildiğim bir şey varsa, o da hapse girmemek için her şeyi yapabileceğidir-"

Dairemin dışında şimşekler çakıyor, gök gürültüsü pencereyi sarsıyordu. Yüzümü ve vücudumu kaplayan kan hissini çok canlı bir şekilde hatırlamadan önce, delikteki asiyle ilgili yüzleşmeye gelmeden önce şimdiki zamana geri döndüm.

Belki de bu iyi bir şeydi. Daha fazla kıpkırmızı kâbus görmek istemedim.

Fırtına şiddetlendi, yağmur yağıyor. Çatım yakında kevgir gibi akacaktı. Fırtınanın süresine bağlı olarak, bütün gece saksıları boşaltmak için ayakta kalabilirdim. Eğer boşaltmazsam, dairemi su basacaktı.

Şakaklarımı çimdikledim. Edward benim hakkımda haklıydı. hapse girmemek için her şeyi yapar; hatta bu bok çukurunda yaşar.

BÖLÜM 7

Ekonomi öğretmenim Bayan Gillespie sınıfa, "Dinleyin millet, final haftaya Pazartesi saat tam yedide," dedi. Uzun boylu, saçları ağarmış, esmer bir kadındı ve saçma sapan bir tavrı vardı. "Ve evet, tatilinizi böldüğünü biliyorum. Aktif kasırga sezonuyla birlikte değerlendirin."

Bu sonbaharda tropik fırtınalar nedeniyle üç ders iptal edilmişti; her fırtınada evim batan bir gemi gibi su alıyordu - tıpkı dün gece olduğu gibi.

Uykusuzluk, sabahın erken saatlerinde koşu ve zor bir iş gününün ardından kendimi sınıfa sürüklemek zorunda kalmıştım. Başıma gelen talih kuşuna rağmen, Bayan Abernathy tarafından malikanesini temizlemeye zorlanmıştım.

İstifa etmeye çalıştığımda, orada olmazsam beni Göçmenlik Bürosu'na şikayet edeceğini söylemişti. Gereksiz dikkat göstermeme kuralım beni gelmeye zorladı.

Bayan Gillespie, "Bu geceyi ve Cuma gününü gözden geçirerek geçireceğiz," dedi. "Öyleyse başlayalım. Size sınavda çıkabilecek terimler vereceğim. Bunları tanımlayın ve gerçek dünya senaryolarını hayal edin."

Neyse ki bu daha düşük seviyeli bir ekonomi dersiydi. İlk iki yılımda diplomam için tüm ağır işleri yapmıştım; tüm bunlar geriye kalan son sınıftı.

Defterimi ve kalemimi çıkardım, odaklanmaya kararlıydım ve Rus'a değil. Son iki gün boyunca, onun bana kolayca yaptığı gibi, ben de onu aklımdan çıkarmaya çalıştım.

Bayan Gillespie tahtaya yazmaya başladı ve ben de itaatkâr bir şekilde tanımlarımı karaladım.

Nihai mallar: tüketicilerin eline geçen ürünler. (Göğüslerim gibi. Eskortluğa devam etseydim.)

Bir kıkırdamayı bastırdım ve aralarında bana çıkma teklif eden iki çocuğun da bulunduğu birkaç sınıf arkadaşımın bakışlarını üzerimde topladım. Ne yazık ki onları geri çevirmek zorunda kalmıştım ama ilgileri beni şaşırtmıştı; sınıfa her zaman dizime kadar inen pantolonlar, eski 5K tişörtleri, makyajsız ve iki örgüyle örülmüş saçlarımla gelirdim. Hantal koşu ayakkabıları giyiyordum ve genellikle çam kokuyordum. Göz alıcı bir eskorttan çok uzaktım.

Deflasyon: genel fiyat seviyesinde sürekli ve devamlı bir düşüş. (Ya da yaş ilerledikçe bir eskortun fiyatlarına ne olacağı)

Ekonomik hareketlilik: Bir bireyin, ailenin veya kurumun ekonomik durumunu iyileştirme veya düşürme yeteneği.

Edward onunkini geliştirmek için beni hedef almıştı. Avukat kocamın önüme koyduğu her belgeyi imzaladım, bilmeden evimi ve milyonluk mirasımı ona devrettim. Ama asıl peşinde olduğu ödülü, ailemin plajını alamadı.

Ben hayatta kaldığım sürece hareket kabiliyeti azaldı.

İnsan sermayesi: bir çalışanın beceri setinin ekonomik değerinin bir ölçüsü.

Bu devlet üniversitesinde eğitimime devam ederek benimkini artırıyordum. Teksas sınırına yakın bir yerden aldığım sahte kimliği kullanarak boğazım düğümlenerek kaydımı yaptırdım. Eğer hayatımı geri kazanabilirsem, belki de boşta kalan tüm kredilerimi Jacksonville'deki lüks özel üniversiteme transfer etmenin bir yolunu bulabilirdim.

Derslerimi tamamlamak benim için kutsal kâse haline gelmişti. Annem ölüm döşeğindeyken bana iki yemin için yalvarmıştı: Edward'dan ayrılmak ve üniversiteyi bitirmek.

Ona sadece bir yemin vermiştim. Son nefesinde "O kötü adamdan kaç!" demişti. Hayat planımın birinci aşaması, onu dinlememenin kefaretinin ödemek için kredilerimi tamamlamaktı. Bir sınavım kalmıştı.

Peki neden Sevastyan'ı kendimden daha çok düşünüyordum?

Sınıf mı? En azından hırsızlığım hakkında düdük çalmamıştı. Hey, bahşişim için bir miktar belirtmemişti! Ve o para klipsi ne kadar değerli olabilirdi ki?

Beni ispiyonlamasından korkuyordum, bu da beni sinirlendiriyordu. Ben bir kapatıcıydım; bir şey çözülmezse, bu onu çözme gücüm olmadığı ve hiçbir son nokta belirleyemeyeceğim anlamına geliyordu.

Bu huzursuzluk hissi berbattı. Hayatımda zaten yeterince yarım kalmış iş vardı.

O geceden beri Ivanna ile birkaç kez konuşmuştum. Elite Escorts'un sahibi Anthony ile çok eskiden tanışıyorlardı, bu yüzden Sevastyan şikâyet ederse duyardı. Şimdiye kadar Rus, Anthony ile benim soygunum hakkında iletişime geçmemişti - ne de bana rezervasyon yaptırmıştı.

Ivanna bana şöyle demişti: "Bunu kişisel algılama Cat! En iyilerimizin bile başına gelir."

Sevastyan'ı bir daha görmek bile istemedim. Hem de hiç. Hiçbir şekilde.

"Oraya geri dönmen gerek. İçeri gel ve konuş Anthony. Resmi olarak imzala. O bir ahmak, ama hepsi öyle." "Bir sürelğine şehir dışına çıkmayı düşünüyordum."

"Saçmalık! Biraz ara vermene izin vereceğim, ama sonra seni tekrar eyere oturtacağız. Sevastyan konusunda moralini bozmana izin veremezsin. O olasılık dahilinde bile değildi."

Sonra da kardeş ajanslardaki arkadaşlarından onun flört hayatı hakkında öğrendiği tüm dedikoduları anlattı. Her seferinde sadece bir eskort ayarlar ve her zaman fazla para öderdi. Randevularına karşı asla acımasız davranmazdı.

türden de değildi. Her gece yeni bir kız kiraliyordu ama asla partiler ya da etkinlikler için değil. O zaman ünlü bir aktris ya da model alırdı.

Böyle bir adamın neden eskort tutmaya ihtiyaç duyduğunu merak etmiştim, sonra senaryosunu düşündüm. Dokunulmaktan hoşlanmadığı hissinden kurtulamıyordum. O zaman neden bana izin vermişti? Ona orman jimnastiği yapar gibi tırmanmışım.

Bugün Ivanna'nın daha fazla kirli çamaşır ile geri araması gerekiyordu, ben de telefonumu kapatıp işime ve okuluma gittim.

Onun hakkında üç şeye karar vermiştim:

İğrençliği, müstehcen zenginliğiyle doğru orantılıydı. (Neden? Ben zenginken hep iyi davranırdım.)

O beni, benim onu etkilediğimden katlanarak daha fazla etkilemişti. (Ben sadece beş bin doların ona Miami'de kazandırdığı şeydim.)

Kimse bu kadar seksi olmamalı. (Dün, ona BBBJ yapmayı hayal ederken boşalmışım.

kendimden iğreniyordum, beni azdırdığı için koşumu suçluyordum).

Ivanna'ya onunla daha fazla ilgilenmeyeceğime dair yemin etmiş olmama rağmen, bugün temizlik eldivenlerimi çıkarıp Bayan Abernathy'nin bilgisayarında onu Google'da aradım.

Çamaşır yıkarken Sibiry'a'da büyüdüğünü ama Oxford'dan rekor bir sürede işletme diploması aldığını öğrenmiştim. İki erkek kardeşi vardı. Net serveti dokuz yüz milyon ile bir milyanın biraz üstü arasında gidip geliyordu, piyasanın durumuna göre değişiyordu.

Henüz otuz bir yaşında olmasına rağmen güçlü bir politikacıydı; Devlet Duması üyesi gibi bir şeydi. Mafya bağlantısı olduğuna dair söylentiler vardı. Belki de ben sadece suçlulardan etkileniyordum? Bu düşünce beni üzüyordu. En azından iş anlaşmaları dünyanın dört bir yanındaki emlak ve hükümet sözleşmelerine odaklanmıştı.

Neredeyse her fotoğrafında, kolunda uzun boylu sarışın bir güzelle film yıldızı gibi gülümsüyordu.

Neden onu araştırarak kendime işkence etmiştim?
Maksimilyan Sevastyan'ı bir daha asla g remeyecektim.
Onun dokunuşunu bir daha asla hissedemeyecektim.

İyi kurtulduk.

Ders bittiğinde sırt çantamı elime aldım ve uzun otobüs yolculuğundan korkuyordum. Tek yapmak istediğim bir kutu mikrodalga fırındı.

bir çorba içebilir, on yıl boyunca sıvalı k vetimde ıslanabilir ve Sevastyan'ı d ş nmeyebilirdim. Ya da bu gece nasıl yeni bir kız ayarlayacağını.

Ki bu umurumda değildi.

Otobüs durağında beklerken telefonumu açtım. Deli gibi bipliordu. Ivanna'dan sekiz mesaj mı?

Mierda! Bu kadar çok aramasının tek nedeni Buz gibi Rus beni ispiyonlamıştı! Titreyen bir elle onu aradım. "Uh, hey?"

"Sevastyan deli gibi Anthony'yi arıyor! Görünüşe göre, kulağa korkunç gelen bir adam."

Neden şimdi? Temize çıktığımı sanmıştım! "Biliyorum. Dinle, açıklayabilirim-"

"Anthony seni işe aldığını henüz bilmediği için hızlıca düşünmem gerekti. Bu arada, eğer sorarsa, sen bağımsız bir yapımcıydın, Tampa'da platin seviyesinde bir yapımcıydın."

Madem  yle diyorsun.

"Her neyse, Rus senin Seltane'ye d nmeni istiyor. şimdi."

Belki de para klipsinin manevi değeri vardı? Eski bir sevgiliden gelen bir hediye?

"Oh, Cat, seninle görüşmek istiyor! Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun? Geri çağrılan ilk kız sensin."

"Bekle, beni ayırttın mı?"

"Baba, bu gece için. Anthony beni arıyordu, ben de seni arıyordum. Ve Anthony seni onaylayamayınca . . şey, Maksimilyan Sevastyan'ın istediğini elde etmeye alışkın olduğunu söyleyelim."

Hiçbir fikrin yok.

"Adam daha fazla para teklif etmeye devam etti. Sonunda kişisel numaranızı almak istedi. Anthony az önce aradı

benim için."

"Ona asla vermeyeceğin bir şey, değil mi?"

O anda yabancı bir numaradan mesaj geldi: bekliyorum

"Ivanna, bunu konuşmuştuk! Sınırlar var." "Numaran hakkında konuştuk, değiştirmek hakkında. Ben tuttum benim bile beklediğimden daha uzun süre dışarıda kaldı. Anthony bana Sevastyan'ın on bin teklif ettiğini söyledi, ben de kabul ettim.

Yarısını bölüşeceğiz. Senin için 2500 dolar var.

Ajans." Daha fazla para mı? "Bu arada, Anthony vajinanın gökkuşağı ve dolar işaretleriyle dolu olduğunu düşünüyor. Rus'un yanı sıra, internetten de talepler almışsın! Senin 'etek altı sihrinin' diğer müşterilerde de işe yaramasını istiyor."

Benim sihrim yoktu. Sevastyan sadece parasını ya da klipsini geri istiyordu. Ya da ondan çaldığım için beni cezalandırmayı planlıyordu. Belki de kırbaçla? "Başka ne söyledin?

Anthony benim hakkımda?"

"Başka bir şey değil. Çünkü çok az şey biliyorum. Yaşamak için tuvalet temizlediğin gerçeğinden başka - ki bu bir milyarderin şevkini kırabilir, eğer bu ona geri dönerse. Cat, beni dinle. Bence Sevastyan'ı ikna edebilirsin. Sana yardım etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım ve sen de bana sonsuza dek bakacaksın."

"Ben gitmiyorum, Ivanna." Ve bir tuzağa mı yürüyeyim?

O söylenirken ben Sevastyan'a mesaj attım: no dice, querido. planların var xoxo mwah

Hemen ardından cevap yazdı: Bu bir talep değil

Adam beni korkutmayı mı düşündü? Bundan daha iyisini yapmalıydı! Dişlerimi sıkarak mesaj attım: Para gitti. Pişmanım. hiçbir şey

O da şöyle cevap verdi: O zaman daha fazlasına ihtiyacın olacak.

Bu sorunla başa çıkmanın tek bir yolu vardı. Kafa kafaya vermek. Ivanna'nın tiradını kapattım ve Rus'un numarasını çevirdim. Şöyle açtım: "Oyununuz nedir, Sevastyan?"

"Ne olduğunu düşünüyorsun?"

Ay, onun sesi. Göz kapaklarım neredeyse kapanıyordu. Sonra bu adamın ne kadar sik kafalı olduğunu hatırladım. "Sanırım kırgınsın ve bana bir ders vermek istiyorsun."

"Benden çaldın," dedi. "Dün yeni bir para klipsi almak zorunda kaldım."

"Hak edilmiş bir bahşış aldım." Bardakta buz şingirtıları duyabiliyordum. Sikini beklerken kokteyl mi içiyorsun?

"Sana verdiğim zevkin -üç kez- kendi bahşışı olduğunu düşünürdüm."

"O zaman bu mantıkla, bunun için hiç para ödemen gerekmemeli, pendejo."

"O kelimeyi araştırdım. Bana pislik demen hiç hoş değil. Hem de iki kez. Sanırım yetişkin hayatımda bana yaltaklanmayı reddeden ilk kadın sensin. Şu anda, beni ya kabul edersin ya da terk edersin gibi konuşuyorsun."

"Tahmin et ne tarafa meyilliyim, Ruso."

Bunun üzerine kıkırdadı. Ses sıcak ve gürültülüydü, içimi okşuyor gibiydi. Buz gibi Rus'a ne olmuştu?

"Buraya gel Cat, geldiğine memnun olmanı sağlayacağım."

Belki de benimle seks yapmaktan o kadar hoşlanmıştı? Milyardere kazık mı atmıştım? Bu, onun paçayı sıyrmasına izin vereceğim anlamına gelmiyordu. Bana bok gibi davranmış, iki gün boyunca beni ortada bırakmış, sonra da bir gelgit dalgasının tüm inceliğiyle hayatıma girmişti.

"Uzun boylu bir sarışın bulamadın mı? Gerçekten istediğin şeyin bu olduğunu sanıyordum." Ya başka bir kız istemek için bir gün beklemeseydi? Ya dün gece biriyle yatıp tekrar bana dönmeyi planladıysa? "Ya da belki kotanı doldurmak için dün gece birini ayarlamışsındır?"

"Başka bir randevu ayarlamadım."

Bunun beni ne kadar rahatlattığı beni endişelendirdi.

"Bu gelişmelere benden daha fazla şaşırın kimse olamaz. Size kendimi asla tersine çevirmediğimi söylemiştim. Yine de seninle ilgili bir durum var."

Kalbim hızla çarpıyordu. Onun beni etkilediği kadar ben de onu etkilemiştim.

"Görünüşe göre beni benden daha iyi tanıyorsun; arayacağım dan yüzde yüz emindin. İşte buradayım." Onun

sesi daha da boğuklaşmıştı. "Şimdi bana tekrarını istemediğini söyle."

Sadece onu düşünmek bile beni ıslatıyordu. "Tek istediğin bu mu?"

"Tek istediğim bu mu?" Sesi eğleniyor gibiydi. "Bir tekrarı ummak çok fazla olur, değil mi?"

Ya yine buz gibi olursa? Bana eskisi kadar iyi ödeme yapsa da fark eder miydi?

Evet. Bana zarar verirdi.

Daha da kötüsü, ya buz gibi olmasaydı? Que Dios me ayude. Tanrı yardımcım olsun.

Hızlı bir risk/ödül analizi yaptım. Risk: öz değerin erozyona uğraması ve olası karasevda. Ödül: daha fazla para ve dolayısıyla daha fazla güvenlik. Yeni bir kimliğe daha yakın olacaktım. Harika seks istenmeyen bir şey değildi.

Kendimi ona kaptırmaya izin veremezdim. I aramıza bir duvar örer, onu uzakta tutardı.

Lojistik . . . Dairemden Seltane'ye gitmek neredeyse bir saatimi aldı. Bugün temizlik yapmıştım; duştan vazgeçmem mümkün değildi. "Dokuza kadar orada olamam ve çok uzun kalamam. Bu senin için bir sorun değil." Güldüm. "A nanosaniye sonra, hala orada ne yaptığımı merak ediyor olacaksın. Taşakların sıkılaşıp sıkılmaz kıyafetlerime uzanmaya başlayacağım. Yangın tatbikatı gibi olacak."

Sanki bir safari rehberiymiş gibi "İnanılmaz" diye mırıldandı.

bilinmeyen bir yaratıkla karşılaşmak. "Şimdi de benimle alay mı ediyorsun?" "Çünkü işi çok kolaylaştırıyorsun."

"Kendi ajansınızın sizinle iletişime geçemeyeceği kadar neredeydiniz?"

"Burada ve orada. Beni görmek istiyorsan, randevu almalıydın. Pazartesi gecesi seninleyken bana randevu verebilirdin! Ama çok kaba davranmakla meşguldün."

Sanki ben konuşmamışım gibi, "Başka bir randevuya mı çıktın?" dedi.

Elbette ses tonundaki o ince kıskançlık imasını hayal etmiştim. "Kişisel soru sormama kuralımızı hatırlıyor musun?"

Sessizlik. Çok mu zorlamıştım?

"Önümüzdeki on beş dakika içinde burada olmanı istiyorum," dedi sonunda. "Ne kadara mal olacak?"

"Hayır, mümkün değil. Gelecekte, sık sık ve erken rezervasyon yaptırın."

Başka bir sessizlik nöbeti.

Sonunda, "Seksi bir şeyler giy." diye homurdandı.

BÖLÜM 8

Máxim'in süitinin kapısında, açık saçık elbisemi gizlemek için giydiğim uzun, hafif ceketı çıkardım.

Seksi demişti, ben de on beş dakika daha geç kalsam da umursamadan Ivanna'ya gitmişim. O güne kadar gördüğüm en küçük elbiseyi getirmiş ve bana hediye etmişti çünkü kendi deyimiyle "Göğüslerim büyütüldüğünden beri bunu giymek için çok büyük."

Krem rengi elbise kısa ve sırtı açıktı. İki dar ipek bant, göğüslerimi bir şekilde örtmek için bir yular oluştıuruyordu. Yandan bolca göğüs. "Etek" yaklaşık sekiz inç uzunluğundaydı ve kırımın yarığını gösteriyordu, ancak etek ucu ince tellerden oluşan bir saçakla süslenmişti, bu da bir adım attığımda peekaboo durumu yaratıyordu.

Kolumun üst kısmında örgülü altın bir manşet, avize küpeler ve fuck-me stiletolar takımımı tamamlıyordu. Çıplak sırtımı göstermek için saçlarımı gevşek bir şekilde düğümlemişim.

Elbiseye uyması için bana boncuklu bir çanta bile vermişti. Ivanna'nın son talimatları: "İndir onu, Cat. Her ne yaptıysan -Daha fazlasını yap."

Diğer kadınların yapmadığı neyi yapmışım? Bazen tam bir sürtük gibi davrandım. "Yaltaklanmayı" reddettim. Kendi zevkim için ısrar ettim.

Kesinlikle tekrarlayabileceğim üç şey! Bu düşünceyle çatı katının ziline bastım.

"Geç kaldın," diye tersledi cevap verdiğinde. "Dokuz demiştin ..." Bakışlarını vücudumda gezdirirken sözünü kesti.

"Siktir. Ben."

"Hola." Sesimin sıradan çıktığını umuyordum ama geçen seferkinden bile daha ateşli görünüyordu. Keskin gri bir takım giymişti ve beyaz düğmeli gömleğinin yakası açıktı.

"Qué pasa?" Yanından geçip oturma odasına doğru yürüdüm. İzlerimde durdum.

Burada başka bir adam daha vardı, bir dev. İri yarı ve Sevastyan'dan bile uzun olan bu adamın kel bir kafası, tuğla gibi bir çenesi ve kaba kirli sakallarla gölgelenmiş bir buldog çenesi vardı.

Kalbim panikle çarptı. "Ben bunu yapmam."

"Neyi yapmazsın?" Sivastyan kaşlarını çatı.

"İki adam." İçgüdüsel olarak bir adım geri çekildim, sonra irkilerek kapıya doğru bir adım atmadığımı, Sevastyan'a bir adım daha yaklaştığımı fark ettim.

"Vasili benim güvenlik şefim ve sağ kolum. On yılı aşkın bir süredir öyle."

İçimde bir rahatlama hissettim.

Vasili Rusça bir şeyler mırıldandı. Sevastyan cevap verdi. Kelimeleri anlayamıyordum ama Sevastyan'ın benimle dalga geçme ses tonundan hiçbir şey anlaşılmıyordu. Kolunu bana dolayarak beni kendine çekti, bu Vasili'yi şaşırtmışa benziyordu.

Sevastyan'ın dokunmaktan ya da dokunulmaktan hoşlanmadığına dair daha fazla kanıt mı? Yoksa geçmişte sevmiyor muydu?

İngilizce olarak, "Vasili de şimdi gidiyordu." dedi.

Adam yanımdan geçerken bana kesik bir bakış attı.

Yalnız kaldığımızda, "Benden kesinlikle hoşlanmıyor." dedim.

"Şüpheleniyor çünkü senin hakkında bilgi bulamıyor. Benimle birden fazla kez temasa geçen herkesin şimdiye kadar bir santim kalınlığında dosyası olurdu."

Bu kulağa riskli geliyordu, ama burada sadece bir saat kadar daha kalacaktım, sonra adiós.

Ceketimi ve çantamı yere bıraktım. "Son dakikada bir randevuya zorla götürülmek hoşuma gitmiyor. Benim de bir hayatım var, biliyorsun."

"Deneyimlerime göre, çoğu eskortun milyarderlerle çıkmak için 'güçlü silahlı' olması gerekmiyor."

"Ah, bebeğim"-Senin için utandım diye yüzünü buruşturdum.

-"Bugün tam olarak milyarder değildin, değil mi?"

Dudakları kıvrıldı. "Pazarda kötü bir gün. Beni araştırdın mı? Ve hâlâ bana bok mu atıyorsun?"

Ciddileşerek, "Mahremiyetimi ihlal etmeniz hoşuma gitmedi. Pazartesi gecesi söylediklerimde ciddiydim: Hattımın özel kalmasını istedim."

"Bu konuda gerçekten kızgın mısın? Seni neşelendirecek bir şey biliyorum." Evrak çantasına doğru ilerledi ve bana para kayışıyla bağlanmış bir deste yüzlük uzattı. "Beş bin. Sanırım ilk görüşmemizden sonra daha fazlası için pazarlık yapmaya çalışmazsın. Gece."

Parayı kabul ederek onu takip ettim. Bu iki gecede on iki bin dolar eder! Artı telefon numarası ücreti! Yine de, son iki gündür ne kadar perişan olduğumu düşündüğümde - ve bugün onun yüksek elini düşündüğümde - kendimi şöyle derken buldum: "Pazarlık yok. Geç rezervasyon ücretiyle birlikte on bin. Ya da partiyi küçük elbisemle başka bir yere götürürüm."

Sanki tuzu uzatmasını istemişim gibi bana bir deste daha uzattığında çok alçaktan nişan aldığımı anladım.

Öfkem azaldı. Başka bir numara almayı göze alabilirdim. Tüm arkadaşlarım ve ailemle iletişim bilgilerimi güncellemem gerekmiyordu, çünkü hiçbirine sahip değildim. Şehirden ayrıldıktan sonra telefonu zaten atacaktım.

Sanki bir rüyadaymışım gibi, talih kuşumu saklamak için çantama doğru süzüldüm.

Geri döndüğümde bakışları beni öyle bir taradı ki, kendimi yelpaze gibi açmak istedim. Meme uçlarım çoktan ipeğe karşı zorlanıyor.

"Sana seksi bir şeyler giymeni söylediğimi sanıyordum." Rus şakası mı? "Geçen sefer neden böyle giyinmedin? Seni geri çevirdim çünkü neredeyse sağlıklı görünüyordun."

En azından önden."

"Beni dışarı çıkaracağından emin değildim. Şimdi yapmayacağını biliyorum."

Önümde durmak için geçti, bir şey yapacakmış gibi görünüyordu.

Gözlerini yüzümde tutmak için gözle görülür bir çaba sarf etti. "Zaman sınırim olmasaydı belki de yapardım."

"Son dakikada arayan sendin." "Öğleden sonra geç saatlerde aramaya başladım."

Çeneme vurdum. "O zaman bu senin sorunun gibi görünüyor." "Bu gece neredeydin?"

"Sana söylemiştim. Burada ve orada."

"Bekleyen bir randevun var mı?"

"Sınırlar, Sevastyan. Bu seni ilgilendirmez." "Senin programın benim planlarımı etkiliyorsa beni ilgilendirir."

Planları bir prezervatifin içine sperm bırakmaktan ibaretti, sonra da uyukluyor. Hayat onun için ne kadar güzel olmalı.

"Ve bir başkasını takip etmek benim tarzım değil." Daha da yaklaştı.

"Değilsin, tamam mı? Bana inanacağından değil. Bir süredir senden başka kimseyle seks yapmadım."

"Beni hiç düşündün mü?" "Kısmen."

Dudakları tekrar kıvrıldı. Beklediği gibi, seksi bir sırıtışı vardı. Onunla ilgili her şey benim için seksiydi. Böyle çekici ve sıcak olduğunda bambaşka bir adam oluyordu. Kendimi tehlikeli bir şekilde çekici bulduğum biri.

Başını eğerek beni kendine yaklaştırdı. Kokusu üzerime sinmiş, bedenimi ürpertmişti. "Sanırım beni özledin, Katya."

Onun aksanıyla ismimi söyleyince ayak parmaklarım kıvrıldı!

Tam kulağımın dibinde, "Sanırım yaptığımız şeyi tekrar oynattın ve bu senin küçük yumuşak amını ıslattı," dedi.

Hırıltılı sözleri beni o kadar hızlı ve sert tahrik etti ki nefesim kesildi. Ağız benimkinin üzerine indi. Diliyle bana şehvetli dokunuşlar yaparken bir ısırık votka tadı aldım.

Duvarım ve sınırlarım için çok fazla. Öpücüğünü memnuniyetle karşıladım, karşılık verdim. Tıpkı bunun gibi, yangın şiddetlendi ve parmaklarım

omuzlarına gömüldüm. Kalçamı kalçasına kenetlediğinde, kalçalarımı ona doğru salladım.

"Bunu özledin mi?" diye sormak için öpüşmeyi kesti - sert aletini bana doğru itti - "iki gün boyunca?"

İnledim, başımı salladım, geri gıcırdattım.

"Seni boşaltmak için fazla bir şey gerekmez, değil mi?" Boynumu okşadı. "Tatlı klitorisini başparmağımla ovalarsam boşalırsın."

"Dene beni-"

Karnım guruldadı. Yüksek sesle.

Bacağımı bırakarak geri çekildi. "Yemek yemedin mi?"

Başımı salladım.

Bacaklarıma, dudaklarıma, sert meme uçlarıma bakmayı da içeren büyük bir kararla boğuşuyor gibi görünerek içini çekti ve "Hadi biraz yemek için bara gidelim" dedi.

Neden oda servisini çağırılmıyorsun? "Beni beslemek mi istiyorsun, yoksa bu elbiseyle bana hava mı atacaksın?"

"Belki ikisi de."

BÖLÜM 9

Asansörde, yüksek gövdesi ve hissedilir enerjisi alanı ele geçirdi. Parmaklarının arkasını omurgamda gezdirerek beni tekrar ürpertti. "Çok hassas."

Alt katta, dışarıdaki bara doğru ilerlerken, elini sırtımdan ayırmıyordu. Diğer tüm erkeklerden daha uzun boyluydu, çenesi yukarıda ve omuzları dik yürüyordu. son derece kibirli. Bana yönelik olmadığı zaman hoşuma gidiyordu.

Seltane'nin açık alanı dev palmyeler, çok sayıda küçük havuz ve romantik oyuklara yerleştirilmiş lüks oturma yerleriyle nefes kesiciydi. Beni diğerlerinden uzaklaştırıp okyanusa yaklaştırdı. Mum ışığıyla aydınlatılmış masanın etrafında iki kanepeler olmasına rağmen biz aynı kanepelere oturduk.

Sunucumuz -Tiffani!- çarpıcı bir yüzü olan uzun boylu bir sarışındı.

Sevastyan'ın ağzının suyunun akmasını beklerdim, ama o çok Bana karşı özenliydi. Beyaz bir şarap seçti, pahalı olması gereken özel bir şaraptı; Tiffani kaşlarını kaldırdı. Kendisi için bir votka martini sipariş etti ve ona, "Yiyecek bir şeylere ihtiyacımız var, hızlı bir şeyler. Şef bize sürpriz yapsın."

İçkilerimizi beklerken kanepelere uzandım ve bu lüks ortamın tadını çıkarmaya karar verdim. Masadaki mumların aleviyle dans eden bir esinti üzerimize doğru gelirken göz kapaklarım ağırlaştı. Palmiye yaprakları yukarıda dalgalanıyordu. Şimdi dolunay sarıya boyandı ve dalgaları boyadı.

Ben okyanusa bakarken, o da bana bakıyordu.

"Ne?"

"Seni çözemiyorum. Herkesi çözebilirim. Senden daha az gizemli casuslarla tanıştım." Casuslar mı? Bir politikacı olarak- ya da

"Mafya ağırdır" mı demek istedi? "Sen çok mu başka bir müşteriden korktuğun için mi ketum davranıyorsun? Eminim siz de payınıza düşeni almışsınızdır."

"Senin için endişelenmeli miyim?" diye alaycı bir şekilde sordum. "Beni internette araştırmışsın, ne düşünüyorsun?"

"Kalbi kırık sarışınlardan oluşan uzun izlerin bana kalbinin kurşun geçirmez olduğunu söylüyor. Tıpkı benimki gibi." Bunu kendimden çok emin bir şekilde söyledim, ama ona olan ilgimin derinleştiğini görebiliyordum - eğer böyle sıcak kalırsa.

Tiffani içkilerimizle döndü.

O gittikten sonra biraz daha çatlak ambrosia yudumladım. Kadehimin kenarından, "Hiç şarap içmeyen biri için mükemmel bir şarap zevkiniz var," dedim.

"En iyisinden başka bir şey değil."

Ben de öyle düşünmüştüm. Uzun boylu sarışınları tercih ettiğinden şüphelenmeye başlamıştım çünkü onlar kaşeyi temsil ediyorlardı. Pazartesi gecesi ya da bu gece görünüşümle ilgili bir sorunu olmamıştı.

"Konumuza dönelim," dedi. "Eğer para verirsem bana kendinden bahsetmen için seni ayartabilir miyim-"

"Hayır."

Kaşlarını kaldırdı. "Sana hiç kişisel soru sormayacağım ama hakkımda istediğini okuyabilirsin, öyle mi?"

"Okuduğum her şeye inanmalı mıyım?"

"Kesinlikle hayır." Başını iki yana salladı. "Net değerimi biliyorsun, ama yine de bana bir malmışım gibi davranmaya devam ediyorsun. ağırlaştırma."

"Pazartesi gecesi senden çok memnundum ama sonra bana karşı acımasız davrandın."

Bir şey söylemek için ağzını açtı, kapattı ve sonra tekrar denedi. "O gece ... farklıydı." Suya bakarak şöyle dedi: "Eskortluk konuşmasını yapmanı bekliyordum ve

buna içerledim. Bu deneyimi renklendirecek hiçbir şey istemedim."

Farklı derken neyi kastetti? Elbette sormamı bekliyordu. Ben de sormadım. "Net değerini biliyorum. İyi bir iş çıkardığın için sırtını sıvazlamalısın. Ama bu benim davranışlarımı etkilemeyecek."

Benimle yüzleştı. "Oh, gerçekten mi?" Sözleri buz gibiydi.

Adam parası için ona yakınlık gösterdiğimi düşünüyordu. Ironi! "Senin zenginliğin soyut bir şey, benim için cin altını."

Neden kendi param yerine onun parasını hayal ediyordum ki? Birkaç milyon likit vardı ama Edward muhtemelen beni ararken o kadarını da harcamıştı. Malikâne hâlâ ondaydı ama Martinez Plajı onda değildi.

Her on yılda bir, arazinin güveninin gücü aşındı; zamanla, onun gibi bir avukat güveni atlatmanın bir yolunu bulabilirdi. Her iki tarafın da tatil köyü istilasına uğramasıyla arazinin değeri tavan yapacaktı.

Diğerleri de aynı fikre sahipti. Annemin eve kapanmasının nedenlerinden biri de geliştiricilerin sürekli annemin peşinde olmasıydı.

"Neredeyse sana inanacaktım," dedi Sevastyan sonunda. Omuz silktiğimde, "İnternetteki biyografinizin ne kadarı doğru?" diye sordu.

"Çok değil."

"Dans etmeyi, yoga yapmayı ve alışveriş yapmayı sevmiyor musun? Eğlenmek için ne yaparsın?"

"Dans edemiyorum, yogayla alay ediyorum ve alışverişten nefret ediyorum. Ben bir koşucuyum ve eğlenmek için boş zamanım yok."

Geniş çenesinde bir kas kıpırdadı. Tabii ki bunu şu anlama çekecekti: Her zaman sırtım dönüktür. "Benim de çok az vaktim var. Hayatımın çoğu işime adanmış durumda."

"Hmm."

"Hmm, ne?"

İşaret parmağımı bardağımın kenarında gezdirdim. "Pazartesi gecesi eğlenebilirdin. Hayatının en güzel anını kaçırdın."

"Öyle mi yaptım? Bana ne yapacağımızı söyle."

"Parti, sen kanepede beynimi dağıttıktan hemen sonra başlayacaktı. Kurtulmak yerine

kıçını okşadığımda bana gülerdin. Hatta belki beni gıdıklardın. Güreş başlardı ve kazanmana izin verebilirdim. Sonra bir tur daha içer ve yüzmeye giderdik." Tırnaklarımı inceliyormuş gibi yaptım. "Bilmen gerekiyorsa, beni çıplak dalış yaparken görmek senin için hayat değıştirici olurdu."

"Öyle mi?" Mavi gözleri canlandı. Karizması alışılmışın dışındaydı. "Devam edin."

"Yine seks yapardık. Suyun içinde. Sonra, biraz daha içtikten sonra, gözlerin yuvalarından fırlayana kadar seni şezlonga yatırırdım."

Alçak sesle inledi. "MSOG?"

Kaleye birden fazla şut. "Bazen ne kadar hobici olduğunu unutuyorum."

"Bir hobici ve onun fahişesi. Ne zamandır bu işi yapıyorsun?"

"İlk müşterim olduğunuzu söylesem bana inanır mıydınız?"

"Nyet."

"Vay canına. Cevabını düşünmek bile istemiyor musun?"

"Bir eskortu randevu için 'zorladım' ve özel hattını on bin dolara satın aldım. Ondan önce, ben lanet olası resmini telefonuma indirdim. Eğer bu kadar alçalacaksam, bu bir aceminin elinden olmamalı."

Kızgınlığım geçti. "Orada bir iltifat mı var?" Gerçekten resmimi indirmiş miydi?

"Profesyonelden başka bir şey olamayacak kadar iyi sevişiyorsun."

"Teşekkürler mi?" Belki de profesyonel olduğum fikri hoşuna gitmişti. Eğer onu profesyonel olmadığımı ikna edersem, belki de onun için heyecan ortadan kalkacaktı.

Onu bir daha göremeyecek olmamın bir önemi var mıydı? "Cat, Catherine'in kısaltması mı? Ya da belki Catarina veya Catalina?"

"Ben sadece Cat'im."

"Bana gerçek adını söyle."

"Bu masada bile değil."

"Dediğim gibi, her şey masamda. Er ya da geç senden çıkaracağım."

Bu anlaşmanın daha ne kadar süreceğini düşünüyordu? Devam edeyim mi? "Acele et sen iyi olur. Yakında Rusya'ya dönüyorsun, değil mi?" "Ayın yirmi sekizine kadar kalmaya karar verdim. Byklerim Kardeşim o hafta sonu Nebraska'da evleniyor, o yüzden o zamana kadar Amerika'da kalacağım."

Bu kararında benim de bir payım olabilir mi?

İkisini yudumladı, cevap vermemi bekledi. Ve bekledi.
"Burası bana şehri gezdireceğini söyleyerek birden fazla randevu ayarladığın yer."

Aı mı? Bu Edward'ın yapacağı bir şeydi. Sevastyan'a sıkı bir gülümseme verdim ve omzunu okşadım. "Bir şeyler yapacağına eminim. İyi eğlenceler."

Dudakları aralandı. "Sana bir fırsat verdim ama sen kabul etmedin. Seni çok tuhaf bir yaratık olarak görüyorum."

Güldüm. "Ben tekil miyim? Yabancı kadınları kırbalamaktan zevk alan ben değilim."

Bana o DDG gülümsemesini verdi. "İşte ben de tam olarak bundan bahsediyorum. Ne kadar değerli olduğumu biliyorsun ama yine de bana dudak bkyorsun. Bu inanılmaz ferahlatıcı."

İlk kez kstahlığım (annemin deyimiyse) benim için çalışıyordu!

"Birlikte olduğum diğer tüm eskortların aksine, seksten sonra bana bir şeyler satmaya çalışmadın; sadece paramı aldın."

Çenemi ıkardım. "Bunu hak ettin."

"Belki de yaptım," diye kabul etti. "Ve tutku numarası yapmadın."

Aslında, kendi zevkiniz için ısrar ettiniz."

"Sen yakışıklı bir adamsın. Seninle birlikteyken kimsenin tahrik olmadığına inanmakta güçlük çekiyorum." Aşağıya baktım. Ne zaman birbirimize bu kadar yaklaşmıştık? şimdi bacak bacak üstüne atmıştık.

"Kendilerine göre sebepleri var. Bazıları bu yönlerini müşterilerinden ayrı tuttuklarını itiraf ettiler."

Başkalarının bana satış yapmakla, hatta beni ikna etmekle o kadar meşgul olduklarını gözlemledim ki rahatlayamıyorlar."

Ben de ona "Dur bakalım." dedim. Bir kahkahayı bastırmak zorunda kaldım. "Ya da bir eskort kendini itaatkâr olarak faturalandırdığında hiç de öyle değil. Bir sürü insanla tanıştım. disiplin ve esaret altında olsaydım, yine de buna dair hiçbir kanıt göremezdim."

Ivanna bana başlangıçta bundan hoşlandığını söylemişti. Ama bir gün beş kez dışarıdan çağırılmış, bağlanmış ve beş amatör tarafından kırbaçlanmıştı. Yaşadığı deneyim onu bu işten soğutmuştu.

"Gerçek bir itaatkâr bulmak kolay değil," diye devam etti Rus. "Güzel ve müsait olan biri kapışılır." Bana dikkatle baktı.

Máxim ile sapkınlığın aklımı başımdan alabileceğinden şüphelenmeye başlamış olsam da, imza atmaya hazır değildim. "Buna olan ilgini nasıl keşfettin?"

Elinde bardak, arkasına yaslandı. "Ben bilgi işindeyim. Uzun yıllar boyunca bu işte aracılık yaptım. Ben iyi tanıdığımı sandığım bir adamı araştırırken, onun karanlık eğilimlerini öğrendim. Ben istedim onu bu tür bir hayata çeken şeyin ne olduğunu anlamaya çalıştım. Öğrendikçe daha da meraklandım. Denedim ve ihtiyaçlarıma uygun olduğunu gördüm."

Gizli bir tutku keşfetmiş ve bundan zevk alan bir adam gibi konuşmuyordu. BDSM hakkında neredeyse mekanik bir şekilde konuşuyordu. "Yani bundan hoşlanıyorsun."

"Benim ihtiyaçlarıma uygun," diye tekrarladı.

"O zaman bugün beni çağırmaya karar vermenize ne sebep oldu?"

"Dün onuruma verilen bir yat partisindeydim. Birçok iş adamı ve daha da fazla eskort katıldı. Ben seni tekrar aramak ve haklı olduğunu kanıtlamak gibi bir niyetim yoktu.

-"Her zamanki içkime yöneldim." Bardağındaki buzu döndürdü. "Ama sarışınlar bana göre değildi. Zevklerimin değiştiğini düşünerek minyon bir Latin'e yaklaştım. O da işe

yaramadı. Yine de seni aramak için içimdeki dürtüyle savaştım. Buraya kadar geldim.

Öğleden sonra. Resminizi gördüğümde, gerçekten istediğim şeye sahip olacağıma karar verdim."

Latin'le yatmış mıydı? Ben pazartesi, o salı, ben çarşamba gecesi? "Yani bir çeşit tat testi yaptınız. Sanırım yatakta ondan daha iyi performans gösterdim?"

"Onu ya da orada başka birini becermedim." Bir kez daha rahatlayarak nefes verdim.

"Ve o partide kimse yatak kullanmıyordu."

"Kulağa seks partisi gibi geliyor." Dios mío. "Sık sık katılır mısınız?"

"Sık sık demezdim." Sorumu bana geri çevirdi. "Sen yapar mısın?"

"Hiç gitmedim." Seks konusunda açık fikirliydim ama bir seks partisi benim için asla söz konusu olamazdı. "Bu benim tarzım değil."

"Hiç aynı anda birden fazla erkekle yattınız mı?" "Birden fazla erkekle hiç seks yapmadım." O benim bir zamanlar bahsetmiştim. Ve o hala bana inanmıyordu. "İstemiyorum."

"Daha önce, sert bir şekilde tereddüt ettiniz. Bu sizin işinizde alışılmadık bir durum, değil mi? Yine de anlayabiliyorum."

"Neden?"

"Bahse girerim müşterileriniz, karışıma bir başkasının eklenmesini bırakın, sizinle bile zor başa çıkıyordur."

"Teşekkürler. Sanırım." İçtim.

"Hiç BDSM denedin mi?"

Başımı salladım. "Vurulmak istemem." "Bundan daha fazlası var," dedi. "Birini kırbaçlamak Kadın benim en sevdiğim yönüm değil."

"O zaman kırpma neden senaryonun bir parçasıydı?" Belki de dokunuşu daha da kısıtladığı içindir?

"Eğer hiçbirini denemediysen, beğenmeyeceğini nereden biliyorsun?" Sorumu geçiştirdi.

Yalan söyleme konusundaki beceriksizliğim nedeniyle, kaçtım ve saptırdım, sallanıp durdum ve başkalarının da benzer taktikler kullandığını fark ettim. "Pazartesi gecesini sevdim," dedim ona, kendi yalanlarından kaçarak.

Soru. "Vücudunun ağırlığının benimkine baskı yapması, tenimizin her tarafa değmesi ve büyük kaslarının esnemesini hissetmek hoşuma gitti." Ondan yayılan sıcaklığa daha da yaklaşmak için eğildim. Kulağına mırıldandım: "Aletin dalgalanırken göğsün meme uçlarıma sürtündüğünde görüşüm bulanıklaşana kadar geldi."

Keskin bir nefes aldı. "Geri dönmeliyiz. Şimdi."

"Kaçacağız-"

"İşte geldik!" Tiffani elinde tepsiyle konuştu. İkimiz de ona kaşlarımızı çattığımızda muhtemelen şaşırmıştı.

Bulaşıkları açtığında kaşlarım çatıldı. Istakoz turunçgil soslu salata ve trüf tereyağlı risotto eşliğinde langostinos. Bir şişe şarap emrime amade duruyordu.

İlk ısırığımda inledim. Bir kutu çorbadan başka bir şey planlamamışken böyle bir yemeğe kendimi kaptırmıştım. "Está como para chuparse los dedos. Bu nefis."

"Daha önce aç değildim ama şimdi ... Sanırım sen tüm iştahımı kabartıyor," dedi, sözleriyle yüklü ima ediyordu. Ama bakışlarımla buluştuğunda, bana daha fazlasını söylediği hissine kapıldım. Lokmalar arasında sordu: "Koşu dışında, diğer ilgi alanların neler? Ve bu kişisel bir soru olarak sayılmamalı."

Hayatım bu kadar büyük ölçüde değişmeden önce ne yapmaktan hoşlanıyordum? "Yemek yapmayı seviyorum." Annem öğretmişti. Bu

Sadece birlikte yemek hazırladığımızda, hiç konuşmadığımızda, radyoda yumuşak Küba müziği çaldığında anlaşıyor gibiydik. Ona çok benzememe rağmen, her yönden birbirimizin zıttıydık. Nadiren gülümser ya da gülerdi,

Babam için bıraktığı dini hayatı özlüyor. "Yüzmeyi, okumayı ve arkadaşlarımla takılmayı seviyorum." Geçmiş zaman. Arkadaşlarım olmasını özlemişim.

Jacksonville'de harika bir grubum vardı; her biri gürültülü ve cesurdu. Müstehcen şakalar yapmayı özlemiştim. Gülmeyi ve dertleşmeyi özledim.

Evlendiğimde, onlardan ayrı büyümüştüm. Felaket evliliğim hakkında kafamı kuma gömmek için,

Kendimi okula gömmüştüm, bir sömestrde yirmi bir krediyi tekrar tekrar dolduruyordum.

"Ne düşünüyorsun?"

Edward, Edward, Edward. Omuz silktim.

"O güzel gözlerinin ardında neler olduğunu merak etmeden duramıyorum."

"Nada." Geçen sefer gözlerimin büyüleyici olduğunu söylemişti. "Alışveriş yapmaktan gerçekten hoşlanmıyor musun?"

"Nefret ediyorum. Bu elbise ödünç." Gracias, Ivanna.

Her hafta yaşadığım tek eğlence onun dairesini temizlemektir. Ben camları silerken o uzun tırnaklarını boyar ve bana eskortluk hakkında hikayeler anlatırdı. Her hafta onun hakkında sefahat dolu geceler, tuhaf müşteriler ve denenmiş ve doğru teknikler.

Ama ona kendimle ilgili hiçbir şey anlatmadım. Ukrayna'da buraya getirmeye can attığı bir ailesi vardı. Eğer benim hakkımda bilgi için bir ödül görseydi. ailesini bana tercih etti. Ona haksızlık etmedim ama gereksiz hiçbir şeyi de paylaşmadım.

Sevastyan sordu: "Alışveriş yapmak ister misiniz? hemen gidip bir biblo alabilir miyiz? Bizim için bir mağaza açtırabilir misiniz?"

Şimdi sadece benimle dalga geçiyordu. Acaba bunu başkalarıyla da yapıyor muydu? "Yemek için seksi ertelemek bir şeydir. Akşam yemeği ve alışveriş için mi? Aptal Ruso."

"Geçerli bir argümanınız var."

Sevastyan'la yemeğimizi bitirdiğimizde iki kadeh şarap içmiş, üçüncüsünde ağırdan almayı kendime emretmişim.

"Yemekten keyif alıp almadığınızı sormama gerek yok," dedi. "Her ısırıkta yüzünde mutluluk ifadesi belirliyor."

"O kadar belli oluyor, değil mi?" Elimden bir şey gelmezdi. Ne zaman bir Rus'la birlikte olsam, her şey daha da güçleniyordu. Şarabın tadı. Yemeğin dokusu. Sırtımda gezinen parmaklarının hissi. Bir öpücüğün verdiği haz ya da bir doruk noktası.

"Ne düşündüğünüzü ve hissettiğinizi anlayabildiğim zamanları seviyorum, dushen'ka."

"Bu kelime ne anlama geliyor?"

"Bu sana 'canım' demenin bir yolu. " Kolunu uzattı Arkamdaydı ve kendimi onun göğsüne doğru kıvrılmış buldum. Aramızda beklenmedik bir rahatlık duygusu filizlendi. Neredeyse deja vu gibi, sanki daha önce onunla birlikteymişim gibi.

İhtiyacım olan son şey karasevdaya kapılmaktı. İşlemsel bir ilişki içindeydik ve bu ilişki hiçbir yere gitmiyordu. Sınırlar, Cat. Duvarı inşa et.

Parmaklarını kolumun üzerinde gezdirdi. "Benden daha fazla sırrı olan bir kadınla tanışacağımı hiç düşünmezdim." Sesi alçak ve rahattı. "Ve sen benim hakkımda çok az şey soruyorsun."

"Ne sormalıyım? Benim yerimde olsaydın ne sorardın?"

"En başta neden Miami'de olduğumu. Politikacı ya da mafya işleri için. Sendika bağlarımı okumuş olmalısın."

"Mafya Rusa'nın işlerini bilmek istediğimi sanmıyorum."

"Emin misin?" Sesi sanki yem atıyormuş gibi ikna ediciydi. Yine benimle dalga geçiyordu. "Faaliyetlerim hakkında konuşmaya açığım."

Onunla sadece birkaç saat daha birlikte olacaktım, ne önemi vardı ki?

"Konuya doğru dans etmeyen biriyle hiç birlikte olmadım."

Şu aktrisler ve modeller mi? Yoksa ücretli yardımcılar mı? Ona sıkılmış bir bakış atmak için geri çekildim. "Hayır, teşekkürler. The Godfather'ı bir kez izledim. Eminim bunu geliştiremezsin."

Başını öne eğdi. "Sanırım bu Vasili'nin şüphesini çürütüyor."

"Hangisi?" Bardağıma uzandım ve bir yudum aldım.

"Senin düşmanlarım ya da magazin basını tarafından bilgi toplamak için tutulmuş bir ajan olduğuna inanıyor. Sanırım ona benimle çok az ilgilendiğini söyleyemeyecek kadar gururluyum."

Kaşlarımı çattım. Edward gururumun acıyla şarkı söylemesine neden olmuştu. Ona bağırdığımı hatırlıyordum: "Arzu etmediğin bir kadınla nasıl evli olabilirsin? Neden benimle danışmana gitmiyorsun?" Edward başını bilgisayarından kaldırmadan, "Çok üzgünüm Ana-Lucía, hâlâ konuşuyor musun?" demişti.

Ben de Rus'a dedim ki, "İlgisiz değilim, Máxim. Ama ben çok özel bir insanım. Ben senden ne kadar az şey istersem, sen de benden o kadar az şey isteyeceksin."

Gözlerinde inatçı bir bakış vardı. "Bilmek istiyorum Başka bir müşteriye asla söylemediğiniz bir şey. Başka kimsenin bilmediği bir şey. Bunu yapana kadar gitmene izin vermeyeceğim."

Ne diyeyim ki? Ben tek çocuklu bir ailenin tek çocuğuyum ve herkes öldü, bu yüzden kendi başımın çaresine bakmak zorundayım. Son üç yıldır, çok hasta bir adam beni avlıyor. Beni öldürmek için her şeyi yapacak çünkü kan akıttım. Çok fazla kan . . .

Yine de ilk o çizmişti.

Reddetmek için ağzımı açtım ama Sevastyan "Sadece bir şey" dedi.

Bir kuralı çiğneyecek kadar etkileşime aç mıydım, bu kadar yalnız mıydım? Buna bu kadar çok mu ihtiyacım vardı? Ortaya çıkmadığım sürece Beni izleyebilecek ya da tanımlayabilecek herhangi bir şey. Kelimeler ağzımdan çıkıyordu. . . "Ekonomiye kafayı takmış durumdayım."

"Para için argo mu? Bunu anlamıştım."

"Hayır, ekonomi. Çalışması gibi. Bu konuda elime geçen her şeyi okurum." İlk iktisat dersimi aldığımdan beri On dokuz yaşındayken bu konuda ders almıştım. Profesör teşviklerden bahsetmişti ve Edward gibi zengin, yaşlı ve sofistike bir adamı benimle evlenmeye neyin teşvik ettiğini merak etmeme neden olmuştu.

İspanyolca konuşmam başını ağrıttı. Kıcıma diyet yapmamı istedi. Burnumdaki çillerle dalga geçerdi. Benimle seks yapmaktan bile hoşlanmıyordu, eskiden erkekleri çıldırtan hareketlere asla karşılık vermiyordu. Gerçi kıcıımı

sıkmak birden fazla liseli erkeği
kendiliğinden geldi, Edward bana hiç dokunmadı.

Sadece tek bir cevap desteklenebilirdi. Para için bu işin içindeydi.

Bu da hiç olmadığı anlamına geliyordu. Bu da onun bir dolandırıcı olduğu anlamına geliyordu.

Bu da annemin onun hakkında haklı olduğu anlamına geliyordu. Onu ve Julia'yı iki hafta geçmeden birlikte bulmuştum.

Sevastyan'la yüzleştim. "Bir gün bir aydınlanma yaşadım." Heyecanımdan kelimelerim daha hızlı çıkıyordu. "Ekonominin hayatın yapı taşı olduğunu fark ettim."

"Bunun DNA olduğunu sanıyordum."

"O zaman daha yaratıcı olmalısın. İki buluşmamızda, sen ve ben birkaç ekonomik oyun oynadık. senaryoları."

"Açıkla." Tereddüt ettiğimde, "Bunu duymak istiyorum" dedi. "Bunu sen istedin," diye mırıldandım, sonra da şunu söyledim: "Tek başına uzun boylu, sapıkça sarışın eskortlar, tam bir tercihe, bir tüketicinin hizmet arzularını tam olarak belirleme yeteneğine sahipsiniz. Her ne kadar bana verdiğiniz tepkiye dayanarak uzun boylu sarışınların sizin için konumsal mallar olduğunu, sadece kaşeyi artırmak için arandığını iddia edebilirim. Kapınıza geldiğimde arz şoku yaşadınız çünkü Beklenmedik bir olay bir malın arzını değiştirerek fiyatında ani bir değişime yol açtı. Piyasa gücüne sahip olduğum için sizinle kar maksimizasyonunu uygulayabilirdim."

Dudakları aralandı.

"Ve Pazartesi gecesi, beni sikmeyi bitirmiş olmana rağmen neden hâlâ yanında olduğumu merak ediyordun ve bana kullanılmış bir prezervatife baktığın gibi bakıyordun, Tüketicinin belirli bir süre içinde tamamen tatmin olduğu bir tüketim seviyesi olan doygunluğa ulaştınız."

Şaşkın bakışı daha da derinleşti. Cevap vermedi, sadece bana baktı.

Ben de saçlarımı bir sürtük gibi savurdum ve peltek bir sesle, "Ve uzun yürüyüşleri severim" dedim.

Hiçbir şey.

"Doyma kısmı hakkında şaka yapıyordum. Neredeyse çoğunlukla."

"Blyad" diye mırıldandı. Bunu bir başka garip sessizlik izledi.

Rahatlığı gitmişti ve ben nedenini bile bilmiyordum.

"İşte bu yüzden konuşmamalıyız. Konuşmadan daha iyi

vücut dili, değil mi?"

Neredeyse temkinli görünüyordu. "Diplomanız var mı?"

"Hayır, yok." Bu iş riskli olabilirdi.

"Ama sen üniversiteye gittin?"

Bob. "Şu anki işim için bir ön koşul değildi." Dokuma.

Bana daha fazlasını soracaktı ama Tiffani elinde çekle dönerek günü kurtardı.

Ona, "Ben tuvalete gideyim," dedim. Çantamı aldım ve eteğimin püskülleri kalçalarımın arkasını gıdıklayarak aceleyle çıktım.

Dışarıdaki barın önünden geçerken, ne olduğumu bilen adamlar aval aval baktılar. Ya da bildiklerini sanıyorlardı.

Banyoda aynaya baktım. Cat Marín, eskort. Bir zamanlar hedefim olan iş adamı Lucía Martinez'den çok farklıydı. Küçük yaşlardan beri, bu işi devralma fikriyle oynardım. Belki de rahmetli babam gibi politikaya atılacaktım. Lisedeyken partilere katılsam da hep A almış, bir sürü AP kredisi kazanmıştım. Üniversiteden mezun olmayı planlıyordum.

Yirmi bir yaşında, not ortalaması 4.0.

Yine de ne kadar çok çalışırsam, hayallerimden o kadar uzaklaşıyordum. Bu da pek teşvik edici değildi! En azından not ortalamam hâlâ ulaşılabilir durumdaydı. Tek yapmam gereken son finalimden A almaktı.

Kendimi bildim bileli annem bana üniversite diplomasına ihtiyacım olmayacağını, çünkü evlenip çocuk sahibi olacağımı söylerdi. Edward resme girdikten sonra, Birden zamana ayak uydurmuştu: "Senin gibi kızlar üniversitede biriyle çıkamayacak kadar meşgul olmalı!"

Bu garip

Ülkede, kariyer sahibi olmanız ve otuzlu yaşlarınızda evlenmeniz beklenir. Burada işler böyle yürüyor. Diplomanızı

bitirin."

Bana kendi Katolikliğini pek aşılamamıştı ama kefarek kavramını anlamıştım. Okul benimdi. Her kredi, günahlarınızı temizlemek için satın alabileceğiniz ortaçağ hoşgörülerinden biri gibiydi.

İç çekerek kulağımın arkasındaki bir bukleyi düzelttim ve elbisemin eteklerini aşağı doğru çektim.

Barı tekrar geçtiğimde erkekler hazırlanmıştı. Üç adam avucuma kartvizit sıkıştırmaya çalıştı. Elimi kaldırdım.

"Hayır, teşekkürler."

Erkeklerin hepsi zengin görünömlü ve oldukça çekiciydi, ama hiçbirini aramazdım. Bu kariyer Sevastyan'la başlayacak ve onunla bitecekti.

Döndüğümde öfkeli görünüyordu. "Ne zaman benimle olsan, daha fazla iş isteme."

"Değildim!" Ters ters bakarak oturdum. "Kartları beni şaşırttı."

"Miami'deki bir otelin barında böyle bir elbise giyiyorsun ve erkekler sevişmek için sana para ödemek istediğinde şaşıyor musun? Senin ne olduğunu biliyorlar, bari bir tabela tak."

Ve o tabelada şöyle yazmıyordu: Tycoon Walking. Bu da beni kızdırdı. "Harika" diyecek kadar kafam iyiydi. Tabelamı bir taksicininkine benzeteceğim: Boş, Görev Dışı, Alınmış."

"Bu gece kesinlikle kapılmışsın." Ensemi avuçladı, Beni bir öpücük için kendine çekti. Dudakları çok sıkıydı ve Tanrım, onları nasıl kullanacağını biliyordu.

Çok geçmeden birbirimizin dudaklarına yapışmıştık, açlıktan ölüyorduk, herkesin görebileceği şekilde öpüşüyorduk. Meme uçlarım yularıma karşı neredeyse acı verecek şekilde sertleşmişti.

Avucunu uyluğumun iç kısmında hissettiğimde irkildim. Eli daha yukarı tırmandı. Daha yükseğe. Elbisem hiçbir engel oluşturmuyordu, etek ucu neredeyse tangama ulaşyordu.

Sonra temas. Ağzıma karşı hırlayarak şu kelimeyi söyledi: "Islak. Bunun için resmen titreşiyorsun."

Koltuğumda kıpırdandım.

Ağızlarımız birbirinden birkaç santim uzaklaşana kadar geri çekildi. "Diğer erkek arkadaşınla böyle değilmişsin gibi

davranacağım.

müşteriler. Sadece ben sana böyle hissettiriyorum." İşaret parmağını ipeğin üzerinden kaydırarak nemli dudaklarımın dikişini izledi. Kalçalarım ve amım itaatkâr bir şekilde onun için ayrıldı. "Aksanıyla bunun doğru olduğunu mırıldan, belki inanırım."

Öne doğru eğildim. "Kulağına fısıldayacağım." O zaman Başını aşağı eğdi, kulak memesini sertçe ısırdım. "Beni bu hale sen getirdin, seni kibirli pendejo."

"Küçük cadı." Ağzımı tuttuğunda sırtıyordu. Bir parmağını içime sokarak beni öptü ve öptü, ta ki ben onun elini tutana kadar. Benden ayrıldığında geri dönüşü olmayan bir noktaya yaklaşmıştım.

Gözleri kapalıydı, saçları ellerimden dağılmıştı.

Nasıl görüldüğümü sadece hayal edebiliyordum. Nefes nefese kaldım.

Kalçalarımı elinin etrafında sıktım. "Neden durdun?" O delici mavi gözleriyle bana baktı.

Güneşin vurduğu okyanusun rengi. "İçine girmeme ihtiyacın var mı, Katya?" Sesi o kadar boğuktu ki beni titretti.

Nedense bu bana bir dönüm noktası gibi geldi. Kendime tekrar sordum, onu bedavaya siker miydim?

Benim cevabım: "Kesinlikle."

BÖLÜM 10

Asansörde, Máxim beni duvara yasladı, vücudu belirgindi.

Ona döndüm, göğüslerimi ve sert meme uçlarımı dikkat çekmek için çıkardım. Ellerini kaldırdı ama sonra yumruklarını sıkarak indirdi. "Kamera," diye mırıldandı, geri adım atarak. Sonra bana kızgın bir bakış attı, sanki şu anki rahatsızlığının nedeni benmişim gibi.

Sanki ben de onun kadar kötü durumda değilmişim gibi. Eğer yakında onu içimde hissetmezsem, duvarlara tırmanacaktım!

Asansörden hışımla çıktı. Lobide beni kendine doğru çekti. Bacaklarımı beline dolamak için zıpladığımda beni yakaladı, onaylayarak hırladı, sıcak elleri kıcımlı kavradı.

Öpücüklerin arasında, "Gittiğinden beri hep seni düşündüm. İşime konsantre olamadım. herhangi bir şey, iki lanet gün için."

Sözlerini özümseyerek inledim. Saçmalık mıydı? Belli belirsiz, beni kandırmak için bir nedeni olmadığını fark ettim. O

benimle seks yapmayı garantiledi. Tek bildiği, hiçbir şeye sahip olmadığım.

Ne kadar özgürleştirici. "Ben de seni düşünmeden edemiyorum, Máxim."

"Bana böyle seslenmene bayılıyorum."

"Adını duymaktansa seni duymayı tercih ederim."

İnledi. "Kendi kendime söz verdim, seni ayırtmayacaktım. Kendime senin gibi bir bedenin olamayacağını söyledim."

Dudaklarına karşı, "Senden sonsuza dek nefret edeceğime dair kendime yemin ettim," dedim.

Beni dengeleyerek ön kapıyı açtı ve arkamızdan kapattı. Sonra tekrar öpüşmeye başladık. Çok geçmeden kontrolden çıkmıştı, bedenlerimiz hareket ediyor ve birbirimizi itiyorduk. birlikte. Ayrıldığında, açlıkla dudaklarını takip ettim, daha fazlası için nefes nefese kaldım.

"Hala! Kontrolümü kaybediyorum. Ağzınla şu şeyi yapıyorsun
_"

Eğildim ve ağzımla o şeyi yaptım. Başka bir iniltiyle, boştaki elini elbisemin üstünü yırtmak için kullandı ve ben umursamadım. Vücudumu çıplak bırakmasını istiyordum, Dudaklarını tekrar üzerimde hissetmek için her şeyi yapardı. Tırnaklarım omuzlarına batana kadar göğüslerimi okşadı.

Ama sonra başını sertçe sallayarak geri çekildi. "Bekle, dushen'ka. Rahatlayacağız ve bunu yavaştan alacağız. Seninle konuşmam gereken bir konu var."

Onu zar zor dinliyordum. Göğüs uçlarım gömleğinin kumaşına sürtünüyor, beni deli ediyordu. "İçime girdikten sonra tartışalım." Bacaklarımı onun etrafında sıktım.

"Seni bir daha kanepede becermeyeceğim."

"O zaman beni duvara karşı becer! Lütfen, lütfen, lütfen."

"Kahretsin, Katya," diye homurdandı, cebini karıştırıp başka bir prezervatif. "Canının yanmasını istemiyorum."

"Yapmayacağım. İyi olacak." Öne doğru eğildim, ağzıyla oynadım, dilini emdim.

Aynı anda hem prezervatif takmayı, hem beni tutmayı hem de öpmeyi nasıl başardı, asla bilemeyeceğim ama tacı giriş yerimde hissettim.

İçeri girdiğinde, onu almak için gerilmem gerekti, ama Pazartesi gecesi gibi değildi. Acı yoktu, sadece daha da derine inerken enfes bir dolgunluk vardı. Aletini gidebildiği yere kadar oturttuğunda, kendini hareketsiz kalmaya

zorluyor gibiydi. "Canını yaktım mı?"

"Hayır, Máxim!"

Isırarak, "Seni resmen gecenin geri kalanı için . . . gecenin geri kalanı için."

"Seni tekrar becermek için resmen ölüyorum. Bu çok güzel. İçimde çok güzel. Kendini tutma!"

Saçlarımı çözdü ve boştaki elini buklelerime doladı. "Biraz daha ister misin?"

"Por Dios, evet!" Boynunu emdim, nabız noktasının üzerinde inledim.

"O zaman sikimin senin ıslaklığınla kaplanmasını istiyorum. Kendimi içinde karıştırmak istiyorum." Ancak o zaman kalçalarını geri çekerek bana ölçülü bir hamle yaptı.

Zevk o kadar yoğundu ki nefesim boğazıma takıldı. Başka bir geri çekilme ve pompalama beni alçak sesle inletti. Kalçalarını dönüşümlü olarak itti, sonra yavaşça karıştırdı.

Ağzımı aldı, dilini sikiyle aynı hizaya getirdi. Bacaklarım gevşemişti, baldırlarım onun taş gibi sert kıcının üzerinde duruyordu. Vücudumu çalıştırırken gergin kaslarının hareket ettiğini hissedebiliyordum.

Kararlı hamleleri beni orgazma yaklaşıtıyordu. "Daha sert, querido!"

Açılmış parmaklarıyla kıcımı kavrayarak, her inişte dişlerim takırdayana kadar beni daha fazla güçle yukarı ve aşağı çekti.

Topuklarımla onu mahmuzlayarak ona doğru atıldım. Çılgına dönmüştü, içimde kabarıyordu. "Hadi, Katya!" Yüzü acı çeken bir maskeye dönüşmüştü, bedeni serbest kalmak için kıvranıyordu. "Ben iki gün boyunca döllerimi sağmanı bekledim."

Çakıllı sesi ve aksanı, müstehcen sözleri karşısında nefesimi tutarak tısladım. O anda ona istediği her şeyi vermek istiyordum. "Çok yaklaştım!"

Avuç içiyle enseme kavradı. "Dün senin fantezilerinle mastürbasyon yaptım. Pazartesi gecesi geç saatlerde bile yaptıklarımızı tekrarlayarak yumruğumu becerdim."

Göbeğim tepki olarak sıkılaştığında, gözleri genişledi.

İtiraf ettim, "Seni emdiğimi hayal ettiğimde kendimi parmaklamaya başladım. Aklımda, sikini dudaklarımın arasına soktun. Bir sel gibi boşaldın ve ben seni içtim. aşağı."

Elleri titremeye başladı. Kaşlarını çatarak, "Doğru mu?" diye sordu.

"Doğru. Bu bir fanteziydi, sadece bir fantezi. Ama orgazm olduğumda daha fazlası için dudaklarımı yalıyordum."

Máximo shockeado. Bunun üzerine, shaftı kalınlaşarak zar zor hareket edebiliyordu. "Bu benim de fantezim. Kadın, bana düşündürdüğün şeyler ..."

O titremeler içimde derinlerde başladı. "Sikini benden aldın ve o zamandan beri onu geri istiyorum." Bir kez daha sertçe itersem, gitmiş olacaktım.

"Bütün gece boyunca sana geri vereceğim." Ucuna kadar çekti, sonra eve çarptı-

"Evet, evet, evet!" Doruk noktam içimi parçaladı; başımı geriye attım ve onun adını haykırdım.

Hareketsiz kaldı, boynuma karşı hırıltılı sözler söyledi: "Senin daracık küçük amcığın, sıcak, ıslak... açgözlü!" Bana vurmaya başladı, beni sikinin üzerinde zıplatarak kalbimi durduran doruk noktamı devam etmeye zorladı. "Benim ... dölümü alıyorsun!" Boşalırken kırık bir çığlık attı.

Her boşaltma hamlesinde ürperdi ve inledi, pompaladı ve pompaladı ... sonunda tükenene kadar.

Nefesimizi tuttuğumuzda, iki kolunu da vücuduma dolayarak beni sıkıca kavradı. "Yine yatağa ulaşamadım."

Yanağına, dudaklarına, boynuna minnettar öpücükler kondurmadan duramıyordum. "Pişman mısın?"

Alnını benimkine yaklaştırdı, öpücüklerimin tadını çıkarıyor gibiydi. "Asla."

Tekrar sertleşmeye başladığında bakışlarımız buluştu.

"Doygunluğum uzun sürmedi." Mırıldandığı bir küfürle benden uzaklaştı ve beni ayağa kaldırdı. O çıkardı

prezervatif, pantolonunun fermuarını çekti, sonra da onu atmak için koridordaki banyoya yöneldi.

Bu çok iyiydi. Onun büyüüne daha fazla kapılmadan önce buradan gitmeliydim.

O döndüğünde ben çoktan paltomu giymiş, harap elbisemin üzerine geçirmiştım.

"Ne halt ediyorsun sen?"

"Sana uzun süre kalamayacağımı söylemişim."

"Oh, hayır. Söylediğimde ciddiydim. Gecenin geri kalanı için seni rezerve ediyorum." Sesi çok emrediciydi: Kral öyle diyor.

Bara doğru yürüdü ve bir şişe şampanya seçti. "Bir şey mi kutluyorsunuz?"

"Olacağız. Bana eğlenceyi göstereceksin."

Tereddüt ettim. Ya burada kalıp onunla şampanyaya kadeh kaldıracaktım ya da eve dönüp karanlık otoparklardan geçerek acınası daireme ulaşacaktım.

Onunla bütün bir gece mi? Sınırlar. Bunu yapabilirim. Yine de gelecek pazartesi şehri terk ederim. Gitmek zorundayım. Hareket halinde kalmak için üçüncü kuralımı asla çiğnemem. Hâlâ hayatta olmamın tek sebebinin bu olduğuna inanıyordum.

Ayrıca, Sevastyan bu işi benim için kolaylaştıracaktı. Bütün bir gece birlikte olduktan sonra, oyuncu benden bıkacak ve kışımı gönderecekti.

"Ah, kalmaya karar vermişsin," dedi beni çok iyi okuyarak. "Yine de endişeliyim. Benim markamla başa çıkabilir misin bilmiyorum. eğlenceli."

Dolu dolu, açık gülümsemesi yıkıcıydı. Resimlerdekinden daha iyi. "Bunu öğrenmenin tek yolu var."

Topuklu ayakkabılarımı ve ceketimi çıkardım. Elbisemin fermuarını açıp içinden çıktım. Tangamdan sıyrılırken büyülenmiş gibi görünüyordu.

Çırılçıplak, göğüslerim sallanarak ona doğru yürüdüm. Havuza doğru giderken parmağımı göğsünün üzerinde gezdirdim. "Hayatın değişmek üzere." Koştum ve daldım.

Suyun yüzeyine çıktığımda hâlâ inliyordu.

BÖLÜM 11

"Sen benim kadar içmiyorsun," dedim ona sığ yerden.

"Benden faydalanmaya mı çalışıyorsun?"

Havuzun kenarında oturmuş, ayaklarını en üst basamağa uzatmış, üzerinde sadece düğmesiz gömleği ve bacaklarının gücünü ve kalkık aletini ortaya çıkaran gri boxer külotu vardı. Nedense pantolonundan sonra soyunmayı bırakmıştı.

"Bana kendin hakkında daha fazla şey anlattırsan sana bin dolar ödeyeceğim."

Sırt üstü döndüm, yüzdüm, ısıtılmış tuzlu suyun tadını çıkardım. "Ne gibi?"

"Hayattan ne istiyorsun?"

Ne kadar çok! Birinci aşama kefaret, ikinci aşama ise ortadan kaybolmaktı. Üçüncü aşama bir kariyer, arkadaşlar ve sosyal bir hayat edinmeyi gerektiriyordu. Belki yeni bir kimliğim olduğunda bu şeyler mümkün olabilirdi. Dünya hakimiyeti uzak bir dördüncü aşamaydı.

Tekrar ona döndüm ve saçlarımı düzelttim. "Bir ev. Bir bahçe. Bahçede koşturacak bir köpek. İstedğim gibi düzenlenmiş tonlarca baharatla dolu bir mutfak."

"Talepkar bir yaratıksın, değil mi?"

"Ha." Kendimi Edward'dan kurtarmanın bir yolunu bulmak için saatlerce dil döktüm.

"Bu senaryoda erkek yok mu?"

Hiçbir zaman bir ilişki arzulamadım, çünkü her zaman hayatta kalmakla meşgul. Ayrıca, bir kere yanan, iki kere utanır. Edward katil olmadan önce bile erkeklere karşı hayal kırıklığına uğradım ve kendi kötü zevkim karşısında şaşkına döndüm.

Ona karşı hissettiğimi sandığım sevgi tamamen yok oldu, onu sevdiğimden bile şüphe ettim.

Sevastyan'a doğru yüzerek yaklaştım ve basamaklardan birine yerleştim. "Hayatıma giren her erkek evimi sevmek zorunda. Ve köpeğimin de onu sevmesi gerekir. Çok seçici bir köpeğim olurdu."

Kıkırdadı. Bu ses hoşuma gitti. "Sıkı şartlar."

"Ya sen?" Ben sordum.

"Eskiden sadece güç isterdim. Şimdi emin değilim. Siyasi dönemim sona eriyor ve ben buna izin veriyorum."

"Neden?"

"Tercih ettiğimden daha fazla Rusya'da olmamı gerektiriyor." "Orayı sevmiyor musun?"

"Kışın mı? Nefret ediyorum," dedi, sözcükler düşündüklerinin yüzeyini sıyrıyor gibiydi. "Miami'de kalabilirim, bu kasabayı alıp satabilirim. Burayı seviyorum."

Tam da ben ayrılırken buraya mı taşınacaktı? Ne kadar adaletsiz.

Sakin ol, Cat!

"Bana İspanyolca öğretebilirsin."

Tamam, şimdi sadece benimle oynuyordu. "Tabii. Cállate la boca de."

İfadeyi tekrarladı. "Bu ne anlama geliyor?" "Kapa çeneni."

"Sana nasıl sus diyeceğimi mi öğretiyorsun bana?"

"Por Dios, hayır. Sana bunu söylediğimde anlamalısın."

Yüksek sesle güldü ve uzanıp beni öne doğru çekerek bükülmüş bacaklarının arasında durmamı sağladı.

"Esprilerin, şakacılığın hoşuma gidiyor. Kotyonok gibisin, küçük bir kedi yavrusu-"

Vasili aniden havuzun güvertesinde belirdi, bakışları tetikteydi, eli kılıfındaki silahındaydı.

Máxim beni gizlemek için kıvrıldı, ben de arkasına yanaşım.

Göğsünden bir kahkaha daha yükseldi. "O kadar alışık değil ki benim eğlence sesime, koşarak geliyor."

"Bizi duyabiliyor muydu?" Fısıldadım.

"Etrafta dolaşıyor olmalı. Kendisi ve adamları için aşağıdaki iki katı ayırttım. Vasili üç katı da denetliyor."

"Oh." Mafya uşaklarından oluşan küçük bir ordu iyi olmalı. Kendimi korumak için sahip olduğum tek şey sürekli hareket etmek, bir sürgü ve bir duaydı. "Bu kadar güvenliğe ihtiyacınız var mı? Yoksa bu daha çok bir maiyet durumu mu?"

"Şu anda ciddi bir tehdit altında olduğumu sanmıyorum. Ama güç gösterisi bazı düşmanları caydırır ve fazladan adamlar her zaman işe yarayabilir." Sevastyan Rusça bir şeyler söyledi ve Vasili gitti. "Silahı görmek seni rahatsız etti mi?"

"Bilmiyorum." Biriyle yaşadığım tek deneyim dehşet vericiydi.

Edward'ın son kozunu ortaya çıkarmaya kararlı bir şekilde, Küba hükümetinin hediyesi olan babamın hatıra tabancasını aldım. Yanındaki mermileri doldurdum, Edward'ın dikkatini çekmek için tavana ateş etmeyi planlıyordum, tıpkı filmlerde yaptıkları gibi. Ayrıca annemin tespihini de almış ve cesaret için takmışım.

Gecenin sonunda, deli bir adamdan kaçarken kanlar içinde kalmışım.

Yutkundum. Silkelen Kedi. Sevastyan'a, "Bu kadar korunuyor olmak güven verici olmalı. . . ." Sözümü kestim. Ben

Máxim'in gömleğinin kumaşını nemlendirdi ve sırtındaki izleri seçebildim. Kendime engel olamayarak gömleğini bir omzundan çekiştirdim.

"Şu işi bitirelim" gibi bir şey mırıldanarak, onu çekip çıkardı.

Nefesim kesildi. Sırtını boynundan kalçalarına kadar yara izleri kaplamıştı; sanki defalarca kırbaçlanmış gibi çaprazlama çizgiler halindeydi. Ona ne olmuştu böyle?

Bunu kim yapmış olabilir? Dokunmakla ilgili sorunları olmasına şaşmamalı!

Ayağa kalktı ve omuzlarını dikleştirerek döndü, gözlerinde tehlikeli bir parıltı vardı. "Bana ne olduğunu sor." diye homurdandı.

Bu kadar kişisel bir şey hakkında soru soracak dünyadaki son kişiydim. "Bu beni ilgilendirmez." Bazen burnunu benimkine sokan insanları boğmak isterdim. "Bilmemi istiyorsan, bana söyleyeceksin ve ben de dinleyeceğim."

Bakışlarını daralttı. "Sırtımı sadece bir avuç insan gördü. Eğer yara izlerinin ardındaki hikâyeyi öğrenirsen, bunu bir magazin gazetesine satabilirsin. Çok para kazanırsın."

Gözlerimi devirdim. "İşte şimdi beni kızdırıyorsun, pendejo."

Başını öne eğdi. Muhtemelen ellerimi göğsümde kenetlememi ve ona asla bir hikaye satmayacağımı söylememi bekliyordu!

"Bak, Sevastyan, sorunlara aldırmıyorum - sorunlarla başa çıkıyorum - ama gereksiz olduklarında nefret ediyorum. O yüzden bunu benimle yapma."

"Gözlem yapmayacak mısın?" "Ne gözlemi?"

"Kadınları kırbaçlıyorum çünkü ben de kırbaçlandım." "Bu yüzden yapmıyorsun."

Kaşlarını kaldırdı. "Beni varsayımlarla korkutuyorsun." Hiçbir şey söylemedim.

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Kafanın içinde neler olup bittiğini bilmemek beni deli ediyor."

Acısını dindiremezdim ama bunu kabul edebilirdim. Benim için hâlâ muhteşem olduğunu bilmesini sağlayabilirdim. "O zaman sana ne düşündüğümü göstereyim." Havuzdan çıktım ve ona doğru ilerledim. "Arkanı dön lütfen."

Tereddüt etti. Sonunda döndüğünde, nefesini tuttuğunu ve ne yapacağımı merak ettiğini söyleyebilirdim.

Parmak uçlarımda durarak en yüksek yara izine şefkatli bir öpücük kondurdum, ardından yanağımı hafifçe sıyırdım. Bir

titreyerek nefes verdi ve "Dushen'ka" diye mırıldandı.

Bir sonraki çizgiyi ve onun altındakini, sırtının küçük kısmına kadar öptüm ve burnuma çektim. Sırtına geldiğimde kaslı kışını, pantolonunu indirdim. Kusursuz, yontulmuş bir yanağını ısırdım, sonra tekrar başladım.

Döndü ve kaşlarını çatarak bana baktı. "Eşsiz bir yaratık."

Suçluluk duygum çok acı verici olduğunda kendime söylediğim şeyi ona da söyledim: "Bu oldu. Acı verdi. Seni daha iyi şeyler bekliyor."

"Ne gibi?"

"Göğüs uçlarımdan içmek için göğsümden aşağı şampanya dökmek gibi mi? Ben sana binerken? Eğer istersen bu senin geleceğinde o."

Yutkundu. "Benim için parlak bir gelecek o zaman. Bunun için çok geç kaldım." Bardan bir şişe daha aldı.

. .
Ben onu şezlonga oturturken, o içtikçe içti. Daha fazla şampanya . . .

Birbirimize kadeh kaldırdık. Beni gıdıkladı. Kaçmaya çalıştığımda bileklerimi başımın üstünde tuttu ve ben kıvranana kadar göğüslerimle oynadı. "Sana söylemediysem söyleyeyim," diye geveledi, "bedenini ben de senin kadar seviyorum." Sonra beni becerdi.

Biraz daha şampanya. . .

Oda servisi tavada kızartılmış dalgıç deniz tarağı, Wagyu dana bonfile ve Beluga havyarı ile geldi. Birbirimizi beslerken, ne kadar aç olduğu için beni suçladı.

"Havyar çöküştür!" Ona söyledim.

"Bunu hiç yaşamadığına inanamıyorum." Sesi hırçınlaşarak, "Sana gösterebileceğim pek çok şey var," dedi.

Biraz daha şampanya. . .

O beni havuzun etrafında çekerken ben yüzüstü uzandım, yüzlerimiz birbirine yakındı. Parmaklarımin uçları budanana kadar kitaplar ve iş teorileri üzerine tartıştık.

Biraz daha şampanya. . .

Çift kişilik bir şezlonga yan yana uzandık, battaniyeyi

paylaştık, dolunayı ve yıldızları seyrettik. Cidden

vızıldadı. Ama hafif dönme hissini seviyordum; gökyüzünü benim için döndürüyordu.

"Kendimle ilgili senden daha fazla şey anlattım," dedi, sesi rahatlamıştı. "Bunun ne kadar sıra dışı olduğunu anlatamam."

"Bana hafif sorular sorun, ben de cevaplayayım." "Pekâlâ. İlk evcil hayvanınız neydi? Köpek mi?" "Bir Japon balığı. Hiç köpeğim olmadı."

"Madem istiyorsun, neden şimdi bir tane edinmiyorsun?"

Bir kolumu başımın üzerine uzattım. "Ah, bir günlüğüne Máxim Sevastyan olmak. Ne istersen onu alırsın."

"Senden daha fazla cevap istiyorum ama alamıyorum."

Bob ve weave. "İlk evcil hayvanınız neydi?"

"Bir iğdiş."

"Hiç ata binmedim." Sahilde pek çok çiftlik vardı ama ailemin malikanesi ıssızdı. Liseye gidene kadar inzivaya çekilmiştim. Ondan sonra tek umursadığım şey parti yapmak oldu.

Bana sanki iki başım birden çıkmış gibi baktı. "Bu kabul edilemez. Müşterilerinizden hiçbiri sizi almadı mı? Bir sevgilin almadı mı?"

Tekrar omuz silktim.

"Seni götüreceğim. Benimle ata binmekten keyif alacaksın."

Yapacağımdan emindim. Ama yine de bu asla olmayacaktı.

I

Flütümü boşalttım, daha fazlası için kaldırdım ve o da doldurdu. Bunu sonsuza kadar içebilirdim. "Sevgililerini sık sık dışarı çıkarır mısın?"

Binicilik mi?"

"Sevgililer mi? Benim hiç sevgilim olmadı." "Bir önceki ilişkim sarışın bir eskortla oldu ve bir saat sürdü. Onun için en iyisini diliyorum." Sesi daha da soğuklaşarak ekledi: "En son ilişkinizin ne zaman olduğunu sorardım ama şu anda bir ilişki içinde olduğunuza hiç şüphem yok."

"Ne? Ben değilim."

"Bu gece birkaç kez seni boş boş bakarken yakaladım."

Bunun genellikle bir kadının bir erkeği düşündüğü anlamına geldiğini fark ettim."

Öyleydim. Edward hakkında. Ya onu Miami'de gördüğüm konusunda yanılmışsam? Ya böyle gecelerden vazgeçip bir hiç uğruna kaçtıysam?

Ya da ya bana ettiği son yemini yerine getirmek için buradaysa?

"Bir ilişkim yok, Máxim." Başka bir adama nasıl güvenebilirdim ki? Her zaman beni kullandığını düşünürdüm. Şakayla karışık, "Tabii milyarder değilse." diye düşündüm. Sonra kendimi azarladım. Jetler. Soğutuldu. ŞİMDİ. "Peki ya sen? Sen de istiyor musun?"

"Bu doğru kadını bulup bulmadığıma bağlı." Yüzünü bana dönmek için yan döndü. "En erken ne zaman hafıza?"

Babamla ilgili belirsiz izlenimlerim vardı. O bir Küba ataşesi, hazır bir kahkaha ile. Bazen yanlardan kırışan ela gözlerini ve puro kokusunu hatırlayabiliyordum. "En dolu dolu yaşadığım an? Anneme ve büyükanneme paella yaparken yardım etmek. İçine bir avuç baharat atmıştım ve gözlerim parlıyordu. Annem gururuma dikkat etmem konusunda beni uyarmıştı."

Eğer o söndüremediyse, Edward'ın bir yıllık açıklanamaz küçümsemesi de söndüremezdi. Gururum sadece kısa bir süreliğine uykuya dalmıştı, sonra bir hışımla geri dönmüş, kükreyerek canlanmıştı.

Yine de karşı koymak yerine ortadan kaybolmayı seçmiştim; bu kararla hâlâ mücadele ediyorum. Kurnazlık mı ediyordum?

Yoksa korkakça mı?

Máxim, "Annen ve babanla yakın mısın?" diye sordu.

"Babam bir süre önce öldü." Bir araba kazası geçirmişti. Küba kırsalında, hastanelerden uzakta. "Keşke annemle o ölmeden önce daha yakın olabilseydik. uzakta."

O "ölmedi", Cat.

Öldürüldüğünü kesin olarak öğrendiğimde midemin nasıl dibe vurduğunu asla unutmayacağım. Hissettiğim öfkeyi. . .

"Ana-Lucía'nın sessiz kalacağından bu kadar emin misin?" Julia Edward'a sordu. "O düşüncesiz bir baş belası."

"Polise ne söyleyebilir ki?" diye sordu. "Yaşlı yarasanın ölümüyle bir ilgim olduğundan şüphelendiğini mi? Bir yılı aşkın süredir örnek bir kocayım ve temas ettiği herkese kar yağdırdım. Avukatıyla tenis oynuyorum. Ona kim inanır ki? Annesi mezardan çıkarılmış olsa bile, dava Ana-Lucía'nın kasasında, kendi adına aldığı kasada duruyor."

Para koleksiyonu için saklamamı istemişti, saklamam için kilitli bir kutu vermişti. Mierda, anahtar ondaydı! Ne oldu?

gerçekten içinde miydi? Ası neydi?

Edward sözlerine şöyle devam etti: "Ondan başka hiç kimse bu dosyaya erişemedi ve dosyada sadece onun parmak izleri var. Annesiyle sürekli kavga ediyordu ve bir servetin tek varisiydi. Araç, sebep, fırsat ve bir cinayet silahı. Polise tek kelime edersen Ana-Lucía'nın işi biter."

Annemi öldürdüler; suçu benim üzerime attılar.

Konuşmayı bırakıp öpüşmeye başladıklarında, öyle ya da böyle cevap almaya karar vermiştim.

"Katya?" Máxim sanki düşüncelerimi okumaya çalışıyormuş gibi yüzümü inceliyordu.

Zorla gülümsedim. "Sadece düşünüyordum." Oldu, acıttı. I Anılarımdan sıyrılıp "Annem çok katıydı" dedi.

"Yani isyan mı ettin? Eskortluğa böyle mi başladın?"

Hayır, bir canavarın hayatımıza girmesine bu şekilde izin vermiştim. Boğazımı temizledim. "Başka bir zaman için bir hikaye. Ailenle yakın mısın?"

Bakışları başka yöne kaydı. "İkisi de ben çocukken öldü." "Özür dilerim," dedim. "En eski anınız nedir?"

"Annem şarkı söylerdi. Nadiren söylerdi ama çok güzel bir sesi vardı." Konuyu değiştirerek, "Okulda başarılı mıydın?" diye sordu.

"Hep A alırdım. Matematiğe doyamazdım, eğlenmek için bulmaca çözerdim. Peki ya sen? En sevdiğin ders neydi?"

konu?"

"Münazar

a."

"Şimdiden politikacı mı oldun?" Yan döndüm, yüzümü ona döndüm.

Şimdi sohbetimiz daha da samimi görünüyordu.

"Ama artık değil. Belki ağabeyimle birlikte iş yaparım, eğer beni kabul ederse."

"Neden yapmasın ki?"

"Birbirimize yabancıydık. Ben gençken evi terk etti ve ben ona içerledim. Yıllarca ona karşı kötü niyetli olduğumdan şüphelendi. O zamanlar öyle düşünmediğimi söyleyemem."

"Bu üzücü. Ama artık değil mi?"

"Konuşuyoruz, bu da bir gelişme. Küçük kardeşime yakınım," dedi. "Hiç kardeşin var mı?"

Tereddüt ettim. Bazen bilgilerimin bir arama motoruna girildiğini hayal ediyordum. Yeterince değişken verilirse ismimi ortaya çıkarırdı.

Sevastyan'ın zaten birkaç tane vardı: İspanyolca konuşan bir kadın, yaklaşık yirmi altı yaşında, üniversite mezunu değil, ebeveynleri ölmüş.

Şimdi tek çocuğu da ekleyebilir miyim? "Eminim benim ailem seninkine kıyasla sıkıcıdır. Hadi daha fazla şey hakkında konuşalım.

heyecan verici." Flütümü tekrar kaldırdım. Bu kadar çabuk mu içtin?

O da hemen döktü. "Ne gibi?" "Seks mi?"

"Genel bir açıklama yapacağım: Bizimkini beğendim. Ben Senin de bildiğinden oldukça eminim. Bu gece defalarca sırtıma dokundun. Hatta daha önce kaşydın bile."

"Perdón!" Özür dilerim! "Seni incittim mi? Seninle kendimi unutuyorum." Fabrika kapandı. "Ya tekrar yaparsam, Máxim?"

Dudaklarının sol köşesi yukarı kıvrıldı. "Durmanı istediğimi söylemedim. Bunun beni rahatsız edeceğini düşünmüştüm ama etmedi. Kendini unuttuğunu biliyordum ve bunun her saniyesinden zevk aldım."

Nefes verdim. "Beni korkuttun. Bana eldiven takmak

zorunda kalacağınızı düşünüm."

"Endişen bu mu?" Battaniyenin altından bana doğru uzandı, rahat bir avuç içini kalçamın üzerine koydu, başparmağı tembelce okşadı. "Yara izlerinin seni rahatsız etmesini beklerdim."

"Onlar değil. Sirtına alışıcağım ama asla kışını kaldıramazsın."

Bana o muhteşem dolu dolu gülümsemesini verdi. Uzandım ve elimi yüzüne koydum. "Gülümsemeni seviyorum."

"Herkes çekici olduğumu söylüyor ama doğal olarak gülümsemiyorum ya da gülmüyorum. Kendi kendime düşünüyorum, benim gibi birinin eğlenmesi için normal bir zaman olabilir mi? Sonra kendimi tepki vermeye zorluyorum, tıpkı insanların kamera onlara döndüğünde yaptığı gibi. Ama sizde bu bilinçsizce oluyor. Sadece tepki veriyorum."

"Gerçekten mi?" Yüzündeki gülümseme fotoğraflarda gördüğümünden farklı görünüyordu. Gözleri hiç meşgul olmuyordu. Onu öpmek için öne doğru eğildim ama göz kapaklarım kapandığında dünya tersine döndü. Geri çekildim. "Vay be. Sanırım biraz sakinleşmem gerek. çekil." Dengesiz ayaklarımın üzerinde sallanarak ayağa kalktım, sonra havuza düştüm.

Kısa bir süre sonra o da peşimden geldi ve beni sırtım sonsuzluk kenarına gelecek şekilde hapsetti. Sudan buhar yükseliyordu, ışıkları titretiyor, gözlerinin okyanus mavisini parlatıyordu. "Yürürken kalçalarının ve kışının hareket edişi... sanki bir vahiy gibi."

Yutkundum, ellerim omuzlarına indi, bacaklarım beline dolandı.

Yavaşça içime girdi. "Neden sana dokunmadan duramıyorum?"

Sözsüzce, o beni alırken birbirimize baktık. Aramızda bir şeyler oluyordu. Seksten daha fazlası. Daha önce hiç yaşamadığım bir şey. Gelmek istedim. Ağlamak istedim; alnını yumuşatmaya ve şaşkın bakışlarını hafifletmeye ihtiyacım vardı. "Máxim?"

Sadece yavaşça başını sallayabildi, bir şeyi onaylıyordu.

Hızını hiç kesmeden bana "Adımı aksanıyla söyle" dedi.

Yüzümün yan tarafını onunkine sürterek "Máxim" diye mırıldandım.

"Seni böyle becermemi istediğini söyle."

Nefes nefeseyken fısıldadım, "Sana ihtiyacım var . Beni böyle becermeni istiyorum, Máxim."

"Bana seni daha önceki tüm erkeklerden daha iyi becerdiğimi söyle." "Máxim, beni daha önceki tüm erkeklerden daha iyi beceriyorsun."

Ve sonra bunu kanıtladı. Çıglıklarımı bastırmak için ağzımı boynuna gömdüğümde bile, bir gecede birine aşık olup olamayacağımı merak ettim.

BÖLÜM 12

Bir adamın göğsüne yaslanarak uyandığımda güneş doğmak üzereydi.

Gözlerimi kııptım, kafam karışmıştı. Bu da ne-
Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Rus'un yatağındaydım! Ve
Bir önceki geceden kalan her şey bir sisti. Bir iniltiyi
bastırdım ve bir daha asla içmeyeceğime yemin ettim.

Ona bakmak için bir dirseğimin üzerinde yükseldim. Sırt
üstü yatmış, iri kollarından biri bana sarılmış, diğeri başının
üzerindeydi. I

neredeyse inliyordu. Muhteşem bir adam.

Máxim bu sabah bana nasıl davranacaktı? Olağandışı bir
şey olmamış gibi mi davranacaktı? İçtiğimiz ve aşırı
paylaşımında bulunduğumuz için utanır mıydı? Onu
gördüğüm için
Yara izi mi?

Ya bana ilk gecemizdeki gibi bakıp uyandığında "Hâlâ
burada mısın?" diye alay etseydi?

Dikkatlice kalktım, banyoda bir bornoz buldum, sonra
yatak odası süitinden dışarı süzüldüm. İçimdeki temizlikçi
oturma alanındaki dağınıklığa bakıp ürperdim. Burayı bir
kasırga gibi vurmuştuk.

Mutfağa gittim ve portakal suyu buldum. İçtim.
Sonra havuzun yanında dolu bir bardak daha aldım.

Onu da içtim, sonra boş bardağıma kaşlarımı çatarak
baktım. Bundan yüz kat daha fazla akşamdan kalma
olacağımı düşünmüştüm. Çok fazla şampanyanın insanı
mahvetmesi gerekmiyor muydu? Kendimi harika
hissediyordum. Belki de yemek yediğimiz içindir?

Yoksa hala sarhoş muydum?

Omuz silktim, daha acil konularla ilgileniyordum.
Anılarım sisli olsa da, duygularım
pinging clear. Maksimilian Sevastyan'a aşkıttım.

Hayır, bir ilişki istemiyordum. Ama bu romantik ortamda
bu şehvetli adamla birlikte olmak, Rus gibi biriyle
yaşamının ve onu sevmenin nasıl bir şey olacağını merak
etmeme neden oldu.

Görünüşe göre kalbim kurşun geçirmez değilmiş.

Yine de Edward'ı sevdiğimi düşünmüştüm. Belli ki, ben
güvenilir.

Okyanusa baktım. Yükselen güneşin arkadan aydınlattığı
bir fırtına yaklaşıyordu. Fırtınalardan nefret ederdim.

Edward şu anda bile şehirde, bu olayı izliyor muydu?
Gün doğumu mu? Bir nefes verdim, onunla geçirdiğim o son
gecenin anıları düşüncelerimi ele geçirdi.

Elimde silah, boynumda tespih, yatak odamızın kapısına
uzandım, bazı cevaplar almak için yüzsüzlük yapmaya
hazırdım - çantada ne olduğunu bilmek zorundaydım. Ne
zaman ki

Kocam Julia'yı beceriyordu, benimle olduğundan daha ateşli
bir şekilde. . .

"Yani tatile kadar ölmüş mü olacağım, cabrón?"

Sarsılarak içinden çıktı, yataktan ayağa fırladı, aleti
zıplıyordu. "Ana-Lucía! Her şeyi açıklayabilirim!" Aksanı
cümlelerin ortasında İngiliz'den Güneyli'ye dönüştü. O
pantolonunu çekti, ben de ona izin verdim. "Lütfen, sakın
ol! Ve Tanrı aşkına, tabancayı yerine koy."

Ruh halime uygun olarak şimşekler çaktı. Sonunda
"kırmızı görmek" deyimini anlamıştım. Silahımı yatakta
donup kalmış kadına doğrulttum. "O da kim?"

Edward avuçlarını kaldırdı. "Konuş benimle." Julia'ya
olan ilgimden hoşlanmadı mı? "O kasabadan geçen eski
bir arkadaş." Bana uzun uzun bakarken sarı kaşları
birbirine yaklaştı. "Bunun bir anlamı yoktu. Sadece seni
çok özledim sevgilim, bir an için güçsüz düştüm. Çok
aptaldım. Ama bunu çözebiliriz. Sen benim
aşk."

İyiydi.

Julia ayağa kalktı, etrafına bir çarşaf sardı. Uzun boylu ve ince yapılıydı, uzun kumral saçları ve porselen gibi bir teni vardı. "Kıyafetlerimi alabilir miyim?"

Şimşek tekrar çaktı. "Hayır. Sen ona yaklaş. Şimdi, kaltak." Silahı salladım ve kadın aceleyle adamın yanına gitti. Bu durumda bile, bir şekilde birlikte ağırbaşlı görünüyorlardı, mükemmel bir çift.

Edward'a döndüm. "Eğer bana bir daha yalan söylersen, seni o sıska aletinden vururum. Annemi nasıl öldürdün?"

"Sen neden bahsediyorsun! Sen aklını mı kaçırdın?" Sanki bu bilgiyi ona durup dururken vermişim gibi yeşil gözleri afallamış görünüyordu. "Annen doğal sebeplerden öldü. Bunu biliyorsun."

Nasıl bu kadar inandırıcı olabildi? Bir an için kendi kendime, "Bunu biliyordum," diye düşündüm. Başımı salladım. "Doğal nedenler mi? Ölümümü doğal göstermeyecek miydin?"

Edward dehşete düşmüştü. "Beni cinayetle mi suçluyorsun? Sana hiç el kaldırmadığım halde mi? Hatta hiç sesimi yükselttim. Seni ne kadar sevdiğimi herkes biliyor. Tüm arkadaşlarımız benim bağlılığımdan bahsediyor."

Başka bir deyişle, "Cinayet komplosu!" diye bağırırsam kimse

İnan bana. "Kasadaki çantanın içinde ne var?" "Kasa mı?

Sen neden bahsediyorsun, hayatım? Nasıl "Benim aptalca hatamdan cinayete mi geçtik?" İşte yine o mantıklı ses.

Geçmişte bana ne kadar gaz vermişti? "İkinizi de duydum, cabrón. Bu yıl Aspen'de kimse cinayetimi kutlamayacak."

Julia çözülüyordu. "Sana bunun bela olduğunu söylemiştim!"

Ona dudak büktüm, "Büyük bir T ile, Julia." Edward'a dönelim. "Annemi nasıl öldürdün? "Annemi nasıl öldürdün?

davasını mı?" Tabancayı film tarzında kurdum ve kasıklarına doğrulttum. "Bana bir daha yalan söylemeyi dene."

Gözlerini kısmıştı. "Beni vurmayacaksın. Eğer vurursan, tüm paran -şimdi benim param- varisime gidecek. İmzaladın

her şeyi bir yıl önce bana devretti."

"O zaman haklısın. Seni vurmak mantıklı değil." Silahı Julia'ya çevirdim. "Onu vurmalıyım. O senin varisin olur, değil mi?"

"Ana-Lucía!" Nefesi kesildi, sesi yükselirken "Ona zarar vermeyin. Lütfen."

Gecenin en şok edici ifşası? Bu canavar onu gerçekten seviyordu.

"Onu incitmek zorunda bırakma beni! Sorularıma cevap ver."

Bir silah namlusuna bakan Julia, "Senin için onlara cevap vereceğim. Bunun hakkında konuşabiliriz. Çantada bir şırınga var. Bu annene yapılan son iğneydi. Zaten ölüyordu ama biz ölümünü hızlandırdık."

Dudaklarım aralandı. Julia cinayeti doğrulamıştı.

"Arazi için seni hedef aldık. Charles - Edward - güveni nasıl yıkacağını biliyor."

Şok düşüncelerimi boğdu ama tetikte olmam gerekiyordu. Julia'yı bunları itiraf etmeye ne teşvik edebilirdi ki? Sulanan gözlerle onlara baktım. İkisi birbirinden daha da uzaklaşmıştı. O oyalanırken, adam gizlice şifonyerine yaklaşıyordu!

Orada bir silahı olmalı. "Olduğun yerde kal, Edward." Tabancayı onlara doğrultarak şifonyere doğru yaklaştım. "Silahın var mı? Onu ve kasanın anahtarını alacağım."

Üst çekmeceyi açtım, bakışlarımı bir an için onlardan ayırdım.

Şimşek çaktı; bana bir lamba fırlattı. Her şey çok hızlı oldu.

Kolumla savuşturdum. Eski tabanca patladı. BOOM!

Karanlık bir sprey odanın içinden bana doğru yayıldı, Yüzüme ve göğsüme sıçradı. Kan mı? Julia'nın boğazından mı?

Elleri spreyi durdurmak için boynunu sıktı ama sprey fişkırmaya devam etti. Vücudu çöktü.

Edward onun yanında dizlerinin üzerine çöktü, çılgınca Sanki kanı geri koymaya çalışıyormuş gibi yarayı tutuyordu.

Kıpkırmızı kesilmişti, omzunun üzerinden "Ne yaptın sen?" diye bağırdı. Aksanının yine değiştiğini belli belirsiz fark ettim. "Seni kaltak! Ne yaptın sen?"

Julia çirkin, ıslak sesler çıkardı. Ta ki yapmayana kadar. Öldü.

Az önce birini öldürdüm. Az önce birini öldürdüm. Altı saat önce, yarış iptal edilmesin diye yağmurun durmasını umuyordum. Başkasının kanına bulandım. Bu Çene çizgimden ve parmak uçlarımdan, silahtan damlıyordu. Kolumu gözlerime sıyırmak zorunda kaldım.

Kederle inledi, başını kucağında sallayarak hıçkıra hıçkıra ağladı. "O benim her şeyimdi! O benim HAYATIMDI! ÖLDÜRDÜN onu!"

Edward zaten beni tek bir suçtan yakalamaya hazırды. Şimdi de iki cinayetten kızarmamı sağlayacaktı.

Dehşet verici sahneden geri çekildim. Ben odadan çıkarken, "Hapishane senin için fazla iyi!" diye bağırdı.

Tökezledim, neredeyse merdivenlerden düşüyordum. Hâlâ tabancayı tutarak Mercedes'ime doğru koştum. Silahı canlı bir bomba gibi döşeme tahtasının üzerine bıraktım.

Julia'nın Jaguar'ının yanından geri geri geçerken, farlarım Edward'ın yüzünü yakaladı. Bir kâbus. Çıldırılmış yeşil gözleri, kanla kaplı maskesine karşı duruyordu. Kan damlaları yağmurda akıyordu.

Silah kaldırdı! Kahretsin! Dolambaçlı yoldan geri dönemedim. Üç noktadan dönüş. Kahretsin, kahretsin!

Bana ateş etti! Iskaladı. Çığlığım arabanın içinde duyuluyordu. "Seni doğrayacağım!" diye bağırdı. Yaşarken seni parçalara ayıracağım!" Tekrar nişan aldı, iskaladı.

İleri, ileri! Lastiklerim çakıl taşlarını tükürerek yerinde dönüyordu. Hızımı alamadan bağırdığını duydum: "Polise gidersen hapse girersin! SENİN İÇİN GELİYORUM, KARICIĞIM!"

Okyanusun üzerinde şimşekler çaktı; tekrar tekrar göz kırptım. Orada değildim. Terleyen avuçlarım beyaz değildi-

Bir direksiyon simidini mafsallamak. Bu kulede güvendeydim,

güçlü bir sevgili ve korumalarla. Zamanla nefesimi tuttum ve nabzım düzleşti.

Edward beni kesmeye yemin ettiğinde, gözlerindeki deliliği görmüştüm. Eğer bana ulaşırsa geleceğimi görmüştüm.

O gece, düşünecek kadar sakinleştikten sonra senaryoları tarttım. En iyi ihtimalle: Beni hapisane müdürüne teslim etti.

Polisler iki cinayetten kızaracak. En kötü ihtimalle: Yeminini yerine getirdi.

Bana açık olan tek yol? Başka bir gün savaşmak için yaşamak. Bu yüzden ortadan kayboldum.

Şebekeden kaybolmak kolaydı; tek yapmanız gereken değer verdiğiniz her şeyi bir kenara atmak, yerine hiçbir şey koymamak, kimliğinizi bir kenara bırakmak ve kurduğunuz tüm bağlantıları feda etmektir.

Teksas'a vardığımda, hayatımı geri almak için savaşmam gerekip gerekmediğini merak etmeye başlamıştım. Gerçi ben her zaman Annemin katilinin lanet olası evinde yaşamasına izin mi verecektim?

En azından seçeneklerimin ne olduğunu bilmeliydim. Ben de iyi bir avukat tutabilmek için saatimi ve basit altın alyansımı rehin verdim. Hanımefendi hikayem karşısında şaşkınlığa uğramıştı.

Tutuklanmam için bir emir yoktu. Hakkımda kayıp ihbarı yok. Julia adında bir kadının ölümü yok. Edward her şeyi örtbas etmişti.

Gerçekten benim için geliyordu.

Beklentilerim çok kötüydü. Mirasımı geri almaya çalışmak için avukat yüklü bir avans istiyordu. Edward'dan boşanmak için bağlantılar kurmak zorunda kalacaktım. Ondan saklanamazdım, intikam peşinde olan saygın bir gizli seri katilden.

Ayrıca bir de kiralık kasa vardı. Ben olmadan oraya giremezdi; ben de kimliğim ve anahtarım olmadan giremezdim. I

İkimiz de onu bir kara mayını olarak hayal ettik.

Risk/ödöl analizim dedi ki: Boku yedin. Daha iyi olursun.
Hayatta kalmaya çalışmak için bazı kurallar bul. İyi
şanslar.

O gecenin anısını kısa bir süreliğine de olsa aklımdan çıkarmak için başımı sertçe salladım. Sadece bir sonraki fırtınaya kadar.

Olan oldu. Acıttı. Daha iyi şeyler beni bekliyordu. Bir gün. Hey, belki Edward'dan daha uzun yaşarım.

Derin bir nefes aldım, sonra içeri döndüm ve para dolu çantamdan telefonumu çıkardım. Şifreyi açtıktan sonra mesajlarımı kontrol ettim. Ivanna asla mesaj atmazdı -uzun kırmızı tırnakları bunu imkânsız kılıyordu- ama sesli mesaj bırakmıştı: "Ara beni! Ölüyorum!"

Anthony birkaç tane bırakmıştı: "Merhaba Cat, ben Anthony Amca!"

Ajansa hoş geldin, tatlım. Bu gece beni ara." "Anthony Amca'yı ara, kızım." "Hala bir telefon bekliyorum."

Bununla daha sonra ilgilenmem gerekecekti.

Ayrıca, Bayan Bailey'den de bir tehdit mesajı vardı. Abernathy. "Cat, temizlik için onay vermek gerekiyor Otuz birinci. Bir parti veriyorum ve sana ihtiyacım olacak. İşi bırakma saçmalığını bırak, yoksa o aramayı yaparım."

INS. Bésame el culo, puta. Kıçımı öp, kaltak.

Oturma alanındaki sehpanın yanından geçerken Sevastyan'ın evrak çantasını görünce kaşlarını çatı. O ve ben geçenlerde o kanepede oturup kâğıtlara bakmamış mıydık?

Gece mi? Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bana tamamen temiz olduğunu söyleyen test sonuçlarını göstermişti. Benim tamamen temiz sonuçlarım onunkilerin hemen yanındaydı. Ona e-posta ile göndermiştim.

Ivanna muayene için "acente doktoruna" gitmemde ısrar etmişti. Daha ucuz falan olduğunu düşünmüştüm. Ama neden

Parası ödenen bir şeyken mahremiyet beklemeli miydim? Kendimi hiç bu kadar metalaştırılmış hissetmemiştim.

Sevastyan şöyle demişti: "Ben de sizinle bunu konuşmak istiyordum. İstedüğimiz zaman, aramızda hiçbir engel olmadan birbirimize her şeyi yapabilmemizi istiyorum. Ben ölüyorum.

seni tatmak için. Bana izin verecek misin?"

"Bilmiyorum," dedim sarhoş ve sinirli bir şekilde. "Bunu düşünmem gerekecek." Ama prezervatif olmadan da ona oral seks yapabileceğimi fark ettiğimde kızgınlığım kaybolmuştu.

Lisede öğrendiğim, okuduğum ya da Ivanna'dan öğrendiğim tüm numaraları kullandım.

BBBJNQNS? Gracias, evet.

Şimdi yüzüm kızarmıştı. Sanırım ona şöyle demiştim: "Ben de senin tadına bakmak istiyorum. Eğer diliyle tapınılmayı hak eden bir penis varsa ..." Sonra beni bir öpücük için kendine çekti ve düşüncelerime ara verdim.

Daha fazlasını hatırlamaya çalıştım ama tek başarabildiğim başımın ağrımaya başlamasıydı. Bu yüzden yıkanmak için misafir banyosunu kullandım ve ikram edilen diş fırçasıyla dişlerimi fırçaladım. Cazip geldi gizlice kaçmak ve dün gecenin sonuçlarıyla uğraşmamak için. Ama yatak odasına geri döndüğümde, Máxim'i yan dönmüş, kolunu uzatmış, sanki bana uzanıyormuş gibi buldum.

Onunla birlikte yorganın altına girdim. Uykuda, o Bir kolunu altıma sardı, beni kendine çekerken iki göğsümü de örttü. Bana böyle sarıldığında, iradem çözüldü, endişelerim, kanla kaplı anılarım. . . .

Bir süre sonra, kulağıma söylediği boğuk sözlerle tekrar uyandım: "Bir sevgiliye uyanmanın cazibesini şimdi anlıyorum." Uzun bir nefes verişle içime kaydı.

BÖLÜM 13

"Beş saat uyudum mu?" Seksten sonra kaşlarını çatarak saate baktı. "Bu bir rekor. Kendimi yeni bir adam gibi hissediyorum."

"On yaş daha genç görünüyorsun," dedim ona gerinirken.

"Şimdi seni yirmili yaşların ortasına koyardım."

"Daha yeni otuz bir yaşına girdim."

"Evet, ama daha önce otuz beş yaşında görünüyordun."

Kaşlarını kaldırdı. "Neden uyumadığımı sormayacak mısın? Yıllardır uykusuzluk çekiyorum."

İçimi çektim. "Neden yapmayasın ki? Yüksek stresli bir iştesin.

-ki bu tehlikeli olabilir- ve milyar dolarlık bir imparatorluğu yönetiyorsunuz."

Beni çenemin altından fırlattı. "Bugün milyarder olabilir miyim bilmiyorum, querida." Dolabına doğru yürüdüğünde, sırtındaki çizgiler beni bir kez daha üzdü. O yırtık bir kot pantolon ve benim için bir atletle döndü. "Al bakalım. Kollar yukarı."

Yataktan zıplayarak onları kaldırdım ve o da gömleği üzerime çekti. Bedenimi yuttu.

Bana doğru sırtıttı. "Neredeyse o elbisenin içinde olduğun kadar çekicisin."

"Alt kattaki sırtkan görevlinin bir gün geçirdim. Saçımdaki düğümleri ve ceketimin altındaki tişörtün eteklerini sikeyim."

"Gitmiyorsun." "Pardon?"

"Sizi ayın yirmi sekizine kadar rezerve etmeye karar verdim."

Onunla on gün burada kalmak mı? Seks tanrısıyla cennette bir tatil mi?

Hayır, hayır, hayır! Birinci, üçüncü, dördüncü ve hatta altıncı kuralları bir dereceye kadar çiğnemiş olurum. "Oh. Karar vermek için çok fazla." Ayın yirmi ikisinde şehirden ayrılacağım gerçeğinin yanı sıra Kukuletalı mavi gözlere ve akıllara durgunluk veren sekse alışmak.

O sıradan bir kış parçasının tadını çıkarırken, benim karasevdam kontrolden çıkıyordu. Daha sonra, hobici benden elini eteğini çekerdi ve ben yıkılırdım. "Her seferinde bir gece yapamaz mıyız?"

"Hayır. O küçük tatlı vücudunun sadece bana ait olduğunu bilmek istiyorum." Beni kucağına oturmam için sürükledi, dün gecedен daha agresifti, daha da tescilli. "Ateşli bir pazarlık bekliyorum, bunu memnuniyetle karşılıyorum ama bu olacak Katya."

"Önümüzdeki hafta için planladığım bazı şeyler vardı." "Ne gibi? Söyle, ben de makul davranayım."

Ortadan kayboldu. Omuz silktim.

Gözleri karardı. "Hâlâ bir şey söylemeyecek misin?" Yine de işleri hafif tutmak için çaba sarf ediyor gibiydi. "Nesin sen, aranan bir kaçak mı?"

"Ha. Kulağa heyecan verici geliyor." "O zaman nedir?"

"Noel'in yaklaştığının farkında mısınız?" Birlikte kutlayacağı başka biri yok muydu? Kardeşleri?

Anlayış yüzünü aydınlattı. "Zaten başka biriyle planların var. Tabii ki yaparsın." Sesi rahattı ama yüz ifadesi gerginleşti.

Tatilimin nasıl geçeceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Otobüsten yeni inmiştim. Yeniden başlayacaktım. Kimseyi tanıımıyordum.

Bu düşünce beni çok yordu. Belki de yirmi ikisine kadar burada kalıp daha fazla güvenlik ağı kazanabilirdim? O parayla Kaliforniya'da işe başlayabilirdim.

Ama Máxim'le kalabilmem için eve gidip bir şeyler almam

gerekiyordu; o nerede yaşadığını öğrenmeden. Yarın akşam,

Sınıfa gizlice girmenin bir yolunu bulmalıyım.

Atlamadığım sürece. Kefaret yok mu?

Beni uzaklaştırdı, sonra ayağa kalktı. "Düzenli bir müşteriniz sizi kayağa mı götürüyor? Ya da belki bir ortak seni ailesiyle tanıştırmak için eve getiriyordur?" Artık kıskançlığından şüphe etmek mümkün değildi.

"İkisi de bende yok," dedim. "Bu gece geri geleceğim ve sonra bir program yaparız, tamam mı?"

"Bu kadar önemli olan ne yapman gerekiyor? Başka bir kırmak istemediğin bir randevu mu? Benim yatağımdan başkasınıninkine geçip sonra tekrar bana mı dönmek istiyorsun? Kabul edilemez."

"Öyle değil."

"O zaman söyle bana."

"Benim özel bir hayatım var, Máxim. Randevu almasam ya da bir erkek arkadaşım olmasa bile yapacak işlerim var. Sen sadece

"Bunun dışında bir hayatım olmadığını varsayalım."

"Yapmaman için ne kadar para gerekiyor?"

Ters ters baktım. En serio? "Bu benim hayatımdan alınamaz." Neredeyse ona okuldan bahsetmek istiyordum ama kendimi tuttum.

Bir kere, bu adamı tanımiyordum. Gerçekten tanımiyordum. Ve başka bir erkeğe asla güvenmem gerektiği dersinin bedelini çok ağır ödemiştim. Eğer ben bu kuralı çiğnersem, boşuna para ödemiş olurum. İkinci kuraldan bahsetmiyorum bile; hayatımda bir şeyleri birbirine bağlayan bir yer varsa, o da devlet üniversitesiydi.

"Neyin bu kadar önemli olduğunu söyleyin ya da iptal edin."

İptal mi? Belki cuma günü o önemsiz tekrar dersini atlayabilirim. Normal bir ders bile değildi. Sınava gelince, Bayan Gillespie'yi arayıp Máxim gittikten sonraya ertelemeye çalışabilirdim. Bana izin verebilir.

Risk/ödül. Risk: Ona olan ilgimin çok fazla derinleşmesi. Vasili etrafı gözetliyor. Ödül: para. Yine, harika seks. Dün gecedan sonra, bu özel ödül daha da önemliydi.

Edward'ın olabileceği bir yerde zamanımı uzatmaktan

hoşlanmıyordum ama burada Máxim'le güvende olacağımı
düşündüm. "O zaman bir telefon görüşmesi yapmalıyım."
Şifonyerin yanına gittim ve
telefonumu aldım, kilidini açtım.

"Akıllı kız."

"Özel olarak." Kıpırdamayınca dedim ki, "Bu raundu kazandın. İstediyini elde ediyorsun. Lütfen gidin."

"Gideceğim. Ama sadece Vasili ile konuşmam gerektiği için."

O gittikten sonra eğitimcime aradım. "Merhaba Bayan Gillespie, sizi rahatsız ettiğim için çok özür dilerim ama pazartesi gününü yeniden planlamamın bir yolu var mı?"

"Sanırım inceleme döneminde de orada olmayacaksınız?" Sert bir ses tonuyla, "Tek bir tane yapacağım

Senin için bir istisna, Cat." Müsait olduğu tek zaman otuz birinci gün öğleden sonra saat ikiydi.

Miami'de beklediğimden çok daha uzun süre kalacaktım. Máxim gitmiş olacaktı. Yine de kabul ettim. Yılbaşı gecesi, havai fişek sesleri eşliğinde şehirden ayrılacaktım.

Telefonu kapattığımda kutsal kâseyi ertelediğime inanmadım. Rus'a o kadar çok para vermem gerekecekti ki, buna değecekti.

Yatak odasından çıktım ve dedim ki, "Tamam, anlaştık. Hararetli müzakereler başlasın . . ."

Vasili ile öfkeli bir tartışmanın ortasındaydı. İkisi de bana döndü, gözlerinde suçlama vardı.

"Ne?" İçimi bir telaş kapladı ve kaçma dürtüsüne kapıldım.

Máxim bana doğru yürüdü. "Doğum kontrol hapı kullanıyor musun?"

Dudağımı ısırdım. "Bunu neden sordunuz?" Bu bilgi e-postayla gönderdikleri kayıtlarda var mıydı?

"Bir şeylerin peşinde olmalısın."

"Olacağım." Doktor başlamak için bir sonraki regl dönemimi beklememi söylemişti ve o da birkaç hafta sonra olacaktı. Hapın işe yaraması ne kadar sürer? "Reçetem var. Sorun değil."

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Bana ayda sadece üç hafta çalıştığını mı söylüyorsun?"

Bunun doğum kontrolüyle ne alakası var? "Tekrar söylüyorum, sorun değil." Bunun özel bir konuşma olması gerektiği halde Vasili sert bir tavırla baktı.

"Beni tuzağa düşürmeyi mi düşünüyorsun?"

"Tuzak mı? Sen neden bahsediyorsun?"

"Bana içine girmemi söylemiştin!" Neredeyse bağıırıyordu. Söylemiş miydim? Bakışlarım kaydı. "Ve sen . . . yaptın?"

Kutup fırtınası geri gelmişti. "Yarım düzine kez. Sanki hatırlamıyorsun!"

Ciğerlerim kasıldı. Beni hamile bırakabilirdi! Preñada? Hamile mi? "Bunu hatırlamıyorum!" Zevki ve yakınlığı hatırlıyordum. Ama havuzda çok uzun süre kalmıştık ve sonra her şey gerçekten sislenmişti. "Ben olsam bunu sana söylemezdim!"

"Beni bir çocukla tuzağa düşürmeyi düşünüyorsanız, daha fazla yanılamazsınız."

Bu ne cüret! "Şimdi bir sorun var. Çocuk istemiyorum, hele senin çocuğunu hiç istemiyorum."

"O zaman bana bunun gebe kalmak için iyi bir zaman olmadığını söyleyin."

En son ne zaman regl oldun?"

Yutkundum, ağzım kurudu. Por Dios, yumurtlamak üzereydim. Ya da zaten öyleydim.

Sevastyan yüz ifademi okudu. "Blyad!"

Vasili Rusça bir şeyler söyledi ama ben tekrar tekrar prostitutka'ya benzeyen bir kelime duydum.

Bu durumu onların bakış açısından değerlendirdim. Yumurtlama döneminde olan ve doğum kontrol hapi kullanmayan bir fahişe, Avrupa'nın en gözde bekâr milyarderinin içine boşalmasını sağlamıştı.

Altı kez.

Sevastyan adama Rusça bir cevap verdi ve Vasili hızla odadan çıktı.

Bana dedi ki, "Diğer kadınlar da aynı planı yapmış! Tebrikler.

başarı." Saatin erken olmasına rağmen bara doğru yürüdü ve bir votka doldurdu.

"Bunun ne kadar kötü görüldüğünün farkındayım ama bunu düzeltebiliriz." Gözlerim büyüdü. "Ertesi gün hapi! Bir tane alabilirim!"

Beni dinlemiyordu, adım atmaya başlamıştı. "Hayatımda ilk kez prezervatifsiz sevişecek kadar gardımı indiriyorum ve sen bu hareketi yapıyorsun."

Birini dolandırmaya çalışmakla suçlanıyordum. Beni! Histerik kahkahamı bastırmak için ağzımı elimin tersiyle kapattım.

Volta atmaya devam etti. "Rus mafyası üzerine bir oyun mu? Aklından ne geçiyordu?"

"Dolandırıcılığı ben yapmıyorum, dolandırılıyorum!" diye bağırmmamak için yanağımın içini ısırdım. Kaçak ağzımı daha ne kadar susturabilirdim? Bir gün, kaynayan bir kazan gibi patlayacaktım.

Bu düşünce beni dehşete düşürdü; zihinsel olarak bir numaralı kurala bağlılığımı yeniledim.

"Senin bundan daha zeki olduğunu sanıyordum," dedi. "Ama sonra, açgözlüsün."

Açgözlü bir fahişe. Beni böyle görüyordu. Buradan gitmiştim. Tüm bunları arkamda bırakıp kendi hapımı alacaktım.

Kapıya doğru yürüdüğümde beni engelledi. "Gitmene izin vereceğimi mi sanıyorsun? Şu anda bile çocuğuma hamile olabilirken?"

"Ertesi gün hapi alacağım."

"Ve bunun için sadece senin sözüne mi güveneceğim?" Kolumu sıkarak beni yatak odasına geri götürdü. "Bunu düzelteceğiz, sonra da sana bir ders vermeye bakacağız." Telefonumu elimden kaptı.

"Geri ver onu! Ne halt ediyorsun sen?" "Bu sabah bir doktor geliyor."

"Ne yapmak için?"

Sevastyan bana tehditkâr bir gülümseme takındı, sonra da kapıyı kilitledi.

BÖLÜM 14

Sonraki iki saat boyunca oturdum ve midem giderek daha fazla bulanmaya başladı. Sabahtan beri hâlâ kafam iyiydi ve şimdi akşamdan kalmalığım beni bir yük treni şiddetiyle vuruyordu.

Kapıya vurup seslendim, "Hastayım, Sevastyan! Bir şeyler almam lazım." Gelmemiştir. Böylece ben de Yatağa kıvrılmaktan başka bir şey yapamıyordum, midem bulanıyordu. Kapı açıldığında tuvalette nöbet tutmak için enerji topluyordum.

Sevastyan, "O burada," dedi.

Doğrudum ve oda dönmeye başladı. Yarı baygındım. "Ben hastayım."

"Uh-huh. Tabii ki öylesin. Ve tam da doktor Geldi mi? Bu diğer rahatsızlığa da bakmasını sağlayabildiğimiz için ne kadar şanslıyız." Kolumdan tutarak beni ayağa kalkmaya zorladı.

Sendeledim. "Sevastyan ..."

Yüzüme baktı, kaşlarını çatı. "Siktir." Beni serbest bıraktı. "Git."

Tuvalete doğru koştum ve tam kusmaya başladığım sırada dizlerimin üzerine çöktüm. Piç kurusu tam arkamdaydı, kapı aralığına yaslanmıştı.

"Git başımdan!"

Şampanya kokusu tekrar tekrar midemi bulandırdı, ta ki şişelerce içki kusmuş gibi hissedene kadar.

Sonunda gitti.

Daha fazlasını yapamayacak kadar bitkin düşene kadar midemi boşalttım. Bir şekilde ayağa kalktım ve sifonu çektim. Onun diş fırçasını kullandım, sonra da attım. Kendimi pis hissediyordum ve o hastalıklı tatlı şampanya kokusundan kurtulamıyordum.

Duş almaya çalışsam, suyun altında uyuyakalır mıyım? Orada uyuyakalmalıyım.

Yere bir havlu attım, yağmur duş başlığını açtım ve dizlerimi göğsüme çekerek oturdum. İşe yarıyordu! Uyku üzerime çökerken mide bulantım hafifledi. Başımı duvara yasladım ve kendimden geçmiştim. . . .

"Ne halt ediyorsun sen?"

Gözlerimi kırıştıtararak Sevastyan'a baktım. Ne zamandır uyuyordum? Her zamanki gibi öfkeli görünüyordu.

Suyu kapattı ve beni duştan çıkardı. Beni kabaca kuruladıktan sonra başka bir tişört giydirdi. "Şu işi hallet, sonra ne yapacağın umurumda değil."

"Şimdi mutlu musun?" Doktor gittiğinde Sevastyan'a sordum.

Miami'deki "Zenginlerin Jinekoloğu "nun ertesi gün aşısı yapmasına ve döllenmeyi önlemek için bir RİA takmasına izin vermiştim. Bu Rus'un fikri miydi? Evet.

Paranoyak mı?

Sakince oturma odasındaki kanepeye oturdu. Yağmur tehdidine rağmen tüm kapı ve pencereleri açık bırakmıştı. "Mutlu musun? Hayır. Planının işe yaramayacağından memnun musun? Da."

Yabancı bir adamın beni muayene etmesi yeterince kötüydü, ama Sevastyan odada kalmıştı! Doktor "Kesinlikle gebe kalabilirdi", "Birileri kesinlikle güçlü bir gece geçirmiş" ve "Ne kadar küçük bir serviks; bu acıtacak" gibi şeyler söylediğinde oradaydı.

Sivastyan'ın bunları duyması, sokmanın verdiği acıdan daha kötüydü. Yaralanmaya hakaret eklemek için, iki adam konuşmuştu

Daha sonra özel olarak. Vücudum hakkında!

Avucumu uzattım. "Telefonumu geri istiyorum. Keşke seni tanımak güzeldi diyebilseydim. "

"Bu kadar kolay kurtulamazsın. Hasarı hafiflettim ama şimdi suçlarının bedelini ödeyeceksin. Sana ne yapacağıma karar verene kadar burada kalacaksın."

"Beni öylece tutamazsın!"

"Beni izle. Senin gibi hilekâr küçük bir kızın benim gibi tehlikeli bir adamla yatmaması gerektiğini öğrenmesi gerek."

"Biliyor musunuz? Telefonu bir veda hediyesi olarak düşün." I

Çantamı, ceketimi ve ayakkabılarımı kaptığım gibi kapıya koştum ve kapıyı açtım.

Vasili lobide, kılıfları görünen diğer iki takım elbiseli adamla konuştu.

Beni durdurmalarını beklesem de asansör çağırdüğmesine ulaştım ve defalarca bastım.

Hiçbir şey olmadı. Tekrar bastım. Bu kattan çıkmak için artık bir anahtara ihtiyacım olacağına dair içimde bir şüphe vardı. Merdiven boşluğuna dönüp kapıyı ittim. Kilitli miydi?

Vasili kırık bir İngilizceyle, "İzin yok," dedi. Diğer ikisi heykel gibi hareketsizdi. Hiç yardımcı olmadılar.

İçeride Sevastyan'a doğru yürüdüm. "Bunu yapamazsın!" "Neden?"

Aceleyle odadaki telefonlardan birine gittim ve dış hat için dokuza bastım. "Ajansı arıyorum. Anthony'nin Bu!"

"Bu telefonların hiçbirisi otel dışını aramayacak. Wi-Fi yok, internet yok. Sizin için iletişim yok. Oh, ve Anthony? Bedenini bana yeterince hızlı satamadı."

"En serio?! Hijo de puta cabrón!" Alnımı çimdikledim. "Senden kurtulmanın bir yolunu bulacağım. Tabii beni yirmi dört/yedi zincirlemeyi planlamıyorsan."

Çok durgunlaştı. "Şunu unutma ki, ben -"Ve seni yatağıma bağlama isteği."

Senaryo ekipmanı. "Seni bu hale getirmek için Seni kandırmaya çalışmadığıma inanıyor musun? Senin gibi birinden asla çocuk sahibi olmam. Bunu yapmak için çok daha az komplo. Ve ben

başkasının parasına el koymak için asla plan yapmazdım!" Kendi kendime, "Böyle bir şey olmayacak." diye mırıldandım. Adımlarımı hızlandırdım. "Bak, benim hakkımda bazı şeyleri anlamam gerekiyor."

Yastığa yaslandı. "Bunu duymak için sabırsızlanıyorum."

"Hiç bu kadar çok şampanya içmemiştim ve beni böyle etkileyeceğini bilmiyordum. Ne söylediğimi hatırlamıyorum ama sana doğum kontrol hapi kullandığımı söylemezdim."

"Sen neden değildin?"

Gerçeğin bir kısmını açıklamaya karar vererek volta atmayı bıraktım. "Uzun zamandır seks yapmadım. Sen benim ilk müşterimsin."

"Eğer acemi olduğuna inanmamı istiyorsan, o zaman böyle bir profesyonel gibi davranmamalıydın. Bacaklarını bana doğru açıp mırıldandığında, 'Şimdi nasıl çeşitlilikten hoşlanıyorsun, querido?'

Senin gibi bir eskortla lig."

"Sen benim ilkinsin! Ivanna'ya sor! O sana anlatacaktır. Botoksa tepki verdiği için beni onun yerine buraya gönderdi ve benim de paraya ihtiyacım vardı. Neredeyse vazgeçiyordum."

Acı bir kahkaha attı. "Miami'deki ilk müşterini mi kastediyorsun? Ajansınızdan duyduğuma göre Tampa! Anthony'nin seni satın almadan önce sonsuzlukta yer ayırttığından bahsetmiyorum bile."

"Beni satın alamazsın; ben asla satılık olmadım!" İspanyolca, bildiğim tüm iğrenç küfürler dudaklarımdan döküldü. "Madem tuzağa düşmek istemiyordun, o zaman neden içime girdin? Neden korumadın kendin mi?"

"Engel istemedim. Bunu seninle konuşmuştum. İlerleyin! Benden ekstra ücret almaya çalışmadığınızda bir şeylerin ters gittiğini anlamalıydım!"

Yandım. Ellerimi yumruk yaptım. "Mantıklı düşünmen için ne yapmam gerekiyor?"

"Senin adın."

Nefesimi içime çektim. "Jamás." Asla. "O zaman kalmaya hazırlan."

"Ne kadar sürecektir?"

"Benim dünyamda, biri diğerinden çalmaya çalıştığında, ağır bir şekilde cezalandırılır."

Benim dünyamda da. En azından Julia ile.

"Açgözlülüğünüzün bedelini ödediğinizden emin olana kadar burada kalacaksınız."

Sevastyan muhtemelen bir ya da iki gün içinde benden sıkılırdı. Yeniliğin etkisi geçecektir. Ama geçmezse, tutsaklığım en fazla on gün daha sürebilirdi. O Şehirden ayrılıp Rusya'ya dönmek.

Kötü havaya, Cat. İşin iyi tarafı, Edward'a karşı burada neredeyse her yerden daha güvendeydim. Yılbaşına kadar Miami'de mahsur kaldığım için kule bana bir kale gibi gelmeye başlamıştı.

Bir Rus mafyası ve onun silahlı adamlarıyla kalmanın en güvenli oyunum olacağını asla hayal edemezdin. Sadece bu da değil, Miami'deki en pahalı otel odasında kalacaktım. Bana bakarken kendini ovuşturarak ürkütücü bir süper yok. Ucuz çorba tenekeleri, akan çatılar ve kaba ucuz mağaza çarşafı yok.

En büyük korkum, seks çok güzel olduğu için Sevastyan'a aşık olmaktır. Şimdi gerçek yüzünü gösterdiğine göre, bu bir sorun olmayacaktı.

Gözlerimi ona diktim ve "Olamaz Ruso!" diye düşündüm. Beni bu briar yamacına atma!

O zaman bunun benim inzivam olacağına karar verdim - kelimenin her iki anlamıyla da. Zamanımı bekleyecek ve yeniden şarj olacaktım. Bu sorunun bir son noktası vardı, çözülme yolundaydı. Bu da üstesinden gelebileceğim anlamına geliyordu.

"Görünüşe göre beni yakaladınız," dedim havalı bir şekilde.

Tavır değişikliğim karşısında kaşlarını çatı. Sivastyan az önce bir "tutsak" edinmişti ve şaka ona yapılmıştı.

BÖLÜM 15

Yeni odamda -doğal olarak onunkine bitişik- oturup daha fazlasını hatırlamaya çalıştım. Ne kadar sarhoş olursam olayım, ona içime girmesini söylemezdim; bunu bir bahane olarak mı uyduruyordu?

Beni tutmak için mi?

Olaylar patlak vermeden hemen önce Yapacak başka işlerim olmasına, başka bir adamla gitmek üzere olduğumu düşünmeme kızmıştı. Sonra birdenbire Sivastyan'ın beni süresiz olarak tutmak için bir nedeni mi oldu? Ne tesadüf.

Ama dün geceyi hatırlayamıyordum ve hatırlamaya çalışmak başımın daha da ağrımaya neden oluyordu. Artık midem bulanmasa da, bitkin düşmüştüm, şakaklarım zonkluyordu.

Yastık kaplı bu yatak bulut gibiydi, çarşafların iplik sayısı astronomikti. Arkama yaslandım ve kabarık yorgani çekştirerek kapattım, tavandan tabana pencerelerin duvarından okyanusa baktım. Dakikalar içinde uykuya daldım.

Sevastyan'ın kapüşonlu gözleri güneşin tenimi karartmasını izlerken havuz kenarında uzandığımı hayal ettim. . .

Uyandığımda çıplak göğsüne kıvrılmıştım, bükülmüş bacağım uyluklarının üzerine uzanıyordu. Suya bakıyordu. Elleri başının arkasında, gergin bir şekilde yatıyordu. Bana ilk gecemizi hatırlattı, kollarını başının arkasında tutmuştu. bana dokunmamak için mücadele ediyordu.

Güneş batıyor muydu? Bütün gün uyumuş muydum?

Çekingen bir şekilde kalktım. Baş ağrısı yok mu? Karın ağrısı? Gerindim.

kollarım başımın üstünde.

O da yer değiştirerek yatak başlığına yaslandı. "Saatlerdir uyuyorsun."

Bir çocukla konuşur gibi, "Çünkü zil zurna sarhoşluktan kurtuluyordum. Kendimi içinde bulduğum bir durum Çünkü şampanya dökmeye devam ettin. Benden yaşça büyük sevgilime güvenip onunla birlikte oldum ve bir de baktım ki spekulumun ters ucundayım, vücuduma bir RİA takılıyor - hem de esir olduğumu öğrendikten sonra."

"Benim yaşlı bir adam olduğumdan bahsetmen komik. Doktor muhtemelen yirmili yaşların başında olduğunuzu söyledi."

"Yirmi altı yaşında olduğumu hiç söylemedim."

"Genç görünüyordun ama kendine olan güvenin beni daha yaşlı olduğuna inandırdı." Burnunun köprüsünü sıkıştırdı. "Bana bu ülkede yasal olarak içki içebildiğini söyle."

"Sakin ol, Zaman Baba. Bana alkol servisi yaptığın için hapse girmeyeceksin, sadece diğer her şey için gireceksin."

"Sen yirmi iki yaşındasın, değil mi? Ben yirmi iki yaşındayken sen on üç yaşındaydın."

"Bu senin sorunun gibi görünüyor." Sonra kaşlarını çattı. "Neden yatağıma girdin?"

Diğer konunun kapanmasına izin verdi. "Çünkü yapabilirim." "Bu yüzden mi beni kendine çektin?"

"Yapmadım. Bana doğru ilerledin, bana sarıldın, çünkü partnerinle yatmaya alışkınsın."

Her neyse. "Saçımı okşamak istediğin için kollarını başının arkasına koydun, değil mi? Hmm?

Hmm? Saçımı okşamaktan

hoşlanıyorsun." Cevap vermedi.

"Bahse girerim gecemizi tekrarlıyorsundur ve bu seni heyecanlandırıyordur. Bu sadece teorimi kanıtlıyor."

Gözlerini kısmıştı. "Hangisi?"

"Beni, benim seni sevdiğimden daha çok sevdiğini. Sen daha çok

Beni kaçırmak, gitmeme izin vermekten daha iyidir." Tekrar gerindim. "Beslenecek miyim

ne yapmamı bekliyorsun? Açlıktan ölüyorum. Hapishanede, iki sıcak ve bir karyola alırdım."

Bana ters ters bakarak telefonu aldı ve oda servisini aradı. "Ne istiyorsunuz?"

Üzerinden atlayıp telefonu kaptım ve yüzündeki şaşkın ifadenin tadını çıkardım.

"Hablas español?" Kadına sordum.

"Evet."

İçten içe şeytani bir sırıtış takındım. İspanyolca, "Pizzaya ihtiyacım var. Altı tane. Büyük olsun. Makarna ve peynir. Istakozlu.

bisque ve istakozla ilgili ne varsa. Yani istakoz üstüne istakoz. Kola istiyorum. Diyet değil, gerçek kola. Cam şişede, eğer bulabilirseniz. Ayrıca, 10 tane Küba usulü gece yarısı sandviçi getirirseniz, ekstra turşu ile birlikte, Mr. Sevastyan sana abartılı bahşiş verecek. Lütfen bunu toplamda bahşiş. Mükemmel. Yardımınız için teşekkür ederim!" Telefonu kapattığımda midem hazır bir şekilde gurulduyordu.

"Sanırım bütün gün uyuyorsun," dedi Sevastyan, ses tonu alaycıydı. "Mesleki gereklilik."

İçimi çektim. "Benim hakkımda bir şeyler bildiğini düşünüp duruyorsun.

Yine de her zaman o kadar yanılıyorsunuz ki, bu beni hayrete düşürüyor." "O zaman bana bir örnek verin."

Dolandırılan mirasçı bir başkasını dolandırmakla suçlanıyor! "Bana asla inanmazsınız. Yüzüme gülersin. Ama bir gün, tüm bunlar uzak bir anı olduğunda, sana bir kartpostal göndereceğim - bir listeyle birlikte. Her şeyi doğruladığında utancından yerin dibine gireceksin." Cevap vermek için ağzını açtı, ben de tuvalete gitmek için aniden ayağa kalktı.

Geniş alan benim stüdyomdan daha büyüktü. Sevastyan'ın kulesinde kaldığım sürece ücretsiz banyo malzemelerinin tadını çıkaracaktım, sınırsız sıcak su ve kullanabileceğim tüm havlular. Hem de çamaşırhaneye gitmeden. Hayat!

Saçlarımı başımın üstünde düğümledim, sonra yüzümü

yıkadım. Dişlerimi başka bir ücretsiz diş fırçasıyla fırçaladım.

Çıkarken yanından geçtim, onunla konuşmaya tenezzül etmedim. Gurme ziyafetimi beklemekten başka yapacak bir şeyim olmadığından

havuz güvertesine, benim hapisane bahçeme götürdü. Isıtıcının hemen altındaki bir kanepeye uzandım.

Her şeyin temizlenmiş olduğunu fark ettim -ben olmayan biri tarafından. Bir kez olsun! Yıldızlı bir kafesten bahsediyoruz.

Kapının zilini duyduğumda neye benzediğimi umursamadan içeri daldım. Üç garson yüklü arabaları oturma odasına doğru itiyordu. Tişörtümün altındaki sütyensiz göğüslerime bakmamak için cesurca bir çaba gösterdiler.

Sevastyan bir gömlek giymişti. Kaşlarını çatarak göğsüme baktı, sonra da "Bu ne?" dedi.

"Ne sipariş etmem gerektiğini belirtmediniz. Ayrıca tüm korumalarımızı beslemek zorunda değil miyiz? Ben ne yemezsem onlar da yiyebilir. Eğer artan bir şey varsa."

Tabaklar dağıtıldıktan ve adamlar ayrıldıktan sonra Sevastyan, "Bu çok saçma," dedi.

"Büyük paraları kaybettiğim için, akşam yemeği benim teselli ödülüm. Milyonlar kazanma planımı bozmuşken, bana küçük ama çok büyük bir yemeği çok mu göreceksin? Milyonlar!" Isırdım.

Parmak eklemimi teatral bir şekilde. "Bunun komik olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bir gün sen de benim gibi mizahı anlayacaksın. Keşke yüzündeki ifadeyi görmek için yanında olabilseydim." Sandviçimi aramaya başladım. "Ah, işte!"

İsteksizce, "Bu nedir?" diye sordu.

Kokladım. "Medianoche." Gece yarısı sandviçi. Kulüpten sonra yenir.

Bir tanesini aldı ve tadına baktı. "Güzel." Bir ısırık daha aldı.

Benimkini denedim. Benim yaptığım kadar iyi değildi ama iş görürdü. "İstakozlu her şey benimdir." Bir kola alıp şişeyi açtım. İçecek ve tabak elimde, havuza geri döndüm.

Beni tutsak edebilirdi ama bu onunla vakit geçirmem gerektiği anlamına gelmiyordu. Yemek yemek için koltuğuma döndüm.

Yemeğimi yerken, Rus'la aramdaki bu ayrılık için

şükretmem gerektiği sonucuna vardım. Onu o kadar çok sevmiştim ki, ona gerçekten güvenmek gibi aptalca bir şey yapabilirdim. Mafyanın içinde olduğu için kendime bunu söyleyebilirdim,

Yasal sorunlarımda bana yardım edebilirdi ve döktüğüm kan için beni asla yargılamazdı. Şimdi anladım ki beni manipüle etmek için tehlikeli durumumu kullanabilirdi.

Sevastyan'ın davranışları erkeklerden ne kadar hoşlandığımı kanıtlıyordu. Eğer bir erkeğe karşı bir şeyler hissetmeye başlarsam, o zaman FBI'ın izleme listesinde olmalı ve ben de diğer tarafa kaçmalıyım. bir yol. Bu, bilim kadar inkar edilemez bir şeydi.

Hepsi en iyisi için.

Yemeğimi bitirdikten sonra arkama yaslandım ve gözlerimi kapattım. Bir önceki geceye dair anılarıma daldıkça, yaptığımız konuşmalara dair daha fazla ayrıntı ortaya çıkıyordu. Konumuz seks sırları, ona daha önce hiç derin boğaz yapmadığımı veya anal yapmadığımı söyledim, ancak her ikisi de benim fantezilerimdi.

Bekaretini kaybettiğinde benden daha yaşlı olduğunu söylemişti, şu anda olduğumdan daha yaşlı. Bana hiç prezervatifsiz seks yapmadığını ama sık sık nasıl olacağını merak ettiğini söylemişti. Ayrıca döllерinin yutulmasıyla ilgili fantezileri olduğunu da itiraf etmişti ki bu beni ürpertmişti (o zaman da şimdi de). Gecenin başındaki mastürbasyon fantezimin onu bu kadar tahrik etmesine şaşmamalı.

Oral seks hakkında aklımı başımdan alan başka bir şey daha söylemişti. Neydi-

Sevastyan daha önce hiçbir kadına oral seks yapmamıştı!

"Neden yapayım ki?" diye sormuştu. "Başkalarının zevkini hiç umursamadım. Ama kaybettiğim zamanı telafi etmeye hazırım. Aslında, seninle konuşmak istediğim bir konu var. Benimle oturma odasına gel....."

Tartışmamızı bu şekilde başlatmıştı. Güzel bir geçişti, Ruso.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Gece boyunca, üç kez dünyayı sarsacak şekilde üzerime boşalmıştı! Kanepeye uzandım, ilk seferini yeniden yaşadım.

Kalçalarıma sokuldu, onları açtı, bastırdı.

Ağzı açık öpücükler daha da yükseliyordu. Beni yalamadan hemen önce gözleri merakla açılmıştı. İlk tadıyla birlikte göz kapakları kapandı. O yaladıkça ben inledim.

Kendi kendine mırıldandı, "Buna asla doyamam." Sonra açgözlülükle beni dilemeye başladı. Sikini yastığa sürtüyor, hassas klitorisimi titreştirerek inliyordu. Boşalırdım, ahlaksızca onun ağzına doğru eğilirdim. Bittiğinde onu itmeye çalıştım ama o bileklerimi yakaladı. Alçak bir hırıltıyla orgazmımı yalayıp temizledi.

Çılgınca verdiğim tepkiyi hatırladığımda yanaklarım kızardı. Arkasına yaslanana kadar göğsünü ittim, sonra sikini yalayıp yuttum. Taşaklarını emdim, her yerini yaladım, o "Siktir, siktir!" diye homurdanırken ben de şaftının etrafında inledim. Bana demişti ki, "Al dölümü içine! İç onu, dushen'ka." Ben fışkırtma üstüne fışkırtma tüketirken bakışlarımız kilitlenmişti. O boşalmayı bitirdiğinde, daha fazlası için onu pompaladım. "Başka yok mu?" O bön bön bakarken ben dudak bük müştüm. Máximo shockeado.

"Fanteziden daha iyi," diye homurdandı nefesleri arasında. "Ve sana daha fazlasını vermek için sadece birkaç dakikaya ihtiyacım olacak. Beni doyumsuz yapıyorsun."

Aleti yeniden sertleşene kadar yavaşça öptüğümü hatırlıyorum. Sonra beni şezlonga geri itmiş, üzerime doğru gelmişti. Aletini bacaklarımın arasına yerleştirmiş, o inatçı etini Klitorisimi.

Fabrikanın kapanmasının eşiğindeydim, hiçbir şey umurumda değildi, hiçbir şey düşünmüyordum ama geliyordum.

Başım dönerken bana, "Seni böyle becermek istiyorum. Her şey masamda."

Sırtımı kamburlaştırarak siki için yalvardım, içine sokması için haykırdım.

Oh, yapmıştı. Prezervatifsiz.

Ses tonundaki merakı hatırladım: "Kukun"-itiş -"Çok ateşli oluyor!" Ben inlerken o da "Küçük bir demirhaneyi sikmek gibi" diye inledi.

Demek böyle olmuştu. Evet, hap kullanmadığımı ona daha önce söylemeliydim. Ama sanki ben

Bu konuda çok deneyimim var. Aslında, bu konuşmayı daha önce sadece bir kez, on yedi yaşındayken yapmıştım.

Sevastyan beni aramızdaki ilişkiyi konuşmak için oturtmuştu ama ben aptal ve sarhoştum - sadece şampanya değil, seks de içmiştim. Onu emme ihtimaliyle o kadar meşguldüm ki dikkatimi verememiştim.

Güvertede esen rüzgâr saçlarımı karıştırıyor ve tişörtümün üzerinden çakıllı meme uçlarımı sıyrıyordu. Sanki gece boyunca eğitilmişim gibi, aklıma hemen Sevastyan'ın onları emen ağzı geldi. Nasıl oluyordu da, o adamı hâlâ arzulayabiliyordum?

beni esir mi tutuyordu? Yumurtlamaya yakın olmalıydım, bu da kızgınlık döneminde olduğum anlamına geliyordu.

Bir duş daha alacaktım ve elimle rahatlayacaktım. İçeri döndüğümde, her adımda göğüslerim Tişörte doğru hareket ediyor, malzeme sert tepelerin üzerinden kayıyor.

Kanepede kaldı. Sehpanın üzerine eğilmiş, kağıtları karıştırıyordu. İçeri girdiğimde sustu, hiçbir şey söylemedi.

Muhteşem yüzüne bakmak bile nefesimin kesilmesine neden oldu. Sersemlemiş bir halde yanından geçip gittim. Yüz ifademde her ne gördüyse vücudu gerildi, burun delikleri açıldı.

Bakışlarımı kaçırdım, gözleriyle buluşamadım.

Karanlık bir kahkaha. "Şimdi kim yaptıklarımızı tekrarlıyor? Benim sertleştiğim kadar seni de ıslattı. Ama seni uyarıyorum küçük kız, beni düşünerek bile olsa kendini tatmin etme, yoksa sonuçları olur."

Onu düşünmek mi? Bu ne cüret!

"Benimleyken iki kurala uyacaksın. Yalan söylemeyeceksin ve kendine dokunmayacaksın. Benim eğlencem için sana emretmediğim sürece."

Etrafımda döndüm. "Ne ego ama! Başka bir adamı hayal etmediğimi nereden biliyorsun? Ortağımı mı? Ayrıca, bana 'hükmetmeye' çalışan herkesin başarısız olduğunu da bilmelisin.

sefilce." Yanından ayrıldım ve odama yöneldim.

Duşta, fantezilerimde onu görmeye devam ettim.
Haklıydı, eğer boşalırsam onu düşünerek boşalacaktım.
Reddettim!

Vücudumun ağrıyan tüm kısımlarını görmezden gelerek
yıkandım ve kurulandım.

Bir tişörtünü daha çaldım, sonra misafir yatağına
tırmanıp televizyonu açtım. İzlememin üzerinden yıllar
geçmiş olmasına rağmen, bir gecenin anıları geri
döndüğünde boş gözlerle ekrana baktım.

İçime boşılırken başını geriye atıp kükremesi.

Onun dölünün bağımlılık yapan tadı.

Amımı yalayışındaki o sahiplenici tavır, sanki biri en
sevdiği şeyi elinden almak üzereymiş ve bir daha geri
vermeyecekmiş gibi.

Bir lanetle şehvetime teslim oldum, elimi daldırırken
gömleği belime kadar sıyırdım. Duyduğumda parmaklarıma
doğru eğiliyordum: "Gerçekten ateşin var, değil mi?"

BÖLÜM 16

Mierda!

"Dayanamadın mı?" Yatağın üzerine diz çöktü ve bileğimi tuttu. "Eğer böyle bir ihtiyacın olursa beni çağır." Elimi ağzına götürüp orta ve işaret parmağımı dudaklarının arasına aldı.

Onları yalarken gözlerini kapattı. Ağzının her çekişini meme uçlarımda ve göbeğimde hissederek heyecandan titredim. Böyle boşalabilir miydim? Ona beni rahat bırakmasını, bunun anlaşmanın bir parçası olmadığını söylemek istedim. Ama o anılar

...

Islak parmaklarımı aldı ve bacaklarımin arasına götürdü. "Kendini okşa."

Gömleğini çıkarıp kot pantolonunun fermuarını açana kadar tereddüt ettim, aleti çelik gibi sert, gururla çıkıyordu. Ucu nemliydi, dilimle alay ediyordu.

Oyun bitti. Onu bir kez daha deneyimlemek zorundaydım. Parmaklarım meşguldü.

Çırılçıplak kaldığında, ben daha hızlı mastürbasyon yaparken o kalın shaftı kaldırmaya başladı. Büyük yumruğu. Kocaman siki.

"İzlemeyi seviyor musun?"

Nefes nefese başımı salladım.

"Sana daha sonra izin verebilirim. Şimdilik, senin tadına daha çok bakmak istiyorum." Ayak bileklerimden tutarak beni yatağa doğru çekti.

"Bacaklarını aç." Açtığımda gözlerini amıma dikti. "Bu

artık benim." Bakışlarımla buluştu ve bana "O benim. Tıpkı sana sahip olduğum gibi. Artık senin efendin benim, Katya."

Bu beni nasıl bu kadar tahrik edebilirdi? Bağımsızdım, sahiplenilmek üzere değildim-

Yüzünü bacaklarımın arasına gömdü ve dudaklarıma doğru inledi.

"Ruso!" Dizlerimin bağı çözülürken bile bakışlarım onun boyuna, o dolgun tepenin üzerinde parlayan boncuğa kilitlendi. "Benim de senin tadına ihtiyacım var."

"Beni emmek mi istiyorsun?" "Evet!"

Bir karanlık kahkaha daha. Üstümde diz çökmek için manevra yaptı ve aletini ağzıma doğrulttu.

Daha önce hiç altmış dokuz yapmamış olmama rağmen, hevesle dudaklarımı onun için ayırdım ve ucunu dilledim. Beni çok duygulu bir şekilde öpmeye devam etti, ama uzunluğunun herhangi birini almak için başımı kaldırmak zorunda kaldım. Neden bana daha fazlasını vermiyordu ki? "Más, Ruso."

"Daha önce hiç derin bir yarak almadığını söylemiştin," diye yalamalar arasında geveledi. "Fantezini mi istiyorsun?"

"Bilmiyorum. . . . Belki ben deneyebilirim?"

Beni bıraktı, sonra yatağın yanında durmak için hareket etti. Başım yatağın kenarından sarkana kadar beni bedenimden çekti.

şilte. Sonra üzerime çıktı ve başımı kaslı kalçalarının arasına yerleştirdi. Yatağın yüksekliğiyle birlikte, bu onun sikini ve ağır taşaklarını hemen üstüme koydu.

"Máxim?"

Şaftını açık dudaklarıma doğru yönlendirirken, "İtişlerim arasında nefes al" dedi.

Ne?

Sikini ağzıma soktu, sonra ellerini boynumun arkasında birleştirdi.

Oh! Bu pozisyonu biliyordum. Ivanna buna "boğaz çubuğu" demişti. Bu şekilde, aleti çok daha iyi bir açıyla içeri kayıyordu.

Daha önce hiç almadığım kadar derindi.

Ama taç çok ileri gittiğinde, bu his karşısında

gerildim ve geri çekildim. Bacaklarım savunmaya çekildi.

Dışarı çekti. "Rahatla, dushen'ka. Beni alabilirsin," dedi ve başparmağıyla yanağımlı okşadı.

Nedense bu rastgele dokunuş -son yirmi dört saatin tüm kirli seksinin ortasında- beni çok etkiledi.

Bir kez daha içeri girdiğinde vücuduma gevşemesini emrettim. "Güzel. İşte bu kadar." Çekildi. "Nefes al." Bir kez

Nefes aldı, yavaşça tekrar itti.

Bunu iki kez daha yaptık, elleri boynumu okşuyordu. Başparmakları boğazımı hafifçe ovuyor, beni yönlendiriyor, ikna ediyordu.

. taç derine inene kadar.

Ben yapıyordum! Bu yol çok daha kolaydı! Yoksa adam yüzünden miydi?

"Beni derin boğazlıyorsun, Katya." Sesi gururluydu, bu da aklımlı karıştırdı ve beni çılgınca tahrik etti. Onun etrafında inledim.

"Çok iyi alıyorum." Duruşunu genişleterek geri çekildi. "Nefes al."

İçime çektim, daha fazlası için açgözlüydüm. Bir sonraki hamlesinde onu daha da derinden yuttum, arkama uzanıp kışının kaslarını kavradım. Kısa süre sonra, onun hamleleri arasında mükemmel bir ritim yakalamıştık. ve nefeslerim, yine senkronize.

"Al onu ... al onu ... ne kadar iyi bir kız ..." O Bana öğretiyor, beni övüyordu ve ben onun için açlıktan ölüyordum. "Spermilerim doğrudan içine akacak."

Tekrar inledim.

"Bunu seviyorsun. İnlemelerini duyabildiğim gibi hissedebiliyorum da. Nefes al, bebeğim."

Ivanna'nın bana söylediği bir numarayı hayal meyal hatırladım.

bazı erkekler çıldırır. Boğazım Sevastyan'ı alırken ve ellerim kışını kavrarırken, parmaklarımı yanaklarının arasına daldırdım.

"Dushen'ka?" Boğuk bir sesle, "Bana kötölük mü yapacaksın?" dedi.

İşaret parmağımlı merkezinde dolaştırdım. İniltileri

eşliğinde, dürtükçe dürttüm.
İçine girdim-

"Uhhhn!" Güçlü kalçaları kulaklarımın etrafında titriyordu. "Ben hazır olmadan döllerimi alıyorsun!"

Tekrar inledim ve o da "Katya!" diye bağırdı. Dilime karşı şaftı pompalanmaya başladı. Bir hırıltıyla ağzımı sikti, içime kremse seller fışkırttı.

Başparmakları boğazıma boşalmasına yardım ederken içtim, boynumdaki tutuşu sahiplenici ama ... şefkatliydi.

Sonra son bir ürperti geldi. Son bir sıcak tohum fışkırması. Uzun, düzensiz bir inilti.

Ağzımdan çekildi ve yatağın diğer tarafına dönmek için uzaklaştı. Nefesleri arasında, "Şimdi sıra sende" dedi. Yine ayak bileğimden yakaladı ve beni kendisine doğru sürükledi. Eğildiğinde, sert nefes verişleri içimi ısıttı.

Çıkıntılı klitorisimi, şişmiş dudaklarımı ve aradaki hassas açıklığı. "Zaten eşiktesin. Beni derin boğazlamak amını daha da mı ıslattı? Ya da efendinin vücudunu keşfetmek hoşuna mı gitti? Gelmek için izin iste."

İhtiyacıma rağmen itaat etmeyecektim. "Gelebilir miyim?" -kendimi sunarak doğruldum- "söylemem gereken bu. Ama beni orgazm etmek istemiyor musun?"

Kalın aksanıyla, "Bunun için seni sonra cezalandıracağım. Bunu yapmamı istiyorsun, değil mi? Şimdilik o muhtaç küçük klitorisini yalayacağım." Diliyle vurdu, bir, iki, üç. ve doruğa ulaştığımda çığlık attım.

Sarmal gerginlik patladı. Çarşafı yumrukladım ve başımı salladım. Ağzı sıcak ve dili aç bir şekilde tekrar ve tekrar kasılmak için ağrıyan kedi. . . .

Beni öpmeye devam etti. Çok hassas! Çok fazla! Beni bırakmadan önce kalçalarımı çevirmek zorunda kaldım.

Yatağa oturdu ve beni kollarının arasına aldı. Dudaklarıma yapıştı, benim tadıma baktı, kendi tadına baktı, dillerimiz tembelce birbirine dolandı.

İkinci raunt için hazırdım ama o geri çekildi. O Sevgiyle bir bukleyi kulağımın arkasına sıkıştırdı ve iç çekmeme neden oldu. "Az önce bana sakso çektin ve fiyat konusunda pazarlık yapmadın. Sanırım benden hoşlanmaya başlıyorsun."

"Pendejo!" Kendimi onun kollarından kurtardım. "Bir 'bağış' sekmesi başlatayım mı?"

"Bésame el culo!" Hışım la banyoya girdim. İçeride, ben yansımama bakarak az önce olanları anlamaya çalıştım.

Bir erkeğin yanında hiç bu kadar güvende ya da daha ucuz hissetmemiştim. Nasıl bu kadar şefkatli, bu kadar övücü olabiliyordu? Sonra bu kadar acımasız? Onunla her şey aşırıydı. Zevk aşırıydı.

Aşk hayatım da öyle. İki sevgilim arasında, "Seni en kısa zamanda öldürmeyi planlıyorum "dan "Sana sahibim "e geçmiştim.

İkincisi beni delicesine tahrik etti. Neden? Neden? Neden mi?

Neden?

Göğsümde hastalıklı bir hisle, bana bu tutku ve yoğunluğu hissettirebilecek tek erkeğin Sevastyan olduğunu hissediyordum. Onunla geçirdiğim kısıtlı zamanda, belki de onun sik gibi yorumlarını görmezden gelmeli ve cinselliğimi keşfetmeliydim? Onun kalp durduran erotizmini olabildiğince deneyimlemeli miydim?

Bir ömür boyu sürecek.

Yıkandıktan sonra geri döndüm. Elinde parlak metal bir aletle yatakta çırılçıplak yatıyordu. "Sen Emrime karşı gelerek kendine dokundun ve izinsiz geldin."

Yutkundum. "Nedir o?"

"BDSM'ye inişin."

Bir adım geri gittim. "Canımı yakacaksın."

Bu onu kızdırdı. "Ben bir kadını incitecek bir adam değilim." "O zaman bu nedir?"

Ayağa kalktı, yaklaştı. "Bu bir bekaret kemeri. Gelmeni engellemek için."

"Şaka mı yapıyorsun?" Ne kadar arkaik! "Bunu öylece ortalıkta mı bıraktın?"

"Pek sayılmaz. Bir ortağın kurtulup kurtulmaması umurumda bile olmazdı. Ayrıca, hiçbir zaman bunun önemli olacağı kadar uzun süre biriyle birlikte olmazdım."

Parıldayan metal gözlerimi büyüledi. "Nereden aldın bunu?" Ve neden başka tarafa bakamıyordum? Intrigante. Çok ilgi çekici.

"Yapımcıdan. Acele bir sipariş."

"Neden ben?"

"Çünkü bedenim artık benim. Onu satın aldım ve yaptığın şey için ona borçluyum. Onun üzerinde kontrol istiyorum."

Sırtım duvarla buluştu. "Cinselliğim üzerindeki kontrolümü kastediyorsun."

Elini başımın üzerine koydu ve eğildi. "Evet." Ona kemeri nereye sokabileceğini söylemek üzereydim ki, "Beni bu derece kontrol ettiğine göre bu adil." dedi.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Beni bir bakışta sertleştiriyorsun ve daha önce hiç yapmadığım halde azgın bir delikanlı gibi dölleri akıtıyorsun. Bunu sen yapıyorsun.

Bana. Dakikalar önce, gözlerim yuvalarından fırlayana kadar boğazından aşağıya ateş ettim, ama yine de ..."

Çenesini geri tepen ereksiyonuna doğru salladı. "Neden ben de seni kontrol etmek istemeyeyim ki?"

İtirafı karşısında dudaklarım aralandı. Onu bu şekilde etkiliyordum. Beni. Dünyanın dört bir yanında pek çok kadın tanımış, onun kadar deneyimli bir adam bende özel bir şey bulmuştu.

Tıpkı ona yaptığım gibi.

"Bunu sana giydireceğim ve hoşuna gidecek."

Gözlerindeki hınzır vaat kalbimin heyecanla çarpmasına neden oldu. Sesi kendinden çok emin geliyordu, sanki Benimle ilgili bir şey, benim bilmediğim bir şey.

Aceleci bir risk/ödül değerlendirmesinden sonra, biraz denemeye karar verdim. Her zaman çıkarabilirdim.

"Benim için yayıl, dushen'ka," dedi beni çok iyi okuyarak.

Yüzüne bakarken kendimi bacaklarımı açarken buldum.

Kalçalarımın arasından geçirdiği kayış önden daha genişti, arkada G-string'e doğru daralıyordu. Dışı esnek olmayan metalle içten yastıklanan kemer klitorisimin üzerine oturdu, dudaklarımın bir kısmını açıkta bıraktı, sonra kayarak

yanaklarımın arasına. Kayışın her iki ucu da belimin etrafındaki metal bir çembere bağlandı. Ne kadar sıkı olduğuna, üzerime ne kadar kusursuz oturduğuna şaşırmıştım.

İçinden çıkamayacağımdan emin olmak için kemeri itip kaktı.

Ben itiraz edemeden, yan tarafa küçük bir asma kilit taktı.

"Seni şeytan, bana kilitleneceğini söylememiştin!"

"Anahtar da bende." İnce deri bir ipi boynuna doladı, anahtar göğsünün üzerinde sallanıyordu.

Kilidi ve anahtarı ne kadar seksi bulduğumu görünce sarsılarak nefesimi içime çektim. Bir araya getirildiğinde iç içe geçen iki kişilik erotik bir madalyon gibiydi.

Birdenbire deli gibi boşalmaya ihtiyacım oldu. Klitorisime erişimim engellendiğinde, tüm düşüncelerim anında vücudumun o bölgesine odaklandı.

"Orgazmlarının her biri bana ait, Katya. Onları sana istediğim gibi bahşedeceğim." Yatağa, benim yatağıma döndü, sonra yorganın altına uzandı.

"Geceyi benimle mi geçireceksin?"

Gözlerini açmadan, "Bu pazarlık konusu olamaz," dedi.

"Bunu sabaha kadar üzerimde tutmam mı gerekiyor?"

"Eğer çıkarmamı istiyorsan, beni ikna etmenin bir yolunu bulacağına eminim." Gülerek, "İyi uykular." dedi.

BÖLÜM 17

Nefesleri derinleşip eşitlendiğinde -uykusuzluk, kırım-
avuçlarımı kemerin ön tarafına koydum ve salladım,
Sürtünme için çaresizdim. Basınçta sadece hafif bir
artış hissettim, boşalmak için yeterli değildi.

Vücudundan sıcaklık yayılıyor, kokusu beni sarhoş
ediyordu. Boynundaki deri ip beni öylesine azdırmıştı ki,
amım kafesinde titriyordu. Bu-agoni! Önüme döndüm, yatağı
gıcırdatarak bir iniltiyi bastırdım.

Sonunda hüsrana uğramış bir bitkinlikle kendimden
geçtiğimde, Rus'un cızırtılı rüyaları bana daha da eziyet etti.
Sürekli

Beni ilk kez yaladığında gözlerindeki o kaybolmuş bakışı
görmek. Boyunu o kadar derine aldığımda onun boğuk övgü
sözlerini duymaya devam ettim.

Şafaktan sonra klitorisim zonklayarak uyandım, meme
uçlarım çarşafa ok gibi saplanmıştı. Ve hemen yanımda bir
erkek cömertliği vardı. Neredeyse bir buçuk metre
uzunluğunda kas, güç ve gizli cinsellik.

Gece boyunca ön tarafına dönmüş, bir dizini yukarı
çekmişti. Alt dudağımı ısırarak yorganı üzerinden çektim.
Tahmin ettiğim gibi, sırtındaki yara izlerine alışmaya
başlamıştım ama geri kalanına değil. Kıçını görünce inledim.
Yanlarında keskin girintiler olan sert kaslar. Şaftı arkaya
bakacak şekilde yatıyordu. Ağır testisleri sıcak ve rahatlamış
görünüyordu.

Ağız sulandırıcı. Onu mümkün olduğunca çok deneyimlemem gerekip gerekmediğini merak ediyordum. Onu böyle görünce, cevabı çok açık buldum. Tabii ki yapmalıydım. Neden böyle bir soru vardı ki?

Bacaklarının arasına kaydım. Avuçlarımı kıkına koyarak dilimi sikinin sert başının üzerinde gezdirmek için eğildim. Bir iniltiyle uyandı. Yarık ön spermle doluydu, ben de onu yaladım. Başka bir boncuk belirdi; más para mí.

Dönmek zorunda kalana kadar aleti sertleşti. "Hangi kişiliğinizi daha çok sevdiğimi bilemiyorum; pençelerini çıkaran ateşli Kedi'yi mi, yoksa ödül olarak sikimi kucaklayabilmek için bacaklarımın arasına giren tatlı Katya'yı mı?"

Dizlerimin üzerinde doğruldum, utanmadan göğüslerimi okşuyordum. "Buna daha fazla dayanamayacağım, Máxim."

"O zaman tebrikler, dilin seni serbest bırakmam için beni baştan çıkardı." Anahtarını çıkardı, beni öyle bir şehvetle açtı ki beklentisiyle nefesim kesildi. Sırf o ilkel, erkeksi bakışı görmek için bunca saat acı çekmeye razı olabilirdim. Beni çözdüğünde, ihtiyaçtan zangır zangır titriyordum.

Bir kez daha arkasına yaslandı, yüz ifadesi niyetle doluydu. "Sür beni." Rus, peşinde olduğu şeye çok odaklanmış görünüyordu.

Rahatlayarak iç çektim. Mutlulukla. Ama sikine sarılmak için hareket ettiğimde, "Henüz içine giremem. "Henüz içine giremem.

"Bu geceye kadar daha fazla 'güçlü' sikişmem lazım."

Bunu ona doktor mu söylemişti? Peki neye binmem gerekiyordu?

Kalçalarımın tuttu ve beni yüzüne doğru çekti. "Oh!"

Büyük elleriyle göğüslerimi örtmek için uzandı, parmakları hassas meme uçlarımı çimdikledi. "Nerenin acıdığını göster bana."

Bir iniltiyle ellerimi aşağı indirdim ve amımı ağzının üzerine yaydım. Bu benim cezamın bir parçasıydı. Onu "kandırmak" mı? Más, gracias.

Yüzünü kalçalarım sürerek sabahki kirli sakalıyla beni aşındırdı. Parmaklarımı oynattı, kendi parmaklarıyla değiştirdi.

Beni sonuna kadar açtı. Aç bakışlarını içimde hissettim. "Buran ağrıyor mu?" Giriş yerimin kenarını yaladı.

Neredeyse patlayacaktım. "Ah! Evet, Ruso! Mmm!" Elimin arkasına karşı inledim.

"Peki ya burası?" Güçlü dili zonklayan klitorisimin üzerinde gezindi.

"Oh-Dios-mío!" Sırtımı dikleştirdim.

Durakladı, bir karar verecekmiş gibi görünüyordu. Hiçbir uyarıda bulunmadan klitorisimi dudaklarının arasına aldı.

Gözlerim şaşkınlıkla açıldı, ciğerlerim bir çığlıkla boşaldı. "Máxim! Geliyorum!" O tomurcuğumu çekiştirip beni emerken, kendimi tamamen bırakmış bir halde saçlarını kavradım. Ağzı acımasızdı. Bir gecelik işkenceden sonra, yüzünün üstünde akılsızca kıvrandım.

Tekrar ve tekrar ve tekrar.

İçimdeki tüm iniltileri çıkardıktan sonra ayağa kalkmaya çalıştım ama beni sıkıca tuttu ve orgazmımı yaladı.

"Hayır, bırak beni!" O ziyafet çekerken kalçalarım başının etrafında titriyordu. "Çok fazla!"

Çığlıklarımı duymazdan geldi. Sanki zevkten kıvranıyormuş gibi gözleri kapandı, göğsünden bir hırıltı yükseldi. Sonra bir çılgınlıkla beni başka bir doruğa doğru zorlamaya başladı. Dişlerinin bir sıyrığı . . .

"Çok fazla!" Kaçmak için mücadele ederek yatak başlığını tırmaladım.

Güçlü kolları kalçalarımın üzerinde kıvrıldı ve beni kendisine doğru sıkıştırdı. Amımı ağzına kilitledikten sonra dilini sertleştirdi ve beni onunla becerdi.

"Ahh!" Çaresiz, teslim oldum, sıcak dilini ağzına almak için girişimi ağzına yerleştirdim. Kolları, sanki kendini unutmuş gibi kalçalarımı çok sert bir şekilde sıktı. Bana karşı tepkisini kontrol edemediği düşüncesi ihtiyacımı daha da artırdı.

"Beni tekrar boşaltacaksın, Ruso. Durduramıyorum."
Duygular beni sardı. Amıma karşı hırıltısının gürültüsü.
Güçlü dili içime giriyor
tekrar ve tekrar. Savunmasız dudaklarıma karşı kirli
sakalının ısırtığı. "Beni boşalt, beni ... o kadar çok iste ki!"

İlkinden bile daha güçlü olan bu doruk noktası
beni boğdu. Diline karşı erirken yüzünü sıkıca kavradım ve
etimi diline sürtmeye başladım.

Sarsıntılar azalınca yalvardım, "Lütfen, Máxim, artık yok.
Por favor."

Beni serbest bıraktı. Kemiksiz bir şekilde yan tarafıma
yuvarlandım. Derin nefesler alarak kalçalarını salladı,
kabarmış siki havaya kalktı. "Beni izlemek mi istedin?" O
aldı

damarlı şaftı avucunun içine aldı ve mastürbasyon yapmaya
başladı.

Tadıma bakmak için dudaklarını yalayarak kendini kaldırdı,
pazuları şişiyor, ağır taşakları her vuruşta zıplıyordu.

Yanına kıvrıldım, ön sıradan izlemek için yüzümü gövdesine
dayadım. Daha önce orgazm olmak için mastürbasyon yapan
bir erkek görmemiştim.

Kenara yaklaştığında dizleri yukarı doğru çekildi. Terden
nemlenmiş teninin altında gövde kasları dalgalanıyordu.
"Tabii üzerine boşalmamı istemiyorsan. "Ağzını sikimin
başının üzerine kaydır."

Yavaşladım ve dudaklarımı tepesinin etrafına sardım.
Tırnaklarım kalçalarına batarken, o pompalarken ben de
emiyordum.

"Benim güzel kızım her damlasını alacak mı?" Ben de
inleyerek onayladım.

"Spermlerimi içine boşaltacağım. Seni her yönden
dolduracağım." Boşta kalan eliyle başımın arkasını avuçladı,
boşalması için beni sabit tuttu -sanki
Aklını başına topla ve kaç.

Kafasından sesler çıkararak, "Tatlı amını ağzıma
dayadığında, sikim neredeyse o anda patlayacaktı. Dilime
yapıştın, değil mi?
Katya mı? Sadece beni delirtmek için. Üzerine boşalana
kadar sürdürün."

Tacın etrafında inledim. Hakkında okuduğum bir şeyi denemek isteyerek dilimi düzelttim ve ucunu yarığına daldırdım. Boncuklanmadan önce ön sperminin tadına baktım.

"Ah! Bekleyemiyor musun? Sürüyorsun beni lanet olası Çılgın!" Şaftını aç dudaklarımın arasına, meşgul dilime doğru itti. "İç beni, Katya!" diye bağırdı. Topuklarını şilteye gömdü, patlarken sırtı eğildi. "Al onu ... al onu ..."

Onun ikramını içtim, benimkini yaladığı gibi onunkini de açgözlülükle tükettim. Tekrar ve tekrar ve tekrar . . .

Titremeleri hafifledikçe Rusça kelimeler mırıldandı. Beni çektiğinde, dudaklarım o kadar çok emilmişti ki, bir patlama sesi çıkardılar.

"Bunu duyacağımı hiç düşünmemiştim." Beni göğsüne doğru çekerken gergin bir kahkaha attı. "Sikime bu kadar açgözlü bir kadına sahip olacağımı hiç düşünmemiştim, hala emen ağzını üzerimden çekmem gerekecekti."

Bir kolunu boynuma dolayarak beni kendisine hapsetti. Diğer kolu yüzünün üzerindeydi, kalbi kulağıma çarpıyordu.

Bana hâlâ kızgınsa neden bunları, o cinsel şeyleri itiraf etsin ki? Belki de kendine engel olamıyordu. Ya da belki de bir gece önce olduğumuz yere geri dönüyorduk?

Bu düşünce aklına gelir gelmez beni üzerinden kaldırdı. Beni çarşafların arasında bırakarak arkasına bakmadan ayağa kalktı.

Duş almış, tıraş olmuş ve beline bir havlu sarmış olarak döndüğünde hâlâ şaşkınlık içinde oturuyordum.

"Her ne kadar akşam yemeğini ve kahvaltını -doğrudan musluktan- sana yedirmekten keyif alsam da, gerçek yemek yemen gerekiyor."

Ona ters ters baktım. "Ve şimdi tekrar bir pisliğe dönüşüyorsun. Seninle her şey balkabağı ve at arabası, Ruso. Seni kandırmak için yola çıkmadığıma ikna etmek için ne yapmam gerekecek? Çocuk sahibi olmakla ilgilenmiyorum, ne senin ne de bir başkasının.

Yıllar ve yıllar boyunca. Belki senin yaşına kadar yaşarsam o zaman düşünürüm."

"Yani tam zamanlama tesadüf müydü?"

"Beni aradın, gelmem için zorladın!"

"Ve sen benim zayıflığımdan faydalandın! Birçok müşteriden sadece biri olduğumu biliyorum. Benimle geçirdiğin gece de onlardan sadece biriydi. Ama bu kadar dikkatsiz olduğuna inanmamı mı istiyorsun? Bu senin geçim kaynağınken?"

Öyle olmadığını haykırmak istedim. Yine de kabul etmemiş miydim

Onunla iki ücretli randevu mu? "Ve bu senin hayatın! Senin gibi birinden çocuk sahibi olduğum gün. . ." Sözümü kestim. "O gün asla gelmeyecek. Tüm servetinin sorunu, Sevastyan, senin de onunla birlikte geliyor olman."

"Onu başka bir yere sat. Ben zengin ve yakışıklı bir erkeğim. Zaten sikimin bağımlısısın."

"Belki de öyleyim. Ama bu hayatımın sonuna kadar sana bağlı kalmak istediğim anlamına gelmiyor." Öfkem kırmızı çizgiye yaklaşmıştı. "Ve neden hakkında bu kadar kötü düşündüğün bir kadının yakınında olmak isteyesin ki? Beni bir bebeği - bir bebeği - maaş günü olarak kullanmakla suçluyorsun."

"Belki de yaralı olduğum kadar hilekâr bir kadını hak ediyordumdur.

Belki seni sonsuza dek tutarım. Sen benim kölem olursun, ben de senin efendin olurum. En azından seninle işim bitene kadar."

"En tus sueños, you paranoid prick!" Rüyanda görürsün!

Sinirli bir ses çıkardı. "Bu kadar paranoyak olmak istediğimi mi sanıyorsun? Bu kadar bıkkın?" Sesi her kelimeyle birlikte yükseliyor, neredeyse bağırıyordu.

"Herkesin benden bir şey istediğini bilmenin ne kadar sinir bozucu olduğunu biliyor musun?

Ve ben kimseye güvenemez miyim?"

"En serio? Herkes herkesten bir şey istiyor!" Ben de bağırdım. "Dünya böyle işliyor! Güvenmeme konusunda eşsiz olduğunu mu sanıyorsun? Ben kimseye güvenmem! Seni zavallı küçük zengin çocuk, zengin olduğun için daha

fazla sorunun yok, sadece farklı sorunların var!"

"Senin benimkine denk ne sorunun var? Genç ve güzelsin. Yaşamak için emiyor ve sikişiyorsun. Zorlanıyor musun

randevularınızda hangi okeyi süreceğinizi kendiniz mi seçiyorsunuz?" "Hiçbir fikrin yok! No tiene idea!"

"Anlat bana!"

Sustur onu, Cat! "Sırlarımı alamazsın! Benden hiçbir şey hak etmiyorsun, hele bir çocuğu hiç!"

"Hayır mı? O zaman senin hakkında bildiğim tek şey, sahip olduğunu düşündüğün sorunları vücudunu satarak çözmeye karar verdiğin. Bravo. Harika bir fikir."

Çenem gevşedi. "Hipócrita! Tüm sektörü sakinle ayakta tutmuşken bana eskortluk hakkında bok mu atacaksın? Bebeğim, sana arz ve talep kanununu öğretmeme gerek var mı?"

"Kötü alışkanlıkları olan bir adam olduğumu biliyorum, ama sen yeterince gençsin.

." Avucunu yüzünde gezdirdi. "Başka bir iş bulabilirdin. Burs ya da kredi için başvurabilir, okula gidebilirdin. Amerika öğrenci kredilerinin ülkesi! Eğer paraya ihtiyacın varsa Para biriktirene kadar bir akrabanızdan ya da arkadaşınızdan ödünç aldınız. Kendini satmaktan başka her şey!"

"İnanılmaz. Beni çözdüğünü sanıyorsun."

"Vücudunu kaç erkek tanıdı? Yüz mü? İki yüz mü? Bin mi? Biri olmalı alternatif."

Şaşırmış gibi yaptım. "Neden, kancaya alternatifleri hiç araştırmadım ki!" Bakışlarıma devam ederek, "Bu da nereden çıktı?" diye sordum. Bunu ben ortaya atmış değilim. sen."

"Hayır, sen bana babalık oyunu oynadın!"

"Beni neden burada tuttuğunuzu biliyorum ve bunun tuzağa düşürmekle hiçbir ilgisi yok. Bu suçlamayı uydurabildiğin için ne kadar şanslısın. Zevkiniz için beni burada tutmak için her şeyi yaparsınız. Özellikle de benim için."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Eskortlar tuttunuz ve senaryonuzu yazdırdınız çünkü başka birine dokunmak istemediniz. Kadınların üzerinde kırpıcı kullanmazsın.

Çünkü kırbalandınız; bunu dokunmaktan kaçınmak için yapıyorsunuz

onları." Çenesindeki kas kıpırdadı. Bingo. "Ama sonra ben geldim, vücudunun her yerine tırmandım ve sen buna tahammül edebildin. Hatta hoşuna bile gitti. Ben senin için eşsizim. Benimle ilgili bir şey sikini kuzeye çevirdi. Beni benim seni istediğimden daha çok istemene şaşmamalı, senin için başka kimsenin yapamayacağı şeyler yapıyorum."

Bana doğru geldi ve eliyle enseme sıktı. Gözlerindeki ateşli bakış beni korkutmalıydı.

Yine de bir an bile kendimi tehdit altında hissetmedim. "Bunu inkar mı ediyorsun, Ruso?"

"Bilmiyorum. Sana ilk yaklaştığım andan itibaren boku yediğimi biliyordum." Beni daha sıkı kavradı. "Burnunda çiller olduğunu ve gözlerinin yeni bozuk para renginde olduğunu gördüm. Zevkin kendisi gibi kokuyordun."

Bir nefes verdim.

Elini bıraktı. "Bu yüzden bunu sallayana kadar seni istediğim gibi tutacağım." Çünkü elbette sallayacaktı. "Beni avucunun içine aldığını sanıyorsan yanılıyorsun."

Elimden geldiğince sert bir sesle, "Talep ettiğin bir şeyin arzını kontrol eden bir tekelim var. Yani aslında, seni taşaklarından yakaladım! Oh, querido, avucumdaki ağırlık ellerimi yoruyor."

"Seninle işim bitecek," diye yemin etti Sevastyan. "Sadece zaman ver."

BÖLÜM 18

Kavgamızdan sonra güvertede radyonun sesini açtım ve mayomla -daha doğrusu tangamla- havuza girdim.

Yeni yıkanmış küçük bir otel çantasında bulmuştum. İpeğin önü düzdü ve mayo altı olarak kullanılabilirdi. Üstü yok muydu? Avrupalıymışım gibi davranırdım.

Bir saatten fazla tur yüzdüm. Günlük koşuşturma, yerleri fırçalama ve şehrin diğer ucundaki otobüslere yetişme çabalarım olmadan çok fazla enerjim vardı.

Ayrıca dört numaralı kural: Yumuşamama izin veremezdim. Yeni bir şehirde yeniden başlamak her zaman zor olmuştur. Hazır olurdum.

Ne yazık ki hâlâ tahrik olmuştum, bu da meme uçlarımın sertleştiği anlamına geliyordu. Mayo olmadan, su beni daha da azdırdı ve heyecanlandırdı. Kısır bir döngü.

Sevastyan havuz güvertesinde gezinirken, "Tüm şeker babaların için formunu koru," diye gözlemledi. Gıcır gıcır kömür grisi bir takım elbise giymiş, yüzünde de şöyle bir ifade vardı: İncelediğim her şeye hükmederim. "Takdire şayan." Su geçirmez uzaktan kumandayla müzik setinin sesini kısıtı.

"Kim bilir benimle ne zaman işin bitecek?" Suya bastım. "Beni bugün babalarımın geri atabilirsin, onların çılgın, pençeli pençelerine."

Çenesi sıkıştı, kasları titriyordu. Kiskandın mı Ruso? "Ben gidiyorum, akşam yemeğine kadar dönmeyeceğim."

"Bütün gün ne yapmam gerekiyor?"

"Senin cezan için yapabileceğim pek çok şeyi düşün."

"Gulag bir seçenek mi? Pussy Riot'u tuttukları yer olabilir mi? Efendim, Gulag'a nakledilmek istiyorum, lütfen."

Bunu görmezden gelerek, "Ben gittiğimde emrime karşı gelip kendine dokunacak mısın?" dedi.

Mastürbasyon yapar mıydım? Bütün gece kemerden bahsetmiyorum bile, bu sabahki dehşet verici oral seksten hazır olduğum gibi mi? Ve sonra dikkatimi dağıtacak hiçbir şey yokken?

Evet.

Gözlerinde o hınzır parıltı vardı. Ve heyecandan kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. İkimiz de kendimi bırakacağımı biliyorduk ama o kemerden kaçmak için yalan söyleyeceğimi sanıyordu.

Bekâret beni çıldırtmış olsa da, onu yeniden arzulamaya başlamıştım bile. Beni içeri kilitlediğinde ve beni serbest bıraktığında gözlerindeki cinsel heyecanı arzuluyordum.

Bu bana eziyet edebilirdi, ama ona da eziyet edeceğine inanıyordum. Rus'un bütün gün "sahip olduğu" kadını, kapana kısılmış ve iffet içinde hasret bıraktığı sevgilisini takıntı haline getireceğinden şüpheleniyordum.

İlk sevgilisi.

Deri kurşun bu güçlü adamın boynunu saracaktı - sanki ona bir tasma takmışım gibi. Metal anahtar göğsünü dağılayacaktı.

Bunu aklımda tutarak çenemi kaldırdım ve "Günü rahatça kendimi parmaklayarak geçirmeyi planlıyorum" dedim.

Máximo şok geçirdi. Yumrukları sıkıldı, burun delikleri açıldı, gözleri ... sevindi.

Az önce Rus'u çok mutlu bir adam yapmıştım.

"Seni küçük cadı!"

"Seni lanet şeytan!"

Sevastyan sadece iki saat sonra döndüğünde, birbirimizi yakalama telaşımızla çarpıştık, öpüştük, ikimiz de

Elbiselerini kapıyordu.

Gitmeden önce kemerimin kayışına kısa, şişman bir dildo eklemişti. Beni boşaltacak kadar derine inmiyordu, sadece beni çıldırtacak kadar uzağa gidiyordu.

Dudaklarıma karşı, "Bundan başka bir şey düşünemedim," diye ısırıldı.

"O dildonun bana neler yapabileceği konusunda beni uyarmadın!" "Lanet toplantılarımı kısa kes." Aksanı daha kalındı

daha önce hiç duymadığım kadar. Ayakkabılarını tekmeleyerek çıkardı. Çoraplarını çekiştirdiğinde neredeyse kravatıyla boğacaktım onu. "Acı içinde yatağında yuvarlandım, kendime gelmeye çalıştım. meme uçlarımı çimdikliyor."

Alt dudağımı emerken inledi. "Neredeyse bir tuvalet kabininde mastürbasyon yapıyordum."

"Bir saat boyunca yastığını becerdim."

"Siktir!" Gömleğini kafasına geçirerek, "Lanet olası pantolonumu çıkar!" diye emretti. Pantolonunu bacaklarından aşağı çekti. Gri boxer külotunun üzerindeki ıslak halkayı gördüğümde ürperdim, onları da aşağı çekerek.

Çıplaktı, anahtarı aldı ve titreyen bedenime uzandı.

Kilidimi açtıktan sonra dildoyu

içime girdi, sonra kemeri yatağa fırlattı. Parmaklarım ağrıyan amıma doğru uçtu; onunki de öyle. Bakışlarımız buluştu, ikimiz de

ne kadar ıslak ve şişmiş olduğumu görünce hayrete düştüm.

Titreyen elini ağzına götürdü. Parmaklarını yalarken siki nabız gibi atıyor, kendi kendine sallanıyor, alevlenen dudaklarımı zorluyordu. Başındaki nem kayganlaşmıştı. Ona doğru uzandım, başparmağımla ovuyordum.

"Cadı." Parmakları ikinci bir yardım için geri döndü.

"Şeytan," diye nefes nefese kaldım.

"Bana sahiplenilmeye ihtiyacın olmadığını söyle."

"Yapar yapmaz. Kilidini takmıştım. Ama anahtarımı taktın, değil mi? Bugün kaç kere dokundun ona?" Aletini tuttum ve

onu yatağa götürdüm.
onu heyecanlandırdı.

Ama sonra büyük elleri beni yerden kaldırmak için kalçalarımı kavradı. Sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni yatağın üzerine fırlattı. Yatağın yanında durarak ayak bileklerimden tuttu ve kığım yatağın kenarına gelene kadar beni kendine doğru çekti. "Benim için yayıl."

Dizlerimi yukarı çektim ve genişçe açtım. Ellerimi Bacaklarımın arasına daldı, soğuk hava içimi gıcıklayana kadar parmaklarım dudaklarımı ayırdı. "Olmak istediğin yer burası mı, querido?"

İhtiyaçtan ürperdi ve sesi alçalarak, "Amin krasavitza. Çok güzel. Bana tamamen benim olduğunu söyle."

Nefesimi tutamadım. "Hepsi senin." Sikişinin başını açıklığıma yerleştirdiğinde inledim.

Taç dürttüğünde, ucunda dalgalandım. Böyle boşalabilirdim. Birkaç saniye içinde boşalacaktım. İşkence görmüştüm, seks için çıldırmıştım. Onun siki yırtılıyor, zonkluyor ve zevk almaya hazırdı - bu yapay penisle karşılaştırıldığında cennet gibiydi. "Beni bekletme, Ruso!"

"Benim için göğüslerinle oyna. O dolgun meme uçlarını biraz daha çimdikle."

Göğüslerimi avuçladım, hassas meme uçlarımı çimdikledim, kendi dokunuşumla eğildim.

Beni çılgına çeviren o hırıltılı sesi çıkardı. "Şu haline bak." Kapüşonlu bakışları üzerimde gezindi. "Böyle bir şey yok vücudunuz gibi bir şey." İri ellerini ayak bileklerime kenetledi ve düz bacaklarımı V şeklinde kaldırdı. Yüzünü baldırlarımda gezdirdi, sonra iç ayak bileğimi öptü.

Hayretle inledim, oradaki derinin bu kadar hassas olduğunu hiç bilmiyordum.

Sonra bacaklarını büktü, sanki bir şey kaldıracakmış ya da her zamankinden daha büyük bir güçle içime girecekmiş gibi.

Yutkundum. "Beni tüm gücünle becerecek misin?" Beklenti ayak parmaklarımın kıvrılmasına neden oldu.

"Alacağım. Ve sen de bunu alacaksın." İri vücudu öne doğru fırladı ve sikini kabzasına kadar içime soktu.

"Uhhhn!"

"Ah, Máxim!" diye bağırdım.

"Bebeğim?" diye inledi. "Şimdiden mi?"

Zevk içimde patladığında, çığlığım bir çığlığa dönüştü.

"Aman Tanrım!" İçimdeki derin sarsıntılar onu sıktı.

"Seni hissediyorum!" Dişlerini gıcırdattı. "Seni takip etmek üzereyim." İlerlemeyi bıraktı, onun yerine bacaklarımın arasında sürtünerek sikini karıştırdı.

Ben inleyip kıvranırken, o benim için her dalgayı çekti ve beni tekrar tekrar uçurdu. Yavaşça aşağı indim. Ağırlaşmış gözlerle, onun boşalmasını engellemeye çalışmasını izledim.

Kasları dalgalandı, ayak bileklerimi kavrayışı daraldı.

"Boşaldığında, o kavrayışa doğru itmem gerekiyor. . ."

Sanki bundan bahsetmek bile onu azdıracakmış gibi sözünü kesti. Ürperdi ve nemlenen gövdesi kalçalarımın arkasına doğru esnedi.

Başını sertçe salladı. Kontrolünü yeniden kazanana kadar gergin anlar geçti. Menisini neredeyse hissettiğime yemin edebilirim.

Uzunluğundan aşağı doğru iniyordu.

"İzin istemedin, Katya." Kolunu bacaklarıma dolayarak bacaklarımı birleştirdi. Amım onun sikiyle aynı hizaya gelene kadar beni kaldırdı. Sadece omuzlarım ve başım yatağa değiyordu.

Beni istediği gibi konumlandığında, shaftını ucuna kadar çekti, sonra tüm vücudunu kullanarak tekrar içeri soktu. Tekrar. Ve tekrar tekrar. Kasıkları her saldırıda kalkık kıcımlı tokatlıyordu.

Başıma kan hücum etti, kollarım geriye düştü. Orada yatmaktan ve onun arzularına katlanmaktan başka bir şey yapamıyordum. Sadece almak, kabul etmek ve hissetmek. Tüylerim diken diken oldu ve coşkuyla geriye doğru uzandım.

"Gülümsüyorsun güzelim. Sikişmekten zevk alıyor musun?" Kalçaları bir piston gibiydi! "Sikim seni mutlu ediyor mu?"

"Evet" diye inledim. Hareket ve benim çaresizliğim, onun yoğunluğu ve kaslarının çalıştığını görmek- hepsi bir arada beni eşiğe getirmek için. Onun hareketlerine boyun eğerek orgazmımı hızlandırmaya çalıştım.

"Yine gelmek üzere misin? Benden izin iste, Katya!"

Başımı salladım. "Hayır!"

Acımasız bir itiş kakışla, "Bana şu lanet soruyu sor!" diye emretti.

"Soracağım, soracağım. Bugün o anahtara kaç kez dokundun?"

"İtaatsiz cadı!" Beni cezalandırmak için bacaklarımın üzerine çıktı ve bana şimdiye kadarki en sert darbesini indirdi.

"MÁXIM!" Uçurumun kenarına savruldum. Beyaz-sıcak mutluluk

Beni paramparça etti, vücudumun her santimine yayıldı. Her spazmda amım onun shaftının etrafında sarsılıyordu, Onu bir kez daha zevkimi takip etmeye çağırıyorum.

"AHH! Benden sıkıyorsun! Bu sefer sana karşı koyamıyorum! Onu benden alacaksın-"

Sırtını sertçe eğdi, gövde kasları gerildi. "Katya!" diye bağırarak için başını geriye attı.

Sperm o kadar güçlü bir şekilde kılıfıma fıskırdı ki inledim; sıvı ısı onu bir merhem gibi yıkadı. Onun şiddetini izledim sancılar çekiyordu, vücudunun yontulmuş düzlemleri, o kırbaç tendonları tarafından büyülenmişti. Göğsünden çıkan boğuk sesler duvarlarda gümbürdüyordu.

Az önce olanlardan dolayı sarsılmış bir halde ona baktım ve adını söyledim.

Ama orgazmlarımız yatıştığında, tekrar hareket etmeye başladı, karışan döllерimizin içine dalarken hala dikti. Daha yeni ısınmaya başlamıştı.

Vücudunun ağırlığını üzerime vererek dizlerimi göğsüme bastırdı. Bakışlarını benimkilere dikerek şöyle dedi: "Ben sürekli o tuşa dokundu."

BÖLÜM 19

Lüks hapsimin beşinci gününde, otel temizlikçisi kız İvanna'dan bir kullan-at telefon getirdi. Neyse ki Sevastyan iş için uzaktaydı.

Hemen İvanna'yı aradım. "Seni öpebilirim!"

"Yani bu doğru mu? Sevastyan arama yapmana izin vermiyor mu?" "Beni esir tutuyor." Kalıcı bir kalemle Çalışma odasındaki lavabonun üstündeki aynaya, hapishanedeki günleri sayar gibi beş çizik atmıştım. Sevastyan çok kızmıştı: "Başka kadınlar senin yerinde olmak için pozisyon alın!"

Tişört giymiş, yapacak hiçbir şeyi olmayan ve bekarete kilitlenmiş bir halde mi?

Bu sabah beni yine kemere bağladı. Sonra bana tüm toplantılarını bitireceğine ve gün batımından önce dönmeyeceğine dair güvence vermişti. Konuşurken bile boynundaki anahtarı parmakladığını fark etmemişti.

İvanna, "Hapsedilmenize neden olacak ne oldu?" diye sordu.

"O tamamen paranoyak! Hamile kalarak onu tuzağa düşürmeye çalıştığımı düşünüyor." Hâlâ öyle düşünüyordu.

"Neden?"

Boğazımı temizledim. "Çünkü ben yumurtlamaya yakinken korunmasız seks yaptık ve ben doğum kontrol hapi kullanmıyorum. Henüz. Kabul ediyorum, kulağa kötü geliyor ama asla kimseyi tuzağa düşürmem. Daha önce hiç o kadar çok şampanya içmemiştim.

çılgın sarhoş." Şakaklarımı ovuşturdum. "Ona özellikle içime boşalabileceğini söylemedim ama boşalamayacağını da söylemedim."

"Sorun değil, Cat. 'Yanlışlıkla' prezervatifi kırılan birçok eskort arkadaşım var - müşterinin prezervatif paketlerinden bir iğne geçirdikten sonra."

"En serio? Bu iğrenç."

"Pek sık rastlanan bir durum değil ama benim yaşıma geldiğinizde ve sadece iki ya da üç güzel yılınız kaldığını fark ettiğinizde Sanki ticaret okuluna gidiyormuşum ya da para biriktiriyormuşum gibi değil.

Emeklilik maaşı. Zengin bir adamla evlenmezsem, ailemi buraya getirmek yerine birikimlerimle geçinmek zorunda kalacağım."

Yine de ağzım açık kaldı. "Bunu yapar mıydın? Bir adamı tuzağa düşürür müydün?" "Eğer şartlar uygun olsaydı."

"Hayır, yapmazsın. Böyle söyleme!"

"Beni yargılama, Cat. Yoksulluk içinde yaşayan on yedi yaşında bir kız kardeşim ve hasta bir annem var. gece silah sesleriyle. Onlar için her şeyi yaparım. Bir adamı tuzağa düşürmek mi? Bir kalp atışında. Sevdiklerin için ne yapmazsın?"

Nefes verdim. "Eleştirdiğim için özür dilerim. Yargılayıcı." Bir keresinde bir tişörtte okumuştum: En yargılayıcı insanlar

en azını yaşadı. "Ama kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ben preñada."

"Bu hala bir seçenek, biliyorsun. Her zaman gelecek ay var."

Bu fikir midemi bulandırdı. "Ivanna, hamile olabileceğimi düşündüğümde sanki biri boğazıma yumruk atmış gibi hissettim.

Başkalarının önünde asla ağlamam ama ağlamak üzereydim. Ağlamaya devam ettim.

"Ertesi gün hapi, dua gibi ertesi gün hapi."

"Yani bu şekilde mi hitap ettiniz?"

"Hayır, bir doktor bana iğne yapmaya ve RİA takmaya geldi - gerçekten ama gerçekten emin olmak için. Her

yöntemin yüzde doksan küsur kesinliğı var. Bu ikisini
toplayınca eşittir: paranoyak bir Rus. Yine de rahatlamıştım.
Hamile kalmak

yapabileceğim en aptalca şeylerden biri olurdu. Sevastyan benim aptal olduğumu düşünüyor olmalı."

Savunmaya geçerek dizlerimi göğsüme çektim. Nedense buna inanmaması benim için çok önemliydi.

"Neden yapmasın ki? Yabancı bir adamla şişelerce alkol içtim ve gardımı indirdim. Ben asla gardımı düşürmedim. Bir daha da bırakmayacağım."

"Görünüşe göre o da gardını indirmiş. Neden bu kadar paranoyak olduğunu hiç düşündünüz mü? O hem bir mafya babası hem de bir politikacı - güven konusunda daha aciz bir adam olabilir mi? Bir başkasına güvenmenin cezayı davet edebileceğini öğrenmiş olmalı." Sadece her zaman! "Belki de şu anda bir RİA'nız var çünkü Sevastyan sizinle düzenli olarak eğlenmek istedi?"

Gözlerimi kısmıştım. Sanki o şeyi ben istemiştim. "O zaman belki de düşündüğümde daha az paranoyak ve daha çok manipülatördür."

"Manipülatif demişken, Sevastyan'ın özel kalem müdürü beni aradı ve seninle ilgili sorular sordu."

Vasili! "Ona ne söyledin?"

"Mümkün olduğunca az, çünkü belli ki ve işe yarıyor! Bana güvenin.

Bu plandan sapmak. Yine de pek bir şey bilmiyorum. Ona arabanız olmadığını ve çok şarkı söylediğinizi söyledim. Bir kap börek yediğinde cennete gittiğini ve günün geri kalanında gülümsediğini söyledim. Ayrıca beni çok sevdiğinden ve her zaman benimle ilgileneceğine söz verdiğinden bahsettim."

Rahatlayarak nefes verdim. "Teşekkür ederim."

"Peki, Sevastyan'la aranız nasıl? Esasen birlikte yaşadığınıza göre?"

"Çok kavga ediyoruz." Seksten sonra, yataktan çıkar çıkmaz ya da kanepede, duşta ya da yerde tekrar buz gibi olur.

Dünkü çılgınca sevişmemizden sonra kendimize geldik, Beni çalışma odasına sürükledi ve bir bilgisayarın önüne oturttu. İnternet erişimi yoktu elbette. "Yap

kendinize faydalı olun." Ekranda on beş sayfalık İspanyolca bir belge belirdi. "Çevir, sonra bir kopyasını yazdır. Üç saatiniz var."

Belge Panama Kanalı ile ilgiliydi. Miami'ye Panama Kanalı'ndan yararlanmak için geldiğinden şüphelenmeye başladım.

yaklaşan kanal genişlemesi. İlginç.

Üç saat sonra onu oturma odasında kardeşi Dmitri ile telefonda konuşurken buldum.

Ne zaman küçük kardeşiyle konuşsa, ruh hali düşüyor ve hiçbir şey çözülüyor gibi görünüyordu. Yine de adamlar çok konuşurdu. Bazen Dmitri'nin bağırıldığını bile duyabiliyordum ama Sivastyan asla sesini yükseltmiyor ya da karşılık olarak sinirlenmiyordu. Eğer Máxim'in kız arkadaşı olsaydım ve onu umursuyor olsaydım, bu aramaları sınırlamaya çalışırdım.

Basılı raporumu kucağına bıraktığımda görüşmeyi sonlandırmıştı. Sanki okuması angarya bir işmiş gibi nefes verdi ve kapak sayfasını çevirerek birbirinin aynı on beş sayfadan ilkinin açtı:

FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU
FUCK YOU
FUCK YOU

FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU
FUCK YOU FUCK YOU

Topuklarımın üzerinde döndüm ve odama doğru yürüdüm.

Ivanna, "Hepsi kötü olamaz," dedi.

"Hayır, öyle değil. Bazen burada onunla olmak hoşuma gidiyor." Sevastyan ve silahlı mafya korumalarının arasında kendimi yıllardır olmadığım kadar güvende hissediyordum. Onun kulesinde lükse, tuvalet temizlememeye, gurme yemeklere, sonsuza dek uzanan manzaralara alışıyordum. Aynaya baktığımda bir

Kadın değişti; cildi parlıyor, gözleri berrak, koyu halkalar yok oldu.

Resmen şarj olmuştum ve sıkılmaya doğru gidiyordum. Üç yıldır hiç sıkılmamıştım!

Çatı katındaki kütüphaneye gittim (çünkü on bin metre karelik bir alan kütüphanesi olduğu anlamına geliyordu). Havuz kenarında roman üstüne roman bitirdim. Sonra bir kitap keşfettim.

talep videosu. Bir yoga dersi bulmuştum. Bir şekilde üstesinden geldim. Bir daha asla yogayla alay etmeyeceğim.

"Seks harika mı?" Ivanna sordu.

"Bana bekaret kemeri takıyor." Normalde bunu ona asla anlatmazdım ama içimi dökmem gerekiyordu.

Gırtlaktan bir kahkaha attı. "Ne kadar beklenmedik!"

"Benim için öfkelenmiyor musun? Bu arkaik! Ve benim hiç kıyafetim yok. Ya onun gömleğini giyiyorum ya da giymiyorum. Bu yüzden Temelde çıplak bırakıldım ve beni ne zaman isterse kullanması için hazırım."

"Aksanın kalınlaştı ve sesin boğuklaştı.

Sizin durumunuzdan hoşlanan tek kişi o değil."

Arkama yaslanıp tavana baktım. "Tek düşünebildiğim o. Onun vücudu. Sanki uyuşturulmuş gibiyim. Beynim bir döngüye giriyor, yaptığımız şeyleri tekrarlıyor, yapacağımız şeyleri hayal ediyorum. şehvet dolu bir pus içinde dolaşıyorum."

"Kulağa büyüleyici geliyor."

"Hiç seni bekarete sokan bir erkek oldu mu?"

İç çekti. "Bunu yapacak kadar önemseyen biri hiç olmadı."

Önemsemek mi? Beni kullanmayı bitirir bitirmez dışarı atacağına dair bana güvence vermişti. Peki bu beni nerede bırakacaktı?

Ezilmiş. "O adamın umursama yeteneğine sahip olduğunu sanmıyorum. Ivanna, çok soğuk olabiliyor. Tanrım, onun ruh haline ayak uydurmaya çalışsam kırbaçlanırdım."

Ama yine de bir rüya da olabilirdi. Bu sabah benimle sevişirken bileklerimi başımın üzerinde tutuyordu. Ama sonra parmaklarını benimkilerin arasından geçirip ellerimizi

birbirine kenetledi.

Kilit ve anahtar. İç içe.

Bana vermeye devam ettiği zevk tarif edilemezdi. Ve seksten sonraki o tatlı alacakaranlık anlarında beni daha önce hiçbir erkeğin çekmediği kadar çekti. Daha önce, nefesimizi tuttuğumuzda itiraf etmişti, "Senin üzerinde çok az kontrolüm var. Daha da garibi, bununla barışıyorum." Ama sonra bir kez daha soğuklaştı.

Ivanna, "Ruh haline rağmen ondan hoşlanıyormuşsunuz gibi görünüyor," dedi.

Kendime karşı dürüst olsaydım, öyle olduğunu söyledim. Onun kurnaz zekâsından ve yoğunluğundan hoşlandım. Tutkusundan. Ama sadece bir aptal böyle bir adama bağlanabilirdi.

Ayrıca, eğer ona karşı bir şeyler hissediyorsam, bu onun bir bela olduğu anlamına geliyordu. Ondan hoşlanmak ya da ona güvenmek için hissettiğim herhangi bir dürtü, ikisini de yapmamam için reddedilemez bir kanıt olarak kabul edilmeliydi. Bilimle tartışamazsın.

Ivanna'ya "Sadece özgürlüğümü istiyorum." dedim. "Ona aşık olabilir misin?"

"Ben . . . belki?" Idiota! "Öğrenmek istemiyorum! Bu yüzden ondan bir an önce uzaklaşmam gerekiyor!"

"Onu neden istemeyesin ki? Cat, zaten bir ilişkin var mı? Bir erkeğin var mı?"

Biri beni öldürmek için şehri avlıyor! Mizahsız bir kahkaha attım. "Evet. Başka bir adamla ilişkim olduğunu söyleyebilirsin."

"Anlat!"

İçimi çektim. "Belki başka zaman."

"Pekâlâ. O zaman son oyununu düşünelim. Sevastyan'a bu kadar erişiminiz varken, bana onun geçmişi hakkında söyleyecek bir şey öğrendiniz mi? Derin karanlık sırları? Böyle bir hikâyeyi satabiliriz."

"Derin karanlık sırları mı? Bunlar en iyi sakladığım türden sırlar." "Yani bana Miami'de ne yaptığını söylemeyecek misin?"

Tahmin etmem gerekirse, Maksimilyan Sevastyan şehrin mümkün olduğuunca büyük bir kısmını satın alıyordu. Anlayabildiğim kadarıyla Miami, Panama Kanalı'na en yakın

ultra derin limandı, bu da şehir için tonlarca yeni nakliye trafiğı anlamına geliyordu - depolar, altyapı ve demiryolu destekleri gerektiren bir trafik.

Yine de Ivanna'ya "Buraya bronzlaşmak için mi geldi?" diye sordum.

"Anlıyorum," dedi bilmiş bir ses tonuyla. "Başını dik tut. Artık bir telefonun olduğuna göre başkalarını arayabilirsin. Belki başka bir arkadaşın kaçakçılıktan daha fazlasını yapabilir mi?"

"Haklısın. Güvenebileceğim herkesi arayarak kabloları yakacağım...."

Telefonu kapattıktan sonra kolumu yüzüme kapattım ve telefonu odanın öbür ucuna fırlatmak istedim.

Hâlâ arkadaşsızdım. Hâlâ bu kuşakta kapana kısılmıştım. Beni bir kenara atacağı günü iple çeken bir adamla kapana kısılmıştım. Bayan Abernathy'nin tehditkâr mesajını hatırlayarak ayağa fırladığımda, hayal kırıklığıyla çığlık atmak üzereydim. Mierda! Eğer INS'i ararsa ...

Kadını aradım. "Merhaba Bayan Abernathy, ben Cat. Otuz birinci randevuyu onaylıyorum. Sí, señora. Saat dokuzda orada olacağım.

Tam sabah. Gracias." İş etiği hakkında ders vermeye başladığında çenem düştü.

İş ahlakı. İşi olmayan birinden.

Tam telefonu kapatıp misafir odasındaki dolaba saklamıştım ki Sevastyan'ın döndüğünü duydum.

Şimdiden mi? Güneş hâlâ gökyüzündeydi. "Gel lan bana, cadı." diye bağırdığında gülümsedim.

BÖLÜM 20

Onu ne kadar kızdıracağını bildiğimden, bu sabah Sevastyan'ın aynasına altıncı bir kesik atmıştım.

Çok geçmeden beni havuzda, her zamanki gibi müzik eşliğinde üstsüz tur atarken buldu. O da her zamanki gibi şık giyinmişti. Özel dikim lacivert takım elbisesi geniş omuzlarına ve zayıf kalçalarına sevgiyle uyuyordu. Güneş gözlükleri onun seksiliğini listelerin dışına fırlattı.

Her zaman kusursuz görünürdü -saçını karıştırdığım zamanlar hariç. Uzaktan kumandayı aldı, melodilerimi kısıtı.

"Sen ve kıyafetlerin, Ruso. O takım ne kadara mal oldu?"

"Amerikan doları olarak mı?

Doksan falan." Bön bön baktım. "Bin mi?"

"Bir Dormeuil Vanquish takım elbise ucuz değildir." Çenesini bana doğru salladı ve "Ben her zaman kaliteye para öderim" dedi.

Hatırlattığın için teşekkürler. Her zamanki gibi sıcak ve soğuktu, ancak burada kaldığım her gün genel ruh hali daha da kötüleşti.

Peki neden beni kulesinden kovmamıştı? Bugün daha net düşünmeme rağmen -kemerim olmadan kesintisiz bir gece uykusunun işime yarayacağına karar vermişti- onu anlayamıyordum.

Peki kemer tam olarak ne zaman benim kemerim oldu?

"Sabah için ayrılıyorum, sonra saat üçten itibaren burada toplantılar düzenleyeceğim. Ortak alanlardan uzak durmanız gerekecek."

"Neden? İş arkadaşlarınızın mahkumunuzu tişörtünüzün içinde sütyensiz dolaşırken görmesini istemiyor musunuz?"

"Sana nedenini söylememe gerek yok. Senden istediğim şey bu." Kral böyle diyor.

"Madem beni saklamak zorundasınız, o zaman neden beni göndermiyorsunuz?"

"Seninle işim bitene kadar benimle kalacaksın."

Ooh, bu beni yaktı! Onu tokatlamak istedim. Böyle zamanlarda aslında boktan varlığımı özlüyordum. Kendimi güvende hissetmeme, boş zamanım olmasına ve neredeyse midemi bulandıracak kadar istakoz yemiş olmama rağmen bir şeyleri özlüyordum.

Bir meslek sahibi olmak ve koşmak gibi. Ben bile özledim derse katılıyor. "Oh, anlıyorum. Zavallı Sivastyan hâlâ bu kıcı istiyor." Teatral bir iç çekiş yaptım. "Sanırım bir gün daha senin tırnak içinde tutsağın olacaksam, o zaman bir şeylere ihtiyacım var. Beni yalınayak ve hamile bırakmamaktan hoşlandığınızı biliyorum ama üniformam eskimeye başladı."

"Bana adresinizi verin, neye ihtiyacınız varsa getirmesi için birini göndereyim."

"Size bu tür bir bilgi veremem. Neden biliyor musun, chulo? Çünkü tutkulu bir müşteriden korkuyorum ve ikimiz de biliyoruz ki sen beni benim seni istediğimden daha çok istiyorsun."

Omuzları gerildi. Tüm küstahlığıyla, "O zaman beni isteyip istememen umurumda olmadığı için şanslıyım.

Sabrimi sına. Bu hafta yeterince sabrım kalmayacak."

Zırhında bir gedik açmıştım! "Bu haftadan bahsetmişken. Yarın Noel Arifesi."

"Bana hatırlatma." Kutup patlaması. Birileri Noel'i sevmiyor mu? "Ortağınız tatil için gülümsemelerinizi özlemek zorunda kalacak. Asla unutma Cat, sen benim kullanımım için buradasın, benim emrimdesin."

İspanyolca dudaklarımdan döküldü, onu ve tüm atalarını aşağıladım. Yine de kötü kötü sırttım ve yedi haneli bir

rakamı

takım elbiselerini jakuziye atmış. Başlamak için.

Yüz ifademi iki kez süzdükten sonra hışımla çıktı ve giderken Vasili'ye bir şeyler havladı. Muhtemelen: "Ona dikkat et."

Sevastyan'la başka nasıl uğraşabileceğime karar vermek için otuz dakika daha düşündüm.

Duştayken aklıma bir fikir geldi. Otel telefonundan dışarıyı çeviremiyordum ama aşağıya çevirebilirdim.

Son kez onun tişörtlerinden birini giydim, sonra da kapıcıyı aradım. "Ben Maksimilyan Sevastyan'ın kız arkadaşım," dedim.

ona söyledi. "Ve bazı şeylerin çatı katına getirilip odaya fatura edilmesine ihtiyacım olacak."

"Elbette. Adım Alonzo ve size hizmet etmekten mutluluk duyarım."

Muy bien. "Kalem ve kağıdın var mı?"

Mayo, pardösü, iç çamaşırı, plaj sandaleti, elbise, Louboutin, makyaj malzemesi ve en sevdiğim markaların banyo malzemelerini sipariş ettiğimde adam hiç boş durmadı. Birden fazla çift koşu ayakkabısı, atletik erkek şortu ve sporcu sütyeni sipariş ettim.

Tüm egzersiz kıyafetlerime uyması için bir koşu bandı aldım.

Kutular gelmeye başladığında, Rus korumaların irisi Vasili lobiden bana kaşlarını çatarak baktı. Üç yeni Güvenlik görevlileri de onunla birlikteydi ve şimdi kutuları arıyorlardı. Robotlar kadar vurdumduymazdılar, kılıfları ve silahları görünüyordu.

-Çünkü bu katta bulunma yetkisi olmayan herkesi indirmeye hazırdılar.

Ha! Elinden geleni yap, Edward.

Koşu bandı Vasili'nin kaşlarını daha da çatmasına neden oldu, kel kafasında kıvrımlar belirdi. "Akıllıca değil."

"Sevastyan, ona bakacak vakti yoksa yeni bir hayvanın sorumluluğunu üstlenmemeliydi. Benim cinsim çok yıkıcı."

Bozuk İngilizcesiyle, "Patron uğraşılacak tipte bir adam değil." dedi.

"Sana bir sır vereyim. Ben sevişilecek türden bir kadın değilim." Herkes benim ne kadar sert olduğumu hep küçümsedi. Sürekli yere seriliyordum ama her seferinde de toparlanıyordum. Bu zorunlu tatil sırasında, yüzme turlarına ek olarak kilometrelerce koşuyor ve daha da güçleniyordum.

Teslimatçıyı koşu bandını misafir yatak odasındaki pencere duvarının önüne kurması için yönlendirdim. Ah, koşularım için su manzarası.

Ondan sonra paketleri açtım ve saatlerce ganimetlerimi denedim. Sadece mayolar bile inanılmazdı. Alonzo'ya bir tezgâhtar kıza "çılgın seksi" seçtirmesini söylemiştim ve Miami'de bu hafife alınacak bir ifade değildi.

Odaya servis edilen öğle yemeğimi yedikten sonra cildimi parlatan hafif bir yağla nemlendirdim. Arkasında küçük bir çanı olan kırmızı bir mikro tanga giydim. Bayıldım! Benim daracık siyah bikini üstüm areolalarımı zar zor örtüyordu.

Havuzda giderken topuklu ayakkabılarım çanıma eşlik ederek tıkırdadı.

Sevastyan'a sataşmak için kışımdaya bronz bir çizgi olduğundan emin olduktan sonra, saçımı düzeltmesi için Alonzo'ya bir kuaför çağırdım. Bir de manikürcü. Geldiklerinde Vasili onlara ters ters bakmıştı ama geçmelerine izin vermişti.

Sheila ve Vera çalışırken biz üçümüz oda servisi olarak sunulan ve üzerinde muskat cevizi bulunan piña coladaların tadını çıkardık. Kokteyl o kadar lezzetliydi ki bar müdürünü çağırdım.

iltifatlarımı iletmek için, daha doğrusu Rus'unkileri. "Bugün otelin tüm içkileri onun hesabına yazılacak. Söyle. Bay Maksimilyan Sevastyan'dan herkese Salud ve Feliz Navidad!"

Louboutin giyen ve bana büyük gelen elbiseler giyen kızlara bahşiş verdim.

Sevastyan ve iş ortakları gelmeden kısa bir süre önce ayrıldılar.

Ben de tam kendi içime dönüyordum. Qué coincidencia! Doğal olarak tangamın arkasını çekiştirdim, böylece

bronzluk çizgisi görünüyordu.

Grup Avrupalı işadamları gibi görünüyordu, biraz da sert. Takım elbiseli her adam için daha sert, daha az cilalı bir koruma vardı.

Yine de Sevastyan diğerlerinin toplamından daha tehlikeli görünüyordu.

Beni gördüklerinde kılık kıyafetime bakıp kekelediler. Vasili bile kaşlarını kaldırdı.

Máxim'in delici mavi gözleri intikam vaat ediyordu. Peki neden ondan hiç korkmadım?

Mırıltılı bir sesle adamlara "İyi akşamlar, baylar" dedim. Kıçımın nasıl hareket edeceğini, o küçük zilin nasıl çalacağını bildiğimden, dönüp sürgülü kapıyı kapatma gösterisi yaptım.

Halka halka halka . . .

Arkamda boğuk inilti duydum ve onlara aptalca bir bakış attım.

omzumun üzerinden gülümsüyorum.

"Kim bu Sevastyan?" diye sordu biri.

"Katya da tam odasına gidiyordu."

Bakışlarımı kısımtım. Başladı, Rus. Şimdi "patron" ile gerçekten uğraşacaktım. Sashayed uzaklaştım.

Soyunma odamda, yeni kıyafetlerimin olduğu çekmeceleri karıştırdım. Sıkı siyah bir spor sütyeni seçtim ve üzerime geçirdim. Sıcak pembe erkek şortum kıçımın yarıklarına teslim oldu. Koşu çoraplarımı ve ayakkabılarımı giydim, sonra saçlarımı yüksek bir at kuyruğu yaptım.

Yeni koşu bandımı denemeden önce kesinlikle mutfaktan su almam gerekiyordu. Hidrasyon çok önemli!

Dışarı çıktım. Sevastyan arkasını dönmüş olmasına rağmen Henüz beni görmemişti ama arkadaşlarının şehvet dolu bakışlarını fark etmiş olmalıydı, çünkü omuzları gerginlikten kasılmıştı. Vasili başını sallayarak beni uyardı.

"Çok üzgünüm," dedim adamlara. "İçecek bir şeye ihtiyacım vardı.

Bronzlaşmak beni kavuruyor."

Mutfaktan dönerken içlerinden biri İngilizce olarak, "Onu saklamana gerek yok, Sevastyan. Görünüşe göre bu masanın etrafında bolca yiyecek var."

Bir diğeri, "Zenginliği paylaş, dostum." dedi.

Diğer adamlardan birkaçı onaylayan sesler çıkardı.

Tam Sevastyan'a ulaşmıştım ki durdum ve sırtına sarıldım. "Oh, paylaşmak yok. Ben yalnız Máxim'inim.

Öyle değil mi, mi tesoro?" Benim hazinem. "Ben onun bebek annesiyim. Ya da olabilirdim. Çok yakın," diye iç geçirdim adamlara, sözlerim Sevastyan'ın kulağını ısıtıyordu. Kasları bana karşı gerildi. "Görüyorsunuz, ben pek zeki değilim. Benim gibi biri, benim yaşımdaki bir kadının yabancı bir adamın çocuğuna hamile kalmasının açık ekonomik yararsızlığını fark edemezdi." Kıkırdadım. "Adalı büyükanneimin her zaman tavsiye ettiği gibi, 'Beynini kullanma, güzelim. Rahmini kullan' derdi. "

Dişlerini sıkarak, "Bitirdin mi Katya?" diye sordu. "Por ahora." Şimdilik. Kulağına fısıldadım, "İyi eğlenceler. toplantıya katılacağım. Ve millerimi kaydettikten sonra kendimi öfkeyle parmaklayacağımı bilin." Kulak memesini ısırdım, adamlara gülümsedim ve oradan uzaklaştım.

BÖLÜM 21

"Kendinden memnun musun?"

Dušta kendi etrafımda döndüm.

"Sevastyan!"

Banyoda kapı aralığına yaslanmış, yıkanmamı izliyordu.

"Bana böyle seslenmen daha çok hoşuma gidiyor.

Máxim." Üzerinde sadece açık bir gömlek ve pantolon vardı. "Ne yapıyorsun sen? Öğleden sonra bir şeyler yapacağını söylemiştin.

toplantılar." Neredeyse bir saat geçmişti.

Bir kahkaha attı. "Miami'ye kur yapmak için geldim.

Hiçbirine ihtiyacım yok. Yeni koşu bandının durduğunu duyduğumda

toplantıyı aradı ve yeniden planladı." Gömleğinin düğmelerini açmaya başladı. Bunu nasıl tehditkâr bir tavırla yapabilirdi?

"Sen

bana itaatsizlik ettin, kotyonok."

Kalbim sıkışsa da omuzlarımı dikleştirdim. "Bu kedi sıkılınca çitten atlıyor."

Kaslı göğsünü açtı. Tırnaklarımı onun yontulmuş göğüs kaslarına batırmak istedim. Koşmak beni her zamanki gibi azdırmıştı.

"Düşmanlarımin -ve kardeşlerimin- sonunda bir kadınla birlikte olduğumu öğrenmelerini sağladın." Kemerini çözdü.

"Belli ki ona hediyeler konusunda oldukça cömert davranmışım.

bugün. Aslında, tüm otel için."

Masumca sordum, "Oğlum küçük zilimi beğenmedi mi? Hayır mı?" İfademi sertleştirerek, "Hiçbir şeyden pişman

değilim" dedim.

"Hiç yapmıyorsun." Pantolonundan dışarı çıktı. "Çünkü Alışveriş yapmayı sevmeyen biri olarak yeterince iyi iş çıkardın." "Alışveriş yapmadım. Misilleme amaçlı tüketim yaptım. I mücevherler için gidebilirdim, gerçekten acıtabilirdi. Ayrıca, tüm pahalı takım elbiselerinizi jakuzide yıkamayı da düşündüm."

Sanki ben konuşmamışım gibi, "Başkalarının seni tanımasına henüz hazır değildim," dedi. Boxer külotunu aletinin üzerine çekerek onu kabarttı. "Şimdi bana itaatsizlik ettiğin için seni terbiye edeceğim."

"Oh, öyle mi?" Alay etmek istemiştim. Onun yerine ilgimi çekmiş gibiydim. "Nasıl yani?"

Benimle birlikte büyük duş kabinine girdi. "Ben sana şaplak atacağım." Beni kendine doğru çekti, siki aramızda sıkışmıştı.

Daha fazla BDSM mi? "Bunu istemiyorum. Beni istismar etmene izin vermeyeceğim."

"İstismar tek yönlüdür ve zarar verme amacı taşır. Seninle yaptığım şey ortak zevk içindir ve iki yönlü bir etkileşimdir. Her zamanki gibi tepkinizi değerlendiriyor olacağım."

"Bu ne anlama geliyor?"

Büyüleyici gözleri bakışlarımı sabitledi. "Göz bebeklerinin büyümesini izliyorum, bu sana her şeyi yapmama izin vereceğin anlamına gelen bir teslimiyet işareti. Bazen nabzını ölçmek ve kalbini neyin hızlandırıldığını öğrenmek için bileklerini tutuyorum. Amına dokunmasam bile ıslanmaya başladığını anlayabiliyorum; buradan pembe bir kızarıklık çıkıyor" -sol tarafına dokundu Parmağını göğsümün yan tarafında düz bir çizgi halinde tenimde gezdirdi - "buraya kadar." Elini bırakarak parmaklarının ucuyla bir meme ucumu sıyırdı. "Bu küçük tatlı tepe noktası her zaman diğerinden bir an daha hızlı sertleşir."

Titrek bir nefes verdim.

"Tüm bu altın ten." Göğüs ucumun yanındaki bronz çizgiyi izledi. "Etini yalarsam güneşin tadını alır mıyım?"

Tüylerim diken diken oldu.

"Arkanı dön ve şu çubuğa tutun." Metal havlu askısını gösterdi. "Cezanız için hazırlanın."

Gerçekten başka bir BDSM türü deneyecek miydim?
Kemerin tadını çıkarmıştım ama bu beni incitmemişti.

"Benimle kavga
etme." "Por Dios,
sadece bekle." "Ne
için?"

"Risk/ödül analizi yapıyorum."

Dondu kaldı, nefesi kesildi. "Gerçekten mi? O toplantıdaki
tüm penisleri sertleştiren fahişe şimdi de bir analiz mi
yapmak istiyor?"

Birkaç dakikalığına cesaret etmem gerekmez mi? Tüm bu
yaygaranın ne olduğunu görmek için? Sınırlı zamanımda
onun akıllara durgunluk veren seksini olabildiğince
deneyimlemeye karar vermemiş miydim?
Onunla vakit geçirmek için mi? Cinselliğimi keşfetmek için
mi?

Gözlerimin içine bakıyor, beni inceliyordu. Teslim
olduğum için göz bebeklerim gerçekten parlayacak
mıydı?

Bana ukala bir sırtıma yaptı. "İşte oldu." Kalçalarımın
tuttu ve beni çevirdi. "Tut şunu. Ve sakın bırakma, yoksa
cezanı derinleştiririm."

Yutkunarak havlu çubuğuna uzandım, eğildim ve kendimi
ona daha da çok açtım.

Bakışlarını kıcımda ve amımda hissedebiliyordum.
"Risk/ödül," diye mırıldandı. "Seni öpsem mi yoksa daha
sert mi kırbaçlasam bilemiyorum."

Bu pozisyonda kendimi tamamen savunmasız
hissediyordum. Peki neden kalçalarımı sabit tutmakta
zorlanıyordum?

Özellikle de saygılı bir parmakla kıcımdaki bronz çizgiyi
takip ettiğinde. "Bunu görmemi sağladın, erkeklerle dolu
bir odada ortaya çıkardın. Ama bu benim içindi."

"Belki-"

Bir yanağını tokatladı.

Ses muhafazanın içinde yüksekti ve beni vuruş kadar
ürküttü. "Oha!" Uyarı yok mu? Büyük elleriyle beni
yoğurmaya başlayıp darbeyi ısıya dönüştürene kadar
sersemletti.

Kıçımın diğ er tarafına tokat atmadan hemen önce siki
bacağına çarptı. Sesi fayanslarda yankılandı.

"Vuruşlarımla hareket eden kıcına bak." Tekrar, o beni yağurdu, o yüce sıcaklığı yarattı. "Günlerdir bu beden cezalandırılmak için yalvarıyor." Daha sert bir tokat. Daha fazla masaj. "Ne kadar ısladığını görebiliyorum. Sen bunun için yaratılmışsın."

Haklı olduğunu düşünmeye başlamıştım. O sıcaklık çiçeği kıcımdan kalçalarım ve amıma yayıldı, içimde göbek.

Bir sonraki tokadıyla başımı çevirdim ve koluma doğru inledim. Bana o kadar mükemmel masaj yapıyordu ki.

"Eğer beni kiskandırırırsan, Katya, tehlikeli bir oyun oynamış olursun.

oyun." Tokat. Daha ağır nefes alıyordu. "O adamlar sana o tangayla baktıklarında, içimden o zili dişlerimle koparıp seni herkesin önünde becermek geldi.

Böylece seni kimin bağırttığını bileceklerdi."

Kıskançlığı beni uyuşturucu gibi etkiledi.

Sarsıldım.

"Seni beceriyorum. Başka kimseyi değil. Vücudunun tek sahibi benim."

Tokat.

Söyledikleri karşısında dehşete düşmeliydim; karanlık düşüncelerini günlerce dinleyebilirdim.

"Sen benim değerli varlığımın ve onlar sana göz diktiler." Az önce bana mal mı dedi? "Başkaları benim olana göz diktiğinde, onları cezalandırmak istiyorum. Ve seni de." TOKAT.

Şimdiye kadarkilerin en şiddetlisi. Dişlerimin arasından bir nefes çektim. Ama tam bir tane daha için kıcımlı kaldırdığımda şeytan durdu.

"Neden istifa ettin?"

"Çünkü şimdi bunu sikmeye ihtiyacım var" -sikini amımın ıslak dudaklarına sürttü- "ihtiyacım olduğundan daha fazla kıcımlı azarlayacağım. Bacaklarını aç."

Hevesle yaptım ve tacı göbeğime bastırdı. Sıcak avuçlarıyla kalçalarımı kavradı. Hiçbir uyarıda bulunmadan beni ileri itti ve aynı anda geri çekti.

İtiş ciğerlerimden bir çığlık kopardı ve beni ayak parmaklarımın üzerine kaldırdı - ama kaygandım, onun

istilasına hazırdım.

"Bunu seveceğini biliyordum." Ellerini uzatıp göğüslerimi avuçladı. Sonra bir tepe noktasını sertçe çimdikledi.

Nefesim kesildi ve amım tepki olarak sıkılaştığında acı dolu bir ses çıkardı. "Bunu da." Diğer meme ucumu yakaladı, acımasız parmaklarının arasında ikisini de çimdikledi - peki neden daha fazlası için eğiliyordum?

"Bunları sıkıştıracağım, dushen'ka." İterken onları sıktı. "Bu seni çıldırtacak. Zamanımız var."

Meme uçlarımı serbest bıraktığında, kan onlara geri dönerken inledim. Aşağıya baktım, ne kadar dolgun olduklarına, ne kadar korkunç bir görüntü olduklarına hayret ettim. Kendi nefeslerimin aşırı hassas uçlarda uçuştığını hissedebiliyordum.

Ben çubuğa tutunurken o da kıcıma bir çeşit banyo yağı dökerek masajına devam etti. Bir eli beni sabit tutmak için kalçamı kavradı. Diğer eliyle, arayan parmakları kıvrımlarımın arasına daldı. Benim onunkine dokunduğum gibi o da benim kıcıma dokunacak mıydı?

Teması beklerken bile, beni tam ortamdan okşadığında sarsıldım, kalçalarımı kıvrıma çalıştım.

Kahkahası gürlledi. "Sen gerçekten bakırsın. Diğer erkeğin seninle böyle oynamıyor mu?"

Tartışmaya zahmet etmedim.

"Onun kaybı." Sevastyan kayganlaşmış başparmağının ucuyla etrafımda daireler çizerek keşfine devam etti. "Sakın bırakma

barı tut. Ne yaparsam yapayım." Başparmağını aşağı daldırıp bastırdı. İçime mi girecekti?

Bu zevk bana yabancıydı, tuhaftı ama daha az yoğun değildi. Sırtımı aşağı doğru eğerek kıcıma daha da yukarı kaldırdım. O bastırdı ve yağladı, bastırdı ve yağladı, ben ise duyuların saldırısından titriyordum.

Sonra, içeri. Ne kadar iyi hissettirdiğinin şaşkınlığıyla inledim. "Çok sıkı." diye inledi.

Omzumun üzerinden Sevastyan'ın yüzüne baktım.

Mavi gözleri kıcıma, içime giren parmağına sabitlenmişti. Yüz ifadesi sahipleniciydi, sanki

sahip olmaktan gurur duyduğu bir şeye baktı. "O güzel kıcını ilk siken ben olacağım."

"Şimdi mi?"

"Henüz değil. Bunu tahmin edeceksin." "Şeytan!"

Yine kısık bir kahkaha. Diğer eliyle etrafıma uzandı, parmakları amımın üzerinde geziniyordu. "Ah, benim Katya'nın tatlı, muhtaç küçük klitoris." Başparmağı hâlâ içimde sıkışmış halde sikini itmeye başlarken onu ovuşturdu.

Zevkten aşırı yüklenmişim, kıcımı ona doğru itmek mi yoksa kalçalarımı onun günahkâr parmaklarına doğru sallamak mı istediğime karar veremiyordum. "Çok ... güzel ... çok güzel."

"Senin her parçana sahip olacağım," diye homurdandı. "Gözlerin, dudakların, vücudunun her santimi. Karmaşık, çok zeki zihnin. Kukun zaten benim, bunu sen bile kabul edeceksin." Başparmağını daha sert iterek benden bir çığlık kopardı. "Yakında o küçük, daracık bakire kıcına sahip olacağım." O kalçalarını oynattı, tenlerimiz tokatlaştı.

Düşünemiyordum. Kapatma.

"Burada sikimi içine sokacağım ve içine boşaldığımda bu kıcın sahibi olacağım."

Onu geri ittim, duyarsız seslerle cevap verdim. Çok fazla uyarılma.

"İşte böyle. . . . Kukunun beni sıkıldığını hissediyorum, serbest kalmak üzere. Sana böyle hissettiriyorum -başka hiçbir erkeğe değil- çünkü sen sadece bana aitsin. Adımı haykıracaksın, değil mi Katya?" Sikini ve başparmağını aynı anda itti.

"Aman Tanrım!"

"Zevk seni akılsız yaptığında, sadece bir isim düşünürsün. Benimkini." Sözleri beni uçurumun kenarına getirdi.

"Máxim!" diye bağırdım.

Parmakları daha da hızlı hareket ederek beni çılgınlığa sürükledi, doruk noktamın dalgaları beni ezdi. Can havliyle barı kavradım, kıvranıyor, kalçalarımı oynatıyordum.

"İşte bu, bebeğim, işte bu. Zevkini benden al."

Yaptım. Tekrar ve tekrar.

Çıglıklarım yavaş yavaş azaldı. Vücudum titreyen bir kütle halinde gevşekçe sarkarken, kalçalarımı kavramak için parmağını geri çekti.

Beni yerimde tutarak sırtıma uzandı ve amımın içine sertçe soktu. Boğuk bir sesle, "Seni sonsuza dek becerebilirim, güzel kız. Tekrar üzerime boşalmanı istiyorum." İçime vahşice girerken, taşakları klitorisimi tokatladı. Her hamlesinde daha da derine inerek tüm gücüyle bana saldırdı. Ben sadece yolculuk için tutunabilirdim.

Ağzını omzumun üzerinden açtı, neredeyse bir hayvan gibi beni ısıırıyordu. Dişlerinin etime dokunuşu-

Çıglığım muhafazayı yırttı. Aleti o kadar şişmişti ki, kasılmalarım onu zorlukla sıkıştırabiliyordu.

Bana karşı hırlayarak daha da sertleşti. Omzumu bırakıp böğürdü, "Benden al! AHH!" Boşalmaya başladığında tavana doğru kükredi, parmakları derimi kazıyordu. Şaftı, bacakları ve kalçaları içime girdi.

Vücut.

Vahşi bir itiş. Bir tane daha. Ve bir tane daha.

Ta ki göğsünden tatmin edici bir inilti çıkana kadar.

Yavaş yavaş titremeleri azaldı ama sanki ayrılmaya isteksizmiş gibi içimde kaldı. Bir kolunu belime doladı. "Bırak, dushen'ka." Zorlukla parmaklarımın çubuğu bırakmasını sağladım ve beni kendine doğru çekti.

Nefesleri nemli boynumu gıdıklıyordu. Kalbi sırtımda gümbür gümbür atıyordu. Ellerinden biri hafifçe boğazımı örttü. Diğer avucunu göğsümle doldurdu.

Sanki benimle birlikte olmak dünyanın en doğal şeyiymiş gibi bu şekilde dinlenmekten memnundu.

Sanki uzun süreli sevgilisiymişim, kız arkadaşımıymışım gibi.

Ne zaman o

boynuma sokulup omzuma öpücükler kondurduğunda, kendimi keşke olabilseydim diye düşünürken buldum.

Ben kurulanırken ve yeni ipek bornozumu giyerken telefonu yine çaldı.

"Kardeşlerim." Beline bir havlu sararak iç çekti. "Umarım mutlusundur. Gangsterler yaşlı kadınlardan daha kötü dedikodu yapar."

"Yaşlı kadınların gangsterlerden daha kötü dedikodu yaptığını duymuşumdur hep." Aynanın önünde saçlarımı taradım, Bana yaptığı şey hakkında rahat davranmaya çalışıyordu. Bana sahip olduğunu söylemişti. O zaman diliminde öyleydi. Máxim bana fanteziler yaşatmaya devam etti - benim olduğunu bile bilmediğim fanteziler. "Kardeşlerine benim hakkımda ne söyleyeceksin?" Yansımda onun bakışlarıyla karşılaştım.

"Miami'li genç bir kadını satın aldım ve onu çatı katımda köleleştirdim."

Ha. "Peki bu konuda ne diyecekler?"

"Ağabeyim bana inanmaz. Küçük kardeşim ise bunda hiçbir yanlışlık görmeyecektir, yeter ki bağlanmayayım." Dmitri. Ona her gün keder nöbetleri yaşatan kişi.

"Her ne kadar bu kadar çok şey yaptığınızla övünmek eğlenceli olsa da

Bir kadın satın aldıysan, benimle işin bitmiştir artık. Bunu sallayacağını söylemiştin."

Sanki ben konuşmamışım gibi, Sevastyan banyodan çıktı ve kısa bir süre sonra geri döndü. "Unutmadan ..." Bir kez daha modifiye edilmiş bekâret kemerini kaldırdı.

Nefesim kesildi. Bu sefer iki fiş vardı.

BÖLÜM 22

Sevastyan beni acil inişe hazırlıyordu. Ve ben buna içerledim.

Yeni koşu kıyafetlerimi giyerken aklıma geldi. Bu sabah uyandığımda onun sıcaklığıyla sarmalanmışım, kolları etrafımda bir kalkan gibiydi.

Ondan önce soğuk, yalnız ve temkinliydim. Tahmin edin Catarina dört gün içinde neye dönüyordu.

Her şey daha kötü olacaktı çünkü farklı bir hayatı tatmışım. En kötü zevkleri tatmışım.

Dün beni sadece birkaç saat kemerde tutmuştu, ikimiz de kendimizi daha fazla inkar edemeyecek kadar mutsuzduk. Ben çok ateşliydim ve o da benim dengim olmaktan çok daha fazlasını yaptı, öğleden sonra ve gece boyunca beni dört kez aldı.

Duşta yaptığı oyun ve kemerin ikinci kez takılması bugün popomu acıtmıştı ama bana yaptıklarını sürekli hatırlatması beni yeniden tahrik ediyordu.

Zeki, muhteşem, milyarder bir seks tanrısı, bir kadının duygularıyla oynayarak kendini eğlendirmemeliydi. Belki de bu inzivaya çekilmeye karar vermekle hata etmişim. Yirmi sekizinde gitmeme izin verecekti, bundan emindim. Bedenlerimiz arasındaki sınır yıkıldıysa, bir şekilde kalbimin etrafındaki sınırı o zamana kadar korumalıydim.

Bu düşünceyle, ayakkabı kutusuna sakladığım kalemi aldım ve bir çizgi daha eklemek için ana banyoya doğru yürüdüm.

Aynadaki izlerimin yanına, o piç yazmış:
O kadar iyi ki bana ödeme yapmalısın.

Baştan çıkarıcı şeytan sesiyle bunu söylediğini duyar gibiydim ve bu beni titretti. Aynayı ele geçirmeye nasıl cüret eder! Bu benim işimdi! Gözlerimi kısarak yedinci bir çizik attım, sonra da yazdım: Gittiğinde bu kıcı özleyeceksin.

Kalemi dış fırçasının yanına bıraktım. Senin hamlen Rus. Sonra koşu bandıma doğru yürüdü, gürültü yapmak niyetiyle. Uyudu, kolunu uzattı, sanki yine bana uzanmış gibi.

Göğsüm ağrıdı. Aklıma pendejo geldi!

Muhtemelen Noel Arifesi günü onu bu kadar erken uyandırdığım için kızmıştır. Ruh hali yokuş aşağı gitmeye devam ediyordu - saat başı, öyle görünüyordu. Ama umurumda değildi. Eğer rahatsız oluyorsa, beni bütün gece kucaklayan büyük, sıcak bedenine alıştırmak yerine ana süitte uyumalıydı!

Odanın uzaktan kumandasıyla perdeleri açtım ve okyanusu gözler önüne serdim. Bugün Miami'nin en güzel günlerinden biriydi. Erken saatlerde Sabah güneşi su yüzeyindeki dalgaların üzerinde parıldıyor, onları elmas gibi gösteriyordu.

Artık yaldızlı kafesimi tüylendirdiğime göre, kule bir rüyaydı. Burada koşuyor, yüzüyor, her sabah iş dergilerim geliyor, yeni bir gardırobum ve bitmek bilmeyen bir yemek kaynağım vardı.

Oh, ve rüya gibi bir sevgili. Yakında Rusya'ya döneceği ve beni geride bırakacağı gerçeği dışında.

Çarpışma inişine hazırdım, bu kuleden kendim de dalabilirdim.

Bir dizi bip sesiyle, öfkeyle antrenmanımı ayarladım ve kalp atış hızı monitörü. Isınma yürüyüşüne başladığımda bakışlarını üzerimde hissettim.

"Neden ilk gün sana bir koşu bandı almadım?"

Omzumun üzerinden baktım.

Hiçbir şekilde kızgın değildi. Yatak başlığına yaslandı, elleri başının arkasındaydı.

anket ifadesi. Dudaklarının sol köşesi kıvrıldı. Ben eğlendiği zaman o tarafının yukarı doğru eğildiğini fark etti ve kurnaz zihni devreye girdi. "Her sabah böyle uyanmak istiyorum," dedi. "Ah, manzara sonsuza kadar devam ediyor, Katya."

Yüzümü öne dönerek koşmaya başladım, vücudumdaki gözleri dışında her şeyi düşünmeye kararlıyım. Onu görmezden geldim. Yapmam gereken koşucu bölgame, arzuladığım o odaklanmış kafa boşluğuna girdim.

İlk milimden sonra omzumun üzerinden tekrar baktığımda bakışlarının bana sabitlendiğini gördüm.

Bana bakarken

açmayı planladığı bir hediye olabilir. Kapağında belirgin bir şişkinlik vardı ama zamanını bekliyor gibi görünüyordu.

Terlemeye başladım, nefesim daralıyordu. Yarı yolda arkama baktım. Kollarından biri örtünün altına girmiş, pazusu ritmik bir şekilde esniyordu. Tanrım, beni izlerken kendini okşuyordu.

Kekeleyerek adım attım, kalp monitörü deli gibi bipliyordu. Şeytan bu sesin ne anlama geldiğini biliyordu. Kıkırdadı.

Kafa boşluğu yoktu. Etrafımdaki her şeyin aşırı farkındaydım. İçim yanarken bile tüylerim diken diken oluyordu. Vücudumdaki her bir ter damlasını hissediyordum. Meme uçlarım sütyenime yapışmıştı.

Koşmak beni hep azdırdı. O izlerken koşmak mı? Yaptı. Beni. Loca.

Ne zaman bir mola verip olan biten her şeyi değerlendirmeye çalışsam, düşüncelerimi işgal ediyordu. Görebildiğim, duyabildiğim ya da hissedebildiğim tek şey oydu; sanki zihnimde ve kalbimde bir yer edinmiş ve dirsek sallamaya başlamıştı.

Zorlukla da olsa kilometrelerimi bitirdim. Soğumaya başladığımda, tekrar döndüğümde ne bulacağımı merak ettim.

Belki çoktan otuzbir çekmiştir. Belki beni yalnız bıraktı. Koşu bandından indiğimde onu yatağın kenarında otururken buldum, şişmiş siki dışarı çıkmıştı. Kukum onun için sıkıştı.

Ama kendimi duşa doğru gitmeye zorladım. Yanından
geçerken elimi tuttu.

"Oturacaksın." Diğer eliyle kalçalarından birini sıvazladı.

"Terden sırılsıklam oldum."

Göz kapakları ağırlaştı. "Biliyorum." Öne doğru uzandı ve erkek şortumu indirdi. Ben daha şortumu ya da ayakkabılarımı çıkaramadan beni kucağına aldı. hiçbir şey tartmadı.

Sırtımı göğsüne yaslayarak sikinin başını girişime dayadı. Dizlerimin arkasından kavrayarak beni aletinin üstünde açık tuttu. "Bunu sana yavaşça vereceğim."

Duygusal bir şekilde ... santim santim ... aşağı kaymama izin verirken uyarılmam yolu kaydırıldı

Nefes nefese kaldı. "Amin beni yakıyor. Katya'm hâlâ kızgın mı?" Şaftı tabana yakın bir yerde kalınlaştı. Göbeğim onun kalınlığını yutmak için gerilmek zorunda kaldı. "Yoksa koşmak seni tahrik mi ediyor?" Sırılsıklam sütyenimi yukarı çekti. Elleri nemli karnımın, göğüslerimin ve seksimin üzerinde dolaştı.

"Koşuyorum," diye nefes nefese kaldım. Ayakkabılarım hâlâ ayağımdayken, şortum bileğimde ve sütyenim yukarı kalkıkken, dokunuşuna doğru eğildim. "Ama beni izlediğini bilmek, beni izlediğin şekilde ..."

Terden sırılsıklam olmuş göğüslerimi yoğurdu ve duşta yaptığı gibi acımasızca meme uçlarımı sıktı. "Beni hiç olmadığım kadar sertleştiriyorsun. Bir saat boyunca çarşafı pre-cum ile ıslattım, taşaklarım senin için dolu."

Klitorisimi gıdıkladığında inledim ve ona sürtünmeye başladım. Dalgalandım, shaftını kullanarak kaziğe oturdum.

Dudaklarını omzumun boynumla birleştiği noktaya bastırdı. Ağzı açık bir öpücükle terimi yaladı, "Benim."

Ay, Dios mío, bu çok iyi! Yazdığı mesaj doğrudu. Çok iyiydi. Sınırlarıma ihtiyacım vardı!

Sanki ona direnmek istediğimi biliyormuş gibi, "Teslim ol," diye emretti, parmakları klitorisimi kaplarken, hızlı ve sert bir şekilde bir o yana bir bu yana sürtüyordu.

Gözlerim kapandı, zihnim kapandı, neredeyse arzuladığım o kafa boşluğu gibi.

Duygular beni yönetiyordu.

Aletin, ellerinin ve gürleyen sesinin farkındaydım. Sanki beni eve götürüyormuş gibi sesine tutundum. Daha önce hiç hareket etmediğim gibi onun üzerinde hareket ettim, adını haykırdım. Ağzını ağzıma almak için başımı geriye attım,

Terimin tadını paylaşacağını ve zihnimi anılarla damgalayacağını bilerek.

Boşaldığımda sarsılmıştım, dudaklarına karşı ağlamaklıydım. Bunu bana yapma.

Cevap olarak, sanki "Benim" diye tekrarlıyormuş gibi ılık döllerini üzerime aktı.

Ne kadar süre için? ?

Vücudu artçı titremelerle sarsıldı, kolları etrafımda kilitlendi. Sanki asla ayrılmayacağı bir hazineymişim gibi beni sıkıca kavradı.

"Bu sadece gerginliğimi azalttı." Kulak mememi ısırıldı. "Doymaya yakın bile değilim." Sesinde bir gülümseme vardı. Birileri harika bir sabah geçiriyordu.

Beni bir kazaya hazırlıyordu. Kendimi onun kollarından kurtardım ve hâlâ sert olan aletin üzerinden kaldırdım.

Nefes nefese tısladı. "Bu çok ani oldu."

Ona bakmadan şortumu çıkardım, ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkardım. Duşa doğru ilerledim.

Kaçışımı reddederek, çağılayanın altında bana katıldı, beni yakınına sürükledi. Yüzüme baktı ama ben gözlerimi kaçırdım.

"Ah. Sanırım bundan çok keyif aldın. Hoşlandığımı biliyorum. Bu seni rahatsız ediyor mu?"

"Neden benimle yatmak zorundasın?" diye sordum. "Beni sevmiyorsun bile. Eşyalarını büyük yatak odasında tutuyorsun. Neden kendini orada tutmuyorsun?"

"Hmm. Belki de ikimiz de benim odamda uyumalıyız, ebeveyn yatak odasında. Belki koşu bandını ve eşyalarını transfer ettiririm."

Ayrılık istemiştim, daha fazla yakınlık değil! "Sen dedin ki benimle işin biterdi. Neden bitirmiyorsun? Beni daha ne kadar tutacaksın?"

Elleri kıcıma indi, avuç içleri kıvrımlarımı kapladı. "Kemere karşı çok daha şefkatli olduğunu gözlemledim-"

"Bugün olmaz!"

"Neden?"

"Düşünmem gerek."

"O zaman sevgini kendim mi ikna edeceğim?" Eğildi ve dudaklarını şefkatle dudaklarıma bastırdı, beni öptü, öptü ve öptü ... ta ki ellerinde uysallaşana kadar. Vücudumu sabunladı, beni yıkadı, keşfetti. Her dokunuş başlı başına bir baştan ıkarıcıydı.

Neden beni baştan çıkarmaya çalışıyordu ki? Burada onun "emrindeydim." şimdi oyunu neydi?

Çok geçmeden tekrar titremeye başladım.

Beni kaldırdı. "Bacaklarını etrafıma sar." Bir ön kolunu kıcımin altına, bir kolunu da omuzlarıma dolayarak beni sikinin üzerinde gezdirdi.

Boşaldığımızda, nefeslerimizi paylaşırken alınlarımız birbirine değdiğinde, neden bununla savaştığımı merak ettim. ?

Giyindikten sonra, abartılı bir kahvaltı havuz güvertesinde bizi bekliyordu. Menüdeki her şeyi önceden sipariş etmişti.

"Hangilerinin favorileriniz olduğunu keşfetmek için," diye açıkladı.

Bana gülümsediğinde, kendi sırtışıma karşılık verdiğini fark ettim. Dick. Neden kavga edelim?

Ama sonra telefonu çaldı. Sevastyan cevap verdi boyun eğmiş bir şekilde nefes verdi. Kısa süre sonra ifadesi karardı. Dmitri olmalı.

Máxim'in bir süreliğine kendini kaybettiği izlenimine kapıldım.

ve şimdi sert bir şekilde hatırlatılıyordu.

. . bir şey.

Gittikçe daha kızgın görünüyordu - bana, sanki onu asla yapmaması gereken şeyden alıkoyan benmişim gibi

Unut gitsin.

Kanepeye oturmuş, perdeleri dalgalandıran ve yüzümün etrafındaki bukleleri dalgalandıran bir esinti eşliğinde kitap okuyordum. Sivastyan'ın kapı ve pencerelerin mümkün olduğunca açık olmasını tercih ettiğini fark etmiştim, bu yüzden havuza bakan taraflarını açtım.

O telefon görüşmesinden beri mesafeliydi, ruh hali açıkça depresifti.

Bütün sabah, o ve ben birbirimizin yanından geçtik, birbirimize doğru çekildik ama hiçbir şey söylemedik. Bunu okumuştum.

Ben yüzerken havuzun kenarında aynı iş günlüğü vardı. Ya da öyle görünüyordu. Gerçekte, ince kumaş şeritlerinden dokunmuş beyaz tek parça bir mayo olan mayomla çok ilgilenmişti. Büyülenmiş bakışları vücudumla birlikte hareket eden dokumayı takip etmişti.

Şimdi diğer kanepeye oturmuş, gazeteyi açmış ama okumuyordu. Okyanus mavisini gözleri ağırbaşlı bir ifadeyle eşleşen suya bakıyordu. Ne düşünüyordu acaba?

Bitti mi?

Bir karar vermekte zorlandığına yemin edebilirim.

Telefonunu kontrol etti, bir şeyler yazdı, sonra aniden ayağa kalktı. Dudaklarını ayırarak bana baktı. Söyleyeceği şeyi daha iyi düşünerek kapıya doğru döndü. "Vasili dışarıda olacak." Sonra beni terk etti.

Ne? Noel arifesinde yalnız mı olacaktım? Yine sefil, yalnız bir Noel.

Eğer beni bir kazaya hazırlıyorsa, en azından bugün bana eşlik etmeliydi.

Son üç tatil boyunca, yeniden başlatma gibi zor bir görevden geçiyordum. Onlardan önceki Noel'de Edward "beklenmedik bir iş gezisine" çıkmak için beni terk etmişti. Muhtemelen Julia'yla çıkacağı tatili farkında olmadan ben finanse etmiştim.

Keyif aldığım son Noel'i düşündüm. Annemle birlikte geleneksel bir Nochebuena yemeği pişirmiştik.

Belki de bugün yemek yapmalıyım? Ayağa kalkıp mutfağa doğru yürüdüm, tencereleri, tavaları ve ekipmanları kontrol ettim. Dört konveksiyonlu fırın, ısıtma çekmeceleri, iki mikrodalga fırın ve bir buharlı fırın vardı; hepsi de yepyeni ve yüksek teknolojiliydi.

Yıllardır tam işlevli bir mutfağa girmemiştim -hiç bu kadar modern bir mutfağa girmemiştim- ve yemek yapmayı özlemiştim. Malzemeleri Alonzo aracılığıyla sipariş edebilirdim.

Yemek hazırlamak beni rahatlatır, zihnimi dinlendirirdi. Bunu yapmamın tek nedeni buydu. Sevastyan'a hava atmak istediğim için değil.

Muhtemelen geç saatlere kadar dönmeyecekti. Tatili benden başka biriyle geçirmek isteyeceğini biliyordum!

Onun kaybı. Vasili ve koruma taburuna korumaları için teşekkür ederim.

Alonzo'yu aradım, nane dalından oklavaya, mutfak robotundan et termometresine kadar ihtiyacım olan tüm malzemeleri ve ekipmanları listeledim.

Bir saat sonra, birkaç görevli çantalar ve kutularla geldiğinde, Vasili kel kafasını tekrar bana doğru çattı.

Omuz silktilim. Surround sesi bir Havana istasyonuna çevirerek yeni önlüğümü bağladım.

Kötü havaya, iyi yüz.

Pastırmayı kızarttım, tatlı patatesleri soydum ve esmer şekeri anason tohumlarıyla kaynattım. Bademleri kızarttım. Hamur açtım

ve yengeç kroketleri için daireler kestim. Mojitolar için nane doğradım. Tüm kat inanılmaz kokuyordu.

Baharatlı domuz rostosunu fırına koyarken "Fuentecilla Que Corres" şarkısını söylüyordum.

"Bu da ne?" Sevastyan beni zıplatarak sordu.

Pişirdiğim üç rostodan biri olan rostoyu neredeyse düşürüyordum. "Kübalı bir Noel yemeği." Geri dönmüştü!

"Menüde ne var?"

"Lechón asados, mojaya batırılmış domuz kızartması; langostinos con salsa rosa, pembe soslu karides; arroz congri, fasulye ve pilav; tostones, kızarmış tatlı plantain; ve yengeç croquetas. Tatlı olarak da buñuelos, kızarmış tatlı hamur; turrón de Navidad, nugalı badem şekeri; ve boniatillo, tatlı patates pudingi yapıyorum."

Sırıttı. "Yani şimdi tekrar gözüme girmek için yemek mi pişireceksin?"

Parmaklarımı göğsüme bastırdım. "Özür dilerim; bunların senin için olduğunu mu sanıyordun?"

"Bir ordu için yeterince hazırlık yapıyorsun." "Tengo mucha hambre. Es todo para mí." "Çok mu açsın? Ve hepsi senin için mi?"

O yıldırım hızıyla İspanyolca öğrenirken Bildiğim tek Rusça blyad', prostitutka, dushen'ka ve kotyonok'tu. "Hepsi benim için. Benim yemeğimle başa çıkamazsın. Sadece tatlı bile sana orgazm yaşatır." Onunla alay etmek için yeni kızarttığım bir kroketin tadına baktım.

Ben onu durduramadan bir tane kaptı ve bir ısırık aldı. Göz kapakları ağırlaştı ve yavaşça çiğnedi. "Akşam yemeğini yedide bekliyorum. Geç kalmayın." Croqueta elinde, gitmek için döndü.

Bana emir mi veriyorsun? "Pendejo!" Kafasının arkasına bir avuç kızarmış badem fırlattım.

Durakladı, sonra devam etti.

Gözlerimi devirerek işime geri döndüm. Her ne kadar Müzik devam ediyordu ve ben yemek yaparken şarkı söylüyordum (kimsenin evine yazamayacağı bir sesle), Sevastyan tüm öğleden sonra, telefonla konuşurken ve iş tekliflerini okurken bile mutfağın yanında kaldı.

Gün boyunca, derece derece rahatladı. Bir ya da iki kez onu yelkenlilere bakmaktan başka bir şey yapmazken yakaladım. Delici bakışları rahatlamış, karmaşık zihni hayallere dalmıştı.

Buna karşılık, sanki daha sonra bir randevum varmış gibi gerildim - oysa o sadece akşam yemeğini emretmişti. Saat altıda

Tek kelime etmeden ana yatak odasına.

Her şeyi bitirmiş, bulaşıkları ısıtma çekmecelerine yerleştirmiş, Vasili ve adamları için ağır kutular bile hazırlamıştım. Adamı teslim alması için içeri çağırıldığımda, teklifime ihtiyatla baktı.

Yavaşça konuşarak Vasili'yi temin ettim, "Bu yemek yüzde yüz ilaçsız çünkü ilaç bulamadım."

"Spasiba. Teşekkür ederim."

Rusça sözlüğümde bir kelime daha. "İçinde yazılı talimatlar var. Karides dışında herhangi bir şeye pembe sos sürersen Rus kışına tekmeyi basarım, anladın mı?"

Nefes verdi ve isteksizce "Noel patron için iyi değil" dedi.

"Bu ne anlama geliyor?"

"Patron seni tutmak istiyor. Tamam. Sen kaldın.

Şimdi Noel'i düzelt."

Tüm söyleyeceği buydu.

BÖLÜM 23

Noel'i düzeltmek mi? Duşta, bu ilginç değiş tokuş üzerine düşündüm. Bazı insanlar tatillerden nefret ederdi. Ben nefret etmeliydim.

Bu, Sevastyan'ın ruh halinin neden kötüleştüğünü açıklıyordu. Noel konusunu açtığımda, "Hatırlatma bana!" diye çıkışmıştı.

Onun acı çektiğı fikri beni rahatsız etti. Gerçekten rahatsız etti. Çünkü ben bir aptaldım.

Bana karşı hissettiklerinden kurtulana kadar beni yanında tutacağını söylemişti; o ilgisinden kurtulmaya çalışırken, Catarina daha da derinlere batıyordu.

Yoksa neden görünüşüme özen göstereyim ki? Duştan sonra straplez kırmızı bir elbise giydim ve yanıma sadece takılarımı aldım: küpelerim ve buradaki ilk gecemden kalma kol kelepçem. Saçlarımı gevşek bir düğümle topladım, göz makyajı yaptım ve dudaklarımı parlattım.

Zahmete girdiğim için kendimi aptal gibi hissederek aynaya kaşlarımı çattım. Bu sadece bir gangster ile (yalancı bir fahişe olduğunu düşündüğü) tutsağı arasındaki bir yemektir.

Yine de yemek odasına erken gittim, içerideki çok sayıda mumu ve bitişik balkondaki fener ışıklarını yaktım. Bulaşıkları masaya taşıdım, sonra odanın kapılarını açtım. ve dalgaların sesini içeri alan Sevastyan için pencereler.

Bana katıldığında, onun da şık giyinerek pantolon ve blazer ceket giydiğini görünce gülümsedim. Bu çok şey ifade ediyordu. Ona söyledim,

"Yemeğimin bir kısmını sizinle paylaşmaya karar verdim,

çünkü

sana başka bir şey almadım. Uzun, sarışın bir şişme bebek ya da bir Japon balığı almayı düşünüyordum."

"Sarışın şişme bebeklerle dolu bir dolabım var ve Japon balıkları uçaklarda kötü seyahat ediyor. Akşam yemeği akıllıca bir seçimdi."

Sırıttım. "Mojito mu şarap mı Ruso?" "Votka."

"Hayatta olmaz. Oyun alanı kurallarına uyun ya da taşaklarınızı başka yere götürün."

Kaşlarını kaldırdı. "Mojito."

Ona bir tane doldurdum. Karışımımı tattığında, beğendiğini söyleyebilirim. Oturduk ve ona birçok tabaktan, her birinin içindeki ana malzemeleri detaylandırarak servis ettim.

Rostodan aldığı ilk ısıklıkla birlikte tepkisini bastırıyor gibiydi. "Ve her şeyin ötesinde, yemek yapabiliyorsun. Sadece evde mi öğrendin yoksa okulda da eğitim aldın mı?"

"Sadece ev."

Tabağındaki her şeyi yedi, ben de ona ikincisini servis ettim.

Ama üçte bir için tabağını bana doğru ittiğinde, "Çok fazla tatlı var" dedim.

İlk tattığı turrón onu inletmiş. Onu, bir puding ve iki buñuelos yedikten sonra, "Kendiliğinden gelmedim, ama bir süre için dokun ve git" dedi. bir süre."

Mojitomun kenarından güldüm. "Şef olabilirsin," dedi.

"Bu heyecan verici olurdu. Ama sanırım senin patronluğunu tercih ederdim, böylece dünyaya hükmedebilirdim."

"Sence benim işimi halledebilir misin?" "Bence şaşıracaksın."

Ayağa kalktı ve büfeye doğru ilerledi. "Bundan şüpheliyim. Ne kadar zeki olduğumu biliyorum." Elinde bir şişe votka ve iki kadehle koltuğuna döndü. "Küba yemeği, sonra Rus

İçecekler." Doldurdu.

Aman Tanrım.

"Za zdoroviye," dedi. "Sağlığınıza."
"Salud." Bardağımı öksürerek içtim.

Bizim için tekrar doldururken, "Kimin yemeğini beğendim?" diye sordu.

"Pardon?"

"Bunu tatillerde arkadaşların ya da ailen için pişirirdin. Belki de seni kaçırdığım sevgiline." Kadehini fırlattı.

"Mutfak bana ilham verdi." Bir kez daha irkilerek benimkini içtim.

"Bunda bu kadar dikkat çekici olan ne?"

"Aletler." Çalışıyorlardı. Ayrıca, kaplar sel önlemeye adanmamıştı. "Neden başka biri olduğuna bu kadar eminsin?"

"İki şeye tepki veriyorsun: para ve zevk. Ben sana ikisini de veriyorum ama sen kendini tutuyorsun."

Kaşlarımı çattım. "Bundan daha fazlası olmalı."

"Neden bir ortağın olmasın ki? İşinizin dışından bir adam seçmeseydiniz, müşterilerinizden biri sizi kapardı."

"Çok emin konuşuyorsun."

"Müşterilerinizi becerdiğinizde" -çenesindeki o kas kasıldı- "onları . . . onları etkiliyorsun. Ama sen beni Biri bile seni tutmadı mı?" Bir kadeh daha doldurdu. "Seni görüyorum, seni duyuyorum, seni kokluyorum, seni hissediyorum. Sana musallat olmalılar insanlar tarafından."

Neredeyse acı bir kahkaha atacaktım. Keşke bilseydi.

Edward gittikçe daha fazla aklıma geliyordu. Gerçi Bir beyefendi gibi davranır, asla kötü bir dil kullanmaz, sesini yükseltmezdi ama beni öldürmek için can atardı. Şimdi yıllarca öfkesini beslediğine göre, ne yapacaktı?

Bazen hayvani bir hisle yaklaştığını hissettiğime yemin edebilirim.

"Şimdi bile yapıyorsun!" Sevastyan bardağını yere çarptı. "Ne zaman onu düşünsen gözlerin dalıyor! Bu beni deli ediyor!"

"Hiçbir şekilde bir sevgili düşünmüyorum."

"Buna ya da söylediğin herhangi bir şeye neden inanayım ki?" Biraz daha votka doldurdu.

"Sanırım inanmamalısın. Bana inanmak için hiçbir nedeniniz yok."

"Alay mı ediyorsun? Güvenme konusundaki yetersizliğimle alay mı ediyorsun? Bir gün öylece uyanıp böyle olmaya karar vermedim.

En son birinin sözüne güvendiğimde, bunun bedelini hayatımın sonuna kadar ödemekle lanetlendim."

"Bu ne anlama geliyor?" Nasıl ödeme yapmıştı?
Sessizlik.

Sevastyan benimle konuşmazken Vasili benden "Noel'i düzeltmemi" nasıl bekliyordu? "İyi. Unut gitsin." Masayı toplamak için ayağa kalktım.

"Ve sen de temiz misin?" Sesi yarı kesikti, sanki kaba olmaya niyetlenmiş ama tam olarak başaramamış gibiydi.

"Oh, temizlik konusunda gerçek bir profesyonelim."
Bulaşıklarla işim bittiğinde ve bir dağ dolusu yemek artığını depoladığımda geri döndüm.

Yemek odasında kaldı ve içkisine baktı. İlk şişeyi bitirmiş ve bir diğerine mi başlamıştı?

Yanına oturdum. "Canın yanıyor. Bundan hoşlanmıyorum." "Ah, altın kalpli eskort."

Gözlerimi ona diktim. Aramıza mesafe koymanın yolu beni aşağılamak mıydı? Benim koyduğum sınırlar gibi sürdürmekte başarısız mı? "Por Dios, seninle her şey balkabağı ve at arabası."

"Beni karamsar mı buluyorsun?"

Ivanna'ya az önce onun sıcak ve soğuk ruh hallerinden bahsetmiştim. "Evet, biliyorum."

Cevabım onu şaşırttı mı? "Bütün dünya beni tatlı dilli bir büyücü olarak görüyor, Katya'm hariç."

"Bana aklında ne olduğunu söyle Ruso."

Cevap vermesi biraz zaman aldı. "Geçmişin hayaletleri. Sarhoş saçmalıklarımı duymak istemezsin."

"Dene beni."

Votka shot'ımı bana doğru itti. "Paella yapma anını hatırladığında kaç yaşındaydın?"

Rastgele bir soru. "Neredeyse dört yaşındaydım." Daha az yüzümü buruşturarak bardağı indirdim.

"Yılın hangi zamanıydı?" Her birimiz için bir bardak daha.

Bununla nereye varacaktı? "Noel'den hemen sonra. Hatırlıyorum çünkü 'kırmızı fular savaşı'ndan önceydi. "

"O da neydi?"

Mojitolar ve votka arasında dilimin gevşediğini fark ettim. Belki de mum ışığıyla aydınlatılmış oda ve okyanusun sesi beni etkiledi. Belki de bu adam etkilemiştir. "Mima, büyükannem, benim için kırmızı bir atkı örmüştü ve ben onu ölesiye sevmiş, her yerde takmıştım. Hatta onunla uyurdum. Benim

Annem gururumu simgelediğine inanarak onu benden almak istedi. Sık sık bir şeylere anlam yükler, şöyle derdi. hiçbir şey tesadüfen olmadı." Bu konuda ona katılabilirim.

"Devam et."

"Çok genç olmama rağmen, bir şekilde atkıdan daha fazlası için savaştığımı biliyordum. Bu savaşı kaybedemezdim." İçimi çektim, yukarı baktım. "Seni sıkıyorum. Hayatın benim aptal hikâyemin ilgisini çekemeyecek kadar heyecanlı."

Bakışlarımı tüm yoğunluğuyla karşıladı. "Bana gerisini anlatacaksın, Katya. Şimdi."

Pekala. Boğazımı temizledim. "Ondan kaçtım, denize açılmakla ve asla eve dönmemekle tehdit ettim. Karanlıkta dışarıda saklandım.

Mima dehşete düşmüştü. Sadece 30 kilo ağırlığındaydım ve o gece hava soğuktu. Annemle araya girdi. Bana kalabileceğini söylediğinde eve geldim ve o gece içinde uyudum. Yıllar sonra annem bana onu benden almadığı için pişman olduğunu söyledi.

o anda gururumu dizginledi. Beni uysal ve itaatkâr yapabilirdi."

"O zaman savaşı kaybetseydiniz, sizinle hiç tanışamayacaktım."

Gururum ve isyankârlığım olmasaydı, Edward'a asla bağlanamazdım. Yine de annemin

dejeneratif bir hastalıktan muzdaripti - Edward ve Julia bize gelmeden önce semptomlar göstermişti
-Daha ne kadar hayatta kalabilirdi bilmiyordum. "Doğru. Hayatım çok daha farklı olabilirdi."

"Keşke savaşı kaybetseydim diyor musun?"

"Tüm hayatım sona erene kadar bunu bileceğimi sanmıyorum." Sadece bunun yirmili yaşlarımda başında olmamasını umuyordum.

Bardağını masanın üzerinde döndürdü. "O zamanlar on üç yaşındaydım."

"Ne yapıyordun sen? Atlara binip kızların peşinden mi koşuyordun?" Sanki üzerine bir karabulut çökmüş gibiydi. "Hiç de değil."

"Sonra ne olacak?" Cevap vermedi. "Sevastyan, sana bir şey söyledim. Konuşma sırası sende."

İçkisini bitirdi ve bize bir kadeh daha doldurdu.

"Ağabeyim Amerikalı bir kızla evleniyor. Roman-özür dilerim,

Artık Aleksandr adını kullanıyor, onu o kadar uzun zamandır tanımıyor. Düğünleri çok aceleye geldi."

Sevastyan'ın konuyu değiştirmesine izin verdim. "Bu konuda ne hissediyorsun?"

"Onu kendi adına güvence altına almak istemesini anlıyorum.

Natalie sevimli ve nazik biri, akıcı bir şekilde Rusça konuşuyor ve doktora öğrencisiydi. Ayrıca benden daha zengin."

Máxim beş parasız, kaçak bir fahişeye takılırken.

Oh, tekrar yuvarlanıyor olmak. Ailem hiçbir zaman bir milyar dolara yaklaşamamış olsa da Martinez Beach'in değeri hızla artmaya devam etti.

"Aleksandr onun için değişti. Daha iyisi için." Máxim'in sesi düşünceli geliyordu, sanki sözleri kafasının içinde olup bitenlerin sadece yüzeyini sıyrıyordu. "Aleksandr'ın bizim yaşımızdaki erkekler için değişmek mümkündü. Siz ne düşünüyorsunuz? Erkekleri tanımak sizin işiniz."

"Eğer teşvik yeterince güçlüyse, bazılarının değişebileceğini düşünüyorum." Sadece Edward gibi bir sosyopat değil.

"Çok basitmiş gibi söylüyorsun. Aleksandr onu eski

yöntemlerinden daha çok istiyordu ve bu yüzden onları bir kenara mı attı?" O

içti.

Ben de ona katıldım. "Belki de bu kadar basittir."

"Bana ona her şeyini açıkladığını söyledi. İyi ve kötü. Yükünden kurtulmuş, artık sırlardan arınmış." Máxim bir kez daha döktü. "Onu kıskandım acı bir şekilde. Ayrıca bana Natalie'yi gördükten bir gün sonra başka bir kadını sevmeyeceğini bildiğini söyledi. Natalie onun için her şeydi. Sizce bir erkeğin böyle bir şeyi bu kadar erken bilmesi mümkün mü?"

Bu konuşma için ne garip bir dönüş. "Bence bu duyguya sahip olabilirsin. Ama uzun sürer mi bilmiyorum."

"Eğer ikisini bir arada görseydiniz, zamana karşı koyacaklarını bilirdiniz" dedi. "Buraya uçmadan hemen önce memleketi Nebraska'da onları ziyaret etti. Sağdıcı olmamı istemek için beni oraya davet etmişti."

"Bu seni şaşırttı mı?"

"Tamamen."

"O da senin gibi mafyanın içinde mi?" Ben sordum.

"Ayrıldığımız yıllarda o bir tetikçi oldu, ben de kendi operasyonumun başına geçtim. Tam olarak rakip değiliz ama kesinlikle müttefik de değiliz."

"Silahlı adam mı? Tetikçi gibi mi?"

"Muhtemelen infazcı terimini tercih ederdi. Temelde patronu için rakip bir sendikaya karşı savaşan bir askerdir. Ama artık değil."

"Ve onunla iş yapmak istiyorsun."

"Onu tanıdıkça acımasız ama onurlu biri olduğunu daha iyi anlıyorum. Tüm hatalarına rağmen dürüst bir adam. Bu yüzden

Gerçekten güvenebileceğim biriyle ortaklık yapma fikri benim için akıl almaz. Birlikte Rusya'yı ele geçirebiliriz. Ama henüz bana güvenmiyor. İki ay önce nişanlısının benimle aynı odada olmasından korkuyordu."

"Neden senden sağdıcı olmanı istesin ki?"

"Natalie'nin dürtmesiyle, eminim."

"Neden senin hakkında böyle hissetti?"

"Başkalarının hayatlarıyla oynamaktan zevk alan duygusuz bir adama dönüştüğümü duymuş. Büyüdüğüme inanıyordu.

Babamıza çekmiştik, ya da en azından onun soğuk kalpli, entrikacı tarafına. Babamızı küçümsedik."

O adam Máxim'in sırtını kırbaçlamış mıydı? "Aleksandr senin hakkında haklı mıydı? Entrikacı ve soğuk kalpli olduğun konusunda?"

Esprili olmayan bir kahkaha attı. "Evet. Buna politikacı olmak deniyor. Yine de Aleksandr'ı kıskırttığımı kabul ediyorum. Beni kendisi için bir tehlike olarak gördüğünde, ona hiçbir neden vermedim.

inanmıyorum. Uzun yıllar boyunca

değil." Tehlike mi? "Neden?"

"Belki de beni eğlendirdiği içindir."

Por Dios. "Neden kardeşlerinizden ayrıldınız?"

Soruyu geçiştirerek, "Sadece birinden. Dmitri ve ben yakın olmaya devam ediyoruz."

Yeterince sık konuştular.

"Natalie yanındayken Aleksandr iyileşiyor. Ama Dmitri.

. ." Sustu. "Ne?"

"Geçmişte yaşadığı olaylar yüzünden öfkeli ve zarar görmüş durumda. Her zaman öyle olacağını kabul etmekte zorlanıyorum."

Aynı olayların Máxim'in yara izleriyle bir ilgisi olmalı. Dmitri'de de benzer yaralar var mıydı? Aleksandr'da da var mıydı? "Özür dilerim."

"İki kardeşin ortasında oturuyorum. Biri bana geleceğin parlak olabileceğini söylüyor, diğeri ise geçmişin hepimizin günlerini karartacağını. Bu konuda ne söylemek istersiniz? Bu mu?"

"İkisi de doğru olabilir. Her şey ne tür bir adam olduğuna bağlı.

Sen

öylesin.

"

Sessiz

ol.

"Máxim, ya Dmitri geçmişine rağmen hayatını

değiştirdiyse? Bir kılıcın doğması için örs ve çekici tanımıası gerekir, değil mi? Ya onu öfkelendiren ve zarar veren her ne varsa üstesinden gelebilirse, zaferin onu daha güçlü kılan şey olabileceğini fark etseydi?" Ben sadece bunu kendim için umuyorum. Daha iyi şeyler seni bekliyor. .
. .

"Beni anlayın," diye homurdandı Sevastyan, "her şeyi yaparım bunun için."

"Sen yapar mıydın? O zaman neden önce sen yapmıyorsun, sonra ona nasıl yapıldığını göstermiyorsun?"

Dudaklarından bir nefes fırladı. "Beni buna sen sürükledin, değil mi?"

Bakışlarını tuttum. "Birinin buna ihtiyacı vardı."

Bir saat gibi gelen bir süre boyunca sessiz bir şekilde bana baktı. Sonra aniden ayağa kalktı ve odadan çıktı.

"Akşam yemeği için rica ederim," diye mırıldandım. "Hoşuna gitmesine çok sevindim. Gelecek yıl aynı saatte?"

Kendime kızdığım için

İlerleme kaydettiğimizi düşünerek meşalelerle aydınlatılmış balkona yöneldim.

Hava havuzdaki ilk gecemizdeki kadar sıcaktı. Balkonun parmaklıklarından dışarı baktım.

Sahilin aşağısında bir yerde bir grup Latin müziği çalıyor, yumuşak tınlar bana ulaşıyordu. Yelkenliler karanlık suları süslüyordu, direkleri Noel için yanıyordu.

Bana katıldığını duydum. Tek kelime etmeden ya da dokunmadan

Arkamda duruyordu, o kadar yakındı ki vücudunun sıcaklığını algılayabiliyordum.

Uzun süre bu şekilde kaldık. Ona yaslanıp kollarını boynuma dolamanın cazibesi dayanılmaz bir hal aldı.

Hareket. Gözlerimi kırptım. Nefes kesici bir boynumda inci dizisi. Her bir inci meşale ışığında parlıyordu. Bu inci dizisi bir servete mal olmuş olmalıydı. Bunu bana neden versin ki?

Dudakları en hassas öpücükle ensemde gezindi.

Bütün gün tartıştığı şey buydu! Refakatçiye bir hediye verip vermeme konusunda tereddüt etmiş, sonra da hediyyeyi almak için ayrılmıştı.

Gitmek için döndüğünde elini tuttum. "Neden?"

Geri çekildi ama "Çünkü bu geçirdiğim en güzel Noel" diye mırıldandığını duydum.

BÖLÜM 24

"İşte," dedi Sevastyan bana son teknoloji ürünü bir dizüstü bilgisayar uzatırken hışımla.

Noel sabahıydı, inzivamın sekizinci günüydü ve o yaklaştığında kanepede bir iş günlüğü okuyordum. "Başka bir hediye mi?" Onunla birlikte olduğum için daha mutluydum.

benimle yeni bilgisayardan daha çok konuşuyordu.

Dün gece, ona bir şey sormadan, bir tişört ve şortla otelden ayrılmış ve iki saat sonra geri gelmişti, terli ve kumlu. Onunla sahilde koşma fırsatını kaçırdığım için hayal kırıklığına uğramıştım. Sonra beni agresif, diş gıcırdatan, terli erkek seksiyle tanıştırmıştı ve onu affetmiştim.

"Evet, başka bir hediye," dedi.

"O zaman spasiba, Máxim." Rus'un bundan hoşlandığı belliydi.

"Pozhaluysta. Rica ederim. Ama bunun bir bedeli var. Bana sunulan emlak tekliflerinden oluşan bir dosya var." Yanıma oturdu, gayet rahat bir şekilde kendi dizüstü bilgisayarını kuruyordu. "Onları değerlendireceğim. İstersen sen de bakabilir ve bana görüşünü bildirebilirsin."

"Benim fikrimi mi istiyorsun?"

"Sen burada olduğun sürece beyninden faydalanacağım."

Bana sahip olduğu sürece. Ne kadar, ne kadar, ne kadar? Bu bana süregelen ayna mesajlarımızı hatırlattı. İçinde

"Bu kıcı özleyeceğim" notuma cevap yazmıştı: İyi ki o kıcı benim.

Ben de cevap verdim: Çıkarken kapı ona çarpacak.

Kalbim hâlâ kurşun geçirmezmiş gibi davranmaya çalışsam da kendimi bu adama aşık olurken görebiliyordum. Sadece bir bağıllık değil. Gerçek bir anlaşıma.

Hayır, hayır, Cat. Üç gün içinde yollarımız ayrılacaktı; sadece o zamana kadar ona direnmem gerekiyordu. Ayrıca, düşme dürtüm böyle bir şey yapmamam gerektiği anlamına geliyordu. Bilim! "Bu bilgisayarda Wi-Fi olduğunu biliyorsun. Bir e-posta SOS'i göndermeyeceğim konusunda bana güveniyor musun?"

"Da."

Bu dönüşüme ne sebep olmuştu? "Biz gidiyoruz . . birlikte çalışmak? Tekliflerin incelenmesi?" Yüzüme yayılan sırıtışa engel olamadım.

"Tüm yeni eşyalarınızı sipariş ettiğiniz günden daha mutlusunuz. İş beklentisi, tüketim çılgınlığından daha mı üstün?"

"Kesinlikle."

"Onlara bakacaksın o zaman? Ve bana on beş sayfa boyunca seni sikeyim seni sikeyim demeyecek misin?"

Sırıtışım derinleşti. "Bunlara bakacağım, sadece seni doğru tutmak için. Ne de olsa servetini kaybedersen senden çalacak bir şeyim kalmaz."

Dudaklarının sol köşesi kıvrıldı. "Eğlenmene bak. Sonra da lanet olası işini yap. "

Saatlerce, okyanustan esen rüzgâr eşliğinde kitap okuduk. Gün ortasında, topuzumda bir kalem vardı, saçları dağınıktı ve ayaklarım uyluklarına dayanmıştı. Onunla yine o garip rahatlığı, o déjà vu duygusunu hissettim. Hâlâ son sınırimi korumak için cesurca bir çaba sarf ediyordum ama onunla bu şekilde birlikte olmak, korumaya çalıştığım tüm duvarlar için bir koçbaşıydı.

Öğle yemeğinde bir mola verdik, seks, yemek artıkları ve kahvenin tadını çıkardık, sonra işe geri döndük. İnternete girip kiralara, emlak vergilerine, hacizlere ve ipoteklere bakabildim.

Gün batımında, her yerde çıktılar vardı ve bunun şimdiye kadarki en iyi Noel günüm olduğuna karar vermiştim.

"Herhangi bir ilerleme kaydettin mi?" Başını boynunun üzerinde döndürdü.

Ona ukala bir sırıtış attım. "Dokuz teklifin de üstünkörü tespitlerini tamamladım, querido. Seni beklerken solitaire oynamak üzereydim."

"Görelim bakalım."

"Onları okumak mı istiyorsun? Şimdi mi?" Birden gerildim. Bilgisayarımı kaptı. "Şimdi."

O değerlendirmelerimi gözden geçirirken ben de onun yüzünü inceledim. Zaman zaman kaşlarını kaldırıyordu. Bu ne anlama geliyordu? Bekle, bu bilinçsiz bir baş sallama mıydı? Kahretsin, hızlı okuyor. Bir keresinde dudaklarının sol köşesi bir anlığına eğildi.

Şimdi onu etkilemek için bana bir şans verildiğine göre, başarılı olmak istiyordum! Beynimi beğenmişti ve bundan yararlanmak istiyordu. Yine de ister miydi?

Yüzünü kaldırdı ve o delici bakışlarını bana çevirdi. "Biri hariç hepsinde eşleştik," dedi etkilenmiş bir ifadeyle.

Ayak parmaklarım zevkle kıvrılırken bile tırnaklarımı sahte bir şekilde inceledim. "Oh, benim küçük oğlum yanlış mı yaptı?"

Gözleri sevdiğim şekilde canlandı. "Sen sormadın Bana sorular sordunuz; sadece teklifleri değerlendirdiniz. Okuduğun tüm o ekonomi kitaplarından bir şeyler öğrendin mi?"

Aslında bugün finans yan dalımın daha çok yardımı dokunmuştu. "O kitaplardan çok şey öğrendim." Bob ve Weave.

"Peki neden beşinci teklifin ilerlemesini önerdiniz?" Köhne apartmanlardan oluşan bir blok.

"Bunlar A, B, hatta C sınıfı bile değil. Ben bunları 'bok çukuru' anlamına gelen S sınıfı olarak tanımlıyorum. Ziyaret etmek istediğiniz gulagda muhtemelen daha fazla olanak vardır."

Bingo. Temizlik işlerimden birine giderken otobüs güzergahım bu apartmanların önünden geçiyordu ve bana kendi evimi hatırlatıyordu.

"Rakamlar en iyi ihtimalle marjinal," dedi. "Bana gerekçenizi söyleyin."

Shadwell Teorisi. "Ağır kötü yönetim." İğrenç vurgusu. "Yöneticiler muhtemelen her ay kiracıları bilgilendirmek ve toplanan kiralari eksik bildirmek. İçeride yarı dürüst bir ekip bile olsa, kiralari düşürebilir, onarım ve bakımı artırabilir ve yine de daha fazla kazanırsınız. Kiracılar mutlu, mal sahipleri mutlu."

"Daha düşük kiralari." Bana o keskin bakışlarıyla bakıyordu.

"Bu sadece bir fikir." Dudağımı ısırdım. "Mülk hacizde. Bankalar yılsonuna kadar defterlerindeki kötü borçlari temizlemek isterler, bu yüzden bu hafta nakit teklif edersen çalabilirsin. Ya da ben öyle duydum. Bunun vergisel sonuçlari da var-oh, bekle, mafya Rusa muhtemelen vergiler konusunda endişelenmiyordur çok."

Keskin ifadesi derinleşti.

Çok fazla konuşuyorsun, Cat. Sustur şunu. Dikkatini dağıtmak için, "Çekimlerini görebilir miyim?" dedim.

Kendi bilgisayarını teslim etti.

Notlarını ve tespitlerini okudum ve beyninin nasıl çalıştığını görünce neredeyse orgazm oluyordum. Sınırlar! "Bir çaylak için hiç fena değil."

"Onayladığınıza sevindim."

Tam "un cafecito", yani kafein ve seks için bir kahve molası vermemizi önerecektim ki ayağa kalkıp gerindi.

Mutfağa doğru giderken omzunun üzerinden, "Düğüne benimle geliyorsun," diye seslendi.

"Qué???"

BÖLÜM 25

Kalbim boğazımda, onu takip ettim.

Yine yemek artıklarının başındaydı. "Badem şekerlerimiz bitti mi? Hepsini kim yedi?" Başını kaldırıp baktı Buzdolabı karanlık bir bakışla. "Vasili, seni pislik." Bana döndü. "Onu beslemen senin hatan. Şimdi sokak köpeği gibi olacak.

sadakalarımız için geliyorlar."

"Sevastyan, mantıklı olalım. Tabii ki düğüne gidemem." O törene ve kutlamalara giderken benim otel odasında beklememi mi bekliyordu?

"Yapabilirsin ve yapacaksın da." Karidesleri çıkardı, başparmağındaki pembe sosu yaladı. "Kedim artık çantadan çıktığına göre, benimle çıkmaman için hiçbir neden yok."

Randevu mu? İçimi heyecan kapladı. Sonra gerçekler ağır bastı. "Bu sadece bir düğün değil. Kardeşinin düğünü. Biri benim ne olduğumu öğrenirse" -bir fahişe- "bunu küçük görürler."

Ve en son katıldığım düğün kendi mahvolmuş adliye törenimken, bir düğünde nasıl davranacaktım?

İki tabak çıkarıp yere koydu. "Nesin sen? Güzel ve zeki bir genç kadınsın."

Sonunda eskort olmamı görmezden mi geliyordu?

Bu düşünce aklına gelir gelmez, "Hararetli bir pazarlık bekliyorum" dedi. Beni belimden yakaladı ve beni tezgahın üzerine yatırdı. "Ne alacaksın? Nakit ve mücevher mi? Giyecek kıyafetlere ihtiyacın olacak." Kalçalarını kalçalarımın arasına sıkıştırdı.

Kafa karışıklığı. "Burada ne işimiz var Ruso? Bu dönüş niye? Ben senin tırnak içinde tutsağınım, unuttun mu?"

"Hala Nebraska'da benim tırnak içinde mahkumum olabilirsin." "Seks yaptığımız zamanlar dışında benden nefret ediyorsun." "Ne zaman okuma önerileri, senden hoşlanıyorum. Şarkı söylediğinde ve yemek yaptığında senden hoşlanıyorum."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Onunla geçirdiğim bu zamanın üstesinden gelebilmemin tek nedeni, bunun bir son kullanma tarihi olmasıydı! Tek yapmam gereken kalbimi bir süre daha korumaktı, sonra özgür olacaktım. Kaçınılmaz çöküşü önleyebilirdim.

Şimdi zamanımı uzatmaktan ve aramızdaki ilişkiyi derinleştirmekten bahsediyordu.

Gerçekten beni ailesiyle tanıştırmak mı istedi?

Hayır, bunun bir önemi yoktu! Benimle bir bağ hissedebilirdi ve hatta onun için eşsiz bile olabilirdim. Ama ilgisi azalacaktı. Özünde, hobici bir oyuncuydu, dünyadaki herhangi bir kadına sahip olabilirdi. Yakında, oraya geri dönecekti.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Ben gitmiyorum. Sen gittiğinde ben de gideceğim. Bu her zaman aramızda konuşulmayan bir anlaşmaydı."

Bir kahkaha attı. "Öyle miydi?"

"Ayın yirmi sekizinde eve gidiyorum. Sen kuzeye gidiyorsun. Bu benim son sözüm."

"Hmm. Çok ikna edici olabilirim, Katya."

"Bu konudaki fikrimi değiştirecek hiçbir şey söyleyemez ya da yapamazsınız."

Gözlerindeki bakış, meydan okumanın teklif edildiğini ve kabul edildiğini söylüyordu.

"Bu da ne böyle, Sevastyan?"

"Bunun açık olması gerekmez mi, dushen'ka?" Piç herif beni yatağına bağlıyordu.

Yemeğimizi yedikten sonra bana "Bu gece büyük yatak odasına taşınyorsun" dedi.

"Neden?"

"Ben de bunu istiyorum."

Bu konuyu daha önce konuşmuştuk, o yüzden şüphelenmemiştim.

Şüphelenmeliydim. Çünkü yarım saat sonra kollarım başımın üzerinde bağlı bir şekilde çıplak yatıyordum.

Öpüşmekle başladı, beni soydu ve aklımı başımdan aldı. Geri çekilip gözlerimi kırıştıtararak açtığımda, sağ bileğim parlak tokaları ve metal halkası olan siyah deri bir kelepçeyle çevrelenmişti. Ben

Diğer elimle ona tokat attım, ama denemelerime kıkırdadı ve bileğimdeki şeyi kolayca bağladı. Sonra Kelepçedeki halkayı yatak başlığına bağlı bir kayışa taktı. Daha da kolay bir şekilde sol kolumu başımın üzerine doğru itti.

Beni bu odada istemişti çünkü yatağı esaret için hazırlamıştı. Efendinin odası. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Şimdi de ayak bileklerimden birine uzanıyordu. Ayaklıktan iki kayış daha çıktı.

Ona tekme attım ve iki büklüm oldum. "Ben bunu kabul etmedim! Bunu neden yapıyorsun?"

Bileğimi yakaladı. Karşı koymama rağmen kelepçeleyip bağladı. "Benimle düğüne gelmen için seni ikna edeceğim." Bacağımı yere sabitledi, kelepçeyi bacağıma bağladı. Bekleyen kayış.

Çırpınırken bile, kırbaçtan korkarak etrafıma bakındım. Şeytan muhtemelen kırbaçlanmamı zevkli hale getirecekti, ama herkese yaptığını bana da yapmasını istemiyordum. diğer eskortlar. "Çözün beni! Lanet olsun sana, diğerleri gibi kırılmak istemiyorum."

Diğer ayak bileğimden tuttu. "Yaptığımız şey çok uzakta, Katya. Sen onları düşünebilirsin ama ben düşünmüyorum." Son kelepçeyi taktı, sonra da sabitledi. "Ne olursa olsun, yeni bir şey deniyoruz."

Şimdi bir denizyıldızı gibi yayılmıştım, bileklerim ve ayak bileklerim siyah deri ile çevriliydi. Hareketsizleştirilmiştim.

"Bak benim için nasıl da bağlanmışsın." Yastıktaki saçlarımdan bir tutamı kavradı. "Çok güzelsin."

Bunun olduğuna inanamıyordum! Evet, cinselliğimi keşfedeceğimi söylemiştim ama bu "una locura" idi! Çılgınlık! "Beni kırbaçlamayacaksan ne yapacaksın?" Belki de ben

mahsulü kaybederse buna tahammül edebilir.

"Denizaltılarına bu şekilde eziyet eden bir tanıdığım vardı. Bu çekiciliği daha önce hiç anlamamıştım." Bakışlarını üzerimde gezdirdi. "Şimdi tamamen anlıyorum."

Azap mı? "Neyin cazibesi?" "Zorla orgazm."

"Neden bahsediyorsun sen?"

"Cinsel olarak sana eziyet etmek. Sadece bu fikir bile sikimi kaldırıyor." Pantolonunun içinde sert bir çizgi vardı.

"Ben bunu kabul etmedim!"

"Seni yanlış yönlendirdim mi?" Hızla soyundu. Yatağın üst kısmına doğru ilerlerken kocaman aleti sallanıyordu, bakışlarımı yakalıyor ve beni arzulatıyor.

Dudağımı ısırdım.

"Hoşuna gidecek." Beyaz dişlerini parlattı. "Eninde sonunda." Tüylerim diken diken oldu.

Eğilip alnımdan öptü. "Hemen döneceğim."

Odadan çıktı, elinde küçük bir çanta ve bir sihirle geri döndü. elektrikli vibratör. Ivanna'da bir tane görmüştüm. Bana titreşimlerin o kadar yoğun olduğunu söylemişti ki, dişlerinizi gıcırdatabilirdi.

Zorla orgazm. Sihirli bir değnekle. Kıpırdandım. "Etrafta bunlardan bir tane mi vardı?"

"Kemerini sipariş ettiğimde kendimi kaptırdım ve senin için her türlü şeyi satın aldım. Kemer günlerce dikkatimi dağıttı ama şimdi daha keskin aletler kullanmam gerektiğini görüyorum."

"Bunu konuşalım, Ruso."

"Beni istediğin zaman durdurabilirsin. Tek yapman gereken benimle düğüne gelmeyi kabul etmek. Çok basit."

"Seni şeytan! Bunu yapamazsın! Özgür irademi tekrar elimden alıyorsun!"

"Sormama gerek yoktu. Artık sana sahibim. Benimle gelmen için seni başka şekillerde zorlayabilirim. Ama bana evet dediğini duymak istiyorum."

"Duydun mu beni? Ağzımı tıkamayacak mısın? Diğerleri gibi mi?"

"Hayır. Asla. Sen benimsin - bu da her iniltini, iç çekişini, nefes alışını, iniltini ve çığlığını yakalamak istediğim anlamına geliyor." O

Asayı başucundaki prize taktı ve kaşlarını kaldırarak açıp kapattı. "Çok güçlü. Ve bu eşsiz - farklı ayarları var."

Çenemi çıkardım. "Ne yaparsan yap, yine de seninle gelmeyeceğim, chulo!"

Yenilenen meydan okumamla siki nabız gibi atmaya başladı ve

Kafasında parlayan bir damla belirdi. "Göreceğiz." Çantadan elektrik bandına benzeyen bir rulo çıkardı, sonra asayı kalçam boyunca yerleştirdi - şişkin baş yukarı.

Farkına varmak. "Bunu bana mı bağlayacaksın?" "Uh-huh."

Bacağımı sallayabildiğim kadar salladım. "Hayır, hayır!"

Tüm çabalarıma rağmen, etrafına birkaç halka bantlayarak ampulü dudaklarıma dayadı. Tehditkâr şeye aval aval baktım.

Çantadan uzun siyah ipler çıkardı. "Bunlar ne için?"

Benden geriye bağlayacak bir şey kalmadı!"

"Oyuncağını sabitlemek için." Kalçalarımı salladım ama ipi önce asanın etrafına, sonra da belime başarıyla düğümledi, sıkıca kapattı. Ampul amıma sorunsuz bir şekilde bastırdı, üst kenarı klitorisime çarptı. "Ne kadar çırpınırsan çırpın, bunun gevşemesini istemiyorum."

"Mücadele mi?" Bunu korkuyla söylerken bile göğüs uçlarım sertleşerek sivrildi.

Tabii ki fark etti. "Emilmek istiyorlar." O

Eğildi ve dudaklarını birinin etrafına sardı, ben inlememek için mücadele ederken dilini üzerinde gezdirdi. Sonra diğer meme ucuma. Sonra tekrar ilkine. Yaladı, emdi ve kirli sakalını, dişlerinin kenarını üzerlerinde gezdirdi.

Beni bıraktığında inledim.

"Daha zor olamazlardı. Sen hazırsın." "Ne için?"

O lanetli çantadan gümüş bir zincir çıkardı. her iki ucunda kelepçeler. "Bunlar için."

"Hayır, hayır!" Bana uzandığında göğsümü içbükey yapmaya çalıştım ama sağ göğsümü kavradı ve sabit tuttu.

"Eğer çok fazla gelirse, sadece evet deyin. Bu senin güvenli kelimen."

Gözlerimi kısmıştım.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Benim ateşli Kedim geri döndü.

her şeyi yapabilirim. " Kiskacı meme ucuma, areolama yakın bir yere dikkatlice uyguladı. Korkudan titriyordum ama elini bir anda bırakmadı. Yavaşça sıkmasına izin verdi, basınç derece derece artıyordu. "İşte böyle. Rahatla."

Çok fazla gelirse çığlık atacağıma dair kendime söz vermiştim ama kiskacı bıraktığında hâlâ atmamıştım. Nefesimi içime çektim. "OW!" Ayak parmaklarım kıvrıldı, yumruklarım sıkıldı. "Çok sıkı!" Canım yanıyordu, şimşek gibi bir yoğunluk tam meme ucuma odaklanmıştı.

Ama alıyor muydum?

"Acı daha iyi olacak, aşkım. Nefes al."

Titrek bir nefes verdim ve kısa süre sonra acı daha ölçülü bir baskıya dönüştü. Diğer göğsümü hazırlamasını, kiskacını hazırlamasını izledim.

Que intrigante. Ne kadar ilgi çekici. Parlayan metal elim gözümü kamaştırdı. Vücudumun kaldırabildiği şey beni şaşırttı. Kaygan zincirin sesi beni tahrik ediyordu.

Bana ne oluyordu?

İkinci kelepçeyi takmaya başladığında dişlerimi sıktım. "Ow, ow, ow!" Başka bir nefeste tısladım, yumruklar tekrar sıkıyor.

"Durmamı ister misin?" Tutuşunu bırakmaya başladı.

Öyle mi yaptım? Bu odaklanmış yoğunluk akıllara durgunluk verecek türdendi.

Ama yine de acıydı.

"Tek yapman gereken evet demek."

"Pendejo!" Hayal kırıklığı içinde bir bacağımı kayışına vurdum. Elini bıraktı.

"Ah! Acıyorlar, Máxim!"

Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. "İkisi de mi?"

İlki uyuşmaya başlamıştı. Oh. O zaman ikisi de uyuşacaktı. "Kendine bir bak," dedi kendini beğenmiş bir şekilde. "Nasıl seversin

Şimdi çeşitlilik var mı, querida?"

Vücuduma baktım. Lanet olsun ona, bu manzara beni bu kadar tahrik etmemeliydi. Sıkıştırılmış meme uçlarımın görüntüsü içimde bir ateş yaktı! İlk ısırığı geri almak ve yüzündeki o kendini beğenmiş ifadeyi silmek için titreyen, süslenmiş göğüslerimi salladım.

Dudakları şaşkın bir iniltiyle aralandı. "Bunu tekrar yap. Bana yeni zincirini göster kotyonok." Bakışları kendinden geçmişti.

Bir kez daha sallanarak gösteriş yaptım.

"Gurur duyuyorsun, değil mi? Son derece gururlu olmalısın."

"Yatağında kelepçelenip bağlanmamı mı istiyorsun?"

"Şu anda senden çok hoşlanıyorum." Parmaklarının arkasını vücudumda asaya doğru gezdirdi.

Oh, hayır, kelepçeler dikkatimi makinenin tehdidinden uzaklaştırmıştı, tıpkı esarete katıldığım gerçeğinden uzaklaştırdıkları gibi!

"Unutma, tek bir kelime bunu durdurur." Kalçamı öptü... sonra asayı açtı.

Hiç böyle bir şey hissetmemiştim! Bu şey inanılmazdı!

Duygular beni bombardımana tuttu -titreşimler, ısırın kısıkaçların basıncı, bağlarımı çekerken derinin gıcırdama sesi. Huşu içinde titriyordum. "Bana ne yapıyorsun?"

Şeytani bir sesle, "Oyuncağını seviyorsun, değil mi?" dedi. Başımı hülyalı bir şekilde sallamaktan kendimi alamadım.

"Seviyorum." "Ama yakında ondan nefret de edeceksin."

Niyetini hatırlayınca, mümkün olduğunca uzun süre dayanmak için savaştım. Savaştan dolayı tenim terlemişti. İhtiyaç artıyor, artıyordu. "Oh Tanrım, oh Tanrım!"

Şaşkın ve memnun görünüyordu. "Bağların ve kelepçelerinle benim için gelmek üzeresin. Güzel, değil mi?"

Bina . . . bina . . . "Evet!" Başım savruluyor, saçlarım kırbaçlanıyordu.

"Sana zevk veriyorum. Benim için çılgılık atmak üzeresin. Bunu asla unutma."

Bina . . .

Piç kurusu zinciri kopardı-

Parçalandım. Havalandım. "Máxim!" Derin, ıslak ve tüketen orgazmım sırtımı eğdi. Göğüslerim titrerken ve zincirim şingirdarken bağlarım sıkıca koptu.

Kısık sesle söylediği bazı sözleri belli belirsiz duydum: terk edilmiş ... şehvet ... köle ...

Kendime geldiğimde, "Özgür kaldığımda bunun için seni öldüreceğim!" diye bağırdım. Gerçekten köle mi demişti?

Nefes nefese, "Duymayı umduğum şey tam olarak bu değildi," diye homurdandı. Asaya uzandı ve bir derece yukarı çevirdi.

"Hayır! Lütfen bana bir dakika verin." İlk doruk noktasından indim, ancak daha da güçlü bir doruk noktasına doğru savruldum. Ter artık tenimi kayganlaştırıyor, şakaklarımdaki saçları nemlendiriyordu. "Bir saniye Ruso!" Klitorisim yanıyormuş gibi hissediyordum. Karnımdaki basınç azalıyordu. "Yapamam. Yapamam... Bu kadar erken olmaz. . ."

Acımasız şeytan dedi ki, "Yapabilirsin. Yapacaksın."

Bir sonraki orgazmım beni kör edici dalgalar halinde vurdu. "Ahh!" diye bağırdım onların gücüyle. Tekrar ve tekrar, çekirdeğim boşluğu kavradı. Her çırpınışımda, kısaçlar meme uçlarımı yeniden sıkıştırdı.

Yavaş yavaş gerginliğin bir kısmı vücudumu terk etti ama hepsi değil. "Lütfen, bunu neden yapıyorsun?" diye bağırdım.

"Benim seni arzuladığım kadar senin de beni arzulamanı sağlamak için," diye ısırdı, ifadesi karanlık, gözleri vahşi. Artık renkleri bana okyanusu hatırlatmıyordu. Bu mavi en

sıcak mavi gibiydi.

alevin bir parçası. "Seni diğlerinden çalacağım. Seni ondan baştan çıkaracağım."

"Anlamıyorum."

Ayarı tekrar yükseltti. Titreşimler işkence/ecstasy gibiydi. Amımın, şişmiş dudaklarımın, zonklayan klitorisimin hiç bu kadar farkında olmamıştım. Eğer kalçalarımı oynatırsam, ampul giriş yerimin iç kenarına doğru titriyordu. Tekrar boşalabilir miydim? Bir iniltiyle teslim oldum.

"İşte bu, dushen'ka."

Kaygan başını onun için ahlaksızca dalgalandırmaya başlarken bakışlarıyla karşılaştım.

"İyi hissediyor musun, bebeğim?"

Rüya gibi bir sesle, "Amımı çok iyi hissettiriyor, Máxim" dedim.

"Siktir. Sana yaptığım şeyleri seviyorsun." Ciddiyetle başımı salladım. "Uh-huh."

"Vücudunu her erkekten daha iyi tatmin ediyorum."

"Ediyorsun!" Oyuncağımın başıyla oynadım.

"Bu yüzden bana vermeye devam edeceksin." Başımı sallayarak gözlerimi kapattım.

"Bana bak, Katya."

Bunu yaptığımda, bakışlarındaki o hınzır parıltı beni benden aldı.

"AHH!" Umutsuz bir çığlıkla boşaldım. Terleyen bedenim kasıldıkça zincir takırdıyordu. Utanmazdım, dizlerimi gidebildikleri kadar içeri doğru çeviriyordum, kalçalarım Oyuncak.

"Blyad!" Kapüşonlu gözleri kocaman oldu.

Kasılmalar hafifleyip sadece heyecan verici bir hal aldığında, ona dişlerimi gösterdim. "Benden ne istiyorsun?"

Yüzümü kavradı ve kendi yüzünü bana yaklaştırdı. "Her şeyi." Kısa bir süre dudaklarımı dilledi. "Ve senden alacağım.

Otuz bir yıllık sefalet sona erdi. Sana borçluyum!"

"Bu ne anlama geliyor?" Düşünemiyorum.

Duyarsız.

"Lütfen bırak gideyim!"

"Bazı efendiler itaatkâr bir kadını böyle kendi başına acı çekmeye terk eder."

Ne? Beni görmezden gelmek mi? Hiçbir engelim, duvarım yoktu - sadece bir dilim için olgunlaşmış savunmasız göbeğim vardı.

"Ama yapamam." Yüksek, çıplak gövdesini aşağı indirdi yanımda, sikinin başı kalçamda döl bırakıyordu. "Seni bırakamam." Nemli saçlarımı alnımdan okşadı, şefkatle ağzımı öptü. "Seninle birlikte acı çekiyorum."

"Ah, gracias, Máxim." Şimdi ona teşekkür mü ediyordum? Beni zayıf düşürdüğü için mi? Bana acı çektirdiği için mi?

Ama o da acı içindeydi. Aleti şişmiş, damarları ve shaftı kabarmıştı. Asayı yolundan çekip içime dalmaktan kendini alıkoymaya çalıştığını hissediyordum. Bunu bitir.

Bakışlarını yakaladım, benimkilerle yalvarıyordu. "İkimiz de gelelim, Máxim. Ben iyi olacağım. Por favor, mi amor?"

"Çok tatlısın, değil mi?" diye mırıldandı. O amımdan sıırıslam olmuş ampulün kenarını izledi, sonra parmağını ağzıma uzattı.

Sevgiyle emerken gözleriyle karşılaştım.

"Tamamen lanet bir tatlılık." Parmağını ampule, sonra tekrar dudaklarıma götürdü. Aynı anda beni öptü, ikimizin de dilleri parmağına dolandı - ıslak, pis bir öpücük kremimi aramızda değiş tokuş edelim.

Bir orgazm daha vurdu. "Mmmm!" Dudaklarına karşı çığlık attım. Kıvrandıkça ayrılmak zorunda kaldım, uzuvlarım bağlarımı koparıyordu.

"Çarpıcı." Nefes alışları daha da hızlandı, ter kendi tenini köpürtüyordu. "Şimdi, bana ne söyleyeceksin bebeğim?"

"Yapamam!"

"Bana neden yapamayacağını söyle. Ya da evet de." "Hayır! Hayır! Hayır!"

"Pekâlâ." Dizlerinin üzerinde doğruldu ve kelepçelere uzandı. "Oh, bekle, bekle!" Göğsümü oynattım, ama o beni yakaladı.

göğüs. Başımı çılgınca salladım.

"Bu acıtacak." Bir kısıkaçı yavaş yavaş serbest bıraktı. Kan doruğa geri aktı. Acı akımları vücudumda yukarı ve aşağı doğru cızırdadı. Başım döndü, neredeyse bayılacaktım.

"Benimle kal, Katya."

Meme ucum şişmişti, her zamankinden daha hassastı. "Ah! Diğer olmaz! Dayanamıyorum, seni şeytan!"

Acımasızdı, eli kısıkaçın üzerindeydi. "Bana duymak istediğimi söyle. Hayır mı?" Metali birbirinden ayırdı.

"Hayır ... bırak ... yapma!" Çok geçti; onu çıkarmıştı. Meme uçlarım dağlanmış gibi hissediyordum. İki dilde mırıldandım. Ona doğru eğildim, ağrıyan tepelerimi ona doğru iterek yardım istedim, herhangi bir şey için! "Lütfen, LÜTFEN!"

"Benden bir şey mi istiyorsun, dushen'ka? Hislerini anlıyorum. Evet demene ihtiyacım var."

Ona küfredecek kadar aklımı toplamadan önce asayı çevirdi. Sonra eğildi ve meme uçlarıma üfledi.

Çıglık attım ve gözlerim yuvalarından fırladı... Onun için boşaldım, boşaldım ve boşaldım. . .

Gözlerimi tekrar odaklayabildiğimde onu üstümde gördüm. Boyun ve göğüs kasları esnemiş, teni terden parlıyordu.

Dizlerini ayırdı ve sikini kaldırmaya başladı. "Beni izlemeyi seviyorsun, değil mi?"

Onun bu görüntüsü, onun da çok iyi bildiği gibi, ıstırabımı daha da artırdı. "Artık yapamam, iyilik için."

Yumruğunu sikerken bacakları titriyordu. Diğer eliyle ağır kesesini kavradı ve kabaca yoğurdu. "İyi bir kız ol ve bana duymak istediklerimi söyle." Asaya uzanmak için taşaklarını serbest bıraktı. "Bana bunu yaptırma bebeğim."

"Hayır, lütfen!"

"O zaman söyle bana! Neden bu kadar kararlısın?"

"Máxim, neden beni zorluyorsun?"

"Kadın, bana nedenini söyleyeceksin!"

"Çünkü!"

"Çünkü neden? Kahretsin, cevap ver bana!"

"Bu iş bittiğinde, tek parça halinde kalmak istiyorum!"
İşte. Söylemişim.

"Kalbin tek parça mı?" Bakışları neredeyse insanlık dışıydı, delici mavi gözleri ateşle doluydu. "Artık çok geç. Düşüşün tadını çıkarabilirsin." Çarpışma. Kadranı en yüksek seviyeye çevirdi.

Anında orgazm. Acımasız.

Kemik eritici.

Sırtım sertçe eğilirken, "EVET! Gideceğim!" diye bağırdım.
SENİNLE GELECEĞİM!"

Sözlerim onun acımasız bağırışıyla kesildi. Üzerime meni pompalayarak boşalmaya başladı.

Sıcak dölleri vücuduma bir kırbaç gibi inerken daha yüksek sesle çığlık attım. Kirpiklerini karnıma, oyuncağıma ve şişmiş dudaklarıma, her iki göğsüme çizdi. İstismara uğramış meme uçlarım. Ben

Altında kıvranırken, meni köprücük kemiğimin dibinde birikti ve terime karıştı. "Merhamet!"

Asanın kablosuna doğru hamle yaptı ve onu yuvasından çekip çıkardı, sonra da üzerime yığıldı.

Derin nefesler arasında, "Yirmi sekizinci sabah yola çıkıyoruz, Katya. Yapman gereken alışverişler var."

BÖLÜM 26

Kolyemle uyumlu inci küpeler de dahil olmak üzere birkaç parça mücevher seçtikten sonra, lüks bir spor araba alabilecek kadar pahalı olan altın bir çift üzerinde kararsız kaldım. Uçlarında minicik asma kilitler ve anahtarlar vardı.

Yaşlı erkek kuyumcu gözlüklerini parlattı ve "Acele etme canım," dedi.

Bugün, Sevastyan kardeşinin düğünü için güvenlikle ilgili son dakika ayarlamaları yaparken (ne kadar Bir düğünün güvenlik ihtiyacı olabilir mi?), satıcıları otele getirtmişti. "Alışverişten nefret ettiğini biliyorum," demişti bana, "ama buna katlanmak zorundasın." Kral da öyle dedi.

Düğüne katılmaya ikna olduktan sonra bir risk/ödül analizi yapmıştım. Ödül: daha fazla hayat değiştiren seks, seyahat, ilk kez kar görmek. Ailesi ve arkadaşlarıyla tanışacak ve onun hakkında daha fazla şey öğrenecektim. Beni nasıl tanıtacağını, başkalarının yanında nasıl davranacağını merak ediyordum.

Risk: Kaza. Yine de kendimi bu kadar çabuk düşemeyeceğime ikna etmeye çalışmıştım. Bir haftadan biraz fazla mı? Bunu düşünmek bile delilikti! Öyle değil mi? Gidebilirdim, düğünün tadını çıkarabilirdim ve kalbim harika olurdu.

Her halükarda, kötü hava koşulları nedeniyle katılma şansım yoktu.

Bu kuyumcu son kalan satıcıydı. O mallarını uzun yemek masasının üzerinde, siyah kadife bir rulonun üzerinde sergiliyordu. Daha önce Sevastyan çalışma odasına giderken yanından geçmişti. "Onları alacak." Tüm koleksiyona el sallamıştı.

Kuyumcuya aceleyle "Şaka yapıyor!" dedim.

"Elbette canım," demişti adam ama ikimiz de Sivastyan'ın şaka yapmadığını biliyorduk.

Máxim'in ısrarı üzerine iki dolap doldurmuştum. Mağazalar size geldiğinde alışveriş bambaşka bir deneyimdi. Sayamayacağım kadar çok ayakkabım, valizim, botlarım, eteklerim, bluzlarım, kazaklarım, kar kıyafetlerim, çantalarım, düğün gecesi için unutulmaz bir boy elbisem ve çekmeceler dolusu iç çamaşırım vardı.

Sütyen denemek onun için bir angarya olmuştu. bir gece önce bana yapılmıştı. Bu sabah meme uçlarım şişmeye devam etmişti ve vücudum hırpalanmış hissediyordu. Koşuyu tamamlayabilmek için Advil almak ve göğüs uçlarımı yara bandıyla bantlamak zorunda kalmıştım. Sevastyan yine koşarken beni izlemişti (hevesle, ceylanıma aslan gibi). Bitirdiğimde, yatağı geçmemi bile beklememişti; beni yakalamıştı koşu bandından inip bacaklarımı beline doladı. Sütyenimi çekiştirip "Bu ne?" diye sordu.

"Bant." Şortumu kenara çekip içime girdiğinde nefes nefese kalmıştım. "Çok hassaslar."

"Seni zavallı şey," demişti ama gözleri parlıyordu.

Gün boyunca onları daha iyi öpmek için beni odamıza çekti - meme uçlarımın etrafına tatlı, nazik öpücükler kondurdu.

Bu da onları daha da kötüleştirdi!

Yaralanmaya hakaret eklemek için, ayna mesajıyla benimle alay etti. En son çıkarken kapının kışma çarptığını yazmıştım. Cevabı ne oldu?

Yatağıma ne kadar bağlı kalacaksın?

Siktiğimin şeytanı! Ben cevap verdim: Bebeğim, ta Nebraska'ya kadar.

Ayna çok büyüktü ama zaten yerimiz kalmamıştı.
Şimdi çalışma odasından döndü ve bir telefon görüşmesini bitirdi. "Ne oldu?" diye sordu bana.

Harcadığınız para! Çetele tutmak
Fiyat etiketi olmadığından ve her seferinde sormak zorunda kaldığımdan. Ama benim için yarım milyon dolara yakın bir para harcadığına yemin edebilirdim. Bu rakam ne zaman nefesimi kesse, yaptığı harcamayı servetinin minicik bir yüzdesi olarak hayal ederdim. Her şey göreceliydi, değil mi?

Sevastyan'ın bakışları küpelerin üzerinde gezindi ve o ısıltı geri geldi. Kuyumcuya, "Bunları kesinlikle alacak. "

Adam gittikten sonra Máxim, "O günkü hasılatını gördüm. Sonuçlarınız yetersizdi."

"Por el amor de Dios. Ciddi misin?"

"Eğer şık giyinmezsen, bu bana yansır. Yarın sabah yeniden başlayacaksın."

"Máxim, bu kadarına ihtiyacım yok! Harcamaların konusunda da endişeliyim. Milyarından piyasa getirisi elde edersen, bugün kazandığından daha fazlasını harcamış olursun."

Ona karşı sık sık kullandığım ses tonuyla, "Ah, benim küçük kızım sadece bir milyar sıvım olduğunu mu sanıyor?" dedi.

Çenem düştü. Bildirilmemiş mafya geliri. Sonra bir kahkaha patlattım. "Espri anlayışını sevdim."

"Benim var mı?"

"Sen benim evimi yıktın." Göğsünü okşadım. "Ben yapamam

Zaten yarın alışverişe gideceğim. Şu Rus adamla randevum var." Kaşlarını kaldırdı. "Oh, öyle mi?"

"O gerçekten zengin, bu yüzden benimle oynamak için izin alıyor."

Gözleri canlandı. "Siz ikiniz ne yapacaksınız?"

"Öğleden sonrayı havuz kenarında geçirin, güvertede izgara yapın.

Sonra beni sahilde koşmaya götüreceksin. Ben yapıyorum

Margarita. Ve daha fazla turrón. O şeyle baldan sonra bir ayı gibi-"

Máxim beni kollarının arasına aldı ve yatak odasına doğru yürüdü. "Tamam. Alışverişten muafsin." Ben ciyاكلarken uzanıp kıcıma bir şaplak attı. "Sana başka bir şey almayacağım, bu çok nahoş bir şey."

Kıpırdandım. "Bana ne yapacaksın?"

"Turrón ve bal hakkındaki tüm bu konuşmalar, en sevdiğim ikram için ağzımın sulanmasına neden oldu....."

Birkaç saat sonra, bana paketlenmiş bir hediye attığında sırtarak yatağa uzanmıştım.

"Nedir bu?" İçine daldım. Yutkundum.

Beni yakalamıştı.

Kırmızı bir eşarp.

"Kar göreceğime inanamıyorum!" Máxim'in jeti Florida'nın merkezinin kırk bin fit üzerindeyken söyledim. I

Açık kahverengi eteğimi arkamda düzelttim, sonra onun yanına, çökmekte olan deri koltuklardan birine oturdum.

"Yapacağım, değil mi?"

Bir iş günlüğünün arkasından, "Hava tahminlerini her kontrol ettiğin için bir dolarım olsaydı ... Sana yemin ederim ki bol kar yağacak. Eğer kar yağmazsa. Bazıları yapıldı."

"Güneşin altında bir oyun randevusundan Nebraska kışına gidiyor olmamız aklımı başımdan alıyor."

Dün onunla muhteşemdi. Güreşmiştik.

Havuzda beni kovalardı, ben de seks için yakalamasına izin verirdim.

Daha sonra ızgara için turşu hazırladığımda ve tatlı pişirdiğimde, yardım etmek için mutfakta kalmıştı. Benden onun yanında daha fazla İspanyolca konuşmamı istedi. Bunu yerine getirmek kolaydı. Ama bu kadar çabuk öğrenmek zorunda mıydı? İspanyolca yemek paketlerini okuyordu.

Dün gece beni kuleden indirip sahilde koşmaya götürmüştü. İlk başta tedirgin olmuştum, ta ki koşu partnerimin kim olduğunu hatırlayana kadar.

Yaklaşık bir buçuk metrelik sert gövdeli Rus acımasızlığı.

Koşarken beni daha da azdıracak tek şey ne olabilir? Onunla kilometrelerce yol kat ediyordum. Neyse ki, başka bir agresif, terli erkek seksiyile ödüllendirildim. Kumsalda. Bir palmiye ağacının arkasında.

Hayat tatlı olabilir.

Ama aramızda neler olup bittiği konusunda kafam karışıktı. Daha ne kadar birlikte olacaktık? Benim bir hafta sonu randevusu olmam bir şeydi. Onunla birlikte Rusya'ya dönmek olasılıkların dışındaydı.

Peki neden benim için bu kadar çok para harcamıştı?

Bu sabah aynadan gelen mesaj kafamı daha da karıştırmıştı. Nebraska'ya kadar tüm yol boyunca bana cevap vermişti.

şifreli bir cevapla şaka: Neden orada duralım?

Máxim elindeki kâğıdı indirdi. "Belli ki hiç kar yağan bir yerde yaşamamışsın. Sahilde büyüdüğünüzü zaten biliyorum."

Zorla gülümsedim. "Nasıl yani?"

"Iowa'daki çocuklar annelerine sık sık denize açılacaklarını söylemezler." Arama motorunun iki değişkeni daha vardı. "Belki de Miami'densinizdir. Ya da Teksas kıyılarından. Belki de Güney Kaliforniya?"

Omuz silktiğimde, yeni sütyenim meme uçlarıma sürtündü ve temastan ürperdim. Onları sıkıştırdıktan günler sonra bile hâlâ hassastılar. O zamandan beri, tepe noktaları sürekli sertti, şimdi bile kırmızı kaşmir V yakamdan görülebiliyordu.

şeytan tepkimi fark etti ve sıırttı. Ona İspanyolca olarak intikamımın tatlı ve beklenmedik olacağını söyledim.

Günlüğü bir kenara koydu. "Bilmelisin ki Vasili'yi seninle ilgili soruşturmasından vazgeçirdim. Büyük hayal kırıklığına uğradı."

Máxim'in mi? "Bu adamın daha önceki davranışlarını açıklıyor." Bizi Sevastyan'ın Bentley Mulsanne'ıyla

havaalanına götürdüğünde, koruma/sürücü/sağ kolu

bana ters ters baktı. Jete bindiğimizde, kokpite gitmeden önce bana bir kez daha asık suratla baktı. Her zaman "patron" korumacısıydı.

Máxim'e "Bu adamın gülümsemesini sağlamak için ne yapmak gerekir?" diye sormuştum.

"Gerçek adınız ve kimliğiniz. Hayattan tek istediği bu. Ve muhtemelen badem şekerleri."

Máxim, "O zamandan önce Vasili Tampa'nın altını üstüne getirtirdi. Sen orada hiç yaşamadın, değil mi?"

"Sana hiç söylemedim. Neden onu geri çağırdın?"

"Çünkü bana sırrını açacaksın. Yakında."

"Kendinden emin görünüyorsun." Son iki gündür beni düşündürüyordu: Ya Edward'a karşı Máxim'in yardımını alırsam? Bu sabah banyoda, söyleyeceklerimi prova etmek için aynaya baktım. "Benim ölmemi isteyen bir katille evliyim," sözlerini mırıldanmaya çalıştım.

ve dudaklarımdan sadece hava geçti. Ciğerlerim sanki üzerlerine bir ağırlık çökmüş gibi sıkışmıştı.

Máxim dedi ki, "Ben eminim. Bana güvenmeyi öğreniyorsun."

Ya ben ... yaptıysam? Bunun gerektireceği inanç seviyesi . . . Solmuş güvenimin bu seviyeye ulaşp ulaşamayacağını bilmiyordum. Buruşmuş ve kırılmış bir uzvun üzerinde koşmam nasıl beklenebilirdi ki?

Bakışları benimkilerle buluştu. "Senin için en iyisini istiyorum. Bana güvenebilirsin."

Gözlerimi kaçırdım. "Neden bütün bu kâğıtları imzalamak zorunda olduğumu anlamıyorum," dediğimde Edward da bana tam olarak bunu söylemişti.

Uzun süre kendi kurallarıma uydum, kimseye güvenmedim. Yalnız ve hayatta kaldım. Sessiz kaldım ve saklandım. Bunun karşısında nasıl uçabilirdim?

Yıllar geçtikçe, gizliliği hayatta kalmakla eş tutmayı öğrenmiştim. Zihnimde, bir kuralı kasten çiğnemek Edward'ı üzerime çağırmak demekti.

Çılgınca olduğunu biliyordum. Ama bu benim için daha az gerçek değildi. İçinde bulunduğum durum yüzünden ruhum zarar görmüş müydü? I

nasıl olamayacağını anlamıyorum. Kimse hayatını bir bıçak yarasının nasıl hissettireceğini hayal ederek geçirmemeli. . .

"Katya?"

"Qué cosa? Huh?" Boğazımı temizleyerek konuyu değiştirdim. "Vasili çok sadık biri. Onunla nasıl tanıştınız?"

Máxim'in bana attığı bakış, paçayı sıyırmama izin verdiğini gösteriyordu. "Vasili, işlemediğini bildiğim bir mafya cinayeti yüzünden idam edilmek üzereydi."

"Por Dios. Nereden biliyorsun?"

"Vur emrini veren adama şantaj yapıyordum. I Vasili'yi kurtarıp kurtarmama kararıyla boğuştum. Bu benim ilk büyük şantaj planımdı ve güçlü bir adamdan birçok iyilik almaya hazırdım. Sonunda, ben Kanıtları isimsiz olarak Vasili'nin avukatına postaladım. Sonra Vasili geri döndü ve bir şekilde beni buldu, zayıf noktalarımı göstererek. Şapkasını eline aldı ve benimle çalışmak istedi. Nasıl hayır diyebilirdim ki?"

"Bu pek de kalpsiz görünmüyor."

"Belki de entrika çeviriyordur? Bir keresinde onun hayatını kurtardım, o da o zamandan beri benimkini koruyor. Kazancımdan vazgeçmek yaptığım en iyi yatırımdı." Öfkeli bir bakışla, "En azından sen gelene kadar." dedi.

"Ha. Qué cómico. Yatırımlardan bahsetmişken, düşün hediyesi olarak ne düşünüyorsun?"

"Ahırları için bir aygır. Satılık olmayan bir tane." Tabii ki.

Her zaman yanında taşıdığı evrak çantasını açtı ve telefonumu çıkardı. "Bunu geri al." Bana uzattı.

"Kodumu kırdın ve her şeyi okudun mu?"

"Kod kilitli telefonlar şaşırtıcı derecede güvenlidir. Kırabilirdim ama tüm verilerinize zarar verme riskim vardı. Ve yine, nasıl olsa yakında bana güveneceksin."

Ekranı kapattım, kodumu girdim, sonra onunla mesajlaşmalarımı gözden geçirdim. Bu adamın ne kadar çok benim için ne ifade edeceğini. Onu bir kişi olarak ekledim: M

Sevastyan, sonra sesli mesajımı kontrol ettim. Bayan Abernathy otuz birinde temizliği onayladığıma dair bir hatırlatma bırakmıştı.

Özel bir jetle uçarken böyle bir mesaj dinliyordum. şaka yapıyorsun, Abernathy.

Máxim'e "Bunu iyi halden mi kazandım?" diye sordum. "Hafta sonu ayrı düşersek ve sen aramanız gerekiyor."

"Ne zaman ayrılacağız? Hepimizin aynı yerde kalacağını sanıyordum." Natalie'nin annesi tarafından seçilen tarihi bir malikânenin etrafına inşa edilmiş bir pansiyon.

Máxim, "Natalie ve en iyi arkadaşı Jessica ile yakındaki kasabaya gidebilirsin. Onlar senin yaşındalar. Yeni arkadaşlar edinmek üzere olduğundan şüpheleniyorum."

"Eskort olmayan arkadaşlar mı?" "Sen söyledin, ben söylemedim."

"Sertler mi? Ya da züppeler mi? Ya benden hoşlanmazlarsa?" "Natalie çok sıcaktır. Jessica ile son seyahatimde tanışmıştım.

Nebraska ve onu renkli buldular. Seni sevecekler."

"Dmitri orada olmayacak mı?" "Hayır."

"Bu konuda kızgın olduğu izlenimini edindim. düğün." Adam her zamanki gibi Máxim'in telefonunu patlatıyordu. Son iki gündür, Máxim onunla ne zaman konuşsa, beni kucağına çekip saçlarımı okşuyordu, Bu da onu yatıştırıyor gibiydi. O kadar yakından, Dmitri'nin Rusça bağırdığını duyabiliyordum, sesi öfkeliydi. Máxim onunla monoton bir ses tonuyla konuşuyor, rahatsız olan kardeşini sakinleştirmeye çalışıyordu.

"Aleksandr için iyi bir şey istemiyor," dedi Máxim.

"Efsanevi bir milyarderin güzel kızıyla evlenmek ağabeyimiz için oldukça olumlu bir dönüş. Ama ben kendi Aleksandr ve Dmitri'nin arasını düzeltmeyi düşünüyorum. Geçenlerde biri bana örnek olmam gerektiğini söyledi."

"Bunu kimin söylediğini bilmiyorum ama kulağa dünyanın en zeki insanı gibi geliyor."

"Bundan şüphelenmeye başlıyorum."

Botlarımı kanepede altıma soktum. "Aleksandr Natalie ile nasıl tanıştı?"

"Babası Pavel Kovalev onu küçükken evlat edinmiş ve kardeşimin sevgili akıl hocası olmuştu."

"Aleksandr sizden ve Dmitri'den ayrı kaldığı için mi evlat edinildi?"

Máxim başını salladı ama yine de konuyu açmadı.

"Kovalev, Natalie öz ailesini arayana kadar biyolojik bir çocuğu olduğunu hiç bilmiyordu. Adam onun kendisinden olduğunu anladığında

Aleksandr'ı ona göz kulak olması için Nebraska'ya gönderdi." "Neden izlenmesi gereksin ki?"

"Kovalev başka bir mafya patronu olan Travkin'e karşı bir savaşın içindeydi. Adam Natalie'den Kovalev'in haberdar olduğu anda haberdar oldu. Travkin, Kovalev ve onun öz kızı için bir sözleşme yaptı."

Neyin içine yürüyordum? Kızartma tavaından ateşe mi atlamıştım?

"Natalie Rusya'ya geldikten iki hafta sonra, uzak bir kuzeni Kovalev'in evine bir makineli tüfek getirerek para kazanmaya karar verdi. Natalie ve Aleksandr'ı korumak için çaresiz kalan Kovalev adamı ikna etmeye çalıştı. Silah patladı ve kurşun yağdırdı. Aleksandr ya Kovalev'i ya da Natalie'yi kurtarabilirdi."

"Seçmek zorunda mıydı?" Bir tabancanın ne kadar çabuk patlayabileceğini anlıyordum. Makineli tüfeği hayal bile edemezdin.

Máxim başını salladı. "Aleksandr Natalie'yi yere düşürdü. Kovalev onun gözleri önünde öldü."

"Onun öldüğünü mü gördü? Ve onu sadece yarım ay mı tanıdı?" Zavallı kız! Sadece izlenimlerim olmasına rağmen Babam tarafından sevildiğimi yirmi yıldır biliyordum.

"Sözleşmeye ne oldu? O hala Tehlike mi?"

"Hiç de değil. Kardeşim Travkin'in en sevdiği mekâna, adamın tüm kas gücünün tam ortasına girdi ve herifi suratından vurdu."

"Farkındaysan sesin daha gururlu
çıkamazdı." "Biliyorum."

Máxim'in Julia'ya yanlışlıkla yaptığım şeyle hiç
sorunu olmazdı.

"Natalie gibi masum bir kızı hedef alan her adam başına
geleni ve daha kötüsünü hak etmiştir."

Máxim, Edward'la tanış. "Yüzünden vurulmaktan daha
kötüsü var mı?" Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz pişman
oldum. Cevabı biliyordum. Vurulmaktan daha kötü ne
olabilirdi ki?

Bıçaklanmak mı? Katledilmek.

Máxim sustu, sesi buz gibi çıkmaya başladı. "Hiçbir
fikrin yok." Yüz ifadesinden neredeyse ürperiyordum.

"Bundan sonra Kovalev'in milyar dolarlık sendikası kaos
içindeydi ve Aleksandr Kovalev'in adamları arasında kime
güvenebileceğini bilmiyordu. Natalie'yi saklamaya götürdü
ve babasının Rusya'daki topraklarını ve operasyonlarını
güvence altına almak için beni yardıma çağırdı," dedi
Máxim. "Adamın ölümü olmasaydı, bu düğünde
olmayacaktım."

"Neden?"

"Sıkıntılı bir zamanda, ben hazır bir kaynaktım.
Aleksandr benim bir müttefik olabileceğimi ve ona karşı
gerçek bir kötü niyet beslemediğimi gördü."

"Bunu neden yaptığınızı anlamıyorum. Sırf evi terk etti
diye mi?"

"Bu hoş bir hikaye değil. En iyi başka bir zaman anlatılır."
Bakışlarıyla beni kıştırdı. "Bu hafta sonu hakkında
tereddütlerin mi var?"

"İlk düşüncelerimi hatırlıyorum ama sizin 'ikna'nızın
kurbanı oldum. "

Göz kapakları ağırlaştı, pantolonundaki şişkinlik büyüdü.
"Hatırlatma bana. Kaya gibi sertleşmeden o anıya
dokunamıyorum." Nefes verdi. "Çok geç. Daha önce hiç
uçakta mı becerdin?"

"Hayır," dedim nefes nefese. "Ama sanırım olmak
üzereyim."

BÖLÜM 27

Süitimizde dolaşırken Máxim, "Ne kadar da tuhaf," diye homurdandı.

Büyük bir banyosu ve giyinme alanı olan oda geniş ve lükstü, ancak bazı kitsch dokunuşlar vardı. Mafya babası, ahşap zeminli ve Quaker yorganlı bir odaya çok yabancı görünüyordu. Meşe masaların üstleri örtülerle kaplıydı.

"Yorganlar." Sırıttı. "Büyüleyici."

Yatağın üzerine zıpladım ve ona dudak büktüm. "Oh, benim küçük oğlum Four Seasons'ı olmadan acı mı çekiyor?" Lobide mısır saplarından ve geniş kırmızı bir kurdeleden yapılmış bir sergi vardı. Hiçbir şey mısır sapları kadar tatilleri akla getiremezdi.

Uzandım ve yatağın üzerinde kar melekleri yaptım. "Düşünsene, ısınmak için buraya sokulmamız gerekecek. Sürtünme yaratmamız gerekecek." Gözlerimi açtım. "Hayatımı korumak için beni bütün gece boyunca becermen gerekecek."

"Eğer mecbur kalırsam. Ama sadece senin hayatını kurtarmak için."

Penceredeki belli belirsiz bir hareket bakışlarımı onun yanından çekti. "Ah! Kar yağıyor!" Ayağa fırladım ve cam kenarındaki koltuğa tırmandım. Havaalanından pansiyona kadar olan limuzin yolculuğumuz sırasında her yerde kar görmüştüm ama yağdığını görmemiştim. Ve hâlâ içine girmemiştim. "Máxim, aktif olarak kar yağıyor." Arada sırada bir tanecik dans ediyordu! "Pero quién sabe por cuánto tiempo?" Ama ne kadar süreceğini kim bilebilir? "Kar yağışı durmadan gitmeliyiz."

"Bunun kar yağışı sayılacağından emin değilim. Üstümüzü değiştirdikten sonra seni dışarı çıkaracağım-"

Kıyafetlerimi yırtmaya başladım. "Çantalarımız buraya ne zaman gelecek?"

"Eşyalarımız zaten burada."

Soyunma odasına doğru sendeledim, sonra bir dolabı çekip açtım. "Tüm eşyalarımız paketinden çıktı."

"Etkinlikler için bir uşak getiriyorum. Şimdi sizin için de bir hizmetçimiz var. Şu anda ihtiyacı olan her şeye baskı yapıyorlar."

Her zaman kusursuz görünmesine şaşmamalı.

"Kat kat giyin," diye seslendi Máxim. "Su geçirmez kar kıyafetleri ve sıcak tutan çoraplar."

"Anladım."

Birkaç dakika içinde eşyalarımı karıştırdım ve kırmızı balıkçı yaka, kar beyazı kayak ceket, siyah kayak pantolonu, eldivenler ve botları giydim. Pantolon şaşırtıcı derecede inceydi ve tayt gibi oturuyordu. Üzerimdeki tüm pantolonlarda olduğu gibi, arka kısmı dar geliyordu. Hayatın gerçeği. Elbette kırmızı atkım ve ona uyacak bir şapka.

Giyindikten sonra, yeni kıyafetimle onu birazcık kızdırmaya karar verdim. Sıçrayarak odaya geri döndüm.

"Hey, Máxim, bir şeye bakar mısın?"

"Hmm?" Gömleğinin düğmelerini açıyordu.

Dönüp yatağın üzerine eğildim ve masumca "Bunlar popomu büyük mü gösteriyor?" diye sordum.

"Seni küçük cadı." Bana doğru hamle yaptı ama ben yatağın üzerinden kaçtım. "Bu odadan çıkmak istediğini sanmıyorum."

"Hayır, hayır! İyi olacağım."

Tereddüt etti, sonra gömleğini çıkardı, yüz ifadesi bana bir uyarıyla kurtulduğumu söylüyordu.

Pencereye ben baktım. "Güneş çıkmak üzere gibi görünüyor. Kar taneleri gitmeyecek mi? Hadi ama, Máxim!"

"Öfkeden kudurmuş bir horozla üstünü değiştirmeyi dene," dedi sesi boğuklaşarak. "Pantolonun adil bile değil."

Ona döndüm. "Kara dokunmam lazım!"

Pantolonunu çıkarmış, gri boxer külotu ve oldukça şişmiş ereksiyonu ortaya çıkmıştı. "Ve açıkça" - aletini salladı
- "Seni becermem lazım. Yine."

"Uçakta yaptıklarımız seni zar zor mu yatıştırdı?" Ben de bir çığlıkla mil yüksekliğindeki kulübe katıldı. Ona doğru ilerleyerek külotundaki ıslak noktayı ovma için uzandım. "Beni karda becerebilir misin?"

"Zihninin çalışma şeklini seviyorum, Katya." Hızla kot pantolon, polar kazak ve siyah kayak montunu giydi.

Elini tuttum ve merdivenlerden aşağı inmesi için onu çektim. "Kış Harikalar Diyarı Yolu" için bir tabela görmüştüm.

Ana kulübenin arka tarafını işaret ederek. "Si me haces perdermela, no te lo perdonaré!" Eğer bunu kaçırmama neden olursan, seni asla affetmem.

Homurdanıyordu ama eğlendiği belliydi.

Çıkışta azarlamak için geri döndüm, "Vámos! Apúrate, Ruso

."

Bir sandığa çarptım. Yukarı baktığımda sarışın bir devin bana baktığını gördüm. Yanında birkaç arkadaşı vardı. Hepsi Nebraska çiftlik çocuklarına benziyordu. Ya da muhtemelen Paul Bunyan ve kardeşleri.

"Disculpe. Özür dilerim!" Gevezelik ediyordum, nereye gittiğime bakmıyordum.

İlki gizlemediği bir ilgiyle "Hanımefendi" diye mırıldandı.

Máxim'in eli benimkinde sıkılaştı. Üçlünün yanından geçerken arkama dönüp onlara ölümcül bir bakış attığını gördüm ama adamlar bana bakmaya devam ettikleri için bunu fark etmediler.

Dışarıda, avluda, Rus öfkeden kuduruyordu. "Şunlar Lanet çiftçiler sana mı bakıyordu? Benimle birlikte olduğun belli değil mi?"

"Onlarla karşılaşmak benim hatamdı."

Beni taradı.

"Ne?"

"Bu böyle devam edecek."

"Hayır, hayır! Beni daha fazla kilitlemek yok, Ruso. Unutma, bu kedi çantadan çıktı. Taksi işareti yapmayacak mıydık?"

"Yüzümün tam önünde bir pul uçuştığında sözümü yarıda kestim."

Avlunun kenarında karlı bir avlu, onun ötesinde de yapraksız uçsuz bucaksız bir orman vardı. Beyaz damlalar ağaç gövdelerine yığılmış ve dalları örtmüştü. Güneş çıkıyordu, ama bunu affettim; güneş ışığındaki buz sarkıtları okyanustaki elmaslar gibi büyüleyiciydi. "Oh!" Aceleyle bahçeye girdim ve botlarım çatırdadı!

Máxim cebinden siyah eldivenlerini çıkararak beni takip etti.

"Bu ... bu çok şaşırtıcı." Bir kış harikalar diyarıydı.

Sanki iki farklı sahneye bakıyormuşuz gibi kaşlarını çatı. "Sen öyle diyorsan." Telefonu çaldı.

"Dmitri?" Ben sordum.

"Baba. Biraz etrafa bakın. Bunu kısa tutmaya çalışacağım." Telefona cevap vermek için benden uzaklaştı.

Omuzları gerildi, tüm rahatlığı gitti. Kendisinin de dediği gibi: kabul edilemez. Büyük bir avuç kar topladım. İlk kartopumu yaptım ve onu kafasının arkasından vurdum.

Sanki vücudu inanmıyormuş gibi daha da sertleşti. A Birkaç havlayan kelime çağrısını sonlandırdı. Bana dönerken saçlarını savurdu. "Koş."

Bir kahkaha atarak ağaçlara doğru koşmaya başladım. Ayak sesleri arkamda çtırtıdayınca kalbim hızla çarpmaya başladı.

Belimden yakaladığında ağaç hizasına yeni gelmişim, Beni yukarı salladı ve bir kar yığınının içine yuvarlandık.

"Erkeğine böyle mi davranıyorsun?" Manevra yaptı üstüme çıktı, bileklerimi başımın üstünde sabitledi. Ben nefesimi tutarken, o bana baktı. "Çok güzelsin."

Sırıttım. "Daha az yakışıklı erkekler gördüm." Tüm bu beyazlığın ortasında, gözlerinin mavisi daha da delici, gülümsemesi daha da görkemliydi.

"Öyle mi?" Boştaki elini beni gıdıklamak için kullandı ve kahkahalarla ciyaklamama neden oldu.

"Sana gıdıklanmaktan hiç bahsetmemeliydim!"
Kıvrandım, kapana kısılmıştım.

"Sanki eninde sonunda öğrenmeyecekmişim gibi."

Sonunda mı? Ne kadar, ne kadar, ne kadar?

Kısa süre sonra dokunuşları daha az şakacı oldu. Dudakları benimkilerin üzerine eğildi. Dilini ağzımın içine soktu, öpücüğü derinleştirerek tamamen aldı. . . .

Yine de sonra ayrıldı.

"Neden durdun?"

Ayağa kalktı ve bana yardım etti. "Bir randevumuz var." Sırtımdaki karları temizledi, sonra ereksiyonunu gizlemek için ceketini düzeltti.

El ele, ormanın kenarı boyunca kıvrılan bir patikada ilerlemeye başladık. "Nereye gidiyoruz?" Küçük bir tepeyi aşarak kulübeden uzaklaşıyorduk.

"Sabırlı ol, Solnyshko."

"Sol-neesh-kah ne demek?"

"Bir sevgi sözcüğü. Rusça öğrenmeye başlamalısın."

Dudaklarımı ayırdım. Neden yapayım ki? Yoksa? Sakin ol! Yine de, yorumunu genişletmesini isteyecektim ki tepenin aşağısında bir ahır gördü. Kırmızı boyalı duvarları olan devasa bir binaydı. Etrafında ağıllar vardı. "Ahırda durabilir miyiz?"

"Sanırım."

Yaklaştığımızda, "Bir atı sevebilecek miyim?" diye sordum. Gözlerim kocaman oldu. "Onları duyabiliyorum, Máxim. Bütün atları sevmek istiyorum!"

Beni içeri sokarken kıkırdadı. "Onları duydun, yaptın mı?" Hava yulaf ve deri gibi kokuyordu. "At sürmeye gidiyoruz."

"En serio?" Eldivenlerimi çırpıttım.

"Şu heyecanına bak. Katya'm için kar, özel jetten daha önemlidir. Ata binmek mücevherden daha önemlidir. Eşsiz yaratık."

Bana ne zaman seslense içimden zevk akıyordu. onun Katya'sı.

"Nasıl sürüleceğini bilmiyorum ama umurumda değil." Gülererek, "Bana bir kask tak Rus, hadi yapalım şu işi" dedim.

Sırıtiyordu. "Birlikte gideceğiz. Burada batı atlarına biniyorlar, ben de seni eyerime bindireceğim."

"Nereye gidiyoruz? Bir igloya mı? Kuzey Kutbu'na mı? St. Bernard'ların konyak servis ettiği bir yere mi?"

Güldü ve bir kolunu belime doladı. "Çok uzak değil. Sana bir tadımlık vereceğim, yoksa kalçaların hep ağrıyacak. hafta sonu."

Kaşlarımı çattım. "Benim yüzümden kendini tutma. Bir haftayı aşkın süredir günde en az iki kez Seabiscuit gibi biniyorum sana."

Sakallı ve yaşlı bir adam olan seyis, bu görünmek için.

Boğazını temizledi, yüzü benden daha da kızarmıştı. Oh, ama en çarpıcı kestane rengi atı sürüyordu! "Adı ne?" Onu sevmek için yanından geçtim.

Adam, "Kestane, hanımefendi." dedi.

"Tabii ki!" Sevgiler!

Máxim adamla patika ve bazı manzaralar hakkında konuştu; atı sevmekle meşgul olduğum için dinlemiyordum ve

ona mırıldanıyordu: "Poni bonita. Mi yegua castaña. Yegüita . . ." Güzel midilli. Kestane rengi kısrağım. At gibi.

Máxim bana döndü. "Hazır mısınız?" Belimden tuttu. "Kalk bakalım." Beni kaldırdı, eyere oturmama yardım etti (beklediğimden çok daha yüksekte hissettim!), sonra hemen arkamdan bindi. Rahatça oturdu.

Kollarını bana doladı, dizginleri kavradı. Dilini şaklatarak ahırdan yola çıktık. Ben resmen bir ata biniyordum! Kokuların tadını çıkardım - Máxim'in sandal ağacının, eyerin derisinin, benim için yeni olan at kılı kokusunun.

Chestnut'ı ormanın daha da derinlerine giden bir patika boyunca yönlendirdi.

Atın yelesini okşadım ve Máxim'e "Bu konuda gerçekten rahatsın" dedim.

"Yavaş bir sürüş için çok nazik bir kısırak. Rusya'daki malikanemde bir ahır dolusu atım var. Sevilecek çok sayıda at var."

Neden bana böyle şeyler söylüyorsun? "Ve kendi itirafınla bir dolap dolusu şişme bebeğin var. Sapık."

Kulağımı ısırıldı. "Ukala."

"Bir atın üzerinde olduğuma inanamıyorum. Jack Frost'un başlığında." "Neredeyse kıştan tekrar zevk almamı sağlayacaktın," Máxim dedi. "Ata binmek ve kar, senin iki ilkini sahipleniyorum. Daha önce başka bir ilkime sahip çıkmıştın."

"Nasıl?"

"Bir kadın için bir yabancıyla kavga etmek üzereydim. O adamlar seni süzdüğünde çok kıskandım. Daha önce hiç kıskançlık hissetmeye devam ediyorum."

Ayak parmaklarım kar botlarımda içinde kıvrıldı.

"Yanlarından geçen her kıza aynı şekilde bakıyorlar."

"Öyle değil. Ve senin nasıl biri olduğun hakkında hiçbir fikirleri yok. Bir erkeğe verdiği zevki başkaları bilseydi, bütün günümü senin için savaşıyor geçirdim."

Yüzüme yayılan geniş sırıtışı göremediğine sevinmiştim. "Eminim bu hafta sonu kadınlar arasında çok popüler olacaksın."

"Onlara gülümseyeceğim ve bunun size gülümsememden ne kadar farklı olduğunu göreceksiniz."

Bir geyik yolun karşısına geçtiğinde, "Oh, bak! İtiraf et, o geyiğin önümüzden geçmesi için para ödedin. Temizlen."

Öfkeli bir sesle, "Geyikleri on dakika önce işaretledim. Ne tür bir kıyafetle koşuyorlar?"

Bir kahkaha patlattım ve sırtımı ona yasladım.

"Bu sesi duymak hoşuma gidiyor. Tıpkı senin gibi gülüyorsun

diğer her şeyi -tüm kalbimle." Ellerinden birini Eldivenli elleri uyluğumun üzerindeydi ve avuçlarının sıcaklığının katmanlarımızı yaktığına yemin edebilirdim.

Onun için tahrik olmaya başlamıştım ama bunun ne yeri ne de zamanıydı. Ata biniyorduk! Karda! I

koltuğumu ayarladım, bu daha da kötüleştirdi.

Ama sonra beni kendine daha da yaklaştırdı ve ereksiyonunun belirgin hatlarını hissettim.

"Ohhh." Döndüğümüz zaman için bir cafecito planlamak üzereydim ama ağaçların arasından çıktık ve üstü kapalı bir köprüye geldik. Daha önce hiç bu kadar yakından görmemiştim. "Lindísimo! Çok şirin!" Yapı küçük ve dardı, donmuş bir derenin üzerinde uzanıyordu. Çatının üzerinde kar tabakası vardı ve duvarlar kaba yontulmuştu. "Bu Disney World'deki bir gezinti gibi! İçeri giriyor muyuz?"

"Biraz ara vermeliyiz. Rüzgârdan uzaklaşalım." "Ne rüzgarı?"

"Benimle çalış."

"Ah! Donuyorum." Öne doğru eğildim, kıcıımı aletinin çıkıntısına doğru kıvırdım. "Isınmak için içeri girmeliyim."

Beni sertçe kendine doğru çekti, gıcırdattı. "Küçük cadı. Seni becermeden önce beni son kez kızdırıyorsun."

Atın toynakları tahtanın üzerinden geçerek kapalı alanda yankılanıyordu. Yarı yolda Máxim aceleyle attan indi ve Chestnut'ı bağladı, sonra ellerini benim için kaldırdı. Beni aşağı indirirken, kendine doğru yaklaştırdı. Dudakları benimkileri kapladı, titreşen diline ve paylaştığımız nefeslere kıyasla serindi.

Sadece inlediğimde beni yere bıraktı ve serbest bıraktı. Gözlerindeki o niyetli bakışla eldivenlerini çıkardı. "Aqui, mi amor? Chestnut'ın önünde mi?"

Pantolonumu ve tangamı üst baldırlarıma kadar sıyırdı. "İşte." Beni duvara doğru çevirdi.

Fermuarının indiğini duydum ve vücudum beklentiyle daha da ıslandı. Bacaklarımı açabildiğim kadar açtım.

Üzerimi örttü ve eğilerek sikini girişime dayadı. Bacaklarını düzelttiğinde, şaftı

ıslaklığımın içine doğru yükseldi. "Unh. Katya'm benim için her zaman hazırdır."

Beni ayak parmaklarımın üzerine kaldırdı. "Seni şeytan, beni bu hale sen getirdin!"

"Bunu yapabilecek tek kişi benim." O iterken, onun çıplak Eliyle göğüslerimi kavradı. Dudaklarımı kapattığında, siki parmaklarının arasında hareket etti. "Bu benim." Beni itip kaktı, ben de inledim. "Bu bana ait." Kavrayışı demir gibiydi, avucunun topuğu klitorisime sürtünüyordu. "Bu benim. Sana sahibim."

Sahiplenici, ilkel.

Onun için eridim.

Kalçalarının kısa şaklamaları ve o sıcak, sahiplenici eliyle bedenimi okşarken, kulağıma sokuldu. "Kurnaz bir adam olsaydım, seni çocuğumla birlikte tuzağa düşürürdüm." Diğer eli karnımın üzerinde düzleşti. "Hayal ettim. Sen büyük bebeğimle. Bu göğüsler süt dolu." Önce birini, sonra diğerini sıktı. "Sikim o kadar sertleşti ki, üç vuruşta boşaldım."

"Máxim!" Benimle ilgili bu fanteziye mi mastürbasyon yapmış?

Sadece bu fikir bile kılıfımın onun boyu etrafında gerilmesine neden oldu. "Dios mío, Dios mío." Bir çığlıkla klitorisimi onun demir pençesine doğru bastırdım.

İçime girdi ve amımın üzerindeki o çıldırtıcı tutuşu itip kaktı. "Çok yakınsın, değil mi? Benim için sertçe boşalmanı istiyorum."

Avucunu kaldırdı - "Hayır! Ona ihtiyacım var, Máxim!"- ancak bir tokatla karşılık vermek için.

"Aman Tanrım!"

"İşte böyle. . . . İşte böyle, bebeğim. Islak amının hazır olduğunu hissedebiliyorum." TOKAT.

Ben uçurumdan yuvarlanırken ses etrafımızda yankılandı. Kalbimi durduran zevk damarlarımda dolaşırken, ciğerlerime kadar çığlık atma ihtiyacı duyarak bir nefes çektim.

Diğer eliyle ağzımı kapattı. "Erkeğin için çığlık at."

Yaptım. Tekrar ve tekrar ve tekrar.

"Her zamanki gibi açgözlü!" Daha sert ve daha sert becerdi, beni vahşi, hayvani itişlerle becerdi.

Boynumu ortaya çıkarmak için eşarbımı çekti. Bir ısırik Gözlerimin yuvalarından fırlamasına neden oldu. Tam içime fıskıran sıcaklığını hissettiğimde, tenime karşı hırladı, "Bana ait ol!"

Şiddetli titremeler devasa bedenini sarstı. Birbiri ardına. Tüm dölleri içimde harcayana kadar. . .

Son bir iniltiyle alnını başımın üzerine koydu. Islaklığımızın içinde tembelce kıpırdanarak iki kolunu da bana doladı. Beni sertçe sıktı ama bu hoşuma gitti.

Yavaşça nefesimizi tuttuk. "En un sueño."

"Bir rüya mı?" Tekrar kulağıma sokularak mırıldandı, "Bana aşık oluyorsun."

Göbeğim onun yarı sert şaftının etrafında titriyordu.

Kısık bir kahkaha. "Bunu saklayamazsın, değil mi? Bu konuda ne yapacağız?" Kendi hisleri hakkında hiçbir şey söylememişti.

Yutkundum. "Bu hafta sonunu atlatmak mı?" "O zaman uzun uzun konuşuruz.

Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Bekle, neyi kabul ediyordum? Kafam hâlâ bulutlardaydı.

"Bu bana acı verecek ama sanırım şenliklere geç kalamayız." Bir inilti daha çıkararak çekildi.

Bir soğuk şoku amıma ve kışıma çarptı. "Oh! Oh!" Nemli aleti donuyor olmalıydı, ama kendini geri sokmadan önce kayak pantolonumu ve tangamı tatlı bir şekilde yukarı çekti.

Kışıma bir şaplak attı. Ben de onunkine vurdum. Eyere binmeme yardım etti, arkamdan ata bindi. Kolları tekrar beni sardığında, memnuniyetle iç çekerek arkama yaslandım. "Me podría acostumbrar a tí." Sana alışabilirim.

"İşte bu yüzden dilinizi öğrenmek için bu kadar acele ediyorum.

Seks sırasında ve sonrasında kulağıma İspanyolca konuşuyorsun." Ve çıldırtıcı bir Rusça konuştu.

"Uyurken bile İspanyolca mırıldanıyorsun."

Uykumda mı konuştum? Mierda! "Çok hızlı öğreniyorsun. Çok geçmeden hiç sırrım kalmayacak."

"Planımız bu."

Geri sayım başlamış gibi hissederek dudağımı ısırdım. Tekrar düşündüm, ya Máxim'e güvenseydim? Belki de Edward'ı üzerime çağırmazdım. Belki de Bir batıl inancı olduğu gibi kabul etmek.

Sonunda bir takım arkadaşı bulmamın zamanı gelmiş olabilir mi? Bir ortak? Herhangi bir adam Edward'la başa çıkmak için Máxim'den daha nitelikli olabilir mi?

Ahıra vardığımızda tekrar rahatlamaya başlamıştım. İki gün boyunca hiçbir şeye karar vermek zorunda değildim ve bu adamın, bu yerin tadını çıkarmaya kararlıyım.

Kestane'yi geri verdikten sonra el ele kulübeye doğru yürüdük. Girişe yaklaştığımızda dedi ki "Eğer o çiftçiler hâlâ etrafta dolanıyorsa, onlara kimi becerdiğini göstereceğim." Beni yakaladı, omzuna attı ve içeri taşıdı.

Kahkahalarla gülüyor, eldivenlerimi sırtına vuruyordum ki bir adamın "Maksimilian?" dediğini duydum.

BÖLÜM 28

Máxim gülererek arkasını döndü, böylece taytlı kıçım ortaya çıktı. "Ah, Aleksandr."

Kardeşi mi? "Aşağı, Ruso!"

Aşağı doğru kaymama izin verdi, sonra sırtım onun önüne gelecek şekilde beni kendine çekti. Kollarını üzerime doladı, sahiplenme duygusu tam güçteydi.

Aleksandr da Máxim kadar uzun boyluydu ve benzer yüz hatlarına sahipti; güçlü çenesi, mağrur burnu ve geniş elmacık kemikleri vardı ama Máxim'in mavi gözlerine karşılık Aleksandr'ın gözleri kehribardı. Aleksandr'ın parmaklarında dövmele ve daha yakın kesilmiş saçları vardı. Máxim'den kesinlikle daha sert hatlara sahipti.

Aleksandr sanki onu tanıımıyormuş gibi kardeşine baktı. "Değişmiş görünüyorsun."

Máxim'in saçları dağınık, teni bronzlaşmış, parlak mavi gözleri rahatlamıştı. Daha genç görünüyordu ve sırıtiyordu - gerçek bir gülümseme. Kardeşinin yaşadığı şok açıktı. onu eğlendirdi.

Yine de aralarında sanki Aleksandr tetikteymiş gibi gerginlik akımları sezebiliyordum.

"Flörtünü getirmişsin." Aleksandr dikkatini bana çevirdi. Az önce kapalı bir köprüye çarpmış gibi görünüyor olmalıydım.

"Katya, bu kardeşim Aleksandr. Bratan, bu da kadını Cat Marín." Bir alt ton vardı

bir şey, onun sözlerine karşı seni cesaretlendiriyorum.

"Benim için bir zevk Aleksandr," dedim. "Gelininizle tanışmak için sabırsızlanıyorum."

Adam kaşlarını çatarak bana baktı. "Miami'den misin?"

Máxim güldü. "Evet, bu esir tuttuğum kız. Ama gördüğünüz gibi, burada çok mutlu bir misafir. Sen de öyle değil misin?" Beni sıktı.

"Máxim'i hizada tutmak için buradayım. Ben nöbetteyken yaramazlık yapmayacak, yoksa onun Rus kışını tekmelerim."

Bu sözler Máxim'i güldürürken, Aleksandr şaşkın şaşkın baktı. Sonunda şöyle dedi: "Natalie seni çok sevecek. Ve lütfen bana Aleks de."

Birkaç yapmacık konuşmadan sonra, Máxim ve ben odamıza dönmeye başladık.

Merdivenlerden yukarı çıkarken ona "Neden bu kadar şaşırdı?" diye sordum.

"Beni hiç böyle görmemişti." "Mutlu mu?"

Máxim bir adımda durakladı, Aleks'in az önce olduğu kadar şaşırmış görünüyordu. "Mutlu," diye tekrarladı, sanki kelimeyi zihninde evirip çeviriyor, tadına bakıyordu.

"Sanırım öyleyim."

"Sürprizi hoşuna gitti. Seni eğlendirdi. Burada bulunmamın tek sebebi insanlarla dalga geçmek mi?"

"Yine de Aleksandr'ın sürprizi beni sapkınca memnun etti, Seni buraya getirdim çünkü yanımda olmanı istiyorum. Bu kadar basit.

Bunu." Eğilip şöyle dedi: "Ve şimdiden geldiğine memnunsun. Kelimenin her iki anlamıyla da."

Bir Rus mafya seks tanrısının eşi olarak Nebraska'da bir kır evinde akşam yemeğine katılıyordum. Böyle bir durumda insan tam olarak ne giyerdi? Umarım doğru kıyafeti seçmişimdir.

Sade siyah kalem eteğim çok dar olmadan kalçalarımı vurguluyordu. Ama bakır renkli bluzum

Sanat. Kepçe yakalı, soğuk omuzlu bir tasarımdı ve Uzun bluz kolları omuzlarımdan dirseklerime kadar kollarımı ortaya çıkaracak şekilde kesilmişti. Sırt kısmı neredeyse yeni sütyenime kadar alçalıyordu ve bir (Máxim'in bütün geceyi çözmeyi düşünerek geçireceğini umduğum) ip. Siyah, bantlı topuklu ayakkabılarım yüksekti - çünkü flörtümün boyu uzundu.

İncileri törene saklayarak, kilitli ve anahtarlı küpeleri taktım. Saçımı açık bıraktım, gevşekçe kıvırdım. Bütün bunlar

Havuz kenarında geçirdiğim zaman saç tellerimi karamel rengine boyamıştı ve onları göstermek istedim.

Makyajım abartısızdı; bir tutam kahverengi göz farı, maskara ve biraz pırıltılı allık. Benim makyajım Dudaklarımdaki parıltılı parlaklık bluzumdaki ışık oyunlarını yakaladı. Siyah el çantamın ortasında küçük bir bakır madalyon vardı.

Nefesimi tutarak Máxim'in yanına gitmek üzere soyunma odasından çıktım. "Te gusta? Beğendin mi?"

"Me gusta," diye mırıldandı ve hemen kaşlarını çatı. "Ben Genelde bundan daha pürüzsüzdür, ama senin zihnimi bulandırmak gibi bir huyun var." Bana doğru geldi ve bir kolunu belime doladı. "Sana gösteriş yapmaktan daha fazla gurur duyamazdım."

Siyah takım elbisesinin yakasını okşadım. Çizgiler o kadar klasik ve netti ki, bir filmde fırlamış gibi görünüyordu.

dergi reklamı. "Tüm paranı yaktığında, model olabilirsin."

Sırıtarak, "Yedek bir planın olması iyi bir şey," dedi.

"Kıyafetiniz ne kadara mal oldu?"

"Bunun fiyatı beni bile düşündürdü." Ve o bir kere giyerdi. Bazen zenginliği aklımı başımdan alırdı.

İşaret parmağını küpelerimden birine sürttü. "Kilitli ve anahtarlı olanlar. Sana beni düşündürüyorlar mı?"

"Sadece boynumu her öptüklerinde." Bundan hoşlandığı belliydi.

Kolunu uzattı. "Gel, gidelim. Ben bu işin canı cehenneme deyip seni yatağa götürmeden önce."

İçten içe yanan bakışları, daha sonra onun için jartiyer ve çorap giydiğimi çok iyi anlamamı sağladı.

Koluna girdim ve alt kata doğru yöneldik.

Büyük Salon. Saçlarımı kuruturken, kendimi korumaktan doğan bir alışkanlıkla, çıkışları not etmek için yangın kaçış planını inceledim. Artık locanın planını biliyordum.

Salonun dışındaki resepsiyon alanında şık giyimli insanlar birbirine karıştı. Salonun dışında, tüm çıkışların yakınında, sade takım elbiseli adamlar tek başlarına duruyordu. İçlerinden ikisini Miami'den tanıdım. El sallamamak için kendimi zor tuttum.

"Güvenliğini görüyorum, Máxim. Nebraska mafyanın cirit attığı bir yer mi?"

"Tedbirli olmak üzölmekten iyidir." Elimi kolunun üzerine koydu. "Sevastianların burada onlar için değerli olan çok şeyi var."

"Vasili nerede?"

"Her şeyi denetliyor. Bu konuda çok başarılı."

Daha aşağıya yeni inmiştik ki kızıl saçlı bir kadın sanki pusuya yatmış gibi önümüzü kesti. "Demek Maksim'in gizemli randevusu sensin! Ben Natalie."

Benim boyumdaydı, kusursuz soluk teni, alev kırmızısı saçları ve seksapel bir vücudu vardı. Yeşil gözlü milyarder doktora öğrencisi tam bir afetti. Çünkü bu korkutucu falan değildi. Nişan yüzüğünde meteor büyüklüğünde bir elmas vardı.

Aleks de ona katıldı. "Bu Cat Marín. Kendisi aslında Maksim."

Bir adım öne çıkıp elimi uzattım: "Merhaba."

Natalie bana sarıldı. "Oh, harikasin!" Her şeyin ötesinde tatlı mıydı?

Yanaklarım kızardığında, Máxim büyülenmiş görünüyordu. Bu gibi sosyal durumlarda daha ağırbaşlı olma eğilimindeydim.

Ona karşı davranışlarımdan çok farklıydı. "Teşekkür ederim," dedim Natalie'ye. "Gelinliğini görmek için sabırsızlanıyorum. Çok güzel bir gelin olacaksın." Onunla tanıştıktan sonra -ve geçmişini bildiğimden- WOTC, yani en iyi düğün

yüzyıl.

Bizim yaşlarımızda bir kız daha süzüldü. Jessica olmalı. İnce bedeni ve kırılmış siyah saçlarıyla bir podyum prensesine benziyordu. Pahalı olduğu belli olan bir kıyafet giymişti: kırmızı bir mini etek, yüksek çizmeler ve simli bir yular. Sütyen yoktu. Kız mavi gözlerini üzerimde gezdirdi.

"Oh-la, incelik. Ben

Jess. Neden ayıksın, ateşli anne?" İki içkisinden birini elime tutuşturdu. "Bu sorunu halleder. Sana hiçbir şey vermediğimi söyleme."

Gülmekten kendimi alamadım. "Ben Cat Marín. Tanıştığımıza memnun oldum."

"Bu nasıl bir isim böyle?" diye sordu. "Sen ve Pussy Galore takılıyor musunuz? Kedi hırsızı gibi konuşuyorsun."

"Kalp hırsızı, yo."

Natalie gülmekten kırıldı. Aleks yarı gülümsedi. Máxim kıkırdadı ve kolunu omuzlarıma doladı.

Jessica'nın kırmızı dudakları kıvrıldı ve fincanını bana doğru kaldırdı. "Sen ve ben yan yana sallanan sandalyelerde oturacağız.

Bu tamamlanmış bir şey."

Máxim, "Jessica, seni tekrar görmek büyük bir zevk," dedi.

Kadın onu selamlamak için çenesini salladı. "Bunu gerçekten Miami'deki bir çatı katında mı tutuyorsunuz?"

Herkes sessizleşti.

"Beni isteğim dışında tuttu," dedim havalı bir şekilde. "Sonra o bir orospu çocuğu olmayı bıraktı ve ben de benimle takılmasına izin vermeye karar verdim."

"Ondan hoşlanmana şaşmamalı," dedi Natalie Máxim'e. "Senin saçmalıklarına katlanmıyor!"

Gözleri canlıydı. "Çok az şey yapmama izin veriyor."

Aleks Rusça bir şeyler söyleyince Máxim kolunu bana doladı. Natalie, Aleks'e başını eğmesini sağlayan bir şeyler mırıldandı. Ah, karşılıklı konuşmalar. Rusça konuşmak için neler vermezdim!

Jess bana "Hey, anne, seninki gibi bir aksanla İspanyolca konuşabiliyor musun?" diye sordu. Başımı salladım. "Sanırım ben tek dilli biriyim. Bu da tek bir dil bildiğim anlamına geliyor,

ya da bir kutu yemeye kararlıyım. Her halükarda, benim yanımda başka bir dil konuşmak kabalıktır."

Buna bir kahkaha attım. Gerçekten bu insanların sert olacağını mı düşünmüştüm?

O sırada yaşlı bir çift geldi. Kadının parlak kahverengi saçları ve gözlükleri vardı. Adamın da benzer gözlükleri vardı.

Kesinlikle evli bir çift.

Bayan, "Yemek başlamak üzere." dedi. Sonra bana döndü. "Maksim gerçekten de yanında birini getirdi mi? Ben Natalie'nin annesi Rebecca. Bu da kocam Tom, Natalie'nin üvey babası." İkisi de bana iyi huylu göründü. "Biz karavancıyız."

Karavancı için zihinsel kısaltma veri bankamı kontrol ettim, boş çıktı. İyi para, karavancılık yapmaları gerektiğini söylüyordu. "Sizinle tanıştığım memnun oldum. Ben Cat Marín. Ve karavancılık kulağa heyecan verici geliyor."

Her ne söylediysem tam olarak doğru şeydi. "Oh, öyle! Natalie'nin ilgisini çekemem. Ama bir sürü fotoğrafım var."

"Onları görmeyi çok isterim."

Rebecca'nın bakışları Jess'e kaydı ve içine bir nefes çekti. skandal nefes. "Jessica! Kıyafetlerinin geri kalanı nerede? Yapmak zorunda mısınız?"

Jess, "Becks, giymeliyim," dedi. "Bir süveter giyemez misin? İşte bu yüzden düğün koordinatörünü kovmana izin verirdi! O size söylerdi. . ."

"Hepinizle içeride görüşürüz." Máxim beni bundan uzaklaştırdı ve ahşap panelli geniş Büyük Salon'a yöneldik. Tavanları özenle yapılmış taç kalıpları süslüyordu. Ve şömineler vardı. Çoğul. Hem de büyük!

Yaklaşık bir düzine masanın her birinde yedi ya da daha fazla koltuk vardı. Máxim, yanında Misafir yazan bir afişle birlikte kendi afişini buldu. O da başparmağını üzerinde gezdirdi. "Sanırım 'misafir' de bana söylediğin isim kadar doğru. Bana hemen bir şey söyle, Solnyshko. Herhangi bir şey."

Bakışlarım kaydı. "Senden bu kadar hoşlanacağımı hiç tahmin etmezdim."

Neşesi yerine gelince, "Şimdilik bu kadar yeter," dedi. Parmağını çenemin altında kıvırdı ve beni tam orada öpüp öpmeyeceğini merak ettim. Sonra herkes içeri gelmeye başladı.

Jess bana doğru yaklaştı. "Natalie evlendiği için bana ihtiyacım olan ilgiyi gösteremeyecek. hak ediyorsun. Boşluğu sen dolduracaksın." Levhasını diğer tarafıma taşıdı.

Natalie, Aleks, Tom ve Rebecca masanın geri kalanını oluşturunuyordu. Oturduğumuzda Jess elinde tuttuğu eski moda bir kadehi fırlatıp içti. Vay be. Ön kolunu ağzına götürmesini bekliyordum.

Máxim, Rebecca ve Tom ile havadan sudan konuşurken Natalie Aleks'e bir konuda takılırken Jess bana, "Bu gece limuzinin ayakkabılarını cilalamayı konuşmalıyız," dedi. Bir içki daha sipariş etti ve bana da bir tane getirdi. "Bu gece kirli limericks. Önerin var mı?"

"Üzerinde çalışacağım."

"Sana buraları anlatayım." Başparmağını omzunun üzerinden kaldırdı. "Şu masada üç nedimemiz var. Polly mısırla beslenmiş gibi görünen sarışın ve bahsetmeye değer tek kişi. Diğer ikisi topal ve Davetiyeleri Natalie'nin aklının nerede olduğunu merak ettiriyor. Üç gergin adam Rus sağdıçlar. Benim çekiciliğim onlarda kaybolmuş, belli ki hiç kimse değiller - Aleks'le hit yapmış adamlar ya da onun gibi bir şey."

Onun tetikçi geçmişinden yüksek sesle mi bahsediyordu? Öylece mi?

Sözlerine şöyle devam etti: "Katılım beni şaşırttı, çünkü Natalie bu parti hakkında bize hiç haber vermedi. Kalabalığın geri kalanı Rebecca ve Natalie'nin geniş ailesiydi.

üvey babam."

"Nerede o?"

"O öldü. Doğal sebeplerden. Öz babası gibi değil."

Masanın karşısındaki Rebecca, "Cat, adın Catherine'in kısaltması mı?" diye sordu.

Máxim'in bakışları üzerimdeydi.

"Bana sadece Kedi derler." Masanın üzerine çıkıp herkese "Ben Lucía Martinez!" diye bağırarak için çılgınca bir dürtü duydum. JAX'ta doğdum ve büyüdüm, bebeğim!"

"Güzel bir isim."

Jess, "Adın o kadar da kötü değil Becks," dedi.

Rebecca onu görmezden gelerek bana "Neden bize kendinden bahsetmiyorsun?" diye sordu.

Máxim sandalyesini çevirip bana baktı.

Kaçmak ve saptırmak mı? Sıcak koltukta sallanıp durmak zordu. "Üniversiteyi bitirmek üzereyim."

"Oh, nereye gidiyorsun?" diye sordu.

"Küçük bir özel okul." Máxim yalan söylediğimi düşünecek, üniversiteye gitmeyi reddettiğime inanacaktı.

"Sen ve Maksim Miami'de tanıştınız, değil mi? Sizi oraya getiren neydi?"

"Şehri çok seviyorum. Orada yeni fırsatlar için gözümü dört açıyorum." Yalan değil.

"Siz ikiniz ne zamandır birliktesiniz?"

Yumuşak bir şekilde araya girdi, "Yeterince uzun değil. Nasıl olabilir ki?"

Büyüleyici şeytan. Eski moda içkimin tadına baktım.

Fena değildi. "Bölümün ne?" Natalie sordu.

"İşletme. Ekonomi ana dal, finans yan dal." Benden çok fazla bilgi akıyordu! Kendimi bozuk para saçan bir cimri gibi hissediyordum.

Máxim içkisini yudumlarken kaşlarını kaldırdı.

Natalie etkilenmiş görünüyordu. "Kafamda basit hesaplar bile yapamıyorum. İş dünyası sonsuza dek ulaşamayacağım bir yerdi."

"Ama doktora yapıyorsun, değil mi? Hesap makineleri varken kimin basit hesaplara ihtiyacı var ki?"

"Ben de hep öyle derdim!"

Jess, "Hey, eğer Natalie ile onun arasına oturursam, daha zeki olur muyum? Onların daha seksi olacağını garanti ederim."

Rebecca onun yerine konuştu: "Bize aileden bahset, Cat." Tam bir "anne" sözü. Kibirli bir ses tonuyla ekledi, "Bu

Bu Ruslardan bilgi almak dış çekmek gibi bir şey."

Máxim bardağının kenarından, "Evet, Katya, anlat bize," dedi.

onlar hakkında her şey."

"Annem Kübalıydı. Babamla tanıştığında ABD'den ziyaret etti." Göğsümdeki ağırlık geri dönüyordu.

Servis elemanları ilk yemekle yaklaşarak masadakilerin dikkatini benden uzaklaştırdı. Tanrıya şükürler olsun.

Máxim nefesinin altında, "Bunun ne kadarı doğruydum?" diye sordu.

"Neyin doğru olduğunu düşünüyorsanız, onu onla çarpın. Durun, sıfırla çarpılan her şey sıfıra eşittir."

"Geleceğe yönelik olarak, bir ABD vatandaşı özellikle yirmi küsur yıl önce Küba'ya seyahat etmekte zorlanırdı."

"Tüyo için teşekkürler," dedim ağlamak yerine, "Babam orada ataşeydi!" Bir gün bu kazan patlayacaktı. . . .

Sonraki bir saat boyunca yemekler gelmeye devam etti. Bazıları Midwest Americana, bazıları geleneksel Rus yemekleriydi - her ikisi de benim için egzotikti. İçimdeki aşçı bu deneyimden zevk aldı. Etli köfte pelmeni'nin tadına baktığımda Máxim'e "Bu gerçekten iyi."

Kulağıma mırıldandı, "Küba yemeği yemeyi tercih ederdim."

Öksürdüm ve onu tekmeledim.

Yemek boyunca gözlerini benden ayırmadı. Yemeklerden hoşlanmadığı zamanlarda kolunu sandalyemin arkasına dayadı. Koruyucu, sahiplenici.

Beni inceleyen tek kişi o değildi. Aleks de beni ölçüyor gibiydi. Natalie bile şarap kadehinin üstünden bana birkaç şüpheli bakış attı.

Tatlı yemeğinden sonra - Jess kırmızı kadife pastasını mideye indirdi, sonra benimkini çiğnedi - ayağa kalktı ve Máxim'e, "Umarım sağdıç konuşman için hazırsındır. Düğünümüzü yapıyoruz.

bu gece köpek ve midilli şovu yapacağım, hala aklım başımdayken."

Rebecca dedi ki, "Ne? Yapamazsın! Onlar törenden sonra gelir."

Jess gözlerini kırptırdı. "Hayır. Benim için en iyisi bu." Rebecca kabadayılık taslamaya başlayınca Jess, "Rusya'da böyle yapıyorlar. Maksim'e sor."

Rebecca ona döndü. "Bu doğru mu?"

Máxim ölçülü bir cevap verdi: "En önde gelen Rus aileler canlarının istediğini yaparlar."

Jess ona "gördün mü?" der gibi baktı. "Her halükarda, düğün koordinatörü bunun bu gece olmasını emretti. Peki o kim? Evet, benim. Sakin ol Becks. Hatırlat da sana bir Valium getireyim."

Rebecca bir şeyler yapması için kızına döndü ama Natalie, "Jess'in koordinatörü görevden almak için yaptığı darbe başarılı oldu anne. Artık onun emirlerinin kölesiyiz."

Rebecca Jess'le yüzleşti. "Ne yapacaksın?"

"Bir video." Bunun üzerine salonun ön tarafına, bir bilgisayara doğru yöneldi.

"Video mu?" Rebecca dehşet içinde fısıldadı.

Jess bir duvara dayalı büyük ekranda bir videoyu sıraya koyarken "Dinleyin," diye seslendi. "Hey, millet!" Oda sessizleştiğinde, "Kendimi tanıttırdım ama kabul edelim, ünüm benden önce geliyor ve yarınızla yattım. Böyle aceleye getirilmiş bir düğünün baş nedimesi ve koordinatörü olarak, konuşma yerine bir video hazırladım. Rica ederim." Oynat tuşuna bastı, sonra koltuğuna döndü.

Natalie ve Aleks'in ilişkilerinin son birkaç ayına ait fotoğraflardan bir derleme yapmıştı.

Bana doğru eğilerek, "Fotoğraflarda gözün Aleks'in üzerinde olsun. Natalie'nin bastığı yere tapıyor."

Bu doğruydu. Bakışları her zaman nişanlısının üzerindeydi. Ne bağlılık! İfadelerindeki değişim de ilginçti. İlk başta sert ve rahatsız görünüyordu. Zaman geçtikçe gevşedi, hatta geçici gülümsemeler bile verdi.

Parıldayan mavi gözleri olan yaşlı bir beyefendinin resimleri vardı - Natalie'nin öz babası Pavel Kovalev olmalı. Natalie izlerken gözleri doldu. Sert Aleks bile duygulanmıştı.

Son karede ise düğün tarihi ile birlikte Jess'ten mesaj var. "Evlilik hayatınıza birlikte devam ederken, her zaman hatırlayın: Kimse izlemiyormuş gibi dans edin."

Bir sürü Aww varken, bunun biraz ezikçe olduğunu düşündüm.

Sonra mesajı tamamlamak için başka bir satır belirdi. "Kimse izlemiyormuş gibi dans et. Herkes izliyormuş gibi seviş."

Oh, hayır yapmadı! Ona döndüm. "Kalbimin son küçük parçası da gitti, Jessica."

Beni öptü.

Yüzü kızarmış Rebecca gözlerini kapattı ama herkes gülüyordu. Natalie midesini tutmak zorunda kaldı; Aleks bile kıkırdadı.

Máxim gülerek, "Dediğim gibi, renkli." dedi.

Rebecca onu işaret etti. "Sonra konuşuruz."

Jessica yumruğunun içine doğru geçirdi. "Ne?"

Rebecca saçlarını düzelterek Máxim'e seslendi:

"Sanırım konuşman varsa şimdi gitmelisin."

Bir tane hazırlamış mıydı? Sağdıç ve kardeş olarak ailelerinden bahsetti mi? Aleks ve Máxim babalarından nefret ederlerdi.

Anneleri ölmüştü. Natalie'nin ailesi doluydu.

Evlat edinen anne ve baba, öz anne ve baba ve şimdi de açıkça sevdiği bir üvey baba. Máxim bununla nasıl başa çıkacaktı?

"Elbette Rebecca," dedi, ses tonu rahattı.

Máxim ayağa kalkınca Aleks gözle görülür biçimde gerildi. Kardeşinden soğukkanlılık mı bekliyordu? Entrikalar mı? Natalie elini masanın üzerinde tuttu.

Başka biri böyle bir topluluğa hitap ederken çekingen davranabilirdi ama politikacı Máxim kendine güveniyordu. Etrafına, her şeye hükmediyorum edasıyla baktı.

oda sessizleşene kadar baktı. Jess bile oturduğu yerden kalkıp dikkat kesildi.

Kendini küçümseyen bir tonda kalabalığa "Jessica'nın belagatini nasıl takip edeceğim?" diye sordu. Kahkahalar yükseldi.

Sonra herkesi hayran bırakan bir film yıldızı gülümsemesi takındı. İç çekişler duyduğuma yemin edebilirim. Dikkatli bir sunucu servisin ortasında durdu, tabağını havaya kaldırdı.

Por Dios, daha çekici olabilir miydi?

"Bu konuşmayı kendim ve ne yazık ki burada bulunamayan en küçük Sevastyan kardeş Dmitri adına yapıyorum." Aleks bunun üzerine kaşlarını kaldırdı.

Derin sesi yankılanan Máxim, "Öncelikle, sıcak Nebraska misafirperverliğiniz için hepinize spasiba-teşekkür etmek istiyorum. Florida'dan gelen güzel hanımefendi gibi biz de Rusya'dan gelenler olarak bunu çok takdir ediyoruz."

"Benimle geldiği için çok mutlu olan" derken bana göz kırptı.

Yanaklarım kızardı ve "Şeytan" diye mırıldandım.

"Kardeşimin Natalie ile evleneceğini duyduğumda Şansına hayret etti. Aleksandr'ın bir eşten bekleyebileceği her şeye sahip. Aslında kardeşim bu büyük Husker Eyaleti'ni gelin bulmak ve görünüşe göre ... futbol denen şey için yürekten tavsiye ediyor."

Kahkahalar ve tezahüratlar koptu. Oh, o iyiydi.

"Keşke annemiz Roxana Antonovna Sevastyan onun müstakbel eşiyle tanışabilseydi. Natalie'ye dorogaya doch'ka, sevgili kızım diye hitap ederdi."

Aleks'in tedirginliği derinleşti.

Máxim fark ettiyse de belli etmedi. "Natalie buradaki ailesi için bir övünç kaynağı: hayatında yol gösterici bir güç olan merhum Bill Porter'a; yarın onu gururla evlendirecek olan Tom Christianson'a; ve Rebecca'ya" -mavi bakışlarını ona dikti- "gelinin sevimli ve çok nazik annesi."

Thunk. Aşk tanrısının okunun kalbine isabet ettiğini duyabiliyordum.

Çenesini elinin üzerine dayadı ve ona baktı.

Natalie sırttı ve omzunu annesinin omzuna çarptı.
Aleks üpheyile gözlerini kıstı.

Máxim salonun geri kalanına hitaben şunları söyledi:
"Dünyanın öbür ucunda, Rusya'da, Natalie'nin öz annesi
Elena Petrovna Andropova kızını tanıyamadan trajik bir
şekilde hayata veda etti ama onu sevmeden değil. Oysa
Natalie'nin öz babası Pavel Kovalev, onu ve Aleksandr'ı bir
araya getirmişti."

Máxim'in bu konuşmayı nasıl karşılayacağı konusunda
endişelenmiş miydim?

Natalie kendinden geçmişti. Tuhaf bir şekilde, Aleks
kaçınılmaz bir darbeye hazırlanıyor gibi görünüyordu.

"Kovalev'le tanışmıştım ve bazen onunla sosyal
ortamlarda karşılaşırıyordum." Máxim Natalie'ye döndü. "Bu
arada, onu hiç seninle ektirdiğı fotoğraflardaki kadar mutlu
görmemişim."

Gözleri yeniden parladı, eli Aleks'in elini sıkıca kavradı.

Máxim konuşmasına devam etti: "Her ne kadar annemiz
Aleksandr'ı onurlu ve iyi bir insan olma yolunda
saygın bir adamdı, yolun geri kalanında ona rehberlik eden
Kovalev'di. Kovalev eski düzende bir beyefendiydi.
şu kurallara inanırdı: hak edenlere saygı göster, ihtiyacı
olanlara yardım et ve değer verdiğin her şeyi ölümüne koru.
Hayatı boyunca bunların hepsini yaptı." Máxim bir an
durakladı ve herkesin bu fedakârlığı düşünmesine izin verdi.
"Ağabeyimi kurallara göre yetiştirdi.

Son birkaç aydır Aleksandr Sevastyan'ın, sevgili akıl
hocasının her zaman olabileceğini bildiğı adam haline
geldiğini fark ettim. Bu yüzden artık Aleksandr'ın Natalie ile
evlendiğı için ne kadar şanslı olduğunu söylemiyorum; her
ikisinin de birbirlerini buldukları için ne kadar şanslı
olduklarını söylüyorum." Kadehini ifte doğru kaldırdı.
"Katya ve ben, ayrıca Dmitri, uzun ve neşeli bir evlilik için
size tüm kutsamaları diliyoruz. Schast'ya vam.
Size mutluluklar dilerim."

Herkes içerken alkışlar koptu. Máxim beni de dahil
etmişti, sanki beraberdik, birlikteydik.

Aleks sanki onu tanıımıyormuş gibi kardeşine baktı.
Sonra, garip bir şekilde, o şaşkın ifadesini değıştirdi.

Ben.

Natalie, Máxim'e "Teşekkür ederim" diye mırıldandı.
Aleks'e dönerek ona ben demiştim bakışı attı.

Máxim kalabalığa şöyle seslendi: "Vyp'em za lyubov'! Hadi aşka içelim." Bu sefer kadehini sadece bana kaldırdı.

Jetler. Aşırı ısınma. Mal funcionamiento. Bardağım dudaklarıma giderken sallandı.

Sanki az önce bir oda dolusu insanın kendisine saygı duruşunda bulunmak için kalplerini sökmesine neden olmamış gibi kayıtsızca yerine oturdu. Ben de dahil.
"Nasıldım?"

Konuşması beni suskun bırakmıştı.

Parmaklarını kıvırdı, tırnaklarını parlattı. "Biliyorum bebeğim, o kadar iyiyim."

BÖLÜM 29

Akşam yemeği sona ererken Jess masadakilere, "Natalie, seksi anne ve ben bara geç kalıyoruz," dedi.

"Ben çok içen biri değilim," dedim ona. "Daha doğrusu, çok kötü bir içiciyim."

Máxim kaşlarını kaldırdı: Abartı mı o zaman?

Jess, "Töreni yarın akşam için planladım, çünkü yapabilirdim ve çünkü ben böyle zeki biriyim. Kendimize gelmek için bütün günümüz olacak." Máxim'e, "Cat'i senin için sarhoş edeceğim, böylece belki ilk aşamaya geçebilirsin," dedi.

Beni ve Natalie'yi bitişikteki bara sürüklerken omzumun üzerinden Máxim'e baktım. Yardım edin!

Avuçlarını yukarı kaldırdı, dudaklarında muzip bir gülümseme vardı.

Bar odası da Büyük Salon gibi karanlık panellerle kaplıydı. Huskers hatıra eşyaları duvarları kaplamıştı. Müzik kutusunda en iyi 40 country müzik çalıyordu.

Barda Jess bir tur tekila shot sipariş etti. Natalie etrafına bakındı. "Polly'yi korkutup kaçırdın mı?"

Jess dedi ki, "Otuz dakika önce kaçtı. Sağdıçlardan biri otuz dört dakika önce kaçtı. Polly'nin şu anda anavatanın bademciklerinde boğuluyor olması gerekirdi."

Jess onların gittiğini nasıl fark etmişti? O her zaman masamızın sohbetiyle meşguldü. Bu gece ilk kez Jess'in kaygısız tavrının keskin bir zekâyı maskeleyip maskelemediğini merak ettim.

Barmen shotları, tuzu ve limon dilimlerini servis etti.
"Bunu gerçekten yapıyor muyuz?" Tuzluğu çoktan elime almış olmama rağmen sordum.

Jess, "Sí, sí, se orita." diye bağırdı.

Natalie ekledi, "Ona direnmek nafile. Güven bana."

Lick-shoot-suck-gasp.

Bir tur daha.

   nc  tur geldiğinde, M xim ve kardeşi yanlarına geldi. Aleks sanki onu özlemiş gibi kollarını Natalie'ye doladı. Natalie onun karşısında eridi.

M xim bana dedi ki, "Kardeşimle puro   meye gidiyorum. Onu gelinden ayırmam gerekiyor, değil mi?"

" ylesin."

"Tekila mı? Endişelenmeli miyim?"

Nefesimin altında dedim ki, "Beni kurtlara bıraktın. şimdi onların ininde kapana kısıldım."

"Al bunu."  antama bin dolar olması gereken banknotlar sıkıştırdı.

"Aww. Bana para mı verdin?" Muhtemelen kendiminkini getirmeliydim ama misafir odasındaki dolapta duran ve  inde on bin dolar olan cüzdanımı düşünmemiştim bile.

"Kulübeden ayrılıp şehre giderseniz diye. Daha fazlasına ihtiyacın olursa beni ara, moyo solnyshko. Ya da herhangi bir şeye." O

Aleks kadar ayrılmaya isteksiz görünüyordu. "Ve eğer o çiftçileri görürsen, hemen bana mesaj at."

Onu selamladım.

Jess, M xim'e "Küçük ateşli kızımıza çok iyi bakacağım. Mam ." İki parmağını V şeklinde kaldırdı ve dilini parmaklarının arasında oynattı.

Bana bir bakış attı: Bununla bile başa çıkamıyorum. Beni kenara çekmek  in bar taburesinden çekti. "Asılıyor mu? Sen?"

"Sadece benimle eğleniyor. Sanırım ya güzel bir barmende ya da iri yarı bir barmende gözü var, muhtemelen ikisinde de. Her halükarda, senin gibi bir hobicinin beni hayal etmeyi çok isterdi ve-"

"Nyet. Paylaşmam."

"Sakin ol, Trigger. Bunu planlamıyordum."

Memnuniyetle başını salladı. "Ben de eski bir hobiciyim."

Bir eskortun görkemli bir şekilde "Ben eski bir ücretli seks işçisiyim" demesinin bu kadar kolay olmasını dilerdim.

Hayat hiç adil değildi. Başımı ona doğru eğdim ve "Bununla işin bitti, değil mi?" dedim. Eskortlarla geçirdiği saatler bir düzine üniversite diploması almaya yetmişti. Hobi doktorası yapan biri bu işi bırakabilir miydi?

"Bu benim geçmişimde kaldı." Parmak eklemlerini çene çizgimin üzerinde gezdirdi. "Anladığım kadarıyla gelecekte beni daha iyi şeyler bekliyor."

Kendimi havalandırmam gerekiyordu. Bütün gün bir şey ima etmişti.

benimle olan ilişkisi. Tam bunu hayal etmediğime karar verdiğimde, aklıma bir fikir geldi: Ya sadece kendini eğlendiriyorsa -benimle? Entrikalarından kurtuldu mu? yollar? Solmuş güvenim bilmek istiyordu. "Kardeşin konuşman karşısında şaşırılmış görünüyordu. Ona karşı bu kadar değiştiğin için rahatlamış olmalı." Herkese karşı değiştin mi?

Máxim başını salladı. "Jessica'nın yolundan gideceğimden korkuyordu ama o kadar iyi niyetli değildim. Endişesinin arttığını fark ettiniz mi? Odayı hazırladığımdan, bir darbe indirmeye hazırlandığımdan şüpheleniyordu."

"Ama artık öyle değilsin?" Máxim ne kadar zeki olursa olsun, bir şeyler yapmadan sıkıldığını görebiliyordum. zihnini meşgul eder.

Parmaklarını bir kez daha fırçaladı. "Şu anda odaklanmam gereken başka şeyler var. Senin için daha sonra yapacağım güçlü planlar gibi."

Nefesim kesildi.

Beni bara geri götürdü ve yerime oturmama yardım etti. "Sonra görüşürüz." Saçlarımı bir tarafa doğru taradı, sonra kürek kemiklerimin arasına bir öpücük kondurdu.

Máxim kardeşiyle uzaklaştığında titriyordum, aklım başımdan gitmişti. Böyle bir adamla ilişki mi? Her zaman şansımın döneceğini ummuştum ama bu çok saçmaydı.

Natalie, "Maksim'le ciddi olduğunuz çok açık. Ne zamandır görüşüyorsunuz?" diye sordu.

"Onunla neredeyse iki hafta önce tanıştım."

Jess'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Vay anasını! Bu senin iki haftalık yıldönümün. İçmeliyiz."

Lick-shoot-suck-gasp.

Natalie elinin tersini ağzına bastırdı ve sonra bana "Maksim konuşmada söylediği onca şeyi nereden biliyordu?" diye sordu.

Bilgi işinde olduğunu düşündüm. Ama sadece omuz silktim. "Yarın için gergin misin?"

"Hiç de değil. Bunun olması için hazırım. Aleks gergin gerçi. Bir şeyin düğünü durduracağını ya da beni ondan alacağını düşünüyor."

Jess ekledi: "Bana tüm detayları anlatmıyor ama o, Maksim ve diğer kardeş Sibirya'da berbat bir çocukluk geçirmişler." Maksim'in sırtındaki yara izlerini biliyorlar mıydı?

"Yani Natalie, Aleks için neredeyse hava demek."

Boğuluyormuş gibi davranıyordu. "Havası olmalı."

Natalie bana, "Senin hakkında huzursuzdu, çünkü kardeşinin seni kalıcı olarak kaçırmasına izin vermezdi. Maksim de yemek boyunca seni bir şahin gibi izledi. Seni bırakmasına şaşırdım."

Muhtemelen güvenlik görevlilerinden biri beni gözetliyordu.

Jess dedi ki, "Kaçmak üzeresin, değil mi? Sana kesinlikle yardım edeceğiz! Ailemin göl evine gidebiliriz."

"Bir mafya yüzleşmesi mi planlıyoruz?" Natalie sordu. Sonra çenesine vurdu. "Seni uyarmalıyım: Aleks'ten iki kez kaçtım. Evlilikle sonuçlandı."

"Neden kaçasın ki?"

"İlk seferinde mi? Çünkü evime zorla girdi, Beni Rusya'ya kaçırmak niyetindeydi. İkinci kez mi? Çünkü benimle geçmiş hakkında konuşmadı."

Máxim uçakta çekingen davranmıştı ama onu açabileceğimi biliyordum. Eğer yaparsam.

Natalie, "Aleks tüm duygularını içine attı. Kardeşinin aksine! Maksim aşka kadeh kaldırıp bardağını sana doğru kaldırdığında, o odadaki herkes onun kaybolduğunu biliyordu."

Benim için. Eğer Máxim gerçekse, tüm hayatımın değişebileceğini fark ettim. Arkadaş ediniyordum ve kar görmüştüm.

Bir ata binmişim ve kapalı bir köprüde sevişmişim. I Muhtemelen hayatımı geri kazanmak için savaşmama yardım edebilecek bir erkek arkadaşım vardı. Gülümsememi engelleyemedim. "Şu anda dünyada başka bir yerde olmak istemezdim."

Jess Natalie'ye "Bu bir mahkûmun söyleyeceği bir şeye benziyor" dedi. Bana da, "Natalie'nin düğünden önceki gece herhangi bir konuda gergin olmasına izin veremem. O yüzden detaylar."

Dikkatlerini dağıtmak için, "Bir tur daha yapalım." dedim. Meşhur son sözler.

Lick-shoot-suck-gasp.

Lick-shoot-suck-gasp.

Lick-shoot-suck-gasp.

Bir süre sonra sırtımı sıvazladım. Onların dikkatini dağıtmıştım ve bu arada ciddi bir şekilde eğleniyordum! Ben

Kendi yaşitlarımla takılmayı çok özledim.

Natalie ve Jess arasındaki yakınlaşmayı izlemek çok hoşuma gitti. Natalie tanıdığım en rahat kızdı. Jess ise kesinlikle en çılgınıydı. Yine de birbirlerine tamamen uyuyorlardı.

Sarhoşluğumuz arttıkça Jess felsefe yapmaya başladı. "Neden erkekler sırf bir ya da iki gece siklerini zıplattığım için biriyle çıkmak istediğimi düşünüyorlar? Erkekler çok tahmin edilebilir, çok sıkıcı!

Özellikle de kadınlara kıyasla. Eğer Rus'la işler yolunda gitmezse ..." Başına doğru bir telefon hareketi yaparak, "Ara beni," dedi.

Lick-shoot-suck-gasp.

Sonunda Natalie, Aleks'in kendisini Paris'teki seçkin bir

BDSM kulübü olan Le Libertain'deki bir maskeli baloya götürdüğünü itiraf etti. Yani iki kardeşin de böyle bir ilgisi mi vardı? Dmitri de mi?

Natalie seks kulübü tanımlamalarında tutumlu davranacaktı, ancak hikayeyi bilen Jess dürtmeye devam etti

onu: "En iyi kısmı atlamışsın! Metal dildoyu! Ve cinsel sirk."

O gecenin ayrıntıları kaşlarını yaktı ve merakını körükledi. Máxim bana başka ne gösterecekti?

Jess suratını astı. "Bazı nedenlerden dolayı Cirque du Cock'a davet edilmedim. Bu yüzden vekaleten yaşamak zorundayım."

Natalie, "Tuhaf olan Maksim'in de üye olduğunu öğrenmekti." dedi. Sen söyleme. "Muhtemelen seni alır."

"Annem Cirque du Cock'a gidebilecek mi? Ben değil miyim? Şimdi ikiniz de aptallık ediyorsunuz."

Yala-em-çek-gasp.

Jess de daha fiziksel bir hal alarak Natalie'nin başını sıkıca kavradı. "Düğün koordinatörün kim şimdi? Huh? Ha?"

Parmak eklemlerini Natalie'nin kızıl saçlarında kocaman bir fare yuvası yaratana kadar ovuşturdu. "Ben düğün koordinatörüyüm, koordineli terminatör. Söyle hadi."

Natalie sadece güldü. Ve fare yuvasının kalmasına izin verdi.

Yala-em-çek-gasp.

"Maksim'le nasıl tanıştın?" Natalie geveleyerek sordu.

"Genelde sadece sarışınlarla 'çıkarm' -tırnak işareti yaptım -sarışınlarla."

Oh. Bana geri dönmüştük. Başım dönüyordu. Bob ve örgü, Cat. Ama bu kızlarla bunu yapmak istemedim. Çok hoş ve gerçektiler. "Önemli bir şey değil."

"Elbette öyle!" Natalie dedi ki. "Müstakbel kayınbiraderimin zeki bir kızla nasıl tanışacağını bilmek istiyorum."

Onlara eskortluk maceramı anlatmayı düşündüm. Muhtemelen bunu büyük bir mesele olarak görmeyeceklerdi. İçgüdülerim mi yoksa tekila mı bana onlara güvenmemi tavsiye ediyordu bilmiyordum ama o anda güvenebileceğimi hissettim. Bir dereceye kadar. Ben asla

Onlara Edward'dan bahsedebilirdim -görünüşe göre, koca ve katil sosyopat kelimelerini bir cümlede söyleyemiyordum- ama Máxim konusunda içlerini rahatlatılabildim.

"Anlat bize!" Jess omzunu benimkine doğru itti ve

neredeysse beni bar taburemden düşürüyordu. "Hepimiz sarhoşuz ve belli ki sen ve ben uzun zamandır kayıp kardeşleriz - bu da demek oluyor ki

seni beceremem." Eğilerek karanlık bir şekilde ekledi, "Bazı eyaletlerde."

"Bize söyleyeceğin her şey aramızda kalacak." Natalie hıçkırdı.

"Tamam, şey, çabuk paraya ihtiyacım vardı. Ben de arkadaşımın yerine eskort randevusuna gittim. Máxim uzun boylu ve sarışın istemişti ama onun yerine ben gittim. O benim ilk ve tek müşterim."

Jess'in yüzündeki tiksinti dolu ifadeyi gördüğümde itirafımdan anında pişman oldum. Sonra dedi ki, "Yani bunca zamandır bunu bedavaya mı yapıyordum? Kimmiş enayi?" O başparmağıyla kendini işaret etti. "Ben enayiyim."

Natalie bu konuda daha romantikti. "Eğer o gece gitmemiş olsaydın, onunla asla tanışamayacaktın!"

Maksimilian Sevastyan'la hiç tanışmamış olmak mı? Dünyamın altını üstüne getiren adamla?

"Onun hakkında ne hissediyorsun?" diye sordu.

"Ona aşık oluyorum ama olmamaya çalışıyorum. Onun bir oyuncu olduğunu biliyorum. O muhteşem bir milyarder ve istediği her kadına sahip olabilir." Sorunları olsa bile. Belki de artık düzelmişlerdi? "Yine de bazen onun yanında déjà vu hissine kapılıyorum, sanki

Birbirimizi daha önceden tanıyoruz. Kulağa aptalca mı geliyor?" Natalie, "Kulağa romantik geliyor," dedi.

Jess başını salladı. "Tamamen romantik. Hey, aşk romanları okur musun? Tabii ki okursun. Sana en sevdiklerimi gönderiyorum. Ayıldığımda bana adresini ver."

Adresim olmamasına rağmen gülümsedim ve başımı salladım. Bu çok basit bir istekti. Başka kimse bunu fazla düşünmezdi. Ama benim evim yoktu. Bir ev istiyordum. Ve bir Rus. Ve bir köpek. "Máxim'i sadece on üç gündür tanıyorum. Hissettiğimi sandığım şeyi hissediyor olamam."

"Tek bir geceden sonra Aleks'e yarı aşık olmuştum." Natalie gizemli bir gülümsemeyle yüzüğünü döndürdü.

"Tek bir bakıştan sonra demek istiyorsun," dedi Jess. "Ben oradaydım. Her şeye tanık oldum. İlk görüşte aşk diye bir şey var. Ne Maksim'i düşündün mü?"

"DDG. Ölü gibi muhteşem. Bunun ötesini düşünmek imkansızdı."

Natalie, "Sana çok kötü davranıyor." dedi.

"Eğer sana bunu söylüyorsa, dinle," dedi Jess. "Biz ona Manalyzer diyoruz."

"Her erkeği okuyabilirim. Aleks hariç." Natalie bunu elinin tersiyle itti. "Ve Maksim senin için kayboldu. Sana moyo solnyshko dedi."

"Bunun ne anlama geldiğini söyle bana!"

"Güneşim. Bu oldukça yaygın bir sevgi ifadesi, ama Maksim gibi bir adam bunu söyler mi? Ve Aleks'e senin hakkında anlattıklarını duyduğuma tamamen uyuyor."

"Ne dedi?"

"Buraya gelmeden hemen önce Aleks senin gibi hoş bir kızla ne işi olduğunu sordu, Maksim de 'Her şeyi daha parlak hale getiriyor,' dedi. "

Pang. "Ama o, benim bu kadar uzun süre Para için seks mi? Bana bu düğüne gideceğimi söyledikten sonra, kıyafetler ve mücevherler için hararetli bir pazarlık beklediğini de söyledi."

"İlk müşteriniz olduğunu bilmiyor mu?"

"Bana inanmayı reddetti."

Natalie kaşlarını çatı. "Kulağa pek de iyi gelmiyor."

Aynı fikirde değildim. "Şimdi geçmişime rağmen beni sevip sevemeyeceğini görmek istiyorum."

Jess gözlerini kısarak bana baktı. "Bakalım doğru anlamış mıyım? Eskort olmana rağmen, aslında eskort olmamana rağmen seni sevmesini mi istiyorsun?"

"Aynen öyle!"

"Ama senin rehine olmanla ilgili tüm bunlar neydi?" Natalie sordu.

"Sarhoş oldum ve ayın en yoğun zamanında prezervatifsiz seks yaptık."

Jess başını salladı. "Senin gibi."

"Beni kendisini hamilelikle tuzağa düşürmeye çalışmakla suçladı ve gitmeme izin vermedi."

Natalie iç çekti. "Öyle başlamış olabilir ama duyguları derinleştii. Aleks bana Maksim'in hiç bu kadar memnun göründüğünü görmediğini söyledi. Gençken bile. Görünüşe göre Maksim nadiren neşelenen, endişeli bir çocukmuş."

Bana hiç doğal olarak gülmediğini söylemişti. "Bu çok garip, çünkü onun mizahını seviyorum."

Debriyajımdaki telefonum çaldı. Çıkardım. M

Sevastyan: Eğleniyor musun?

Kızlara "Bekleyin, bu o." dedim. Ben:

Natlie ve Jse'yi seviyorum! Çok fena!

M Sevastyan: Ah, tekila vuruşları. İyi bir kız mı oluyorsun? Yoksa seni bekarete mi sokmam gerekiyor?

İnledim.

"Cat, bir şey mi dedin?" Natalie sordu. "Hayır.

Hiçbir şey."

Ben: lanet olası şey 😞!1

M Sevastyan: küçük cadı

Titreyen bir el ile telefonumu yerleştirdim.

BÖLÜM 30

"Buraya gelmeyecektim," diye tersledi Máxim o gece kulübenin garajının dışında bana ulaştığında. Onu hiç görmediğim kadar kızgın görünüyordu. "Sen yetişkin bir kadınsın. Jessica'yla bir garajda başınızı ne kadar belaya sokabilirsiniz ki? Sonra fark ettim ki adamlarımdan biri seni buraya kadar takip etmeden önce binada kimin olduğunu bilmiyordum."

"Beni takip eden biri olduğunu biliyordum!" Ağzımda geveliyordum.

Tuhaf. O kadar sarhoş bile değildim!

"Orada ne halt ediyordun?" "Yapacak işlerim vardı," dedim kayıtsızca.

Gümbür gümbür bir ifadeyle üzerime yürüdü. "İş derken sarışın bir çiftçiyi mi kastediyorsun? Oraya gidersem ne bulacağım?"

"Limuzin - ve tam bir zekâ!" Güldüm, sonra ağzımı kapattım. "İşte sürpriz gitti!"

Buz gibi bir sesle, "Erkek paltosu giyiyorsun," dedi.

"Jess bunu bana paranın çoğuyla aldı." I

"Parayı cebine atıp bir raftan çaldığından şüpheleniyorum. Arabada uyumaması gerektiğini düşündüğüm için seni almaya geliyordum ama gitmiyor çünkü biri yıkayabilir."

Garajdan Jess'in çığlığı geldi. Arkamı döndüm. Vasili, itfaiyecinin omzunda taşıdığı kızla birlikte çıkıyordu. "Satın aldığı" diğer paltoyu giymişti.

Baş aşağı, "Daha hızlı!" diye bağırdı. Eğlenceli!" İki eliyle adamın kışını tokatladı. "Koş, kel Russki!"

Vasili Rusça bir şeyler söyleyerek Máxim'in huysuz yüzünü soldurdu, ardından koruma Jess'i alıp götürdü.

Sivastyan dumanlı bir nefes verdi. "Limuzinin ayakkabılarını mı boyuyordun? Bunu hiç beklemiyordum. Beni çok endişelendirdin Katya. Ne mesajlarıma ne de aramalarıma cevap verdin." Arkamdaki birine - muhtemelen daha fazla mafya güvenliğine- işaret ettikten sonra beni kulübeye doğru itmeye başladı.

"Mesaj atmaya çalıştığım her seferinde Jess göğsüme vurdu, ve beni sik kırbaçlamakla suçladı. Natalie onunla savaşıp boşuna olduğunu söyledi. Psst, öyle."

Kulübenin kapısını açtı ve beni içeri buyur etti. Üzerime bir sıcaklık çöktüğünde kaşlarımı çattım. "Sokağa çıkma yasağım mı vardı?"

Bir elini ağzına götürdü. "Hayır, öyle değil-" "Biriyle yattığıma inandın.

Garaj mı?" Kaşlarım çatıldı. "Ben senin flörtün değil miyim?"

"Öylesin. Telefonuna cevap vermediğinde ne düşüneceğimi bilemedim. Kadını için endişelenmek benim için keşfedilmemiş bir bölge. Sana her şeyi yeterince açık anlatamadığımdan korktum."

Odamıza vardığımızda, "Ne gibi şeyler?" diye sordum. O da geçiştirdi. "Bana geceni anlat."

"Bu cila hayatım boyunca gördüğüm en mükemmel şey. Kendimizi şok ettik." Hıçkırdım.

"Yüzünün ve saçının her yerinde var."

"Ödenecek küçük bir bedel." Küçümseyici bir tavırla göğsüne vurarak, "Máxim, ben burada çok önemli biriyim. Temelde düğünün hayatı. Ama büyük güç büyük sorumluluk getirir." Son cümleyi İspanyolca mı söylemiştim?

Kıkırdadı, tüm öfkesi geçmişti. "Çok önemli, hmm? Limuzine hangi grafitiyi yazdın? Geri dönüp bununla ilgilenmem gerekiyor mu?"

"Adam onurunu sundu, kadın da teklifini onurlandırdı; bütün gece boyunca adam bir kızın üstünde, bir kızın dışında. "

Güldü ve buharlı duşu başlatmak için beni banyoya çekti. "Gel, solnyshko. Seni temizleyelim. Omuzlarıma tutun." Topuklu ayakkabılarımı çıkardıktan sonra ayağa kalktı ve beni çevirdi. "Bütün gece bunu yapmak istiyordum" diyerek bluzumun ipini çözdü. Elbiseyi sürükleyerek çıkardı ve beni kendine doğru çekti, siyah transparan sütyenime ılık çalarak baktı. "Bu küçük numarayı sevdim." Sonra işaret parmağını bir meme ucunun üzerinde gezdirdi. "Bu gece benim için iyi miydin?"

"Çok iyi."

Mücevherlerimi dikkatlice çıkardı. "Jess sana iyi davrandı mı? Yoksa sana asıldı mı?"

Kalçamı kaldırdım. "Tabii ki yaptı. Ben ateşli bir anneyim! Ama ona seninle birlikte olduğumu söyledim. Ve o ve ben kavga ettik Her neyse."

"Siz ikiniz neden kavga ediyorsunuz?"

"Limuzinin içine de bir şeyler yazmamız konusunda ısrar etti. Azalan verimler yasasını açıklamaya çalıştım ve bana bir sik yememi söyledi."

Neden bana gülüp duruyordu? Eteğimin fermuarını açmak için uzandı. "Ve şimdi ben de benim sarhoş Kadın. Benim için hâlâ keşfedilmemiş bir bölge." Eteğimi aşağı çekti ve beni sadece yeni iç çamaşırı takımım ile bıraktı.

"Sarhoş mu? Ben iyiyim."

"Gerçekten." Bakışları jartiyerimin ve hortumumun, demi sütyenimin ve minik tangamın üzerinde gezindi. "Bunu sakladığınızı bilseydim, süitten dışarı çıkamazdık." Sütyenimin düğmelerini açtı ve her iki meme ucumu da tatlı bir şekilde okşayarak fırlatıp attı. Sonra jartiyerimi çözdü, diz çökerek hortumumu indirdi ve tangamı ayak bileklerime kadar sıyırdı. Bir iniltiyle çıplak kalçalarıma ateşli bir öpücük kondurdu ve kokumu içine çekti.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim. "Ağzını seviyorum." Yine mi geveliyorsun?

Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı ve bir kez daha ayağa kalktı.

"Seksi jartiyerlerine rağmen, bu gece sana bir erteleme vereceğim, bu da benim tahmin ettiğimden daha iyi bir adam olduğum anlamına geliyor. Hadi, içeri gir." Beni duşa götürdü, sonra soyunarak beni takip etti.

Boynundaki deri ip dikkatimi çekti. İçimi çektim, "Onu takmış mıydın?"

"Sen o küpeleri taktın, ben de anahtarı taktım." "Onu sende görmek beni deli ediyor."

Bana o şeytani sırıtışını verdi. "Aklıma bir fikir geldi." Bir el bezini köpürterek alnımı ve yanaklarımı nazikçe ovdu.

Yüzümü kaldırdım. "Bana küpeleri verdin ama ben sana anahtarı vermedim."

"Bir bakıma öyle."

Onun sapkınlıklarına katıldığım için mi? "Hmm. Kemerimi taktığımda beni seviyor musun?"

"Oh, biliyorum." El bezi boynuma doğru indi. "Yemek yaparken ve şarkı söylerken beni seviyor musun?"

"Yemek yaparken ve şarkı söylerken senden çok hoşlanıyorum." Göğüslerimi sabunladı, nefesleri daha hızlı geliyordu.

"Kardeşinin ve arkadaşlarının yanında benden hoşlandın mı?" "Sen bir kalp hırsızı olduğunu söylediğinde, ben olduğuna yemin edebilirdim."

"Ben de senden hoşlanıyorum. Senin hakkında bir şeyler öğrendim."

Gerilmiş miydi? "Başkalarının benden size bahsedip bahsetmeyeceğini merak ettim."

"Huh? Qué cosa? İki haftamızdan bahsediyorum."

Gururlu bir ses tonuyla, "Saat on ikiyi geçtiyse, bugün bizim yıldönümü. İki hafta önce tanıştık." Bu önemliydi - keşke bu kadar gevelemeseydim!

"Ah, demek öyle. Peki ne öğrendin?" Göbeğimi yıkadı, kasların oynamasını sağladı.

"Gerçek gülümsemelerini sahtelerinden ayırt edebiliyorum. Yarı gülümsediğinde, dudaklarının sol köşesini her zaman kıvrıyorsun. Koşarken ayağını fazla yere vurmuyorsun. Gözlerin ne zaman canlanıyor

eğlenirsiniz ama aynı zamanda beyniniz de meşgul olur. Sekse ihtiyaç duyduğunuz kadar beyninizin de meşgul olmasına ihtiyaç duyarsınız. Sen Yedi rakamını en seksi küçük eğik çizgiyle yaz. Seni mutlu ediyorum ve hızlı okuyabiliyorsun."

"Benim zeki Kedim." Boştaki eliyle bacaklarımın arasını okşadı.

Nefesimi içime çektim. "Natalie, Paris'teki bir seks kulübüne üye olduğunu ağzından kaçırdı."

Parmakları dolaştı. "Bu doğru. Yeterince zengin olan ve bu eğilimlere sahip olan herkes Le Libertain'in bir üyesidir. Seni gelecek hafta götüreceğim."

"Gidemem. Yoksa üç numaralı kuralı çiğnerim."

"Kurallarınız var, değil mi? Kaç tane?" İşaret parmağı klitorisimi gıdıkladı.

"Kritik altı tane. Kurallara uyarsanız bir gün daha savaşmak için yaşarsınız." Mecazi anlamda söylediğimi düşünürdü.

"Bana onlardan bahset, aşkım."

"Size kurallardan bahsedersem, bir numaralı kuralı çiğnemiş olurum.

Ayrıca, seninle başka bir şey hakkında konuşmam gerekiyor." "Elbette. Neymiş o?"

"Hani herkes senden bir şey istiyor demiştin ya? Ben de istiyorum."

"Evet, ama seninleyken vermeye çok meyilliyim. Senin için ne alabilirim? Bir at mı? Chestnut'ı istiyorsun, değil mi? Çok kolay."

Parmak uçlarımda yükseldim, kulağına fısıldamak için onu aşağı çektim, "Benimle anal seks yapmanı istiyorum."

Keskin bir nefes aldı. "Seni o jartiyerler içinde gördüğüm için zaten ağrıyordum. Şimdi de seni yıkamak mı? Beni daha fazla kızdırma. Ben taştan yapılmadım, Katya."

"Ne demek istiyorsun?"

"Sarhoşsun. Senden faydalanmayacağım." Bunu söylerken bile eli kıcımlı sıkamak için bana sarılmıştı.

"Jess ilk seferde çakırkeyif olmanın sorun olmadığını, çünkü rahatlayacağımı söyledi."

"Bunu Jessica ile mi konuştun?"

"Düğünde bunu yapmayan tek kişinin ben olduğumu söyledi. Bunun beni Amish yaptığını söyledi. Ben Amish değilim. Yo soy católica. Bir nevi."

Gergin bir kahkaha. "Eminim öyle olan başkaları da vardır. Bu düğünde Amishler var."

"Kardeşin bunu Natalie'ye yaptı-"

"Bunu duymak istemiyorum."

"Eskiden bir arkadaşım vardı, erkek arkadaşı her zaman kızlar gecesine gitmesi için onu cesaretlendirdi, çünkü o eve sarhoş gelirler ve çıldırırlardı. Biz de öyle olamaz mıyız?"

"Katya. . ."

"Her zaman senin sapkınlıklarını yapıyorum. Ve senden hiçbir şey istemedim. Bunun farkında mısın? Beni bırakman dışında."

Omuzları avuçlarımin altında sertleşti.

"Bana bunu yapacağına söz vermiştin." Sertleşmiş sikini kavradım, "Lütfen aşkım, bunu iyi yapacağını biliyorum" diye fısıldarken okşuyordum.

"Seni incitmekten korkuyorum. Seni hazırlamam gerekecek."

"Çıkıntıda banyo yağı var." Elim onunkine gitti. ağır topları, onları ikna ettiğim gece yaptığı gibi yoğuruyordu.

İnledi. "Sabah benden nefret edeceksin."

"Etmezsen ben de senden nefret edeceğim."

"Ah, Cat, az önce kaderini mühürledin." Ses tonu bana ilk gecemizi hatırlattı, o zaman bana sert bir şekilde becerilmek üzere olduğumu söylemişti.

Yakında bir fantezimi gerçekleştirecektim! Başımdan ayak parmaklarıma kadar damarlarımda dolaşan cızırtılı heyecan, tekilanın yarattığı sisi biraz olsun dağıttı. Her saniyeyi dolu dolu yaşamak istiyordum.

Yağı aldı, sonra beni buharın içinden düşün ahşap bankına doğru çekti. "Üstüme çıkmanı istiyorum." Oturdu ve ona katılmam için kalçalarını sıvazladı.

Dizlerinden birinin üzerine çıktığımda kıcımlı tutarak beni kucağının üzerine kaldırdı. "Omuzlarıma tutun ve eğil içime gir. Kollarını bana dola."

Sarıldım.

"Ayaklarınızı bankın üzerine düz koyun. Güven bana. Seni yakaladım." Yaptığımda, amım onun şaftına doğru bastırdı. Sallandım, tam da o atlarken. Senkronize.

Sonra başımı salladım. "Gözün ödülde olsun, Máxim." Kollarını bana dolayarak beni dik tuttu. Arkamdan yağ sıktığını duydum ve ilk gerginliğimi hissettim. Bu şekilde çok açıktaydım. Savunmasız.

Ama "Şimdi bana bırakmamı söylemenin tam zamanı" dediğinde bırakmak istemedim.

Bunu inanılmaz yapması için ona güvenmişim. Ne olursa olsun

Máxim'le birlikte olursam, bu anıya sonsuza dek sahip olacaktım. "Bunu istiyorum. Senden istiyorum. Sadece senden."

Titredi ve siki amıma doğru titreşti. Sırtımın küçük kısmına yağ döktü.

Yanaklarımın arasından akarken titredim. "Oh, bu harika hissettiriyor."

Düzleştirilmiş bir avucunu sırtımın üzerine bastırdı, beni kolayca yerimde tuttu ve yağlı bir elini serbest bıraktı. İşaret parmağının pedini etrafımda dolaştırırken bir his fısıltısı hissettim.

açıklığım, beni kızdırıyor.

Biraz daha basınç. Yağ daha sıcak, daha kaygan gelmeye başladı.

"Parmağımı al, bebeğim." Bastırdı, bastırdı; içime girdi.

"Oh!" Tırnaklarımı omuzlarına geçirerek tekrar eğildim.

"Tanrım, kadın. Çok sıkı." Beni ısırды ve yaladı Boyun. "Ve hepsi benim." Bu sözle birlikte göğsü göğüslerime, sertleşmiş meme uçlarıma yaslandı.

Parmağının ne kadar iyi hissettirdiğine rağmen, boş amım doldurulmayı o kadar çok istiyordu ki neredeyse durmasını söyleyecektim. Uzunluğunun üzerine oturmama ve ağrıyı hafifletmeme izin vermesini. Onu ittiğinde

Kıçımdaki parmak, klitorisimi onun şaftına sürtmekten kendimi alamadım.

"Bunu yapamazsın, Katya. Eğer boşalmak için benim sikimi kullanırsan, her şey biter. İlk gecemiz yeterince kötüydü."

"İyi olacağım. Bir şekilde." Vücutlarımız birbirine bastırıldığında, kaslarındaki tüm gizli gücü algılayabiliyor, kısıtlamasının aldığı zararı hissedebiliyordum. "Durma. Bana daha fazlasını ver."

Serbest elini kullanarak parmağının etrafına yağ sürdü. Sonra daha fazla baskı hissettim. İçeriye ikinci bir parmağını sokuyordu. "İşte böyle. İşte bu kadar. "

İkisi de içine girdiğinde, sırtımı kamburlaştırarak alçak sesle inledim. "Ah, hoşuna gitti." Benden aldığı bu işaretle

Daha derine. "Bu geceyi senin için zevkli hale getireceğim." Parmaklarını neredeyse sonuna kadar çekerek daha fazla yağ döktü. Sonra ikisini de içine soktu. Saatler gibi gelen bir süre boyunca onları pompaladı. Onları büktü. Aralarını açtı.

"Daha fazla." İstilayı titreyen bedenimin her yerinde hissettim. Buna daha ne kadar dayanabilirdim? Kukum onun sikine karşı damlıyordu. "Ölüyorum, Máxim!"

Parmaklarını benden çekti. "O zaman hazırsın." O şaftını yağla kapladı ve titreyen bir elle okşadı. "Şu anda dökülebilirim. Sana söz veriyorum, bu benim canımı yakacak sen."

Gelmeye o kadar çok mu ihtiyacı vardı?

"Ayağa kalk." Parlayan çubuğunu dik tutarak, beni çubuğun üzerine oturtana kadar manevra yaptı. O sıkışmış Başını yanaklarımın arasına, girişime dayadı. Sonra bir iniltiyle beni aşağı indirdi, ucu dürtüyordu.

Geniş tacı içeri girmemi istediğinde inledim.

Başı yüzüğümün yanından geçtiğinde çenesini göğsüne indirdi ve titredi. "Sikeyim."

"Ah! Bu ... durma." Beni gerdiğini hissettim ama acı yoktu.

Başını sertçe salladı, kararlı bakışı ortaya çıktı. "Şimdi rahatla." İki eliyle yanaklarımı kavradı ve

beni yerime oturttu. "Seni yakaladım."

Ağırlığımı onun ellerine verdim. Beni kaldırdı, duyusal bir şekilde daha da alçalttı. "Beni çok iyi alıyorsun, dushen'ka." Övgüsü kendi okşaması gibiydi.

Basınç, dolgunluk ve hatta bana hissettirdiği yakınlık duygusu tarafından bombardımana tutuldum. Buhar bizi örtüyor, tenimizi buğulandırıyor ve bedenlerimizi kayganlaştırıyordu.

"Seni incitiyor muyum?"

İçtiğim için mi yoksa bu yeni hisler yüzünden mi başım dönüyordu bilmiyordum ama ... "Hayır, daha fazlasına ihtiyacım var."

Máximo shockeado. Ayrılmış dudaklarını yalamak için eğildim.

Beni aletin üzerine kaldırdı, sonra daha da indirdi. Yukarı. . aşağı . . .

"Benim için kendini parmakla." Aksanı çok kalındı.

Ellerimden biri amıma doğru indi. Beni tekrar aşağı indirdiğinde, bir parmağımı içeri kaydırdım. "Ay, Dios mío ..." Başım geriye düştü.

Göğüslerime doğru eğildi, ağzı arıyordu. Gergin bir meme ucunu dudaklarının arasına aldı ve emdi. Tepe noktasına karşı, "İki parmak, bebeğim." diye homurdandı. Diğer göğsüme döndü ve meme ucumu dişlerinin arasına aldı.

İkinci parmağımı soktuğumda, kılıfıma doğru bastıran sikiğin baskısını hissedebiliyordum. Ben Eşiğe yaklaşıyordum ama bunun sonsuza kadar devam etmesini isteyerek orgazmımla savaştım.

"Bu şekilde doldurulmak hoşuna gidiyor mu?" Daha da derine indi, daha fazla gerilmeyi kabul etmemi sağladı.

Ve esneme inanılmazdı. "Daha fazla!"

"Bana işkence ediyorsun! Beni öldürse bile senden daha uzun yaşayacağım."

"Çok yaklaştım!"

Başını kaldırdı. "Parmaklarını oynatmaya devam et ve bana bak." Bakışlarımız buluştu. "Vücudunun her santimini sahiplendim.

Sen benimisin, Katya. Artık benimlesin."

Karnımın derinliklerinde zevk birikirken göz kapaklarım

kapandı.

"Gözlerini aç. Bana bak." Sözleri sert bir törpü gibiydi.
"Artık benimlesin. Söyle."

"Ben seninleyim." Belimin altındaki çifte dolgunluk odaklanmamı imkânsız hale getirdi.

"Senin için benden başka kimse yok. Beni anlıyor musun?" Yukarı kaldırılmış . . .

"Sanırım öyle."

Aşağı indirildi . . . "Artık ne olduğunu biliyorsun. Söyle."
Yukarı kaldırıldı . . .

Onu götürebildiğim kadar aşağı indirdim. "Ben seninim! Seninim!" Ne kadar süre için?

Çene kasları şişmiş, boynundaki tendonlar daha önce hiç görmediğim kadar gerilmişti. "Bu doğru. Sen bana aitsin. Amcığını çalıştırmaya devam et, Katya."

"Oh, evet!"

Ben kendimi parmaklarken, o aşağı baktı ve hırıltılı bir ses çıkardı. "Tam da senin bir daha daha seksi . . . Her şey bitmeden aklımı kaçırmama neden olacaksın, değil mi?"

Yukarı . . .

Aşağı . . .

"Patlamak üzeresin, kadın." Meşgul elimle aynı anda kalçalarını hafifçe salladı.

"Máxim, çok yaklaştım!" Parmaklarımın her itişinde amım daha da kasılıyordu. "Gelmemi sağla ... beni ... beni yap."

"Siktir, siktir!" Parmak uçları kıvrımlarımı ısırarak beni sikinin ucuna kadar çekti.

Ben gezinirken, o gezinirken kalp atışları geçti.

Alçaldım, oturdum; tohumu patladı. İçimde öğürürken başı geriye düştü ve göğsünden bir feryat yükseldi.

İlk ateşini hissettiğimde, zevk hızlanıp alevlendikçe kendi orgazmımın gücünden neredeyse korkarak inledim-

Rapture.

Beni haşlıyor.

Çekirdeğim parmaklarımı sıktı. Başımı geriye attım ve "Aman Tanrım!" diye bağırdım. Ürperdim ve titredim, coşku beni yönetiyordu.

"Geldiğini hissedebiliyorum!" Kalın siki içimde sarsılarak özünü pompaladı.

Dudaklarıyla buluştum, onlara karşı haykırdım. Dillerimiz kendini boşaltırken birbirine karıştı ve zihnim yakıcı mutluluktan altüst oldu. . . .

Ona doğru yığıldım.

"Tanrım, Katya." Rusça mırıldanarak yüzüme öpücükler kondurdu.

Şefkatine bayılmıştım, ona karşı titriyordum. "Gracias, mi amor," diye iç geçirdim.

"Bana teşekkür mü ediyorsun?"

Boynunu ısırdım. "Çılgınlaştığımızda benden hoşlanıyor musun?"

Gergin bir kahkaha attı. "Öyle de diyebilirsin," diye mırıldandı, kollarını bana öyle bir doladı ki kırılacağımı sandım.

BÖLÜM 31

Ertesi sabah erkenden, pencere kenarındaki koltuğa oturdum. Dışarıda deli gibi kar yağıyordu.

Máxim uyumaya devam etti. Bütün günü ateşin başında tembellik ederek, onunla yatağa girerek geçirecektim. Benim kötü adamımla. Popomda bir sancı hissederek yerimi değiştirdim ama buna değmişti.

Bana onunla birlikte olduğumu, onun olduğumu, yani birlikte kalacağımızı söylemişti! Belki de heyecanlanmış ve söylemesi gerekenden fazlasını söylemişti. Belki o da benim gibi sarhoş olmuştu. Gerçi şimdi düşündüm de, onu hiç sarhoş görmemiştim. Omuz silktim. Yakında öğrenecektim.

Onunla birlikte tekrar yatağa girmeden önce, buzlu camlardan dışarı baktım, bu yerin her ayrıntısını ezberlemek istiyordum. Buzla kaplı iki dal, "ping ping ping" diye ses çıkarıyordu.

pencerenin dışında. Rüzgar esmeye başladı, alçak inilti kulübenin etrafını sardı ve gıcırdamasına neden oldu. İçeride ateş patladı.

Benim için çok yabancı sesler. Burası büyümlü bir yerdi.

Burada Máxim'le birlikte olmak bana bazı şeyleri çok derinden hissettirdi. Görünüşe göre o da hissetmiş. Dün geceki kıskançlığını karanlık bir heyecanla hatırladım. . .

Son birkaç gündür, başka bir ilişkiyi arzulamamamın nedeninin sadece içinde bulunduğum koşullar olmadığını fark etmiştim.

Özlem duymamıştım çünkü Maksimilyan Sevastyan'la tanışmamıştım. Özlem duyduğum oydu. Rus'a aşkıttım.

Bitti. Bitti. Terminado.

Ve şimdi Máxim'i sevdiğime göre, Edward için hissettiklerimin soluk ve cılız olduğunu, kalbim dışında her şey tarafından bilgilendirildiğimi fark ettim.

Ama Máxim hâlâ bir oyuncuydu. En uzun ilişkisi on dört gün sürmüştü ve hâlâ devam ediyordu. Eğer onun gibi bir adam

bir kadınla yuva kurmuş olsaydı, onun

Tamamen karşılık olarak. Onun kendisinin olmasını beklerdi. Yasal olarak hala başkasına aittim.

Oh, me jodí. Berbat durumdaydım.

Yeniden başlamak için neler vermezdim. Edward'ın hiç sayılmamış olması için.

Rüzgar daha da şiddetlendi, kovalar dolusu kar yağdı. Gerçek bir kar fırtınası. Bir rüzgâr pencereleri salladı, sanki bir kasırganın içindeymişiz gibi kulübemiz gıcırdadı.

Birkaç dakika sonra Máxim uyandı, bana göz kırptı, sonra yavaşça gülümsedi - o kadar yakışıklıydı ki kalbim burkuldu. Gürleyerek, "Selam bebeğim," dedi. Yatağa dönmem için göğsünü sıvazladı. Ayağa kalktım, battaniyemi yolda bıraktım ve yanına çıplak bir şekilde sürünerek girdim.

Başımı kalbinin üzerine koyduğumda parmaklarını omurgamda aşağı yukarı gezdirdi. "Ne zamandır ayaktasın?"

"Birazcık. Kar fırtınasını izliyordum."

Yanağını hafifçe okşamak için uzandı. "Sen nasılsın?"

"Yaptığımız şeyi kesinlikle hissediyorum. Ve hiçbir şeyden pişman değilim."

Sırtımı okşamaya devam etti. "Hiç yapmıyorsun." "Bu doğru değil," dedim.

"Sadece seninleyken hatırlamıyorum." "Belki de her şeyi hatırlamıyorsundur."

"Duştan çıkardığım sonuç: Máxim'in yapamayacağı bir şey var mı? Harikaydı. Sen de öyleydin."

"Sen, Solnyshko, aklımı başımdan aldın." "Ben mi? Ben sadece

yolculuk için tutundum."

"Tutkulusun ve bir şey yapacağın zaman iki ayağınla birden atlıyorsun." Çenemin altından bir parmağını kıvırdı ve yüzümü ona dönene kadar çekiştirdi. "Cesursun."

Bu konuda hiçbir hak iddia edemezdim. Cesur olsaydım, doğuştan gelen hakkım için savaşırdım. Bir katili parmaklıklar ardına koyardım. Bakışlarımı aşağıya çevirdim. Máxim cesur bir kadını hak ediyordu. Onun gibi bir adam bunu beklemeydi miydi?

"İçkiden perişan mı oldun?"

"Hiç de değil. Natalie bizi limuzini boyamaya göndermeden önce Jess'le bana akşamdan kalmayı önleyici ilaç içirdi." Her birimiz bir şişe Gatorade içmiş, sonra da reçetesiz satılan birkaç hap almıştık. Tamamen işe yaramıştı, ama ...

"Ayakkabı cilası sanatımızın benim kadar parlak olmadığına dair içimde bir şüphe var. düşündüm."

"Şafak vakti kalkıp kontrol ettim, belki siz ikiniz defalarca 'çük ye' yazmışsınızdır diye."

Güldüm.

"Neyse ki şiir yerinde ve fena değil. Kesinlikle düğün havası veriyor. "Yo" yazdığını unuttun mu?"

Sonunda?"

"Yalan
söylüyor
sun."

"Hayır, orada."

Kişisel not: Jess ile bir daha tekila içmek yok. İşaret parmağımla göğsünün üzerinde daireler çizdim.

"Kardeşinle vakit geçirmek hoşuna gitti mi?"

"Hâlâ kendini geri çekiyor. Ama sanırım ben de öyle yapıyorum. Sanırım bu zaman alacak."

"Olduğu sürece. Lütfen bana neden ayrıldığınızı söyler misiniz?"

"Natalie'den hiçbir şey öğrenmedin mi?"

"Ağzı çok kapalıydı. Çok fazla bilgi toplamak zorunda kaldım. Bana daha fazlasını anlatacak mısın?" Ellerimi yüzüne koymak için eğildim. "Seni tanımak istiyorum."

Bana kaşlarını çatarak baktı. "Bugün bana soruyorsun, arzuladığım ilgiyi gösteriyorsun - tam da

Aleksandr

Dün gece sana iğrenç sırlarımı anlatmamı tavsiye etti.
Anlatamam.

bunun neyi başaracağını anlayamıyorum. Senin de beni aynı şekilde gördüğüne inanamıyorum."

"Yapacağım."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" Yatak başlığına yaslandı, ben de öyle yaptım.

Örtüyü üzerimize doğru çektim. "Çünkü seni farklı görmemin tek yolu, bir başkasına karşı acımasız olman, senin kadar güçlü olmayan birini incitmen." Edward, Edward, Edward. "Ve bunu asla yapmayacağını biliyorum."

"Bu çirkin bir hikaye. Babam kötü biriydi. Yarı soğukkanlı bir entrikacı, yarı sarhoş bir hayduttu. Beni ve kardeşlerimi döver, kemiklerimizi kırardı."

Gözlerimi kocaman açmamak için kendimi zor tuttum.

"Devam et, lütfen."

"Kışın hep daha kötü olurdu. Ben dokuz yaşındayken, bir öfke anında annemi öldürdü."

Aman Tanrım. "Çok üzgünüm, Máxim. Orada mıydın? Gördün mü?" Julia'nın ölümüne tanıklık etmek beni çok etkilemişti -her yer kan içindeydi- ve o kadından nefret ediyordum.

"Dmitri onun cesedini merdivenlerin dibinde buldu." "Ona musallat olan şey bu muydu?"

"Keşke hepsi bu kadar olsaydı. Daha da kötüleşiyor. Duymak istediğine emin misin?"

"Eminim. Lütfen."

Göğsü bir nefesle inip kalktı. "İki kış sonra, babam Aleksandr'ı da öldürecek, ama kardeşim kendini savundu ve kazara yaşlı piçin işini bitirdi. Sibirya'da hapse gönderileceğinden emin olan Aleksandr, Dmitri ve beni geride bırakarak gecenin karanlığında kaçtı. On bir ve yedi yaşlarındaydık ve bizi terk ettiğine inanıyorduk. Ancak yakın zamanda öğrendim ki, uzak akrabalarımız tarafından evlat edinileceğimizi ve bin kat daha iyi durumda olacağımızı düşünüyormuş."

"Onun yerine ne oldu?"

"En yakın kasabadan orta yaşlı bir 'gardiyan' olan Orloff atandı. Dmitri'ye bakışı tüylerimi ürpertti ama nedenini bilmiyordum. Çocukları bu şekilde avlayan yetişkinler olduğunu hiç bilmiyordum."

Oh, hayır, hayır.

"Baş başa bu kadar çok zaman geçirmeleri hoşuma gitmiyordu. Dmitri hiç şikayet etmezdi, Orloff'un iyi bir adam olduğunu söylerdi. Ve Orloff babamdan farklıydı. Adam içki içmezdi, bize asla vurmazdı, sesini bile yükseltmezdi. Asla uygunsuz konuşmazdı."

Tıpkı Edward gibi. Bazen canavarlar centilmen gibi davranırdı.

"Onun dürüstlüğünden şüphe etmek için hiçbir neden yoktu ama yine de bu hissi içimden atamıyordum. Bu yüzden Orloff'a gittim ve neden Dmitri'ye bu kadar odaklandığımı sordum." Máxim tereddüt etti. . . .

"Adam ne dedi? Lütfen."

"Bana sadece çocuğa babalık yapmak istediğini, Dmitri'nin hem babasını hem de en büyük ağabeyini kaybettikten sonra toparlanmak için ona dayanması gerektiğini söyledi. Yüksek sesle merak etti, 'Neden Dmitri'nin bir baba olmasını istemiyorsun?

Mutlu musun? O kadar mı kıskançsın?' Adam o kadar inandırıcı yalan söyledi ki. Ne kadar yetenekli olduğunu anlatamam. Kendimden şüphe etmemi sağladı. Küçük ve bencil olduğuma ikna olarak oradan uzaklaştım."

Gaslighting. Máxim'in güvenmemesine şaşmamalı.

"Yıllar içinde Orloff yavaş yavaş tüm hizmetkarları değiştirdi, bize yardım edebilecek olanları, kendi Kaşlar. On üç yaşına geldiğimde arkadaşsızlık ve gözlerden uzak evimizde kapana kısılmıştık."

Bazen, arkadaşsız demek başka bir şekilde savunmasız. "Devam edin, lütfen."

"Orloff hikayelerini anlatmaya devam etti. Ve yine Dmitri onun en sadık savunucusuydu. Sonradan öğrendiğime göre Dmitri'ye beni öldüreceğini -ailesinden kalan son kişiyi- söylemiş. öğrendim."

"Orloff'un yalanlarını nasıl keşfettiniz?"

"Noel arifesinde, Dmitri'nin odasına gizlice girdim ve Onun için sipariş ettiğim bir tren setini monte ediyordum. Orada değildi. Onu Orloff'un yatağında buldum, yüzünde ürpertici bir boş bakış vardı. Adam kardeşimi geceyi orada

geçirmeye zorlamıştı.

Çünkü hasta bir şeytan bile kurbanına yakın olması gerektiğine inanırdı, hem de tatil günlerinde."

Dmitri'nin o gün telefona sarılmasının nedeni buydu. Ve Máxim'in tatilden nefret etmesinin nedeni.

"Orloff'a saldırdım ama o benden çok daha iriydi. Kendime geldiğimde bodruma kilitlenmişim, sırtımın derisi yüzülmüştü."

Sırtını. Yara izleri. Çocukluğundan beri onları taşıyordu.

Máxim gözlerini benden ayırmadı. "Orloff beni kırmak, susturmak istedi. Bu pozisyon onun için cennetti. Bir sürü lüksü olan bir malikane ve Dmitri'yi kullanmak için orada. Adam kalmak için her şeyi yapardı. Bu yüzden beni orada tuttu. Bir süre güneş yüzü görmedim."

"Ne-ne? Ne kadar zamandır?" "Yarım yıl."

Dudaklarım sözsüzce kıpırdadı. Bu kâbus daha da çarpıklaştı.

Gözleri uzaklara dalan Máxim, "Bana çok az yiyecek ya da su verdi, beni ışksız bıraktı. Kırılmadığımda, gömülü öfkesini ortaya çıkardı, kolu yorulana kadar beni kırbaçladı, tüm yaralarımı yeniden açtı. O karanlık yerde, pislik ve kan tenimi kapladı." Ürperdi. "Yanıyor, kaşınıyor, bana eziyet ediyordu. Güneş ışığına hasret kalmıştım. Güneş ışığından mahrum kaldıkça, rahatsızlığım daha da arttı ve vücuduma yayıldı. O kadar şiddetlendi ki, rüyamda hiç derim yok."

Onun acısını hayal ederken gözlerim yaşardı. Şimdi pek çok şey anlam kazanmıştı. Onun sözleri: Otuz bir yıllık sefalet sona erdi. Önce babası, sonra da Orloff tarafından istismar edilmişti. Máxim on yıllar boyunca bu anıların peşini bırakmamıştı.

"O rutubetli, dondurucu bodrumda midem bulandı ve orada öleceğimi biliyordum. Bu yüzden beni kırmış gibi davranmaya çalıştım ama Orloff kadar iyi kandıramadım. Ben

On üç yaşında ölüme mahkum edildim. Her geçen gün idamım biraz daha yaklaşıyordu."

Gözyaşlarımı zorlukla kontrol altında tuttum. "Bu yüzden bana anılarımla ilgili o soruları sordun."

Başını salladı. O ölürken benim ne yaptığımı merak etmişti.

Bu yüzden kıştan nefret ederdi. Bu yüzden pencerelerin ve kapıların her zaman açık olmasını isterdi.

Ve bu adam bana ... güneşim mi dedi?

"Orloff'un küçük kardeşimi hâlâ taciz ettiğini bilmek her şeyden daha kötüydü. Herkes gitmişti. Dmitri'yi korumak benim sorumluluğumdu. Ve ben başarısız oldum."

"Yapabileceğin hiçbir şey yoktu. Sen bir çocuktun."

"Aleksandr da aynı şeyi söyledi, ama sanırım o da kaçmak ve kardeşini kurtarmak için bir yol buldu. Aslında beni kurtaran Dmitri'ydi. Donmak üzere olduğum gece, ölmek üzere olduğumu anlayacak kadar uzun bir süre sonra sersemlikten uyandı. Adamı kürekle bayılttı. Ben Orloff'u boğarken kardeşim yanımda diz çökmüş ağlıyordu. I uyanamadan onu öldürdü."

Máxim bunu yapmaya zorlanmış mıydı? Bir çocuk olarak mı? Kalbim onun ve Dmitri için kırıldı.

Yüz ifademi ölçtü. "Ailem ölüm ve yıkımla çevrili. Aleksandr genç yaşta öldürdü. Ben de öyle. Sadece ben çıplak ellerimle yaptım.

Kendini savunmak için. O bodrumdan sürünerek çıktım, karanlık ve çarpık bir şeydim, öldürmek için yanıp tutuşuyordum. Beni nasıl farklı görmezsiniz?"

"Seni farklı görüyorum. Kendini ve Dmitri'yi bir canavardan koruyacak kadar cesur olman beni şaşırttı." Keşke ben de o kadar cesur olsaydım! Máxim'in omuzlarına sarıldım. "Bu konuda daha şiddetli hissedemiyorum. Bu yükün senin üzerine kalmasından nefret ediyorum. Ama o adamın geleceğinde bağısladığın çocukları hiç düşündün mü? Ya da geçmişinin intikamını aldığınız çocukları? Ve Orloff senin ölmene izin vermeye hazır olduğuna göre, neden onun daha önce de cinayet işlediğine inanmayalım?"

Tepkim Máxim'i şaşırtmıştı ama anlamasını sağlamam gerekiyordu. "Bazen insanlar yeterince cesur değildir

gerekli olanı yapmak için -yetişkinler öyle değildir." Benim yerimde olsaydı, Máxim Edward'la kafa kafaya verip savaşırdı. "Tek yapabildikleri cesur olmayı hayal etmek. Sen sadece bir çocukken yapılması gerekeni yaptın. Yani evet, seni farklı görüyorum!"

"Bu kadar öfkeli olmanı beklemiyordum." Máxim'in bakışları yüzümde gezindi, sonra sağ omzuna kaydı.

Onu sıkıyor muydum? Kendimden utanarak ellerimi indirdim ve boğazımı temizledim. "Daha sonra ne yaptın?"

Tepkime kaşlarını çatı ama devam etti: "Dmitri, Orloff'un ona ne yaptığını kimsenin bilmesini istemedi, ben de cesedi ormana attım. Cesedi hiç bulunamadı. Dedik ki sarhoş oldu, fırtınadan önce dışarı çıktı ve geri dönmedi. Kimse umursamadı. Yıllar sonra öğrendim ki kendi kasabasından kız ve erkek çocukları istismar ettiğinden şüpheleniliyordu. Daha sonra yaşlı bir kadın vasi olarak geldi. Bize ne zarar verdi ne de yardım etti."

"Dmitri şimdi nasıl?"

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Seninle olan ilişkiyi duyunca hoşnutsuz oldu."

Máxim kardeşlerinin benden haberdar olmasına hazır olmadığını söylemişti. "Ben de kendimi ilan ettim sayılır."

"Bu düğüne kadar duymuş olmalıydı."

"Yani kızgın telefonların bazıları benim hakkımda mıydı?"

"Elden bir şey gelmez." Nefes verdi. "Dmitri olamazdı daha fazla zarar görüyor. İyileşmek için attığı her adım onu geçmişin daha da derinlerine hapsediyor gibi görünüyor."

"Hayatında biri var mı? Bir ortağı? Arkadaşları?" "O bir ilişki kurmaktan aciz. Bu konuda birbirimize benziyoruz,

dertleşiyorduk. Ben senaryomu yazarken, o da protokoller olarak adlandırdığı şeyi geliştirdi. Bunlar daha geniş kapsamlı, hatta ... mutlak." Daha fazlasını söylemek için ağzını açtı, sonra durakladı. "Onunla tanışacaksın. Algınızı daha fazla renklendirmek istemiyorum."

Daha ne olabilir ki? Ama "Anlıyorum." dedim. "Bizi terk ettiği için Aleksandr'ı suçluyor. En büyükleri olarak, Aleksandr, Dmitri'ye babalık yapmıştı. Sonra gitti."

"Bu yüzden mi ona kızgın olduğunu söyledin?"

"Kovalev gibi iyi bir adamın koruması altında kaygısız bir hayat sürdüğünü hayal ederek ondan nefret ederdim. Ancak geçenlerde Aleksandr'ın Kovalev onu evlat edinmeden önce sokaklarda yaşadığını öğrendim. Pek çok evsiz çocuk arasında o bir yabancıydı. Ayrıcalıklı yetiştirilmişti - istismar edilmişti, evet, ama zengindi - ve doğası gereği az konuşuyordu. Yalnız olmak aynı zamanda

Bizi terk ettiğinde hiçbir şekilde özgür değildi. Aslında, işkence için seçildiğine inanırdı. Natalie'yi bulduktan sonra, onun test edildiğine inanıyor.

Onu koruyacak kadar güçlü hale geldi - hayatının amacı her zaman onunkini korumak ve mutluluğunu sağlamaktı. Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Usulca sordum, "Bunun doğru olmadığını nereden bileceğiz? Eğer her şeyin bir nedeni olduğuna inanıyorsanız ..."

Bu konu üzerinde düşünüyor gibiydi. "Onlarca yıl boyunca, çocukken yaşadığım denemeler için hiçbir neden göremedim. Uykusuzluk beni rahatsız ediyordu. İştahım kesilmişti; yemek yiyebilir ya da bırakabilirdim, ondan hiçbir zevk almazdım. Aşırı hassas cildim dokunmayı dayanılmaz hale getiriyordu. Yıllarca bir gömlek giyebilmek için dişlerimi sıkmak zorunda kaldım. Fiziksel olarak iyileştiğimde bile zihnim bırakmaya hazırdım. Biri tenime dokunmaya yaklaştı göğsüm çökecekmiş gibi hissederdim."

Tıpkı benim geçmişimi ortaya çıkarmaya çalıştığımda yaptığım gibi. "Ama şimdi işler senin için farklı. Tatlıya düşkünsün.

Mışıl mışıl uyuyorsun." "Sana dokunuyorum." diye fısıldadım.

"Aleks'e bu gelişmelerden bahsettim ve fikrini almak istedim."

Máxim gibi kendine güvenen bir adamın bir başkasının görüşünü aldığı duymak ne kadar tuhaftı. Ama Aleks onun ağabeyiydi ve onunla yeni bir araya gelmişti. "Ne dedi o?"

"Bir erkeğin kadını tanıdığına inanıyor çünkü onun için evrim geçirmeye, onun ihtiyaç duyduğu şey olmaya

başıyor. Teşvik yeterince güçlüyse bazı erkeklerin değişebileceğini söylemiştin. Aleksandr Natalie'yi eski yöntemlerinden daha çok istiyordu, bu yüzden onları bir kenara attı. Sen de buna inanmıyor musun?"

"Evet."

"Birbirimize dokunmadan önce sende farklı bir şeyler olduğunu hissetmiştim, Solnyshko. Şarap kadehinin üzerinden sırtarak bana Seltane çatı katının manzarasının 'yeterli' olduğunu söylediğinde ürperdim - çünkü sırtıma dürtüsüne sahiptim. Sana hiç kimseye vermediğim tepkiyi verdim.

beni sinirlendirdi." Máxim parmaklarını elmacık kemiğimin üzerinde gezdirdi. "Onca yıl önce, o bodrumdayken, keşke dünyanın öbür ucunda gururu için savaşıyor küçük, cesur bir kız olduğunu bilseydim. Ve bir gün hayatıma girip onu daha parlak hale getireceğini."

Dudaklarımı alına bastırarak, "Artık Sibirya'nın karlı kuzeyinde, bir çocuğun mümkün olan en zor koşullar altında adam olduğunu biliyorum," dedim. Máxim nasıl bu kadar kendinden emin olabilirdi? Güç karşısında bu kadar rahat? Her yönden bu kadar olağanüstü?

Dedi ki, "Bana bunun olduğunu, acı verdiğini ve beni daha iyi şeylerin beklediğini söyledin. Öyle mi? İhtiyacın olan şeye dönüşüyor muyum, Katya?"

Titrek bir nefes aldım. "Belki artık farklı olduğun için hayatına devam edebilirsin? Belki de devam etmek istiyorsundur?"

Uzun süre sessiz kaldı, bir karar verecekmiş gibi görünüyordu. Sonunda, "Bu duydukların senin için çok mu fazla?" diye sordu.

"Hayır. Ama seninle acı çektim." Korkmuş bir çocuk olduğu için.

Kardeşinin ıstırapıyla uğraşan adam için. Ve kendisinin.

"Kendimi daha iyi hissediyorum. Daha hafif. Aleks haklıydı.

Bu bir yük.

Kaldırıldı. Eninde sonunda sana söylemek zorunda kalacaktım, bu yüzden rahatlardım."

Birlikte olacağımızdan bu kadar emin olduğu için mi? Kalbim haykırıyordu. Bu adamı çok istiyordum! O bir özlem.

"Bu şekilde tepki vereceğini bilseydim, anlatmaktan bu kadar korkmazdım."

"Bana güvendiğiniz için teşekkür ederim."

"Ve karşılığında sen de bana seninkini vereceksin.

Böylece ilerleyebiliriz."

Dios mío. Sinirle yutkundum. Ona nasıl güvenmezdim?

Máxim'e şimdi bile söyleyebilirdim -ya da söylemeye çalışabilirdim- ama gözlerindeki bakış benden tamamen farklı bir şeye ihtiyacı olduğunu söylüyordu. Kendini kaybetmek istiyordu.

İçimde. Zevki bilmek ve acıyı gömmek için. Ona ihtiyacı olan her şeyi vermek istedim.

Beni kollarına aldığıında, Miami'ye döndüğümüzde ben de ona güvenmeye karar verdim.

Eninde sonunda ona söylemek zorunda kalacağımı fark ettiğimde kalbim küt küt atmaya başladı.

Düğünden sonra ona her şeyi anlatacaktım.

BÖLÜM 32

O öğleden sonra Máxim'e veda öpücüğü verdiğimde gözlerini kırpıştırarak açtı.

İki kez seviştikten sonra oda servisi istemiş, sonra tekrar uykuya dalmıştık. O uyanmadan önce kalkıp giyinmişim.

Jess ve Natalie gelin partisiyle birlikte makyajımı ve saçımı yaptırmak için saat üçte onlara katılmamı söylemişlerdi ama dün geceden sonra bile bunu kabul ettirmek istememişim. Saat beşe yaklaştığına göre, Jess'in son dakika yardımına ihtiyacı olup olmadığını görmekten zarar gelmeyeceğini düşündüm.

Máxim görünüşüme baktı.

Saçlarımı yüksek, gevşek bir topuz yapmışım ve incilerimi gerdanlık yapmak için boynuma dolamışım. Kulaklarımı da uyumlu inciler süslüyordu. Çok az makyaj yapmışım. Unutulmaz elbisemin rengine karşı gözlerim kehribar rengi görünüyordu.

bir parça yumuşak kahverengi göz farı ile oynadım.

Ama elbisemi onaylar mıydı? "Eee?"

Tasarımcı bronz tenimi ve gözlerimi vurgulamak için ilk kez sarıyı önerdiğinde, burada daha muhafazakâr bir kalabalık olduğunu tahmin ederek burnumu kıvırmışım. Sonra sade, straplez kılıf elbiseyi denedim ve aşık oldum.

Máxim'in bakışları ısındı, dudakları aralandı. "Sen ... enfessin, solnyshko."

Onun tepkisini görünce ve geçmişini bilince, canlı ve cesur olanı seçtiğim için memnun oldum.

Gözlerime baktı. "Ve sen de benimsin."
Yutkundum. Dün geceki her kelimesinde ciddiye.
Tam heyecanlanmışım ki, "Bana on dakika ver,
Bayan Marín." Bayan. "Bir duş alayım, sonra aşağı
ineriz."

"Natalie ve Jess'in bir şeye ihtiyacı var mı diye bakmaya
gideyim dedim."

Gerginlik vücuduna yayıldı. "Sen . . . sana
söylediklerimden sonra benden kaçıyor musun?"

Yüzünü avuçlamak için eğildim. "Hayır." Onu kısa ve sert
bir şekilde öptüm. "İki saat önce orada olmamı istediler
ama ben erteledim. Sonra Jess'in bugünkü düğün
koordinasyonu için endişelenmeye başladım. Natalie'nin bir
ekürisi olduğundan emin olmalıyım. Yaşadığı onca şeyden
sonra en muhteşem düğünü yapmayı hak ediyor."

"Ah. Anlıyorum." Kollarını başının üzerine uzatarak ağzımı
sulandırdı. "Onlarla iyi anlaştığına sevindim. Git hadi.
Yakında görüşürüz."

Kulübenin dışında, pavyona doğru yöneldim. Gelin
partisini bitişikteki bir salonda buldum.
kahkaha sesleri. İçerisi kalabalıktı. Natalie'ye ilk kez
bakmak için nedimelerin, arkadaşların, kuaförlerin, makyaj
artistlerinin, fotoğrafçıların ve bir kameramanın yanından
geçtim. Çenem düştü.

Fildişi elbisesi doğrudan bir peri masalından alınmış
olmalıydı. Dramatik, sırtı açık sanat eserinin eteği
Solgun tenini pırıl pırıl yapan pembe tonlarında, dökümlü
ipek şifon. Uzun kızıl saçlarını gevşek bir şekilde tutturmuş
ve incilerle süslemişti, tutamlar ışıldayan yüzünün etrafında
kivrılıyordu.

"Dios mío, tan guapa!" diye haykırdım. Çok güzelsin!"

Kızardı ve bana el salladı. "Çok konuşkansın, her zaman bu
rengi giymelisin! Sana sarılırdım ama Jess makyaj yapan
birine dokunmamı yasakladı. Ya da parlak bir şeyi takip
etmemi. Ya da terlememi."

"Sizin için getirebileceğim bir şey var mı?"

"Jessabel beni yerken yakalamadığı sürece sorun yok."

Sonra Jess'i gördüm. Diğer nedimelerle aynı yumuşak pembe elbiseyi giymişti, sadece onunki göğüs dekoltesini ortaya çıkaracak şekilde dalan bir yakaya sahipti.

Beni işaret etti. "Bu elbisenin içinde çok seksisin, Mamí. Gel bana şeker ver. Şu limuzin Polly gibi çarpık bacaklı, değil mi? Siktiğimin Rusları. Biraz şampanya al. Yetişin."

Aramızdaki anlaşmazlığı düzelttiğimizi sanıyordum. Yine de bir gün, ben azalan getiri yasasını anlamasını sağlayacaktı.

Bir sunucunun tepsisinden birkaç flüt kaptım ve birini Natalie'ye uzattım. Bir yudum aldıktan sonra şampanyanın bana göre olmadığını anladım.

"Pasta mı yiyordun?" Jess Natalie'ye sordu. Stern Jess doğanın bir gücüydü. "Sakın o elbiseye o pis Natalie pençelerininle dokunayım deme. Modaya hiç değer vermiyor olabilirsin ama ben buna senin on binlerce dolarını harcadım! En azından minnettar olabilirsin." Polly'ye parmaklarını şıklatmak için döndü. Kız Jess'e ulaşmak için kendini ve diğer herkesi ezip geçti; Jess de hemen elbisesini daha seksi bir yüksekliğe çekti. "Neyiz biz? Cat gibi lanet olası Amişler mi?"

Artık değil! Dilimi ona doğru uzattım.

Rebecca Natalie'ye ulaşmak için tıklım tıklım dolu odanın içinde ilerledi. Kızını görünce gözleri yaşardı. "Benim küçük kızım." Burnunu çekti.

"Ah, anne," dedi Natalie kızgın bir ses tonuyla, ama genişçe sırıtıyordu.

Rebecca'nın gözyaşları dökülmeye başladığında Jess tersledi, "O tahtada yürümüyor; sadece evleniyor - biriyle şaibeli Rus posta siparişi damat. Sana verdiğim hapı aldın mı? Hapı al. Ben de dilini kontrol edeyim."

Rebecca gözlüklerinin arkasından gözlerini devirdi. "Sadece beni azarlamayı engellemek için, Jessica!" El çantasından bir şey çıkardı ve meydan okuyan bir bakışla havaya kaldırdı.

Jess'in gözleri fal taşı gibi açıldı. "Dur bakalım-"
Ama Rebecca çoktan şampanyayla yıkamaya başlamıştı. "Bu sadece bir Valium, değil mi?"
Jess başını hayır anlamında sallayarak, "Evet, kesinlikle. Teoride." Oh, Dios mío.

Rebecca onun şaka yaptığını düşündü. "Şimdi küçük kızımın arkasından ağlayabilir miyim?"

"Bunu 20 dakika sonra tekrar sor, Becks. "

Ondan sonra hepimiz özel bir şey hakkında sohbet ettik, Herkes heyecanlıydı, moralleri yüksekti. Keşke ben de böyle bir deneyim yaşayabilseydim, böylesine önemli bir olay için arkadaşlarım ve ailemle bir arada olabilseydim.

"Pekâlâ hanımlar." Jess ellerini çırttı. "T eksi on beş. Tuvalet? Kimse yok mu? Ya şimdi konuşun ya da sonsuza dek çişinizi tutun."

Polly ateş alır gibi dışarı fırladı, Rebecca dengesiz bir şekilde onu takip etti. Jess hemen peşindeydi.

Kısa bir süre sonra Jess beni koridora çıkarmak için geri döndü.

Rebecca yüzünde hülyalı bir ifadeyle duvara yaslanmıştı.

"Ne var ne yok?" Ben sordum.

Jess kısık bir sesle, "Natalie'nin bunu bilmesine gerek yok ama yanlışlıkla annesine Molly'i bu gece için saklıyordum. Resmi olarak Rebecca İs Rolling görevindesin." Kadına döndü. "Gördün mü Becks? Şimdi her şey daha yumuşak hissettirmiyor mu?"

Mierda. "Bu bir sorun değil." Benim mantram. İşin iyi tarafı, kadının gözyaşları hemen kurumuştu!

"Onu pavyona götürebilir misin?"

"Tamamdır."

Rebecca'yı götürürken Natalie'nin "Annemi gören oldu mu?" dediğini duydum.

Jess yüksek sesle, "Ateşli anne onunla birlikte. Zaten yoldalar."

Gözleri parlayan kadına gülümsedim. "Neredeyse geldik Rebecca. İşte gidiyoruz. Sola dönüyoruz, diğer sola.

Tamam, muy bien."

Çardak, yüksek tavanı, kemerli kirişleri ve pırıl pırıl ahşap zeminiyle muhteşemdi. Şakayıklar, zambaklar ve gösterişli orkideler alanı süslüyor, havayı kokluyordu. Muazzam cam pencerelerin ardında, karları yansıtan asılı fenerlerle aydınlatılmış bir avlu vardı.

Tom'u bulduğumda, Rebecca'nın elini kaşlarını çatarak tuttu.

Kravatını okşadı.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu bana.

Bob ve weave. "Biraz şampanya içti mi?" Bunu söylediğimde yüzünü bir pul gibi yaladı.

Şaşkınlık içindeki Tom, "Cat, ben Natalie ile koridorda yürürken lütfen onunla kalır mısın?" dedi.

"Tamamdır. Sorun değil. Rebecca, biz buradayız." Onu ön sıraya doğru çektim ve sonunda oturmasını sağladım. Dikkatini çekecek bir şey var mı diye etrafıma bakındım. muhtemelen bir emzik ve bir parıltı çubuğu. Elim boş döndüm.

elbisesinin eteğini işaret etti. "Oh, bak, Rebecca. Bu senin elbisenin sonu! Fırfırlı fırfırlı fırfırlı."

Büyülenmişti.

Tüm bu hafta sonu gerçeküstü olmaya başlamıştı. Bir Rus mafya babasının kızının çok sevdiği bir tetikçiyle düğünündeydim ve toplara takılan bir gelinin annesinin yanında oturuyordum.

Erkek arkadaşım da mafyanın içindeydi. Oh, ve bir milyarder.

Aleks ve üç sağdıç daha sonra başka bir salondan içeri girerek mihraptaki yerlerini aldılar. Onlar sıraya girip nedimleri beklemeleri gerekiyordu. Peki Máxim neredeydi?

Natalie'nin damadı şık smokini içinde gösterişliydi ama yine de dövmeleri ve kırpılmış saçlarıyla tehlikeli görünüyordu. Gergin olduğu da belliydi, yakasını çekiştiriyor, başını eğip Natalie'ye bakmaya çalışıyordu.

Gerginliği beni çok etkiledi. Kahvaltıda mermi yiyen bir adam gerçekten korkuyordu, kaçacak diye.

Sonra . . . Máxim içeri girdi.

Onu smokin içinde ilk gördüğümde nefesimi içime çektim, kolum sanki bir araba kazası geçirmişim gibi yana doğru fırladı.

Un hombre magnífico. Daha muhteşem görünemezdi.

Gözleri beni bulduğunda, bana ukala bir sırıtış attı,
muhteşem görüldüğünü biliyordum.

ona hayran kaldım. Gözlerindeki karanlık vaat beni eritti.

Aleks'in yanında yerini aldı, her iki adam da çok uzun ve güçlüydü. İkisi arasında hissettiğim gerginlik biraz daha azalmıştı. Kardeşinin sırtını sıvazladı, bir konuda onunla dalga geçiyordu.

Düğün şarkısı çalmaya başladığında Rebecca'nın ayağa kalkmasına yardım ettim. Nedimeler teker teker koridorda yürüdüler. Jess yanımdan geçerken göz kırptı ve bana bir öpücük kondurdu. Bakışlarım Máxim'e kaydı; o da kaşlarını çattı. Rebecca tavanı işaret etti ve "Ohhh." diye fısıldadı.

Sonra Tom Natalie'ye koridorda eşlik etti ve herkes güzel geline bakıp iç geçirdi. Aleks hariç. Sanki sersemlemekten yeni kurtulmuş gibi duruşunu düzeltti.

Natalie tamamen rahat görünüyordu, evlenmeye hazırdı. Yeni bir hayata başlamak için.

Tom Natalie'yi verdikten ve hepimiz oturduktan sonra bile Aleks hâlâ gelininden etkilenmiş görünüyordu. Onun elini tutarken elinin titrediğini düşündüm.

Natalie'nin Aleks'e şöyle dediğini duyabiliyordum:
"Çok ateşli oldun Sibiryalı. Sanırım bir yüzük taksam iyi olacak."

Kaşları birbirine çatıldı ve ciddiyetle başını salladı.

Rebecca'yı oturması için çekiştirirken, Máxim'e bakmamaya çalıştım.

Ama gözlerim sadece ona bakmak istiyordu.

Böyle bir düğüne, onun gibi bir adamla gitmek kalbim için tehlikeliydi. Her seferinde bir şey bana bir peri masalını hatırlatıyordu; kendi masalımı özlemeye başlamam ne kadar zaman alacaktı?

Gelin ve damat içten yeminlerini etmeye başladıklarında, Máxim delici bakışlarıyla beni kıstırdı. Odada sadece bizim olduğumuza yemin edene kadar diğer her şey silikleşti.

Yüz ifadesi nefesimin kesilmesine neden oldu, sanki bana kendi sözlerini veriyordu. Bu sabahki itiraflarından sonra benden daha fazlasını istediğini biliyordum ve bunu elde etmek için tüm ruhunu ortaya koymaya hazırdı.

Ama gerçek şu ki, şu an itibariyle evli bir kadındım ve öyle olmadığımı inanmasına izin verecektim. Herkesin Buna inan.

Hayır, ben yalan
konuşmadım. Sadece
onları yaşadım.

Por Dios, Máxim'in jartiyeri yakalamasına izin verme. Ben ayarladım

Gelinin buketini ter içinde tutuyordum.

Daha önce Jess beni bekâr kadınların yarıştığı kalabalığın içine girmeye zorlamıştı. Polly'nin etkinliğe ısınmış olmasına ve birden fazla kızın gözlerinde ateşli bir parıltı olmasına rağmen, kendimi orada bulunmaya hakkı olmayan bir sahtekâr gibi hissederek kenarda duruyordum.

Çiçekler göğsüme çarpmıştı, tam ortama. Eğer buketi yakalamasaydım, yere düşecekti.

Tüm kızlar beni tebrik etti, bazıları diğerlerinden daha inandırıcı bir şekilde. (Gerçekten mi Polly, ekşi üzüm mü? Al bakalım.) Natalie bana sarıldı, Jess ise kendini düğün koordinatörüm ilan etti: "Dibs, bitches!"

Máxim kollarını bana dolamıştı, gözleri ıslık ıslık. "Ne kadar ilginç."

Hepsine karşı yüzüme bir gülümseme yerleştirmiştim, hayatımın bir yalan olduğunun hiç bu kadar farkında olmamıştım.

O ana kadar her şey çok iyi gidiyordu. Bir arka bankta, parmaklarımız iç içe geçmiş halde Máxim'in kucağına

oturmuştum.

Rebecca'nın son zamanlarda uyuşturucu kullandığından (dört saat daha var Becks), benim ne kadar az içtiğimden (şampanya benim için ölüydü) ve onun ne kadar az içtiğinden ("Ben bir eküriyim. Bu pozisyonların ciddiye alınması gerektiğini duymuştum") ve Natalie resmen onun olduğu için kardeşinin ne kadar rahatladığından bahsettik.

Bir süre için rahatlamıştı. Ancak gece ilerledikçe ve Natalie damadıyla sürekli dalga geçtikçe -küçük bakışlar ve pek de gizli olmayan dokunuşlarla- Aleks'in evliliğini tamamlamaya hazır olduğu anlaşıldı.

Şimdi jartiyerini çıkarmak için Natalie'nin önünde diz çöktüğünde, ikisi arasındaki arzu Richter ölçeğiyle ölçülebilirdi. Krem rengi dantel bandı aşağı doğru çekerken elleri beklentiyle titriyordu.

Máxim ve diğer bekâr erkekler toplanmıştı. Máxim'in kasıla kasıla yürüyen şeytan bana göz kırptı. Bekâr olsaydım ve hiçbir endişem olmasaydı, muhtemelen bayılırdım. Şimdi ise gülümsemek için elimden geleni yaptım.

Aleks jartiyeri omzunun üzerinden sapanla attığında, bunu bir Hail Mary pası gibi izledim. Slo-mo . . .

Máxim boy avantajı sayesinde topu yakaladı.

Jess beni bir sandalyeye götürdü. "Haydi, anne ve Maks!" Buket kucağımdayken oturdum ve o da önümde diz çöktü. Herkes etrafta toplanmış, alkışlıyor ve gülüyordu.

Jartiyeri bana taktığı için çok mutlu olan Máxim'in kendisi de çok şehvetli görünüyordu.

"Şuna bak, ilk kaleye varmak üzere," dedi Jess. "Bu turda kızı sen kazandın, Rus. Ama ona dikkat etsen iyi olur. Şok tabancam var ve nasıl kullanacağımı bilmiyorum!"

Elbisemi bacaklarıma kadar düzelttiğinde, bakışları daha da karardı ve elleri en az kardeşininki kadar titremeye başladı. Dokunuşu yükselirken Máxim mırıldandı: "Sence kader bize bir şey mi söylemeye çalışıyor?"

Kalp. İçinde. Boğazına. Ona karşı sertleştim.

Beni çok iyi okuyabiliyordu ve bir şeyler olduğunu biliyordu. Dizimin üstündeki danteli sabitledi, sonra elbisemi düzeltti. Bekleneceği gibi, bana gülümsedi.

İlk defa bana sahte bir gülümseme vermişti. . . .

BÖLÜM 33

"Lütfen benimle konuşur musun?" Miami'ye doğru yola çıktıktan kısa bir süre sonra Sevastyan'a sordum.

Dün gece seviştikten sonra, mutlu bir görüntü sergilemekten bitkin düşmüş bir halde sızmışım.

Uyandığımda

Geceleyin kısa bir süre sonra onu pencerenin önünde, karanlığa bakarken ve hiçbir şeye bakmıyormuş gibi görünürken buldu. Ama o kas

Çenesi titriyordu ve yaralı görüldüğüne yemin edebilirdim.

Hiç uyumadığını düşünüyordum. Kahvaltı resepsiyonunda ondan gerginlik yayılmıştı. Mesafeliydi ve sert bir nezaketle, o sahte gülümseme tüm gücüyle sürüyordu. "Bugün benimle neredeyse hiç konuşmadın, Máxim."

"Aklımda çok şey var."

Telefonu çaldı ve bana tek kelime etmeden cevap verdi. Jetin penceresinden dışarı baktım, konuşmamız için başka bir şans bekliyordum. Bir arama ikiye, sonra da beşe çıktı. Kelimeleri anlayamıyordum ama benim hakkımda konuştuğuna dair huzursuz bir his vardı içimde.

Kulübeye çekildim, uzandım. Yine bu yatakta sevişmek yerine, yeni bir yarığın karşı taraflarında durduk.

Vücudum hâlâ bitkin ve zihnim sanki Jess'in ilaçlarından birinin etkisinden kurtuluyormuşum gibi halsizdi.

Belki de tüm bu yeni uyarımlar benim için çok fazlaydı. Üç yıl boyunca sosyal bir münzevi olarak yaşamıştım, sonra yeni insanların arasına karıştım. Beş parasız ve

Yarım milyon değerinde bir alışveriş çılgınlığı için kuruşları kazımak. Perhiz yapıyordum, sonra sekse boğuldum. Otuzlu yaşlarımı göremeyeceğime ikna olmuştum - yeniden evlenmek bir yana - sonra benden her şeyi isteyen bir adama aşık oldum.

Kafam karışmıştı, uykuya daldım. Edward'ın kabusları beni bunalttı.

Bir tanesinde kanla kaplanmıştı ve bana doğru yaklaşıyordu. Yerimde donup kalmıştım, vücudumu zorlayamıyordum.

Tek savunmam kaçmaktı. Arka planda, Julia'nın kendi kanıyla boğulurken çıkardığı o çirkin, ıslak sesleri duyuyordum. Tekrar tekrar kaçmaya çalıştım, Edward'a beni yalnız bırakması için yalvardım ama o bana yaklaştırmaya devam etti,

Bana yemin ederek, "Seni doğrayacağım! Yaşarken seni parçalara ayıracağım!" Bedenim yatakta sarsıldı. Birden uyandım, nefes alıyorduk. Daha yeni mi inmiştik? Máxim beni neden uyandırmamıştı?

Pistte taksi yapmaya başladığımızda Tuvalet. Edward hakkında hiç bu kadar kötü kâbuslar görmemiştim. Ona geri mi uçmuştum?

Aynaya bakarak yüzümü yıkadım. Günler önce gördüğüm rahat kadın gitmiş, yerine yıllardır gördüğüm Kedi gelmişti.

Kamarada Sevastyan'a tekrar katıldığımda, yüz ifadesiyle geri çekildim. Gerginliği kaynayan bir öfkeye dönüşmüştü.

Onu hiç bu kadar öfkeli görmemiştim. "Ne oldu? Neler oluyor?" Bana zorlukla bakabiliyordu. Bu öfke Ben mi?

Ben ona aşıktım ama o bana bakamıyordu.

Hiçbir şey söylemeden bir votka içti. Parmak eklemleri bardağın üzerinde bembeyazdı, çenesindeki kaslar titriyordu.

Sersemlemiş bir halde onu jetten inip limuzine kadar takip ettim, ama o beni orada, pistte bırakabilirmiş gibi davrandı.

Bentley'in barından ilk shot'ını içmeden önce yola bile çıkmamıştık. İşte buradaydık.

Güneşli Miami-ve burası Kuzey Kutbu gibi hissettiriyordu. O

aldi

Başka bir arama, sesi kısıktı. Telefonu kapatmadan önce otele yaklaşıyorduk.

"Máxim, bize ne olduğunu bilmiyorum ve bunu bana açıklamana ihtiyacım var," dedim. Bölme çatlamıştı ve Vasili her şeyi duyabiliyordu ama umurumda değildi.

"Sana aklımda çok şey olduğunu söyledim. Bunu sonra konuşuruz." Tavrındaki her şey bunu söylüyordu: Geri çekil.

"Aramıza duvarlar örüyorsun. Lütfen yapma. Konuş benimle."

"Pekâlâ." Bir kadeh daha votka doldurdu. "Evlen benimle." "Ne?" Yeterince hava alamıyordum.

"Benimle evlenmeni istiyorum. Bugün."

Kusmak üzereydim. Böyle bir şey olmayacaktı.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum. Doğrudan havaalanına dönüp Las Vegas'a uçacağız." Vasili'ye bir şeyler söyledi ve adam arabayı yavaşlatmaya başladı.

Geri dönmek için.

Başımı salladım. "Otele git." "Bana bir sebep söyle."

"Seni sadece iki haftadır tanıyorum."

"Başka bir nedeni olmadığına emin misin?" diye sordu.

"Neden böyle davranıyorsun?"

Vasili'ye bir şeyler şaklattı ve otele doğru yolumuza devam ettik.

Sevastyan öfkeli bakışlarını bana çevirdi. "Benimle evlenme ihtimalini düşünmedin bile. Kısa bir an için bile olsa, değil mi? Dün gece buketi aldığımda çok mutsuz görünüyordun. O jartiyeri bacağına taktığımda, vücudun bana karşı daha önce hiç olmadığı kadar sertleşti."

"Her şey bir hafta sonu için çok fazlaydı. Noel günü itibariyle

Yirmi sekizinde ayrılıyoruz."

Acı bir kahkaha attı. "Pençelerini bana geçirmişsin ve kapıyı arıyorsun! Daha önce hiç benimle bir gelecek hayal etti."

"Hayır, kastettiğim bu değildi." Nasıl açıklayacaktım? Ona geçmişimi açıklamakta zorlanacağımı biliyordum. Şimdi korkmuş ve duygusallaşmış bir halde kelimeleri zorlukla buluyordum. "Sadece ... işler biraz karışık."

"Eminim öyledir." "Bu ne anlama geliyor?"

Bunu elinin tersiyle itti. "Az önce seninle evleneceğimi söyledim. Senin konumundaki bir kadın baştan çıkarılmalıydı."

"Benim pozisyonum." Seks satan biri olarak.

"Ama o zaman, tüm servetimle birlikte gelen bir sorun var!"

Bu tartışma beni tamamen hazırlıksız yakalamıştı. Çünkü ona karşı gardımı düşürmüştüm.

"Ne düşünüyordum ki? Sana başka kimsenin olmayacağını söylemiştim. Benimle olduğunu. Kimseye söylemediğim şeyleri söyledim." Gözlerindeki acı beni sarstı. "Ve ben senin gerçek adını bile bilmiyorum. Senden yapmamam gereken şeyler bekledim. Seni değiştirmeye zorlayamam."

"Değişmemi mi istiyorsun?" Sesimdeki incinmişliği gizleyemiyordum. "Nasıl?"

"Örneğin, ben size eski bir hobici olduğumu söyledim, siz de bana eski bir eskort olduğunuzu söyleyebilirsiniz. Sadece bir fikir."

Şakaklarımı ovuşturdum. "Bunların hiçbirini anlamıyorum. Nereden geldiğini bilmiyorum." Belki de geçmişini açıkladığı için pişmandı. Benimle konuşmanın onu rahatlattığına inanıyordum.

İçinde bir şeyler vardı ama yine de acıtması, onu ham bırakması gerekirdi. Bunun tepkisini mi alıyordum? "Neden üzerime böyle geliyorsun?"

"Eğer öyle değilsen, ulaşılabilir olduğuna inanmama izin vermemeliydin. Kazanılabilirliğine inanmama izin verdin."

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Bu ve daha pek çok konuda yalan söyledin. İnsanların gözlerinin içine baktın ve kelimeler dilinden dans etti. Bir politikacıdan daha iyi kandırıyorsun."

Kafa karışıklığım öfkeye dönüşüyor, sisli zihnim dağılıyordu. "Güvensizliğini anlıyorum. Benim de başkalarına güvenmemek için nedenlerim var. Ama bir şeyi anlamam gerekiyor."

Kadehini fırlattı. "Bunu duymak için sabırsızlanıyorum."

"Söylediğim ilk cümleden itibaren sana asla yalan söylemedim."

Gözlerindeki öfke neredeyse beni koltuğuma geri çekecekti.

"Sana beni asla kandırmamanı söylemiştim! Buna neden asla müsamaha göstermeyeceğimi açıkladım. Yine de yapmaya devam ediyorsun."

"Ne zaman? Bir örnek söyle!"

"Bana başka bir erkeğin olmadığını söylediğinde neredeyse sana inanacaktım! Bakışlarıma karşılık verdin ve bana olmadığına dair güvence verdin; ama arkadaşına başka biriyle ilişkin olduğunu söyledin."

"Ne arkadaşı?" Hafta sonu söylediğim bir şeyi yanlış mı anlamıştı?

"Geçen hafta toplantılarım için çatı katını dinledim. Ivanna ile konuşmanızdan oldukça keyif aldım."

Nefesim kesildi, söylediklerimi düşündüm. Onunla kemer hakkında konuşmuştum, bu şehvet dolu sersemlikle etrafta dolaşıp onun vücudunu hayal ettiğimi anlatmıştım. Bu konuşma özeldi ve aşağılayıcıydı! Yüzüm utançtan kızardı, bu da beni daha da öfkelendirdi.

"Sana bir telefon geldiğinin farkında olmadığımı mı sandın?"

"I
izin verdim. O gece daha sonra kaydı dinledim." "O zaman seni bir tuzakla tuzağa düşürmeye çalışmadığımı biliyordun."

Hamilelik! Ve sen bana söylemedin mi? Tam düşündüğüm gibi! Beni orada tutmak istedin, bana hilekar bir fahişe gibi davranmaya devam etmek istedin! Böylece benimle ne istersen yapabilecektin. Benimle eğlendin. Benimle oynadın. Hayatımla."

Otele yanaştık. Vasili aceleyle arabadan inip kapıya yöneldi ama sonra öylece durdu.

"Tıpkı benimle oynadığın gibi!" Sevastyan tersledi. "Bana

karşı bir şeyler hissettiğine inandırdın beni. Ben de seni
ondan almaya karar verdim, seni şımartacaktım, seni kendi

Seni onun dünyasından uzaklaştırırken. D n gecek  tepkilerinize kadar başarılı olduğumu sanıyordum. Artık bunun olmasını isteyemeyeceğimi biliyorum. Kalbin alındı. Edward tarafından. Ona aşksın."

Kanın yüzümü terk ettiğini hissedebiliyordum. Sivastyan Edward'ın adını yüksek sesle söylemişti. İçimden ha  çıkarmak geldi. "Nasıl?"

"Uçakta, uykunda onun adını söyledin! İnledin!" Bir votka daha devirdi. "Artık gerçekten umursadığın bir adamla sevişirken nasıl ses çıkardığını biliyorum."

Başka bir şey söylemiş miydim? Kaçma ihtiya ı beni bastırdı. Bakışlarım kapı koluna kaydı.

"Kayıtlar doğrulamadan önce bile bir başkası olduğunu biliyordum. Hiçbir şeye bakmadığın her seferinde onu düşündüğünü biliyordum. Eskort sitesi için o lanet fotoğrafı çektiğinde onu düşünüyordun."

Sevastyan haklıydı.  yleydim.

"Benimleyken onun için inliyordun." Bardağını kırmak üzereydi. "Ama sonra beni başından beri uyardın, değil mi? Seni, senin beni istediğinden daha çok istediğimi söylemiştin."

Öfkesini dizginlemek istercesine nefes aldı. "Bütün bunlar tartışmaya açık. Sana güvenmek ya da seni kazanmak zorunda değilim. Sadece sana ödeme yapmak zorundayım. Sen gelmeden önce hesaplaşmamız gerekmez mi?"

"Yapma bunu." Kalbimi kırıyordu.

"Ne yapacaksınız? Günde on beş bin 'bağış' yeterli olacak mı? Ya da yirmi?" Evrak çantasını açtı, paketlenmiş yüzlükler ortaya  ıktı. K   mseyen bir bakışla, "Belki de Edward senin nakit parayla d nmeni bekliyordur? İkinizin böyle bir anlaşması var mı?"

Görünmez bir g   karnıma yumruk gibi vuruyordu. Öyle olmalıydı, çünkü nefes alamıyordum.

"Gel şimdi, benden  demeni iste, küçük kız."

Ona tüm sırlarımı açıklamaya ne kadar yaklaştığımı düşündüğümde -beni hayatta tutan kuralları  iğnediğimde-

midem bulandı. Bedelini çok pahalıya ödediğim dersleri almamıştım. "Bugün sana her şeyi anlatmayı planlıyordum. Sen! Tanrıya şükür, gerçek yüzünü gösterdin - yine -Ben bir şey söyleyemeden. Burada güvene ihanet eden tek kişi sensin! Geri dön ve ürpertici kasetlerini gözden geçir. Ben asla yalan söylemedim."

Onunkine eşdeğer bir öfkeyle titreyerek inci dizimi çıkardım ve Sevastyan'a fırlattım. "Beni eski yöntemlerini istediğinden daha fazla istemiyorsun. Benim için onları bir kenara atmaya hazır değilsin. Bu yüzden sana ayıracak vaktim yok. Ben gidiyorum ve bu sefer beni durduramayacaksın."

Sıkılmış bir ses tonuyla, "Bu kadar tiyatro yeter. Gitmeyeceksin."

"Oh, yapmayacak mıyım?" Küpeleri çıkarmak için neredeyse kulak memelerimi yırtıyordum. "Benim hakkımda hep çok yanılıyorsun. Neden biliyor musun? Çünkü bana hiçbir zaman şüpheyle yaklaşmadın. Seninle tanıştığım ilk dakikadan beri. Benden hep en kötüsünü bekliyorsun. HER ZAMAN." Küpeleri fırlattım ve neredeyse çantamı ona fırlatacaktım ama bir şekilde

Kendimi durduracak kadar aklım vardı. Evime taksiyle dönmek için o paradan geriye kalanlara ihtiyacım olacaktı.

Kasamdaki yedi bin doları kullanacak ve her zaman planladığım gibi şehirden ayrılacaktım. Yarınki sınavımdan sonra, batıya giden ilk otobüse binecektim. Bu adamı arkamda bırakacaktım.

-Tıpkı kocama yaptığım gibi. Kapıya doğru uzandım.

Ayrılmam onu şaşırtmışa benziyordu. "Tek yapman gereken hediyelerini istemek. Yüz binlerce dolar değerinde. Hiçbir eskort bundan vazgeçmez."

Arabadan inerken, "Beni izle, cabrón." dedim.

"Bana sor Katya, senin olsunlar." Tıpkı ilk geceki gibi konuşmaya devam etti, hâlâ ilgimi çekiyordu. "Yoksa gururun buna engel mi olacak?"

Arabanın yanında duran Vasili'ye ters ters baktım, sonra eğilip Sevastyan'a, "Gururum hakkında hiçbir fikrin yok Rus. O kadar parlak yanıyor ki, umarım seni kör eder." I

kapıyı çarptı ve uzaklaştı. Her adımda omuzlarım geri gidiyor, çenem yukarı kalkıyordu.

İleriye mi? Yedi numaralı kural asla aşık olmamak.

BÖLÜM 34

Eve dönüş yolundaki uzun yolculukta, parlayan güneşi, sallanan palmye ağaçlarını ve Nebraska'dan sonraki sıcaklığı neredeyse hiç fark etmedim.

Taksiye bindiğim anda telefonumu çıkardım ve ekrana baktım, benimle iletişime geçip geçmeyeceğini merak ediyordum. Zaman öldürmek için Ivanna'ya bir sesli mesaj ve ardından bir mesaj gönderdim. Nasıl olsa ona veda etmem gerekiyordu.

Bu bir süre önceydi, aramaya çalışmamış olması garipti. Scoop için ölmesi gerekmiyor muydu?

Ona Sevastyan hakkında ne söyleyecektim? Onunla doğru kararı mı vermiştim?

Otelde geçirdiğim süre boyunca, kapüşonlu mavi gözlere ve akıllara durgunluk veren sekse alışacağımdan ve ona olan tutkumun kontrolden çıkacağından endişelenmiştim.

Çek. Çek. Kontrol.

Sevastyan'ı geride bırakabilirdim ama onu asla unutamayacaktım. Edward'a olan saygımdan kolayca vazgeçsem de, bu Máxim'le olmayacaktı. Karnımda bir batma hissiyle, onu her zaman seveceğimi anladım.

Me jodí. Berbat durumdaydım.

Onu tamamen silmeye hazır mıydım? Uykusunda başka bir kadının adını inlese ne hissederdim?

Şimdi sakinleşmek için biraz zamanım vardı.

Benimle oynamasına çok sinirlenmiştim. Bana hiç yalan söylememişti ve bana daha iyi davranmaya başlamıştı. konuşmamı gizlice dinliyordu. Beni kazanmaya çalışmıştı.

Ama hiçbir şey bugün bana bu kadar duygusuzca davranmasını mazur gösteremezdi. Sadece sana ödeme yapmam gerekiyor. Belli ki eskort olduğum gerçeğinin üstesinden gelememişti.

Kasvetli mahalleme yaklaştıkça hayatta kalma ihtiyacım ön plana çıkıyor, sarmal halindeki duygularımı bastırıyordu. Sevastyan'ın hediyelerini (kırmızı atkımı bile) asla almazdım ama on bin dolarımı da dolapta bırakmamalıydım. Mierda!

Bekle, Anthony hala bana borçluydu! Numarasını buldum ve onu aradım. Bir asistan beni doğrudan bağladı.

"Cat! Sesini duymak harika!"

"Selam." Beni Sevastyan'a satarken bile aslında hiç konuşmamıştık. "Gelip kazandığım parayı almam lazım."

"Ne parası, sevgilim?"

Şaka mı yapıyordu? "Tüm çağrı saatlerim için. Artı telefon numaram için almam gereken yirmi beş yüz dolar."

"Tatlım, senin için çoktan yatırım yaptım! Sana bir fotoğrafçı ayarladım! Yasal bir tane. Seni bir milyon dolar gibi gösterecek."

Bu bir sorun değil. "Anthony, paramı geri alabilirsin, hızlı bir geri ödeme. Hemen ihtiyacım var."

"Yapamam. Ama paraya sıkışırsan, şehirde Latinleri seven bir Fransız milyoner var. Çok bahşiş verir. Biraz müstehcen ama müstehcenliğinin bedelini ödüyor, ne demek istediğimi anlıyorsunuz-"

"Seni orospu çocuğu! Paramı geri al!"

Sesi kısıldı. "Anthony Amca'ya iyi davransan iyi olur kızım. Özellikle de Rus'un kuyusu kurduğundan beri. En azından senin için."

"Sen neden bahsediyorsun?" Sevastyan'la ilişkimizin bittiğini bilmiyor olamazdı.

"Az önce başka biriyle program yaptı." "Ne?"

"Beş dakika önce. En başta istediği rezervasyonu yaptı."

Ivanna. Çarpıcı, göz alıcı, şehvetli Ivanna. Sevastyan'ın kutularının her birini işaretleyen.

"Rus ona sahip olmak için seninle olduğu kadar kararlıydı. Seninle işi kesinlikle bitti, sevgilim."

Çığlık mı atsam, ağlasam mı bilemedim. Sevastyan eski yöntemlerine geri dönmüştü, doktora yine iş başındaydı. Eski hobici, kışımın kenarı!

Bana karşı bir şeyler hissettiğine inanıyor muydum? Kendince, evet. Muhtemelen Ivanna'yı sadece beni incitmek ya da benim zararına kendini eğlendirmek için istemişti. Hâlâ entrikacı ve taş kalpliydi! Sikeyim onu!

Oh, bekle, bu Ivanna'nın işiydi. Beni geri aramamasına şaşmamalı. Onunla senaryoya sadık kalacak mıydı? Yoksa havuzun ve şampanyanın tadını mı çıkaracaklardı?

Anthony, "Fransız adam hakkında konuşalım-" dedi.

Başka bir şey söylemeden telefonu kapattım. O görünmez yumruk geri dönmüş, beni daha da sert yumrukluyordu. İki büklüm oldum, nefes nefese taksiciye "Burada dur." dedim.

Anthony geri aradı. Sonra o randevu hakkında mesaj attı. Ve tekrar! Hattımı yakmaya hakkı olduğunu mu düşünüyordu? Pislik herif beni daha derine çekmek için zor durumumu kullanıyordu. Kanca!

Taksi durduğunda, hâlâ vızıldayan telefonuma baktım. Bir haftadan uzun süredir Sevastyan'ın elindeydi. Bilgi işi mi? Muhtemelen içine bir çeşit takip cihazı yerleştirmişti.

Bu şehir benim için bitmişti; arayacak kimsem yoktu. Kararımı verdim ve taksi şoförüne ödeme yaparken telefonu koltuğunun altına sıkıştırdım.

Parlak bir kış güneşinin altında, otoparkta tökezleyerek ilerledim. Telefonumu bana karşı kullanması için Sivastyan'ın umurunda olması gerektiğini çok geç fark ettim. Bu gece Ivanna ile çok meşgul olacaktı.

Beni yere çakılmam için hazırladığından endişelenmişim. Oh, yapmıştı. Kalbim cam gibi paramparça olmuş, parçalarım kaldırımın her tarafına saçılmış gibi hissettim.

Uzun süre uzak kaldıktan sonra apartman kompleksime ulaştığımda yüzümü buruşturdum. Ne kadar korkunç olduğunu hatırlamıyordum. Merdivenleri çıkarken kendimi yüz yaş daha yaşlı hissediyordum.

Stüdyomun içinde etrafıma bakındım, şimşek çakmıştı. Altı ay boyunca burada nasıl yaşamıştım? Sadece bir gece daha, sadece bir gece daha.

Hafta sonu boyunca, Edward'a karşı durmama yardım edebilecek bir adamla bir geleceğim olacağına inanmaya başlamıştım. Bir ortak, takımımdan biri. Gardımı düşürmüştüm. O hayata, o adama kendimi kaptırmıştım. Yumuşamıştım.

Bir daha asla.

Kasama geçtim. Ganimetlerimi sayacaktım. Bu beni daha iyi hissettirirdi. Klima havalandırmasının vidalarını söktüm ve izgarayı çıkardım-

Düşüncelerim karardı. Kasam boştu. Şaşkınlıkla gözlerimi kııptım. Boş muydu?

BOŞ MU?

Param gitmişti. Kendi yetersiz birikimlerim, artı Sevastyan'dan kazandıklarım. Kim almış olabilir ki? Kim bilebilirdi ki?

Elimde sadece Sevastyan'ın iğne parası vardı. Taksiden sonra geriye iki yüz kırk dolar kalıyordu. Bu para batıya giden otobüs ücretini bile karşılar mıydı?

Gözyaşlarım sel oldu. Miami'den ayrılma, güvenliğe ulaşma umutlarım yok olmuştu. Sivastyan'dan hiçbir yardım beklentim yoktu; tam da soyulduğum anda kuyu kurmuştu.

Başımı geriye attım ve bağırdım.

İlkel çıgıllıklarım sona erdiğinde kimliğimin ve annemin tespihinin de çalındığını fark ettim. Ne tür bir şeytan tespih çalar ki? Sevastyan'ın para klipsi bile gitmişti.

İçeri kim girmiş olabilir? Kapıda sürgü vardı. Etrafıma bakındım, korku içime akıyordu. Sakinleştım, sadece şimdi Burada olmaması gereken bir koku algılıyorum: ter ve sigara karışımı.

Shadwell.

Benim dairemdeydi. Çalmış olmalı.

Her şeyi! Ama saklandığım yeri nereden biliyordu?

İçgüdülerime uyarak iç çamaşırı çekmeceme yöneldim. Bütün tangalarım gitmişti. Hasta herif! Polise gidemeyeceğimi biliyordu. İlk dürtüm gidip boğazını yumruklamak oldu. Hayır, muhtemelen onunla yüzleşmemi istiyordu.

Yine kurnaz bir korkak olacaktım, bir şey yapamayacaktım. Lanet olası şey. Paramı mı çaldın, Shadwell? Hepsini bir yerde harcama. Kimliğim mi? Çalışmama gerek yoktu, ben öyle biri değilim. Annemin tespiti? Vaya con Dios.

Kaybettiğim şeyin önemi beni gerçekten vurduğunda, kendimi de kaybedeceğimden emindim.

Engelle. Şimdilik, hayatta kalmak. Nasıl para bulacaktım? Seçenekleri tarttım. Belki Natalie'yi aramalıyım? Ama o balayı için St. Bart'taydı. Jess'i mi? Oh, bekle. Telefonu yok.

Sikeyim. Me jodí.

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. Bayan Abernathy! Onu onaylamıştım. Özel bir jette, kendime şakanın onun üzerinde olduğunu söyledim. Neredeyse gülüyordum.

Yarın saat ikideki sınavımdan önce temizlik yapabilir ve bir yirmi daha kazanabilirdim. Çok fazla değildi ama net değerimi yüzde 50 artırabilirdim.

Üç yüz altmış dolar. Üç altmış.

Ne kadar uygun.

Yine de beni şehirden çıkarmaya yeter. Ama geceyi nasıl geçireceğim? Shadwell'de anahtar vardı, istediği zaman buraya girebilirdi. Eğer uyuyakalırsam, onun alaycı bir yüz.

Beni tutan güçlü kollardan ve beni koruyan korumalardan, yakın bir saldırıya geçmişim.

BÖLÜM 35

Bayan Abernathy'nin evindeki mavi banyonun zeminini silerken, birbirine geçene kadar fayanslara baktım. Sınavıma sadece birkaç saat kaldı.

Dün gece, ihlal edilen dairemde, kendi banyomun içinde, kapı kilitli bir şekilde nöbet tuttum. Çok az uyuyabildim ama erkenden kaçabildim, Shadwell'den kaçabildim ve o yere sonsuza dek veda ettim.

Şimdi bu şehri havaya uçurmak için.

Bayan Abernathy'nin bilgisayarında Greyhound otobüs tarifesi. Üç altmışlığım beni San Diego'ya zar zor götürecekti. Sınavımdan kısa bir süre sonra, bu gece bir otobüs kalktı. Cali'de terminalden çok uzakta olmayan bir kadın sığınma evi buldum. Belki ayaklarımın üzerinde durana kadar bana yardım edebilirlerdi.

Başka bir kimlik bulana kadar.

İşte buradaydım - tamamen mahvolmuştum - ve yine de Sevastyan ve Ivanna'yı düşünmeden edemiyordum. Bu sabah onları birlikte hayal ettiğim için kusmuştum.

Ben ona aşık olmuşken, onun tercihleri uzun boylu, zayıf, sarışın ve Avrupalıya dönmüştü.

Elbette dün gece sürekli ağlamaktan ve Shadwell korkusundan ders çalışmamıştım. Ya düşünemeyecek kadar yorgun ve umutsuz olsaydım? Ya sınıfta kalırsam? Yıllardır hedefim mükemmel bir 4.0 yapmaktı. Eğer başarısız olursam

Sonunda, diğer hedeflerimde başarılı olabileceğime neden inanayım ki?

Kase'm, üniversite kredisi maceram, kefaretim ve kefaretim. Hepsi Sevastyan yüzünden tehlikeye girdi-

"Ne halt ediyorsun sen?"

Bir çılgınlıkla sarsıldım ve onu mavi banyonun kapısında görünce afalladım. "Beni nasıl buldun?"

"Bugün Bayan Abernathy'nin yerinde olacağınızı biliyordum. Miami'de mantıklı olan çok fazla yer var."

Kadınla teyitleştiğimde, bunu kaydetmişti! "Buna hakkın yok! Eğer seninle burada yakalanırsam, kovulurum." Bir daha geri dönmeyeceğimden değil.

"Ve bu önemli mi?" Kravatı gevşemişti ve saçları sanki parmaklarını geçiriyormuş gibi dağınıktı. Benden daha az uyumuş gibi görünüyordu ve ben küvetimdeydim.

Bütün gece büyüleyici Ivanna'yla birlikte olduğu için mi? Görünmez yumruk beni ziyaret etti.

"Farklı görünüyorsun," dedi.

Duygusal çalkantılarımın ortasında bile, berbat göründüğüm gerçeğinden nefret ediyordum. Saçlarım iki örgüyle toplanmıştı ve başıma solmuş bir bandana takmıştım. Parlak sarı eldivenler, hantal koşu ayakkabıları, yıpranmış jean şort ve eski bir tişört kıyafetimi tamamlıyordu. Makyajsızdım, doğal olarak.

Yer temizleyicisinin içinde diz çökmüştüm. Süngerle temizledim. "Gitmek zorundasın." Benden ne istiyordu? Bana yaptığı zalimlikten pişman mıydı? Arkadaşımı becerdiği için pişman mıydı?

Çok geç, Rus.

"İşte." Elini uzattı.

Onu tokatlayarak uzaklaştırdım, kendi başıma ayağa kalktım ve eldivenlerimi çıkardım. Malzemelerimi bir temizlik kutusuna doldurdum, sonra da onu iterek geçtim.

"Bana neler olduğunu anlatana kadar gitmiyorum." Arabayı dolaba yerleştirirken beni takip etti.

"İşteyim. Beni takip ediyorsun."

"Ne kadar mütevazı olursa olsun, kaybettiğin her türlü geliri ödeyeceğimi biliyorsun."

Ona doğru döndüm. "Sakın buna cüret etme! Eskort olduğum için beni aşağılayamazsın, sonra da dönüp evlere temizliğe gittiğim için beni aşağılayamazsın. İkisini birden yapamazsın!"

Burnunun kenarını sıktı. "Haklısın. Ama dün sana bu işten yıllarca kazanabileceğinden daha fazlasını teklif ettim. Ekonomiye bilirsin. Bu, zamanını en iyi şekilde değerlendirebileceğin bir iş değil."

"Paranı istemiyorum! Ve bunun için sana yalvarmak istemediğimden de eminim." Paramı ve sırt çantamı almak için aceleyle büyük merdivenlerden indim.

Tam yanımdaydı. "Kızgındım. Bunu yapmamalıydım. Bunu bir daha yapmayacağım."

Mutfakta bakışlarım tezgahın üzerindeki zarfa kaydı; onunki de öyle. Ben zarfa ulaşmadan o zarfa doğru hamle yaptı.

"O benim!"

Faturalara göz gezdirdi, sonra da tertemiz malikâneyi inceledi. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Sonunda maaşımı uzattı.

Zarfı cebime tıktırarak arka girişe yöneldim. Kapıda çantamı kaptım ve Sevastyan'a, "Çık dışarı. Hemen." Alarm kodunu girdim. Keşke takipçim gelmeden önce alarmı kurmuş olsaydım.

Kaşlarını kaldırarak dışarı çıktı. "Böyle bir yerin şifresini aldığına göre, bir süredir burayı temizliyor olmalısın."

Alarm panelindeki saat bir diyordu! Mierda! Zamanın nasıl geçtiğini anlamamıştım. Otobüs durağım yarım mil ötedeydi. Yolculuğumu kaçırsam, sınavımı da kaçıracaktım.

"Sadece beş dakika istiyorum, Katya."

"Beş dakikam yok, olsa da sana vermem. Sevastyan, bunu bir kıtlık durumu olarak düşün. Sana kalırsa, benim kığım kıtlaştı." Aceleyle dışarı çıktım, Vasili'nin sokağa park ettiğini görünce gözlerimi devirdim.

Yasakçı bulutlar tepemizde toplandı. Yağmurda okula gitmek; mükemmel. Durağıma doğru aceleyle ilerlediğimde,

Sevastyan

beni takip edip durdu! "Déjame en paz!"

"Seni yalnız mı bırakayım? Benimle konuşana kadar olmaz."

Beni otobüse kadar takip eder miydi? Eğer yaparsa, hangi okula gittiğimi öğrenebilir. Belki de onu vazgeçirmeye çalışmalıyım. Durdum ve ona "Şimdi gidersen, seninle sonra buluşuruz. Otele uğrarım." dedim.

"Oh, gerçekten mi?"

"Saat beşte orada olabilirim ve tüm bunları konuşuruz."

Gözlerini kırıştıtararak bana baktı. "Yalan söylüyorsun." Nefesi kesildi. "Ve bu konuda çok kötüsün."

"Ugh!" Otobüs çoktan durağa gelmişti. Onu yakalamak için koşmaya başladım, kapılardan içeri girdim. Kapılar kapanmadan hemen önce piç kurusu içeri girdiğinde çığlık atmak istedim. Üniversitedeki son sınavım için zihnimi toparlayabileceğim sakın bir dönem buraya kadarmış.

"Altında toplu taşıma yok mu?

Sen?" Kartımı okutarak talepte bulundum.

Etrafındaki tüm gözleri üzerine dikti. Onunla Pahalı kıyafetleriyle toplu taşıma araçlarında bir Rus milyarder gibi göze çarpıyordu.

"Geçiş kartınız nerede?" diye bağırdı şoför.

Sevastyan ne yapacağını şaşırmış görünüyordu. "Benim yok. Ama bu otobüsten inmeyeceğim."

"Nakit öderseniz, para üstü alamazsınız."

Para klipsini çıkaran Sevastyan bir yüzlük çıkardı. "Umarım bu yeterli olur." Neredeyse benim koca bir malikânede köle gibi çalışarak kazandığım kadar para vermişti.

Şoför, "Yolculuğun tadını çıkarın." dedi.

Daha fazla insan olmasını dileyerek arka tarafa doğru acele ettim. Çantamı yanıma koyarak bir pencere kenarına oturdum.

Onu kucağına aldı ve oturdu. "Seninle özel olarak konuşmam gerek."

Çantamı ondan çektim. "Ve burada olmama ihtiyacım var.

İkimiz de sıçtık." Yağmur çatıya vurmaya başladı, sonra bardaktan boşanırcasına yağdı.

"Teklif ettiğim şeyle ilgilenmiyor musun?"

"Cehenneme kadar yolun var."

"Lütfen konuş benimle, Katya." Onu görmezden gelmeye kararlı bir şekilde pencereden dışarı baktım. "Çok inatçısın. Benim de öyle olduğumu göreceksin."

Yolun geri kalanında onunla konuşmayı reddettim. Otobüs yavaşladığında yüzüm düştü. Beni kampüse yaklaştıran bir sonraki otobüsün durağında herkes sığınağın altında kalabalık. Yağmurda beklemek zorundaydım.

Ayağa kalktım ve kapıdan sokağa doğru yürüdüm. Sağanak yağmurda beni takip etti. "Bekliyorsun Bunlardan bir tane daha mı?" diye sordu hayretle.

Hava sıcaklığı düşmüştü. Islak soğuktan titremeye başladım. "Gitmekte özgürsün."

Otobüs durduğunda, "Bu kadar yeter." dedi. O Bentley için el salladı, çünkü görünüşe göre Vasili bizi takip ediyordu-

Sivastyan üst kolumdan tutarak beni arabaya doğru itti.

"Hayır, o otobüse binmem lazım!" Bacağına tekme atmama rağmen inat etti ve saniyeler içinde kendimi arka koltukta buldum.

Bölücü aşağıdaydı, bu yüzden Vasili'ye "Otobüsü takip et" dedi. Bana, "Gördün mü ne kadar kolaymış?" dedi. Isıtıcıyı açtı.

"Bunu bana yapamazsın!" En azından doğru yönde ilerliyorduk. Kampüse yaklaştığımızda arabadan fırladım. "Beni sokaktan mı kaçırdın?"

"Mafyanın içinde olduğumu unutuyorsun. İnsanları sokaktan almak doğal bir şeydir." Bu bir şaka mıydı? Yoksa bir tehdit mi?

Sınırımı aşmıştım. Erkeklerin beni tehdit etmesinden bıkmıştım, Beni tartaklıyor, isteklerimi görmezden geliyor, hayatımı çalıyor. ve iç çamaşırlarımla beni öldürmeyi planlıyor. "Durdur şu arabayı."

"Nereye gitmek istersen seni oraya götüreceğim. Bana adresi söyle."

"Durdur şu lanet arabayı!" diye bağırdım. Yılmadan,

"Nereye gitmek için bu kadar çaresizsin?" dedi.

"Bu da ne böyle, Sevastyan? Zalimdin ve Bana iğrenç davranıyorsun, yirmi dört saat önce değil! Peki neden şimdi beni takip ediyorsun?"

"Dün bir hata yaptım." Bunu öylece silebileceğini ve eski halimize dönebileceğimizi mi sanıyordu? "Katya, senin dairendeydim."

"Ne?" Daha fazla dehşete düşemezdim. Yerdeki tencereleri ve zavallı karyolayı hayal ettim. "Nasıl?"

"Taksinin sizi bıraktığı yerden itibaren araştırmaya başladık,

İnsanlara bilgi için para ödemek. Bizi Shadwell'e götürdü. Bir bedel karşılığında bizi içeri aldı." Eminim öyledir.

Bekle, o taksiyi yakalamak için Seltane'den bloklar yürümüşüm.

-Özellikle de bu nedenle! "Hangi taksinin beni götürdüğünü nereden biliyorsun?"

"Telefonunu tüm şehirde takip ederek. Onu atlatmakla akıllılık ettin ama sonuçta bizi bindiğin taksiye götürdü."

Yandım. Kendi zeka girişimim tarafından engellendim. "Orada olmaya hakkın yoktu."

"O boktan daireleri bilmene şaşmamalı. Sen de bir tanesinde yaşıyorsun. Orada olmayı mı tercih ederdin? Benimle olmak yerine?"

"Evet! Çünkü parasını ben ödedim. Çünkü bana 'bağış' yapması için hasta bir Rus hobiciye yalvarmak zorunda kalmadım. "

Bunun üzerine yüzünü buruşturur gibi oldu. "Paran vardı. Binlerce. Neden daha iyi bir yer bulmuyorsunuz? Uzun süreli bir otel? Orası dışında herhangi bir yer?"

"Bunu gerçekten yapacak mısın? O zaman dinle, Sevastyan. Otelde kalamazdım çünkü Shadwell -evime girmek için para ödediğin adam- bütün paramı çaldı. Saklanma yeri. Yedi bin. Gitmiş. Annemin tespihi de. Para klipsini bile. Oh, ve tangalarım! Bir süredir aylarca beni haraca bağladı, herkesi haraca bağladı - bir servet kazandı ve kadınları kişisel harem. Şimdi de benim yerime istediği gibi gelip gidiyor muydu?" Dudaklarımı dişlerimden geriye çekerek eğildim.

"Yine de, sizden yardım istemek yerine geceyi kilitli banyomda geçirdim."

Sivastyan'ın çenesindeki kas fazla mesai yaptı. "O . . . sen . . . ?"

"Henüz yeterince zayıf değildim. Beni rahat bırakması için ona para verdim." Ama tespihim ve kimliğim sonsuza dek gitmişti.

Kaybettiklerimin ne kadar önemli olduğunu anlamaya başlamıştım. Ben kendimi kaybetmek üzereydim.

"Tespihini ve paranı geri alacaksın." Vasili'ye Rusça bir şeyler söyledi ama ben "Shadwell" diye duydum. Sevastyan'ın gözlerinin ardında dönen planlar.

Neredeyse Shadwell için üzüleceğim, o avcı, hırsız seri tecavüzcü-

Hayır. Aslında onun için hiç üzülmедim. Belki de bir gangster için ideal bir eştim. Benim süperim yatağına bir at kafası almak üzereydi. Tamam, muy bien.

Sevastyan bana ters ters baktı, "Dün gece tecavüze uğrayabilirdin! Ya da öldürülebilirdin! Beni aramayı hiç düşünmedin mi?"

Ona avuçlarımı yukarı kaldırarak omuz silkdim. "Oh, çok üzücü, telefon yok. Sadece beni takip ettiğinden şüphelendiğim için atmadım. Anthony Amca numaramı yakmaktan vazgeçmedi.

Paramın daha da fazlasını çaldı ve beni Fransız bir işadamıyla çıkmaya zorluyordu, böylece -sizin de çok güzel ifade ettiğiniz gibi- hem yalayıp hem de becerebilecektim."

Sevastyan, Vasili'ye daha fazla Rusça rendeledi. Anthony de bir at kafası aldı!

"O daireye asla geri dönemeyeceksin, Katya. Önce orayı yakıp kül edeceğim."

"Bunu planlamıyordum."

Bakışları dolu sırt çantama kaydı. "Ortadan kaybolmak üzeresin." Sanki ona saatli bir bomba vermişim gibi yutkundü. "Senden tek bir konuşma istiyorum. Ya da Şimdi size yardımcı olma onurunu bana verin." Evrak çantasını açtı ve içinden ciltlenmiş banknotlar çıktı. "Size borçluyum

para. Lütfen zaten sizin olanı alın."

"Senden hiçbir şey istemiyorum. Üç yüz altmış dolarımı alacağım ve baştan başlayacağım. Döneceğim, döneceğim ve döneceğim!" Hiçbir şey yapmadığımı biliyordum. ama düşüncelerime odaklanamıyordum. "Erkeklerden bıktım usandım! Senin için iyi olmaktan başka bir şey yapmadım ve sen beni uzaklaştırdın!"

Alçak bir sesle, "Beni Anthony ve Shadwell ile mi gruplandırдың?" dedi.

"Sen daha kötüsün! Onlara hiç inanmadım!" Titrememi durduramıyordum. "Sana her şeyi anlatmaya karar vermiştim, ama sen beni dinlemek yerine zalim olmayı ve incitmeyi tercih ettin!"

Koltuğunda öne doğru eğildi, yumrukları sanki bana dokunmamak için kendini zor tutuyormuş gibi sıkılmıştı.

"Sana yardım etmeme izin ver, lütfen. Seni korumak istiyorum. Anlıyorum ki işleri kötü idare ettim. Ama böyle bir durumda nasıl davranacağımı bilmiyorum."

Ona bakarak, "Ne gibi?" diye sordum.

"Bana gururunun parladığını söylemiştin. Öyle olmalı. Dün, benimki hak ettiği darbeleri aldı. Bir başkasını kendimden daha çok sevdiğimi ve onu benden çok daha fazla istediğimi anladım. O kalbini ve bu beni kıskançlıktan çılgına çevirdi - sınırlı deneyimim olan bir duygu. Bununla nasıl başa çıkacağımı bilemedim, bu yüzden öfkelen dim ve onu incittim."

Aşk mı?

Parmaklarını saçlarının arasından geçirdi. "Sana iyi davrandığımı sanıyordum. Seni memnun ettiğimi ve şımarttığımı sanıyordum.

Ama sen hala Edward'ı istiyordun. Sonra dün gece, başkasını sevmenin bir önemi olmadığını fark ettim. Seni korumam gerekiyordu. Bana cehenneme git diyebilirsin ama ben yine de yaparım."

Ve bu aydınlanmayı yaşaması için tek gereken Ivanna'yı becermekti. İçimde bir şeyler koptu.

Bir çığlık atarak çantadan para destelerini çıkardım ve yüzüne fırlattım. "Belki de bunu arkadaşımı tutmadan önce düşünmeliydin!"

Dudakları bir nefesle aralandı. "Kıskanıyorsun, sonunda!
Sen yapıyorsun
Beni sikine takma! Şimdi başka bir adam için ağladığında
ne hissettiğimi biliyorsun!"

Göz ucuyla kampüsün yakınındaki su kulesini gördüm.
"Dur!" Sınıfımı geçmiştik! "Burada dur!" Hâlâ koşabilir ve
zamanında yetişebilirdim.

"Bana burada ne
olduğunu söyle."

"Söyleyeceğim,
sadece dur!"

Vasili'yi çağırdı ve araba yavaşladı.

Kapıya doğru hamle yaptım ama Sevastyan elimi
yakaladı. "Nereye kaçıyorsun?"

Gözlerimi kocaman açarak, "Kâse'yi almak için!" diye
bağırdım. Kapıyı çekip açtım, yağmurun içinde tökezleyerek
dışarı çıktım, neredeyse düşüyordum.

kendimi düzelttim. Para peşimden uçtu, fırtınalı bir esintide
uçuşan gevrek yüzlükler.

Arkama bakmadan diplomamı bitirmek için koştum.

BÖLÜM 36

Kendine gel, Cat.

Bayan Gillespie'yi sınıfında beklerken dışarı baktım. pencereden bakıyor, buraya yaptığım çılgınca koşuşturmadan sonra nefesimi tutuyordum. Bulutlar çok karanlıktı, gün daha çok gece gibi görünüyordu.

Düşüncelerim hızlandı. İşlenemeyecek kadar çok şey olmuştu. Hafta sonu boyunca Sivastyan'ı sevdiğimi fark etmiştim. Onunla mutluydum, yeni arkadaşlar edindiğim için mutluydum. Aslında bana evlenme teklif etmişti. Dün gece

bir banyoda barikat kurdum, tüm umutlarım yıkıldı. Ve şimdi Bütün hayatım karmakarışıktı. Sevastyan benden ne istiyordu? Onunla iletişime geçmemi mi bekliyordu-

Çenem düştü. Arabası geldi ve caddenin karşısında durdu! Beni nasıl bulmuştu? Binaların arasından ve avlunun üzerinden geçerek bir milden fazla yol kat etmiştim.

Çiseleyen yağmura doğru adım attı, bakışları üzerime yerleşmeden önce bir süre etrafı taradı. Bulunduğu noktadan ikinci kattaki sınıfımı görebiliyordu. Parlak floresan ışıkları altında beni görebiliyordu.

Bu konuda ne düşünüyor olabilir? İçeri girer miydi? Yoksa ben sınava girerken takılır mıydı?

Telefonunu çıkardı ve birine mesaj attı. Bir an sonra bir zil sesi duyuldu. Sustum.

Bu benim mesaj zilimdi. Çantamdan.

Paketi açtım ve içinden çıkardım. Beni takip edebilmek için telefonu içine koymuştu! Belki de ben otobüste camdan dışarı mı bakıyorsun? Sinsi Rus!

Bana kaşlarını çatmış bir şekilde bakıyordu. Acının her türlüünü seviyor olmalıyım, çünkü mesajı yukarı çektim.

M Sevastyan: Ne yaptığınızı bilmiyorum. Umarım iyi yaparsın. Sana asla sadakatsizlik etmem.

Lanet olsun ona! Ona inanmaya cüret edebilir miydim?

Belki de rezervasyon yaptırmıştır.

Ivanna'dan benim hakkımda bilgi almak için. Ama neden beni geri aramadı? Mesajlarımın geri kalanını kontrol ettim. Telefonu kapatmamın üzerinden iki saat geçmeden birkaç mesaj onun numarasından gelmişti. Mierda!

Uzun kırmızı tırnaklarına rağmen mesaj atmaya çalışmıştı: Takked ti Sev!!!1 U Inded hom!

Onu indirmek mi? Ivanna'yla birlikte olmasaydı bile, Sevastyan'la aramız iyi değildi. Hiçbir şekilde. Bana korkunç davrandı. Onun yüzünden dün gece ve bugün neredeyse aklımı kaybediyordum.

Ona mesaj attım: Dün kalbimi kırdın.

Mesajı okuduğunda kafasını kaldırdı, yüzünde inançsızlık ifadesi vardı. Gözlerini benden ayırmadan cevap verdi: Bırak da tamir edeyim.

Göğsüm kıvrılıp bükülürken birbirimize baktık. "Merhaba Cat, hazır mısın?" Bayan Gillespie, "Merhaba Cat, hazır mısın?" dedi. odaya.

Pencereden döndüm. "Her zamanki gibi hazırım."

"Kırk beş dakikanız var." Sınav kâğıdını bana uzattı.

Bir masaya yerleştim. Bunu yapabilirdim! Yine de sayfaya bakarken, metin gözlerimin önünde yüzüyordu. Gözlerim yine mi yaşarmıştı? Başkalarının önünde asla ağlamazdım.

"İyi misin?" diye sordu.

"Ben iyiyim." Kendine gel! "Başlamaya hazırım." Benim Bakışlarım tekrar pencereye kaydı. Sivastyan hâlâ dışarıdaydı ve beni izliyordu. Hey, baskı yok. Eğer notumun düşmesine neden olursa, onu öldürmek zorunda kalacaktım.

"Bir numaralı soru" diye okudum ve aklıma bir numaralı kural geldi. Yolculuğumun sonuna gelmiştim. Bitiş çizgisinde boğulacak mıydım? ?

Kırk beş dakika sonra Bayan Gillespie "Süre doldu." dedi.

Eşyalarımı topladım ve ona doğru yürüdüm. Cevaplarımı hatırlayamıyordum. Testi tekrar gözden geçirmek ve tekrar tekrar CİNAYET yazmadığımdan emin olmak istedim ama o bana umutla baktı.

"Bu senin son dersin, değil mi?" Başımı salladığımda, "İstersen sınav notunu şimdi verebilirim" dedi.

"Bu harika olur." Verdiğim cevapları okumaya başladığında camdan dışarı baktım. Sivastyan arabasına yaslanmıştı, telefonu kulağındaydı.

Yine, bir arkadaşına "Başka bir kadınla ilişkim var" dediğine kulak misafiri olduktan sonra, bir kadının adını inlediğini duysaydım ne yapardım diye merak ettim.

"Bu harika görünüyor, Cat," dedi Bayan Gillespie, bakışlarını üzerine çekerek. "A. Derslerinizi tamamladığınız için tebrikler!"

Bitirmiştım.

Kefaretimi ödedim ve sözümü tuttum.

Bir gün, diplomamı almak için tüm bu kredileri transfer edecektim.

Bir gün, üzerinde summa cum laude yazacaktı.

Bunca zaman, bunca çalışma ve başardım! Üniversiteye ilk başladığımda, mezuniyetimi arkadaşlarımla kutlayacağımı hayal etmiştim. Şimdi ne yapacaktım?

Gözlerim sadece

Máxim'e bakmak istedim. Beni sevdiğini söylemişti ama buna inanabilir miydım? Kusurlu gangsterime bir şans daha vermeli miydım?

Belki de. Hayatımın aşkı olduğu için.

İlişkimiz pek hoş değildi. Ağır işler hala yapılması gerekiyordu. Ama temel oradaydı. "Makyaj için gerçekten minnettarım Bayan Gillespie."

"Seninle konuşmak istediğim başka bir şey var. Geçen hafta seni arayan bir adam vardı. Ama buralardan değildi."

"Ona ne söyledin?" diye sordum.

"Bunun son dersin olduğunu bilmeme rağmen, bahar dönemi başladığında burada olacağını söyledim."

Gelecek hafta. Hâlâ zamanım vardı. "Neden benim için yalan söyledin?"

"Görünüştünden hoşlanmadım. Beni ilgilendirmez ama iyi görünmüyordu."

Dengesiz. "Çok teşekkür ederim Bayan Gillespie."

Koridora çıkana kadar ağlıyordum. Edward çoktan beni çağırmıştı. Bütün kuralları çiğnemeye ve gururumu ayaklar altına almaya hazır bir şekilde Sevastyan'ı aradım. "Ruso?"

"Katya, sorun ne?"

Aceleyle merdivenlerden indim. "Yardıma ihtiyacım var" -sesim hıçkırıklarla kesildi- "yardım edin."

"Herhangi bir şey. Herhangi bir şey söyle."

"Başım belada." Avluya ulaştığımda onu uzaktan gördüm.

Beni almak için caddenin karşısına geçmeye başlamıştı bile. "Her neyse, bir yolunu bulacağız." Gökyüzü daha da açıldı ve yağmur yağmaya başladı. Rüzgâr şiddetlendi, palmiye yaprakları birbirine çarptı. Şimşek gökyüzünde pürüzler yarattı.

İdrak, yukarıdaki cıvataların yoğunluğuyla çarptı. O bana aşık. Beni korumak istediğini söylemişti. Eğer ona ihtiyaç duyacağım bir an olursa... "Uçakta gördüğüm rüya bir-"

Bir kol etrafımda dolandı. Yakıcı bir acı patladı.

Dehşet içinde aşağıya baktım. Göğsümden çıkan bıçağa. Siyahlık.

37. BÖLÜM

Gırtlaktan gelen **bir** feryat beni uyandırdı. Sevastyan'ın mı? Gözlerim sürünerek açıldı.

Edward beni bıçaklamıştı. Gerçekten yapmıştı.

Yere uzandım. Piç kurusu başımı kucağına almış, solgun, bitkin yüzü üzerimdeydi. Bıçağın kabzası hırıltılı nefeslerimle birlikte yükselip alçalıyordu. Acı... her nefes alışım yeni bir ıstıraptı. Parmaklarım çimenleri tırmalıyor, bacaklarım kontrolsüzce kıvranıyordu. Görüşümü noktalar kapladı.

Onun ellerinde ölmek istemedim. Onun iğrenç kollarından kurtulmak istedim-

Bıçağı göğsümden çekip aldı; çığlık atmam gerekiyordu ama atamadım.

Çirkin sesler artık benimdi.

"Peki bu adamlar kim, karıcığım?" Edward bıçağı boğazıma dayamıştı ama bana bakmıyordu. Çılgın gözleri bana doğru koşan Sivastyan'a odaklanmıştı, Vasili de arkasında, silahını kaldırmıştı.

"Olduğun yerde kal," diye bağırdı Edward yağmurun altında, bıçağı daha sert bastırarak.

Máxim ve Vasili hareketsiz kaldılar.

"Adamının silahını bırakması gerekiyor," diye seslendi Edward. "Sonra ikiniz de geri çekilin. Yoksa size karımın boğazını içeriden gösteririm."

Eğer Sevastyan bana eşim dediğini duyunca şok olduysa bile bunu belli etmedi. Muhtemelen o kadar çok şeyi bir araya getirmiştir. "Onu-şimdi-bırak." Ölümcül görünüyordu, iri vücudu saldırmak için gerilmişti. Öfkesi alev alev yanıyordu, gözleri öfkeyle doluydu. Islak saçları rüzgârda yüzüne savruluyor, yumruklarını sıkıyordu.

Edward'ın kiminle uğraştığı hakkında hiçbir fikri yoktu. "Bu seni ilgilendirmez, yabancı."

Máxim Vasili'ye Rusça bir şeyler söyledi. Vasili silahını indirdi ve bir adım geri çekildi.

Edward gözlerini Sevastyan'dan ayırmadan, "Arkadaş edinmeni beklemiyordum, Ana-Lucía. Daha önce benden sakladığın altı şehrin hiçbirinde arkadaş edinmedin. Bu seni bulmak çok daha kolay olurdu. Asla durmayacağımdan değil. Julia'nın intikamını alacağım ve bunun için ölmeye hazırım."

Yaşadığım her yere gitmiş miydi? Islak öksürükler arasında, "Nasıl?" diye ısırdım.

"Diplomanı bitirmek için annene ettiğin yemine kulak misafiri oldum. Üç yıl boyunca ülkedeki tüm okulları taramak için senin paranı harcadım. Aile isimlerini kullandın - ilk ve tek hatan." Çenesi ve çenesi kelimeler arasında gevşemişti. "Seni burada avladım. Kaltak öğretmenin senin için yalan söylediğinden şüphelendiğimde, seni tuzığa düşürdüğümü anladım."

Máxim homurdandı, "Ondan uzak dur, Edward. Bu son uyarım."

"Neredeyse kazanıyordun, Ana-Lucía. Neredeyse beni yeni yordun. Senin gibi birinin beni Julia'dan mahrum bırakması . . . içim kaynıyor Her gün, her saniye içimdeydi. Senin yüzünden onu kokuşmuş bir bataklığa çöp gibi gömmek zorunda kaldım-"

Máxim Vasili'ye Rusça bir şeyler daha söyledi, sonra ilerlemeye başladı.

Edward başını kaldırdı. "Ne yapıyorsun yabancı? Yaklaşırsan onu öldürürüm!"

Máxim gelmeye devam etti, 1.80 boyunda, öfkeli bir Rus. "Eğer yapmazsam kan kaybından ölecek."

"Arkadaşları olmasını beklemiyordum ama hazırlıksız da değildim." Edward bıçağı bıraktı ve ceketinin altındaki kılıftan bir silah çıkardı. "Şimdi sen ve diğer adam bizi terk edin, yoksa sizi vururum."

Máxim'i öldürecekti! "Yapma." Onu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu! Hayal kırıklığı içimde kabardı.

Máxim korkusuzdu. "Tetikçileri bilirim. Sen onlardan biri değilsin."

Edward silahını kaldırdı. "Ateş edeceğim!" Bu kadar yakinken ıskalayamazdı.

"Ve bunu yaptığında, adamım silahını alacak ve seni dışarı çıkaracak." Máxim vurulmayı mı planlıyordu? Benim için mi? "Onun yaşamadığı bir senaryo yok."

Ona yardım etmeliyim. Dişlerimi sıkarak Edward'ın bıçağı için yeri yokladım. Çok başım dönüyor. Uyanık kal yoksa Máxim ölür. Bunca yıldır cesur olmak istemiştim. Şimdi benim için bir fırsattı.

İşte! Bıçak. Parmaklarımı kabzasına doladım.

"Olduğun yerde kal!" Edward tek gözünü kısarak baktı-atışı yapmak için!

Hayır, hayır, hayır! Bıçağı kaldırdım. Son gücümle çığlık attım ve koluna sapladım. Ama silah patlıyor! Sağır edici patlama kulağımın dibinde patladı.

Máxim'in omzu geri çekildi. Edward bağırdı, "Seni kaltak _."

Ardından bir el daha mı ateş edildi? Edward benden geriye savruldu. Başım yere çarptı ve kızgın gökyüzü döndü.

Bir saniye sonra Maksim beni kollarının arasına aldı. "Katya," diye mırıldandı. "Seni yakaladım."

BÖLÜM 38

Araba hareket etmeye başladığında, Máxim'in iyi olduğundan emin olmak ve ona iyi olacağımı söylemek için daha fazla uyanmaya çalıştım.

Bir kolunu sırtıma dolamış, diğer eliyle de yarama bastırıyordu. "Benimle kal, Solnyshko! Uyanık kalmalısın!" Vasili'ye bağırdı. Hızımız

yakınlaşıyormuşuz gibi hissedene kadar arttı. "Máxim ... vuruldun."

"Et yarası. Nişan almasını engelledin, yoksa ölmüş olurum." Gözlerimi zorla açtım. "Öyle mi?"

"Onun icabına bakıldı. Lütfen benim için uyanık kal!" Máxim kendini kaybetmek üzereymiş gibi görünüyordu. "Konuş benimle. Bana bundan bahset."

"Sonunda yapabiliyorum."

"Üç yıldır Edward'dan mı kaçyorsun?" "Bir yerde asla altı aydan fazla kalmam." Benim Ses çok uzaklardan geliyordu. "Üç numaralı kural."

"Miami'den temelli ayrılmak üzere miydin?"

Başımı sallamaya çalıştım. "Evleri temizliyorum. Ivanna'nın. Ama Shadwell. Param yoktu. Edward'ı burada gördüğümü sandım."

"Konuşmaya devam et. Onu gördüğünü sandın, sonra ne oldu?"

"Korkuyorum. Ivanna'nın bir Rus'la çıkmasını kabul edebilirim.

Bir adam, bir gece diye düşündüm. Edward'dan daha kötü olamazdı." Ne söylediğimi unutmuştum. Göz kapaklarım çok ağırlaşmıştı.

"Bana senin ilkin olduğumu söylemiştin. Sana inanmayı reddettim. Hayır, hayır, benimle kal! Konuşmaya devam et. Onunla ne zaman evlendin?"

"On sekiz. Annem öldükten sonra. Onu öldürdü." Sesim kesildi. "Çok aptaldım. Her şeyimi dolandırdılar."

"Dolandırıldı mı? Senden ne istedi?"

"O ve Julia . . . plajımı istediler. Beni de öldürmeyi planladılar."

"Senin plajın mı?"

"Martinez Plajı. Bir elli değerinde."

Sevastyan'ın kaşları çatıldı. "Sizi yüz elli bin dolar için mi hedef aldılar?"

"Milyon."

Ön koltuktan Vasili'nin nefes nefese kaldığını duydum.

"Vasili de mi vuruldu?" "Hayır, o da benim gibi şaşırdı."

"Emanet... İmzalayamadım." Bir an için gözlerimi kapatmam gerekti. "Edward bir avukat. Ben imzaladım. geri kalan her şeyi ona devretti. Idiota."

"Hayır, sen çok gençtin. Konuşmaya devam et.

Uyan artık!" Göz kapaklarım parladı.

"Gözlerini benden ayırma, bebeğim. Sonra ne oldu?"

"Bana komplo kurdu. Polise gidemedim. Silah aldım. Kaza. Julia vuruldu ve her yer kan oldu.

.....Ben
i öldüreceğine yemin etti. Kaçtım ve kaçtım.
Muhtemelen hapse gireceğim."

"Sana bir daha asla bir şey olmayacak! Asla. Bana bak. Konuş benimle. Herhangi bir şey hakkında. Sınıfta ne yapıyordun?"

"Son sınav. Máxim, üniversiteyi bugün bitirdim."

Sanki kalbini kırıyormuşum gibi kaşları birbirine çatıldı. "Tebrikler, küçük aşkım. İyileştiğinde kutlarız." Vasili'ye bir şeyler havladı, o da aynı sertlikte cevap verdi. "Sana neden okula gitmediğini sorduğumda gülmüş olmalısın."

"Ben asla yalan söylemedim. Sallanırım. Ve örerim."

"Bu konuda çok iyisin. Ama berbat bir yalancısın." "En kötüsü," diye kabul ettim. "Anthony bana ... rezervasyon yaptırdığını söyledi.
Ivanna."

"Öldür onu. Muhtemelen seni bahsettiğin randevuya ikna etmek için söyledi. Ben sadece onun numarasını aradım.

Edward hakkında daha fazla bilgi edinmeye çalıştım. Uçakta onun kim olduğunu öğrenmeye ve seni bana vermesi için ona para ödemeye karar verdim."

"Yaptın mı?"

"Dün beni gerçekten terk ettiğini anladığımda, seni takip edebilmek ve sevdiğini düşündüğüm adamı bulabilmek için sana izin verdim."

"Sinsi."

"Seni bir milyardan daha azına bırakmayacağını biliyordum, bu yüzden ona bunu vermeye ve daha iyi bir pazarlık yapmaya karar verdim."

"Bunu bana ölmek üzere olduğum için mi söylüyorsun-"

"Hayır! Ölmüyorsun, Solnyshko. Hastaneye varmak üzereyiz. Bunu sana söylüyorum çünkü gelecekte sana her zaman her şeyi anlatacağım."

"Bıçağı gördüm ... ama göğsüm hiç acımıyor." Anında, Máxim'in daha da fazla baskı uyguladığını hissettim. Vasili'ye ters ters baktı, sonra bana sordu: "Bütün bu başınıza geldi, sizi beni tuzağa düşürmekle suçladığımda nasıl olur da bana bağırırmazsınız?"

"Bir numaralı kural. Kimseye bir şey söyleme. Ağzılık takıyordum. Kaybetmek güzel."

"Geçen hafta gidiyordun, değil mi? Sen finalini yeniden planladım. Seni Miami'de kalmaya zorladım, sonra da doğruca ona götürdüm. Bana söyledin, bu konuda bana güvenirdin."

Vücudumu uyuşukluk kaplamıştı ama yine de "Dün gece sen mışıl mışıl uyurken onunla ben ilgilenebilirdim" derken parmaklarının kolumu ısırıldığını hissediyordum.

Elimi yüzüne götürdüm, gevşeyince kaşlarımı çattım. Yanağına kan bulaştırmıştım. "Gerçekten başım dönüyor."

Gözleri parlıyordu. "Biliyorum ama güçlü olmalısın Katya. Beni terk edemezsin." Vücudu gerilmeye devam etti

sanki görünmez bir yumruk onu ziyaret ediyormuş gibi.

"Gerçi Katya senin adın değil. Sen Ana-Lucía'sın."

"Sadece Lucía."

Nefesi ciğerlerinden titreyerek çıktı. "Adının ışık anlamına geldiğini biliyor muydun? . . ışık anlamına geldiğini biliyor muydun?"

Işık. Güneş. Ben onun güneşiydim, o da benim Rus'um. Benim için bir kurşunu göze almıştı. Ivanna'yı asla rezerve etmedi. Beni seviyordu.

Máxim alnını benimkine dayadı ve beni kollarında salladı. "Beni terk etmemen için sana yalvarıyorum, Lucía."

Ona söylemem gerekiyordu. "Te quiero tanto, Máxim. Seni çok seviyorum."

O siyah noktalar yine üşüştü. Duyduğum son şey onun acı dolu kükreyişi.

BÖLÜM 39

Bip sesleri. Dezenfektan kokusu. Sessiz tonlar. Puslu bir alacakaranlıkta, bir hastanede olduğumu biliyordum.

Duydum

Máxim'in ve diğerlerinin sesi.

Günler gibi gelen bir süre boyunca, konuşmalar bir kalp monitörünün ritmiyle zihnimden süzüldü. İpliklere sarıldım.

Bir tanesinde Aleks kardeşine kızgındı: "Yapmak zorundaydık

Bunu Vasili'den mi duydun?" Aleks ve Natalie buraya mı gelmişlerdi? Balayını terk mi etmişlerdi?

Bir diğerinde Natalie, Máxim'e "Göğsün iyi olacak mı?" diye sormuştu.

"Lucía'ya teşekkürler." Tehlikeyi atlattı, Tanrı'ya şükürler olsun. "O şerefsizin alnımda boncukları vardı." Ve Máxim ilerlemeye devam mı etmişti?

Başka bir başlıkta, onlara benimle olan kavgasını anlattı ve şöyle bitirdi: "Hepsi benim hatam. Beni bir başkası için terk edeceğini düşündüğümde . . . Onsuz bir hayat hayal ettim ve aklımı kaybettim. Mantıklı düşünemiyordum."

Aleks'e "Onunla tanışmadan önce kıskançlığı biliyor muydun?" diye sordu.

Natalie?"

"Maks, hiçbir şey bilmiyordum."

Bir keresinde, Máxim'in odanın dışında biriyle hararetli bir konuşma yaptığını duymuştum. İçeride Aleks, Natalie'ye "Neden ailemizin başına sürekli böyle şeyler geliyor?" diye sormuştu.

"Oh, hayır, hayır. Sevastianlar bunu omuzlayamaz. Cat-

Lucía, Maksim'le tanışmasaydı asla tanışamazdı.

zaten tehlikeyeydim. Ben de öz ailemi ararken kendimi tehlikeye attım. O bunu atlattığında her şey daha iyi olacak."

Máxim ne zaman yalnız kalsa uyanmam için yalvarır, güvende olduğuma dair söz verirdi. "Çok kan kaybettin ama iyileşmeye başladın bile. Uyandığında yeni gibi olacaksın. Lütfen bana geri dön, Lucía. . .

."

Ayrıca her şey için suçu üstlendi: "Bana 'bunu yapma' dedin ama ben seni incitmeye devam ettim. Seni kendimden uzaklaştırdım." Şimdi ben

yanımda, yalnız olduğumu hissettim. Elimi iki elinin arasına almadan önce bile onun sıcaklığını hissedebiliyordum.

Nefesini keserek yatağımın kenarına oturdu. "Solnyshko, uyanmalısın. Dört gün oldu."

En serio? Ben buradayım! Onu çok iyi duyabiliyordum ama konuşamıyordum. Ya da hareket edemiyordum. Ne kadar sinir bozucu! Neden elini tutamadım?

Kalın sesiyle konuşmaya başladı, hem her şeyden hem de hiçbir şeyden. Havayı tarif etti ve ne tür bir köpek istediğimi yüksek sesle merak etti. Pasaportumu doldurmak için yapacağımız gezilerden bahsetti. Vasili'nin benim hakkımdaki şüphelerinden dolayı ne kadar kötü hissettiğini anlattı.

Máxim'e barınaktan bulabildiğim en çirkin, sokakta itibarlı, kimsenin eve getirmeyeceği bir köpeği alacağımı söylemek isterdim. Küba ve Rusya'yı görmek isterdim. Keşke onu anladığımı söyleyebilseydim. Vasili'nin endişesini takdir ettim. Kimliğim yoktu, Máxim'i avlıyor olabilirdim. Adamın tek istediği "patron "a göz kulak olmaktı.

Bunun için onu nasıl suçlayabilirim? Ben de isterken?

Máxim devam etti, "Beni nasıl affedeceksin? Yanlış yapabileceğim her şeyi yaptım."

Benim için kurşun yedin, Ruso!

"Artık her şeyi yapabilirsin. Hayatını geri alacaksın. Çok gençsin ve özgürlüğünü istiyorsun. Eğer sen beni terk etmeyi seçersen, gitmene nasıl izin veririm? Daha önce yapamadım."

Bunu seçmezdim! Máxim'e bunun üstesinden gelebileceğimizi, ilişkimizdeki ağır yükü kaldırmaya hazır olduğumu söylemem gerekiyordu ama göz kapaklarımı bile kaldıramıyordum.

"Lütfen benim için uyanır mısın?" Elimi kaldırıp avucumu yüzüne bastırdı, sanki dokunuşuma açmış gibiydi. Kirli sakalları çenesini kaplamıştı. Yanağı nemli miydi? "Seni daha iyi şeyler bekliyor, Lucía."

Onun için hazırdım. Rusumu istiyordum. Adıma yeniden sahip çıkmak ve yepyeni bir hayata başlamak istiyordum. Eğer uyanabilirsem. Göz kapaklarımı kaldırmak için savaştım.

Kalp monitörü hızlanmaya başladı.

Bip Bip Bip Bip Bip

Boştaki elimin çarşafı sıktığını hissettim. Hey! Bu yeniydi.

Bip . . Bip . Bip . Bip . Bip . . Bip

Bir nefes verdi. "Uyanmak üzere misin?

Bana geri dön! Bunu yapabilirsin!"

Hareket edebilseydim, belki şimdi konuşabilirdim.

"Máxim" diyebilmek için çabaladım.

Ellerini benimkilere kenetleyerek "UZAK DUR!" diye bağırdı ve bir hemşire çağırdı. Bana dedi ki, "Konuşmaya devam et! Lütfen, Lucía!"

Gözlerimi açtım. Parlaklığa alışıp odaklanabildiğimde, onun görünüşü karşısında nefesim kesildi. O değildi. Günlerdir tıraş olmamıştı ve saçları dağınıktı. Gözleri o kadar kırmızıydı ki, irislerinin mavisi çivit mavisi gibi görünüyordu. Takım elbisesi buruşuktu, gömleğinin yakası açıktı. Bandajının kenarını görebiliyordum.

"Berbat görünüyorsun." Sesim cızırtılıydı.

Bu onu gülümsetti. Elimi kirli çenesine doğru kaldırdı.

"Fark etmen ne güzel." Gözleri parlıyordu.

Kahretsin, bu adamı seviyordum. "Ne oldu?"

"Bıçak her şeyi ıskaladı ama çok fazla kan kaybettin. Şoka girdin. Ameliyattan sonra uyanmadın."

Ameliyat mı? Aşağıya baktım, kendiminkinin kenarını gördüm.

hastane önlüğünden görünen bir bandaj. "İyi misin?

Sen vurulduğunda ..."

"Artık iyiyim. Beni senden uzak tutmak için bir kurşundan daha fazlası gerekecek."

Sesim zayıftı ve boğazım yanıyormuş gibi hissediyordum ama yine de alay ettim, "Başarılı olduğumda benden hoşlanıyor musun?"

Esprî yapmadan güldü. "Atlattığın zaman seni seviyorum. Artık her şey daha iyi olacak."

"Edward öldü mü?"

"Sen bir dulsun. Özgürsün." Kapı arkasından açıldı. "Artık uyandığına göre seni kontrol etmeleri gerekecek."

Bir doktor geldi, o da buruş buruştu. Gözlüklerinin arkasında onun da gözleri kan çanağına dönmüştü. Rusçama dikkatle baktı. Adam yutkundü, sonra bana "Daha iyi olduğunuz için çok ama çok rahatladım" dedi. Sesi Avustralyalı gibiydi.

Máxim insanları korkutuyor muydu? İsteksizce elimi bıraktı.

Doktor benimle ilgilendi, bir hemşire de vardı ama benim gözlerim sadece Máxim'e bakmak istiyordu. Aleks ve Natalie'yi çağırırken bile bakışları bana kilitlenmişti.

Telefonda ciyakladığını duydum.

Doktor hayati göstergelerimin iyi göründüğünü ama muhtemelen uykumun geleceğini ve bunun sorun olmadığını söyledi. "Sen şanslıyız," dedi bana. "Kıl payı sola dönseydik bu konuşmayı yapıyor olmazdık."

Tekrar yalnız kaldığımızda, Máxim yatakta yanıma oturdu.

"Zavallı doktoru korkuttun mu Ruso?"

"Biraz. Avustralya'dan buraya seyahat etmek istemedi. En azından ilk başta," diye ekledi karanlık bir ifadeyle.

"Dünyanın öbür ucundan birini mi getirdin?"

"Tabii ki. Ameliyatın için ikinci bir görüş istedim, ve o en iyisidir." Omuzlarını kaldırdı ve yüzünü buruşturdu. "Aleks ve Natalie hemen geliyorlar. Üstlerini değiştirmek için otele gitmişlerdi. Her gün buradaydılar."

"Dönmek zorunda değıller. Balayından ayrıldıklarına inanamıyorum."

"Senin iyi olduğundan emin olmak istiyorlar. Seni çok önemseyen arkadaşların var. Jess de burada olurdu, Ama korunmanız için yerinizi gizli tuttuk. Bu kaosun vücut bulmuş hali, değil mi?"

"Hepsi ne olduğunu biliyor mu?" Çok garip. Bir katille olan evliliğim benim yüküm olmuştu. Şimdi, dış dünyada. "Edward'ın öldüğüne inanamıyorum."

"Altı kez evlendi." Máxim ciddi bir ses tonuyla, "Lucía, ondan sağ kalan tek kişi sensin," dedi.

"S-altı?" Yarışım iptal edilmemiş olsaydı, bir sonraki kurbanı ben mi olacaktım? "Polisler buraya geldi mi? Ne zaman biriyle konuşmam gerekecek?" Tüm hikâyeyi anlatmaktan, acı dolu anıları canlandırmaktan korkuyordum.

"Ne hakkında konuşalım, aşkım? Edward Hatcher Atlantic City'de umumi bir tuvalette vurulmuş olarak bulundu. Yanlış giden bir uyuşturucu anlaşması."

Dudaklarım bir O harfi oluşturdu. "Kampüsteki silah seslerini kimse duymadı mı?"

"Yılbaşı gecesi orada çok az insan vardı ve fırtına çok fazla gök gürültüsü getirdi. Sonrasında hemen oradan ayrıldık."

"Neden Atlantic City?"

"Bir süre orada yaşadı ve ben onun Miami'ye bağlı, burada kalmak istersen diye. Sana zarar verdiği için onu cezalandırmak için yanıp tutuştum ama işkence görmüş olarak bulunursa daha fazla soru işareti ortaya çıkacaktır." Máxim'in bakışları daha da yoğunlaştı. "Hiç bulunmazdı ama

. . . Seni dul bir kadın yapmak istedim."

Yutkundum. Máxim benimle evlenebilsin diye mi?

"Ben yine Lucía Martinez miyim?" Gözlerim yaşardı.

"Evet, aşkım. Artık iyileşmek dışında endişelenecek bir şeyin yok."

"Bir dava var, Máxim. Emanet kasasında-" "Çoktan toplandı."

"Nereden biliyorsun?"

"Hatcher ölmeden önce bazı şeyleri itiraf etti."

Onu canlı ele geçirmişlerdi. O çılgın araba yolculuğunu düşündüm. Bagajda bir şey mi patlamıştı?

Rus mafyasının Bentley'inin bagajı.

Máxim, "Sana yaklaşmadan önce aylarca senin profilini çıkardığını itiraf etti. Senin hakkında her şeyi biliyordu."

Öyle mi? "Bu kadar çok ortak noktamız olmasına şaşmamalı." "Hatcher da yakın zamanda bir şeyler imzaladı. Eviniz size ait.

ve paranızın yaklaşık yarısını geri aldık, daha fazlası da gelecek. Gelecekte onun eylemlerini kamuoyuna duyurmak isterseniz, kendi hızınızda yapabilirsiniz. Ancak hiçbir şey iyileşmenizi engelleyemez."

"Bankadaki kutuya nasıl ulaştınız?"

Máxim biraz kırgın görünüyordu, tatlım lütfen der gibi kaşlarını kaldırdı. Sanırım ihtiyacım olsaydı Pentagon'a girebilecek tipte adamları tanıyordu. için.

"Peki ya Julia'nın ölümü?"

"Asla bulunamayacak. Bu genellikle Hatcher'ın huzurundaki kadınların başına gelir. Başka eyaletlerde de cinayetten aranılıyordu ama siz onu o kadar meşgul ettiniz ki başka bir cinayeti hedef alamadı. Daha fazla suç işlediğine dair kanıt bulamıyorum."

Bu beni daha iyi hissettirdi. Ama hala . . . "O bir canavardı ve ben onu hayatımıza davet ettim. şimdi de senin hayatına. Sen vuruldu."

"Bir avcı seni seçti. Seni inceledi. Sen bir ergendin. Kendime gelince, daha azını hak etmiyordum." Boştaki elinin parmaklarını saçlarında gezdirdi. "Her fırsatta çuvalladım ve sen bunun yüzünden burada yatıyorsun. Neredeyse ... neredeyse ölüyordun." Gözle görülür bir şekilde ürperdi.

Gözlerindeki suçluluk duygusunu görmeye dayanamıyordum. "Sanırım kendimizi suçlayabiliriz. Benim bir fikrim var - hadi onu suçlayalım." Uykum gelmeye başlamıştı.

"Bunu yapabiliriz. Tüm bunları tartışmak için zamanımız var. Zaten yorgun görünüyorsun, aşkım."

"Eğer ben dışarıda olacaksam, otele gidip dinlenebilirsin."

"Hiç şansın yok." Alnıma bir öpücük kondurdu. "Ben

sana göz kulak olur. Şu anda sadece

daha iyi."

"O zaman ne olacak? Bayılmadan önce bir şey bilmem gerek."

Adem elması sallanıyordu. "Her ne olmasını istiyorsan olacak. Bunu göreceğim." Bakışlarında bir soru okudum. Acaba ben

Onu tutmak mı?

"Seçeneklerim neler? Ben işlerin yoluna girmesini isterim Ruso." "Senden ne istediğimi biliyorsun."

İfadesindeki sertlik karşısında dudağımı ısırdım. "Her şeyi istiyor musun?"

Yavaşça başını salladı. "Her şeyi." Adam gidiciydi. İş bitmişti.

Terminado.

"Ya yine kıskanırsan? Ve benimle konuşmayı kesersen?"

Boğuk bir sesle, "Seninle konuşmayı -mümkün olan en sert şekilde- öğrendim. Sana davranışımı telafi etmek için hayatımı harcamak istiyorum. Ama acele etmeyeceğim. senin kararın. Şimdilik, eve gidebilmen için dinlenmen ve iyileşmen gerekiyor."

Bir esnemeyi bastıramadım. "Ev mi?" Jacksonville'de mi? Oraya gitmek istemiyordum, bir sürelğine. Acı geçene kadar değil. daha fazla solmuş.

"Miami'de yepyeni bir evin var, moyo solnyshko. İçinde düzenlenmesi gereken baharatlar var. İyileştiğinde, seçici bir köpeğin olacak. Beni sevmesi için ona rüşvet vereceğim."

Bana Miami'de bir ev mi aldı? "Evim bana, köpeğime ve hatta sana yetecek kadar büyük mü?"

"Gerçekten."

Tekrar esnedim. "Bizimle paylaşmak ister misin?"

Yutkundum. "Emin misin? Artık özgürlüğüne sahipsin. Genç ve zenginsin ve bu dünyada her şeyi yapabilirsin, her şeye sahip olabilirsin."

Kendimden geçiyordum. "Rusumu istiyorum. Gel, benimle ve barınaktan seçtiğimiz kavgacı köpekle yaşa. Mi casa es su casa."

"Ah, Lucia'm kavgacı bir köpek istiyor. Bilmeliydim kaçan bir köpeği tercih edersiniz." Uykuya daldığımda

"O zaman seninle yaşayacağım." dediğini duydum. Seni benimle evlenmeye ikna edene kadar. "

BÖLÜM 40

Vasili bizi yeni evime götürürken Máxim'in kucağına oturdum. Gün tam bir Miami sersemliğıydi. Yüzümü pencereden giren güneşe doğru kaldırdım, uzun süre içeride kaldıktan sonra güneşe hasret kalmıştım.

Hastanede Vasili (yeni) Bentley'in kapısını açmıştı, kelimenin tam anlamıyla şapka elindeydi. Bana hararetli bir Rusça mırıldanmıştı.

Máxim'e "Ne diyor?" diye sordum.

"Daha iyi olduğun için çok mutlu olduğunu. Ve şüpheleri için üzgün."

Adama dedim ki, "Máxim'in icabına baktın. Nasıl kin tutabilirim ki? Ömür boyu turron alacaksın."

Şimdi bir köprüye dönmek için yavaşlıyorduk. "Bunu tanıdım! Indian Creek Adası'na mı gidiyoruz?" Miami'nin ultra zenginler için olan bu küçük cennetinde sadece on dört aile yaşıyordu ama yine de bu yerleşim bölgesinin kendi polis gücü ve belediye başkanı vardı. "Hep burada bir temizlik işi istemiştim ama güvenlik deli."

"Bir iş yerine, adadaki en iyi eve sahip olmayı kabul eder misiniz?"

Gözlerimi Máxim'e diktim. "En serio? Evet. Hadi yapalım şunu." I

Her şeye bakmak için başımı eğdim, onun üzerinde kıpırdandım.

Sertleştğini hissettiğimde gözlerim büyüdü. Máxim Kurşun yarısından kesinlikle kurtulmuştu. Ona bir gülümseme gönderdim.

Dudaklarının sol köşesi kıvrıldı. "Ve buraya gelene kadar çok iyi davrandım."

Doktor bana temiz çıkana kadar seks yapamayacağımı söylemişti. Máxim'in göğsünün yaralanmamış tarafına yaslandım. "Bu bekaret en kötüsü olacak, değil mi Ruso?"

"Başka bir kurşun yarasını tercih ederim."

Görkemli palmyelerle kaplı araba yoluna girdiğimizde, devasa malikâne karşısında çenem düştü. Máxim bizimkinin en iyisi olduğu konusunda şaka yapmıyordu.

Tasarım moderndi, bol miktarda büyük boy pencere vardı, sıva tropik beyazdı. Yemyeşil bir çevre düzenlemesi vardı.

İçeride daireler çizdim. Dekor sıcak ve davetkârdı. Zevkli sanat eserleri duvarları süslüyordu. Tavanlar yükseliyor, odalara havadar bir his veriyordu. Pelüş halılar akustiği yumuşatıyordu.

Oturma odasının tüm duvarı dışarıya ve nefes kesici bir havuza açılıyordu. Yeşil çimenler sahile ve mavi dalgalara doğru uzanıyordu. Asansörde bir sigara teknesi asılıydı.

"Te gusta?" diye sordu.

"Bugün burada yaşayabilir miyiz? Burası krasavitza. Çok güzel!" Ona doğru yürüdüm.

Rusça söylediğim kelimeye gülümsedi. "Çoktan taşınmışsın. Mutfak baharatları konusunda şaka yapmıyordum. Gelecek için, bir koşu bandı var ve bahçe çitle çevrili. Gerçi belki

Başka bir yeri daha çok mu seversin? Jacksonville'de, Kuzey Kutbu'nda ya da St. Bernard'ların brendi servis ettiği bir yerde kalabiliriz."

Ona sııttım. "Burayı seviyorum. Ama senin Rusya'da yaşamaman gerekmiyor mu?"

"Aleksandr iş hayatına atılmak istiyor. O tamamen benimle ilgili fikrini değiştirdi. O Rusya'daki işleri devralabilir, ben de burada genişleyebilirim. Aslında, sen ve ben tam da bu evde faaliyete başlayabiliriz."

Hayat planımın dördüncü aşamasına çoktan geçmiş miydim? "Burası kaç çanta dolusu paraya mal oldu?"

"Çok. Ama piyasalar iyiydi, bugün milyarder olduk. Kendimizi ödüllendirmeliyiz."

"Tamam, ama anavatani ne zaman ziyaret edeceğim?"

"Tamamen iyileştikten sonra. Oradaki arazimiz baharda çok güzel olur." Parmak eklemlerini çene çizgimde gezdirdi. "Dmitri'yle de tanışmanı istiyorum."

Máxim'in ceketinin yakasını düzelttim. "Benden nefret etmeyecek mi?"

"Sen ameliyattayken aradı ve endişeden aklımı kaçırmıştım. Ne kadar çılgın olduğumu saklamaya çalışmadım. Daha iyi olduğunu söylemek için aradığımda, 'Onu seviyorsun. Onunla buluşacağım' dedi. Bu onun için çok büyük bir şey."

"O zaman ben de varım."

"Ona her zaman yanında olacağımı söyledim ama işler değişti. Benim odak noktam gelecek olacak." Máxim'in gözleri umut doluydu. "Gelin, dolaplarınızdaki bazı şeyleri görmenizi istiyorum."

Bu alanlar dolap değil, her biri yeni kıyafetlerle dolu odalardı! Kapı aralığına yaslanmış, keşfedişimi izlemekten memnun görünüyordu. Kırmızı eşarbımı bulduğumda rahatlayarak gözlerimi kapadım.

"Şu yeni cüzdana da bakmalısın." Birkaç tanesinden birini işaret etti.

Açtım. Kredi kartları tüm yuvaları doldurmuştu. "Aww. Bana pin parası aldın mı?"

"Sadece çeklerde. Birikimler sizin."

Bekle. . . Kimliğe baktım. "Bu benim!" Resim eski ehliyetime aitti. Oh, çok genç görünüyordum! "Hatcher'ı bu kadar çabuk çıkartmışsın! Resmen yeniden ben oldum."

O çok sevdiğim ışıltısıyla, "Belki hâlâ Cat ve Katya olabilirsiniz, arada sırada" dedi.

Ona doğru yaklaştım. "Bu yavru kedi bir sürü oyuncak isteyecek.

Bir oda tahsis edelim."

Keskin bir nefes aldı. "Evet, öyle yapalım. Şimdilik yapman gereken daha çok keşif var. Mücevherleriniz."

Daha önceki tüm mücevherlerim, tonlarca daha fazlasıyla birlikte düzenlenmişti. İncilerimin ve altınlarımın arasında annemin tespihi de vardı. "Oh, Máxim, geri mi aldın?" Yeniden kazandığım şeyin önemini kavradığımda, kesinlikle kendimi kaybedecektim. Bir bakıma o tespih de en az benim kadar çılgın bir yolculuğa çıkmıştı.

"Elbette." Elimi tuttu. "İstediğin zaman, evini ne yapmak istediğine karar verebilirsin. Jacksonville de öyle."

"Keşke her yer aynı kalsa, sadece bir oda eksilse."

Meydan okumayı kabul ettiğini söylercesine kaşlarını kaldırdı.

Havuza doğru yürürken, "Bu sabah Ivanna'dan çok garip bir mesaj aldım. Deşifre edebildiğim kadarıyla, ailesinin önümüzdeki hafta sonuna kadar Amerika'da olacağını yazıyordu. Ve yeni evinin harika olduğunu yazmış." (hus s amzasng!1) "Bu konuda bir şey biliyor musun?"

Omuz silktili. "Eğer seni bana o göndermeseydi... Ona ve genel olarak Botoks'a karşı çok borçluyum."

"Yardım istemediğim için biraz kızmıştı ama o da anlayışla karşıladı." Miami'de zaten bir arkadaşım vardı! "Ayrıca Anthony'nin dükkânı kapattığını ve mafyadan kaçtığını da mesaj attı."

Kaşlarını kaldırdı. "Bunu seni memnun edeceği kadar yıl uzatacağım." Havuzun kenarında bir şezlonga oturdu, sonra beni nazikçe kucağına çekti. Güneş bizi ışıkla yıkadı, ötesindeki mavi suları gölgelendiriyor.

"Sence bu sandalyeyi ne zaman vaftiz edeceğiz

Ruso?" Adam inledi. "Ne yazık ki, bir süre için değil."

"Anlıyorum, bebeğim. Ne de olsa vuruldun. Hem de senin yaşında?" Yalandan irkildim. "Ama eminim seni görevden alacaklardır."-Kucağında büyüyen şişkinliğin üzerinde kıpırdandım

-"Sonunda."

Sesi boğuktu. "Küçük cadı."

"Sanırım sana bir erteleme vereceğim çünkü benim için bir kurşun yedin."

"Bu anı yaşamak için her şeyi yaparım. Yine de her yönden benim olana kadar dinlenmeyeceğimi biliyorsun."

"Benim için sensin, Ruso. Bana bağlısın. Ama ya evliliği düşünmeden önce bir süre beklemek istersem?"

Hayallerimin erkeği olsa bile acele etmek istemiyordum.

İçimde doğru zamanın geldiğini anlayacağıma dair bir his vardı. "O zaman sana haftada bir evlenme teklif edeceğim."

Bunu adil buldum, çünkü ikimiz de onun sihirli bir değnek, ip ve bekaret kemerinin stratejik uygulamasını kullanabileceğini biliyorduk.

Evet dememi sağlamak için.

Parmağımı göğsünün sol tarafında gezdirdim. "Benimle işin daha bitmedi mi?"

Kendi bakışlarıyla bakışlarımı sabitledi. Şaşırtıcı derecede yumuşak bir aksanla bana "Nunca voy a terminar contigo" dedi. Seninle işim asla bitmeyecek.

EPILOG

Jacksonville
Mezuniyet
Günü

"Geç kalamazsın Lucía," diye kulağımı tırmaladı Máxim, vücudu bedenimi okşarken. "Beni buna nasıl ikna ettin?"

"O takım elbisenin içinde bu kadar seksi görünmek senin suçun," dedim tırnaklarımı omuzlarına geçirerek. "Kadınının ihtiyacı olduğunda, ihtiyacı vardır. Çabuk olacağız."

Bir Rus seks tanrısıyla sevişiyordum. Kampüsteki bir dolapta. Mezuniyet cübbemle. Çünkü yapabilirdim.

Hayat çok tatlıydı.

"Seni incitiyor muyum?" Dün gece yaptıklarımızdan sonra bana bunu mu soruyordu?

Tamamen iyileşmiş olmama rağmen yine de sordu. Yara izim o kadar kötü bile değildi. Ama Máxim'in dediği gibi, "Seni kaybetmeye ne kadar yaklaştığımı görebiliyorum." Bazen ürperir ve yaramı öperdi. Günde bir kereden fazla değil. Ayrıca yara izinin kendisinininkinden çok daha "zarif" olduğunu söylemişti. "sert" kurşun yarası.

Onunki göğsünün sağ tarafındaydı; benimki ise sol tarafımda. Máxim ve ben ne zaman öpüşsek, yaralarımız da öpüşürdü.

Çünkü iç içeydik. Senkronize. Kilit ve anahtar. Bedenlerimiz, hayatlarımız.

"Acıyor mu, Máxim? Burada acı çekiyorum." Yüzümü onunkine sürttüm, kulağına İspanyolca mırıldandım - ona

ihtiyacım vardı, ben

muhteşem vücudunun her santimine ve muhteşem sikinin her santimine ihtiyaç duyuyordu; bu da kalçalarının kabarmasına neden oluyordu, çünkü şeytan her şeyi anlıyordu.

Rusça olarak beni sonsuza dek becermek istediğini, vücudumun onun cenneti olduğunu ve tenimin tadının güneş gibi olduğunu söyledi - bu da kalçalarımı onun üzerinde çılginca sallamama neden oldu. Çünkü artık onun dilinde dört kelimeden fazlasını biliyordum.

Çıgıllıklarımı avucuyla boğmak zorunda kaldı ve kendi çıgıllıkları boynuma çarptı.

Alın alına, nefesimizi tuttuk. "Mezun olduğumda beni seviyor musun Ruso?"

Göğsünden bir memnuniyet sesi yükseldi. "Kadın, ben Mezun olduğunda seni seviyorum."

Birbirimizi giydirdikten sonra el ele salona koştuk. Sahnenin yanında bana uzun bir öpücük verdi. Adam benimle daha fazla gurur duyuyor olamazdı. "Orada uslu dur, moyo solnyshko."

Uslu durmak mı? Sırf bu yüzden, sıradaki yerimi almak için koşmadan önce saçlarını karıştırdım.

Dekan bana kutsal kasemi vermek üzereydi! Tek gereken yarım on yıl, ölümün kıyısından dönmek ve bir Rus mafyasıyla iş birliği yapmaktı.

Natalie, Aleks ve Jess seyirciler arasında Máxim'i bekliyorlardı ve ona ön sıralardan bir yer ayırmışlardı. Darmadağınık görüntüsüne hepsi güldü.

Üçüne de gelmemeleri için yalvardım ama vazgeçmediler. Çünkü ben aileden biriydim.

Jess en iyi şekilde davranıyordu, çünkü herkesin eninde sonunda gerçekleşeceğini bildiği seksi annesinin düğününü koordine etmek istiyordu. İki milyarder düğünü organize etmek onu koordinatörlük işine sokacaktı.

Bundan sonra hepimiz Natalie ve Aleks'in malikanesini görmek ve Máxim'in kendi malikanesinde tatil yapmak için Rusya'ya uçuyorduk.

yarısı benimdi. Bu da her atın yarısının benim olduğu anlamına geliyordu!

Dmitri'yi de görecektim. Bu konuda gergindim ama görüşmek istediği için iyimserdim. Máxim kardeşlerini yeniden bir araya getirmeye kararlıydı ve Dmitri'nin Aleks ve Natalie'nin büyük hayranı olan birini ziyaret etmek sadece yardımcı olabilirdi.

Rusya'ya da mı gidiyorsun? Scrappy Miami itleri. Máxim ve ben üç tane seçici köpek almıştık. Barınakta, üç belalı vahşi arasında seçim yapamamıştım.

Kaşlarını çatmıştı. "Neden seçiyorsun, Solnyshko?" Beni şımarttığı gibi onlara da utanmadan rüşvet veriyordu.

Sürünün jeti parçalamamasını umuyordum (Bentley ve Vasili'nin ayakkabılarını parçaladıkları gibi!).

Anavatani ziyaretimizden sonra, Máxim'in beni Paris'e götürmesini planladım - böylece kötü şöhretli Le Libertin kulübünü deneyimleyebilirdim. Rus sapkınlığının ateşli ve agresif bir hayranı olmuştum. Dün gece geç saatlerde hâlâ daha önceki maraton seansımızdan sonra. Bir ipin ucunu gövdesinde gezdirerek onu uyandırmıştım. "Beni bağladığında hoşuna gidiyor mu?"

"Seni çok seviyorum kadın, ama sanırım bir canavar yarattım." diye inledi.

Ah. Ben de onu çok seviyordum. O her zaman birlikte olmam gereken adamdı. Muchas gracias, Botox.

Ivanna törenim için burada olacaktı ama eski apartmanımın çatısının yenilenmesi işine nezaret ediyordu. Máxim bu mülkü bana ikinci ay dönümümüzde vermişti.

Ivanna'ya sormuştum.

İş kadını olarak yönetmek için.

Evet, Máxim ailesine maddi destek sağlamıştı ama yapacak bir şeye ihtiyacı vardı. Bana söylediği gibi, "Annemi ve kız kardeşimi Disney World'e sadece birkaç kez götürebilirim. 'It's a Small World' şarkısı bana kurdeşen döktürüyor."

Shadwell ceplerini o kadar doldurmuştu ki, daireler daha ilk aydan kâra geçmişti.

Sonunda adamın gizli "kasamı" nasıl keşfettiğini öğrenmiştim. Sapık beni ve diğer kadınları gizlice filme çekmişti.

sakinleri.

Ama çok garip bir şey olmuştu: Shadwell ortadan kaybolmuştu. Bir daha görülmemek üzere! Vasili'ye bu konuda bir şey bilip bilmediğini sordum. Adam "Al-ee-gahtor kazası mı?" dedi.

Artık o apartman kompleksi için oyunun adı onarımdı. Burayı mahallenin vahası haline getirmeyi planlıyorduk. Şimdiden insanların hayatları çok daha iyiydi.

Bu arada, Máxim ve ben bir sonraki satın almamıza baktık. Her gün birlikte çalışıp Miami'yi ele geçirme planları yapıyorduk. Biz raporları okuyup holdingleri değerlendirirken, köpekler ayaklarımızın dibinde tembellik ediyordu.

O ve ben cafecito için bolca zaman ayırdık ve her gece koşu yapıp yemek pişirdik. Hafta sonları tekneyle gezintiye çıkar, adaları ve anahtarları keşfederdik. Sık sık ikna yöntemini kullanırdı.

bana alışveriş yaptırmak için. Satıcılar ortaya çıkınca, yapabileceğimi düşündüm.

Doğum günüm için Martinez Plajı'nı ziyaret etmiştik. çocukluk evi. Duygusaldı ama Máxim bir mimar bulduğunda heyecanlanmışım - evin o tek odasını gerçekten alabilecek bir mimar. Neden olmasın ki?

Babamın Máxim'i seveceğini düşünmüştüm. Acaba benim Anne mi? Bilmiyordum; önemi yoktu. Gerçi Máxim'in onun adına üniversiteme yaptığı bağış bir şeylere zarar veremezdi. . . .

Adaya taşınmamızdan kısa bir süre sonra resmi bir evlenme teklifinde bulundu (müstehcen büyüklükte markiz kesim pırlanta bir yüzükle). Bana biraz daha zaman vermesini istemiştım. Sözüne sadık kalarak her hafta evlenme teklif etti.

Dün yine sormuştu.

Perdenin arkasından Rus'uma baktım. Bakışları benimkini buldu ve kilitlendi. Ona bak. İçimi çektim.

Dekan adımı söylemeden önce sadece bir kişi daha kalmıştı! Máxim'e bir öpücük kondurduktan sonra perdenin arkasına saklandım. Sırıtarak, kitabımın üzerine yapıştırdığım kapağı çıkardım.

mezuniyet kepi, yazdığım gizli mesajı ortaya çıkardı. Mesajı Máxim'e verirdim, adamın gününü güzelleştirirdim.

"Ana-Lucía 'Cat' Martinez. Summa Cum Laude."

Sahnedede ilerlerken başımı eğdim ki Rusçam okunabilsin.

EVET EVET EVET

TEŞEKKÜRLER

Tüm çeviri yardımlarınız için Carmen S.'ye çok teşekkürler! Cat'in bugüne kadar en sevdiğim kadın kahramanlardan biri olmasına yardımcı oldunuz.

Ve her zaman olduğu gibi, kitapları okuyuculara mümkün olan en iyi şekilde ulaştırmama yardımcı olan yetenekli ekibe teşekkür etmek istiyorum.

Dr. Bridget'e, tüm tıbbi detaylarımın doğru olduğundan emin olduğu için. Gerçi doğum kontrol iğnesi yaptırdım (yakında ABD'de de olabilir, değil mi?).

Dr. Beth'e, karakter motivasyonlarına dair psikolojik kavrayışınız için. Beni her seferinde şaşırtıyorsunuz.

Simon & Schuster'daki yapım departmanına. Bunun çok zor olduğunu biliyorum. Çikolata ve içki TK.

Elana Cohen'e, on dokuz ay boyunca üç türde altı kitap yayınlarken bir şekilde beni yolda tuttuğu için. Sadece bu proje bile sana bir terfi ve çılgın bir zam getirmeli (hamle senin, S&S, hamle senin).

Robin Rue'ya, yayıncılığın bu heyecan verici dönemindeki paha biçilmez rehberliğiniz için!

Lauren McKenna'ya, bu bizim yirmi beşinci kitabımız, bebeğim!

Her birine lezzet ve kalp veriyorsunuz.

Ve İsveçli'ye göre, Wall-E'deki M-O gibi müsveddeleri karıştırıyorsun. Sadece sen daha tatlısın.

Daha Fazla Çeviri Kitap İçin
Bizi Telegramda Takip Edin.

TİK TİK

